

SPRAWOZDANIE
KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI
Z ROCZNEGO OKRESU DZIAŁALNOŚCI

SPIS TREŚCI

	str.
I. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wobec wyzwań Unii Europejskiej	1
Główne kierunki polityki medialnej Unii Europejskiej	1
Rola regulatorów audiowizualnych według Komisji Europejskiej	4
Kompetencje regulatorów audiowizualnych w wybranych krajach	6
Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w latach 1993 – 2004. Dokonania KRRiT i budowa wolnego rynku mediów elektronicznych	9
Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji a wyzwania dla europejskiego sektora mediów audiowizualnych	14
Proponowane kierunki polityki państwa w dziedzinie rynku mediów elektronicznych	21
II. Konstytucyjno – ustawowe zadania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji	22
Działania KRRiT na rzecz reprezentowania interesów odbiorców i zapewniania otwartego, pluralistycznego charakteru radiofonii i telewizji. Kontrola działalności nadawców	32
Kontrola działalności nadawców – przykłady	38
Projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji	45
Nagrody Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, promocja wartościowych gatunków i pozycji programowych oraz inicjowanie postępu naukowo-technicznego i organizowanie współpracy z zagranicą w dziedzinie radiofonii i telewizji	50
Nagrody KRRiT	50
Inicjowanie postępu technicznego	51
Organizowanie współpracy z zagranicą w dziedzinie radiofonii i telewizji	53
Udział w pracach Sejmu RP i Senatu RP	56
Wybory organów spółek publicznej radiofonii i telewizji	57
III. Działalność prawotwórcza Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji	59
Realizacja ustawowych delegacji do wydawania przez KRRiT aktów wykonawczych	59
Projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji	63
Udział w pracach nad projektem ustawy Prawo telekomunikacyjne	64
Projekt ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych ustaw	65
Własność intelektualna. Udział w nowelizacji ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych	66
Udział w pracach nad ustawą o kinematografii	67

Prace nad ustawą o przeciwdziałaniu promocji przemocy w środkach masowego komunikowania	68
Prace nad ustawą o podatku od towarów i usług.....	68
Realizacja przepisów innych ustaw związanych z funkcjonowaniem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Biura KRRiT.....	69
Zmiany statutów jednostek publicznej radiofonii i telewizji.....	70
Zawiadomienia do prokuratury	71
Wpływ orzecznictwa na działalność KRRiT – przykłady.....	71
IV. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ koncesyjny.....	81
A. Telewizja	81
Wprowadzenie.....	81
Postępowania w ramach ponownego udzielenia koncesji na nadawanie naziemnych programów telewizyjnych	85
Rozszerzenie koncesji o nowe kanały telewizyjne, zmiany techniczne koncesji naziemnych oraz postępowanie o cofnięcie koncesji	86
Nowe koncesje na nadawanie satelitarnych programów telewizyjnych, zmiany koncesji istniejących oraz uchylene koncesji	88
Realizacja przez nadawców naziemnych i satelitarnych programów telewizyjnych obowiązku corocznego składania sprawozdań finansowych do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.....	89
Nowe koncesje na nadawanie programów telewizyjnych i radiowych w sieciach telewizji kablowej, zmiany istniejących koncesji oraz zawieszenie emisji programów	90
Rejestracja programów rozprowadzanych w sieciach telewizji kablowej.....	94
B. Radio.....	95
Wprowadzenie.....	95
Postępowania w ramach ponownego udzielenia koncesji na nadawanie naziemnych programów radiowych.....	98
Nowe koncesje na nadawanie programów radiowych, rozszerzenie koncesji o nowe stacje nadawcze oraz inne zmiany techniczne skutkujące zwiększeniem zasięgu programu.....	101
Zmiany techniczne skutkujące zwiększeniem zasięgu programów radiowych.....	103
Zmiany koncesji w związku z wyrokiem NSA w sprawie z powództwa spółki Radio Muzyka Fakty sp. z o.o.....	108
Przekształcenia właścicielskie w spółkach wykonujących koncesje na nadawanie naziemnych programów radiowych.....	110
Zmiany koncesji w zakresie warunków dotyczących programu i reklamy	111
Przyznanie statusu nadawcy społecznego	113
Odroczenie terminu płatności, rozłożenie na raty opłaty koncesyjnej, umorzenia odsetek od zaległości we wnoszeniu opłat koncesyjnych	113
Realizacja obowiązku corocznego składania sprawozdań finansowych przez nadawców radiowych	114
V. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji a nadawcy publiczni	118
A. Radiofonia publiczna	118

Działania na rzecz powiększenia zasięgu odbioru programów nadawanych przez Polskie Radio S.A.....	118
Aktualna sytuacja nadawcza regionalnych rozgłośni Polskiego Radia.....	120
B. Telewizja publiczna	120
Działania na rzecz rozszerzenia zasięgu i poprawy odbioru programów nadawanych przez Telewizję Polską S.A.	120
Rozwój sieci Oddziałów Terenowych TVP S.A.	121
Działania na rzecz rozwoju radiofonii i telewizji cyfrowej.....	122
VI. Kontrola działalności programowej nadawców	124
Kontrola działalności programowej nadawców publicznych.....	125
Kontrola działalności programowej nadawców koncesjonowanych.....	127
A. Radio.....	127
B. Telewizja.....	129
Badania odbioru programów radiowych i telewizyjnych.....	130
VII.Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej nadawców telewizyjnych i radiowych	132
Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej w TVP S.A..	132
Wpływy i czas emisji reklam w telewizji publicznej w 2003 roku.	134
Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej koncesjonowanych nadawców telewizyjnych.....	136
Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej w programach nadawców telewizji kablowej	139
Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej w Polskim Radiu S.A.	140
Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej ogólnopolskich koncesjonowanych nadawców radiowych	143
Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej lokalnych koncesjonowanych nadawców radiowych	144
Naruszenia obowiązujących przepisów – decyzje o ukaraniu.....	146
VIII. Działalność międzynarodowa Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.....	148
Działania KRRiT związane z integracją europejską.	148
Projekt Phare	149
Udział Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w wypracowywaniu europejskiej polityki audiowizualnej – grupy robocze w Brukseli	150
Udział Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w pracach grup i komitetów konsultacyjnych.....	152
Działania KRRiT na forum Rady Europy	154
Udział w pracach Europejskiej Platformy Ciał Regulujących (EPRA)	156
Działania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji na rzecz współpracy polsko-ukraińskiej	156
Dostosowanie prawa krajowego do przepisów Unii Europejskiej	157

Dostosowanie w zakresie Dyrektywy o telewizji bez granic - projekt nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji.....	157
Dostosowanie do przepisów pakietu dyrektyw Unii Europejskiej dotyczącego komunikacji elektronicznej.....	158
Działalność Biura Współpracy z Programem Media - Media Desk Polska w 2003 roku	160
Wyniki finansowe za lata 2002/2003 – rezultaty rozpatrzonych pozytywnie wniosków o dotacje	164
IX. Działalność Krajowej Rady Radiofonii i Telewizjiw zakresie opłat abonamentowych i pozaabonamentowych	166
Wysokość opłat abonamentowych	167
Podział wpływów abonamentowych i pozaabonamentowych pomiędzy jednostki publicznej radiofonii i telewizji w 2003 roku.....	169
Podział wpływów abonamentowych planowanych na 2004 rok między spółki publicznej radiofonii i telewizji.....	174
Umarzanie i rozkładanie na raty zaległości w opłatach abonamentowych	181
Korespondencja związana z opłatami abonamentowymi	184
Informacja o stanie abonentów radiowych i telewizyjnych	184
X. Skargi i interwencje.....	188
Skargi dotyczące programów nadawców publicznych.....	188
Telewizja Polska S.A.....	188
Polskie Radio S.A. oraz regionalne rozgłosnie Polskiego Radia	194
Skargi dotyczące programów nadawców koncesjonowanych.....	194
Zorganizowane protesty	196
Zestawienie danych statystycznych dotyczących wniosków, skarg i opinii przekazanych w 2003 roku do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.....	197
XI. Budżet Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji	201

I. KRAJOWA RADA RADIOFONII I TELEWIZJI WOBEC WYZWAŃ UNII EUROPEJSKIEJ

Główne kierunki polityki medialnej Unii Europejskiej

1.1 Komunikat o przyszłości regulacji polityki audiowizualnej Unii Europejskiej z grudnia 2003 roku stwierdza, że media audiowizualne (radio, telewizja, kinematografia, nowe technologie, w takim zakresie, w jakim są nośnikami audiowizualnych treści programowych) *pełnią kluczową rolę w funkcjonowaniu współczesnych społeczeństw demokratycznych oraz w tworzeniu i przekazywaniu wartości społecznych. Media te wywierają wielki wpływ na to, co obywatele wiedzą, w co wierzą i jakie mają przekonania.*

W komunikacie podkreśla się również, że media audiowizualne to „przemysł kulturalny *par excellence*” podmioty zaś aktywne na tym rynku potrzebują jasnej i przewidywalnej polityki medialnej, pozwalającej na planowanie inwestycji oraz tworzenie strategii biznesowych.

Protokół Amsterdamski z 1997 roku do Traktatu Wspólnot Europejskich stwierdza wprost, że *system publicznej radiofonii i telewizji w państwach członkowskich jest bezpośrednio związany z demokratycznymi, społecznymi i kulturalnymi potrzebami każdego społeczeństwa.*

Dla określenia głównych kierunków polityki medialnej Unii Europejskiej ważna jest wypowiedź Komisarza Unii Europejskiej ds. oświaty i kultury pani Viviane Reding:

Wspólnota Europejska nie ma odrębnych i specyficznych dla sektora audiowizualnego podstaw prawnych dla tworzenia regulacji zawartości mediów. Pod rządami traktatów europejskich Wspólnota nie ma niezależnego mandatu, by kształtować dziedzinę mediów. Podstawy prawne naszej działalności mają charakter horyzontalny, czyli służą osiągnięciu ogólnych celów Wspólnoty, zwłaszcza rozwijaniu rynku wewnętrznego. Polityka Wspólnoty w zakresie regulowania zawartości mediów ma zapewnić, by kraje członkowskie dążyły do tego właśnie celu. Nie chodzi nam o to, by realizowały jednorodną i zuniformizowaną politykę medialną [...] Polityka Wspólnoty w zakresie regulacji zawartości mediów jest zatem w istocie polityką wspólnego rynku i ma służyć zapewnieniu swobodnego przepływu towarów (np. gazet i czasopism) oraz usług (w tym programów radiowych i telewizyjnych). Regulacja zawartości [na szczeblu europejskim] w sposób szczególny podlega więc wymogowi proporcjonalności. Musi ona regulować te sprawy, które są konieczne dla osiągnięcia wspólnego rynku i nie może zawierać żadnych innych regulacji.

Komisarz Unii Europejskiej ds. oświaty i kultury nazywa dyrektywę o telewizji bez granic *instrumentem rynku wewnętrznego*. Istotnie, projekt dyrektywy powstał w dyrekcji generalnej Komisji Europejskiej, odpowiedzialnej za rynek wewnętrzny, a nie w dyrekcji odpowiedzialnej za kulturę, oświatę i politykę audiowizualną. Zgodnie z tym poglądem w dyrektywie stwierdza się, że polityka wspólnotowa w sektorze audiowizualnym służyć ma rozwojowi tego sektora, zwłaszcza poprzez ochronę takich wartości jak różnorodność kulturalna i językowa, ochrona mniejszości narodowych i godności ludzkiej oraz ochrona konsumentów.

Mimo zatem wyraźnych konsekwencji kulturalnych niektórych wyżej wskazanych aspektów polityki audiowizualnej i medialnej UE, jej podstawowe cele mają charakter gospodarczy, związany z zapewnieniem swobody świadczenia usług, uzupełnieniem wspólnego rynku i rozwojem gospodarczym krajów Wspólnoty.

1.2 Unia Europejska stosuje dwa główne instrumenty realizowania polityki audiowizualnej: tworzenie ram prawnych działania sektora audiowizualnego oraz programy wsparcia finansowego.

Analiza europejskich aktów prawnych pozwala wyodrębnić następujące główne cele polityki medialnej Unii Europejskiej:

1. Rozwój regulacji prawnych, zmierzających do efektywnej realizacji idei wspólnego rynku w dziedzinie radiofonii i telewizji oraz cyberprzestrzeni, wspierających konkurencję, chroniących małoletnich przed szkodliwymi treściami rozpowszechnianymi w mediach audiowizualnych i w Internecie. Mając na względzie te cele, Rada Unii Europejskiej przyjęła w 1998 roku „Rekomendację w sprawie rozwoju konkurencyjności europejskiego przemysłu usług audiowizualnych i informacyjnych przez promowanie narodowych działań na rzecz osiągnięcia podobnej i efektywnej ochrony małoletnich i godności ludzkiej”. W 1999 roku Parlament Europejski i Rada UE przyjęły „Wieloletni plan działalności wspólnotowej na rzecz promocji bezpiecznego wykorzystania Internetu przez zwalczanie nielegalnej i szkodliwej zawartości sieci globalnych”.
2. Wspieranie rozwoju przemysłu audiowizualnego, produkcji i dystrybucji europejskich audycji telewizyjnych i filmów, co z kolei służy promocji różnorodności kulturalnej i językowej oraz podnoszeniu konkurencyjności Unii na światowym rynku audiowizualnym. Te cele realizuje program Media Plus, na który przeznaczono budżet 400 mln euro, w tym 50 mln euro na szkolenia, na development - 70 mln euro, dystrybucję - 201 mln euro, promocję – ok. 30 mln euro, koszty administracyjne – ok. 31 mln euro.
3. Finansowanie programów rozwoju produkcji zawartości multimedialnej i internetowej m.in. w celu promocji różnorodności kulturowej i językowej w społeczeństwie informacyjnym. W 2000 roku Rada UE przyjęła decyzję o rozpoczęciu realizacji wieloletniego programu wspierania produkcji i wykorzystania europejskiej zawartości cyfrowej w sieciach globalnych oraz promowania różnorodności językowej w społeczeństwie informacyjnym. Składają się na to działania wspomagające wykorzystywanie europejskiej zawartości Internetu, szczególnie tworzonej przez sektor publiczny, promocję produkcji w językach krajów unijnych oraz wspieranie eksportu tych treści, a także wzmacnianie dynamiki rynkowej i działalności przedsiębiorstw. W 2002 roku Rada UE przyjęła uchwałę „O interaktywnej zawartości mediów w Europie”, traktując rozwój produkcji i wykorzystania tych interaktywnych treści jako element realizacji znacznie szerszego programu rozwoju społeczeństwa informacyjnego oraz jako kontynuację działań związanych z promocją produkcji treści audiowizualnych.

4. Wypracowanie wspólnych standardów technicznych w zakresie mediów audiowizualnych i komunikacji elektronicznej, stworzenie prawnych i technologicznych podstaw wejścia europejskich mediów audiowizualnych do ery cyfrowej; promowanie integracji (konwergencji) i interoperacyjności mediów audiowizualnych, telekomunikacji i informatyki jako fundamentu rozwoju społeczeństwa informacyjnego.

Wśród celów polityki Unii Europejskiej ważne miejsce zajmują relacje z krajami trzecimi, obejmujące:

- rozszerzenie Unii Europejskiej i wprowadzenie krajów kandydackich oraz innych krajów postkomunistycznych do „europejskiej przestrzeni audiowizualnej” (czyli objęcie ich tym samym porządkiem prawnym oraz zasadami działalności mediów audiowizualnych);
- wielostronne negocjacje handlowe w ramach Światowej Organizacji Handlu, których celem jest ochrona unijnego rynku audiowizualnego przez niepodejmowanie w ramach GATS zobowiązania liberalizacji tego rynku i odmowę przyznania krajom trzecim nieograniczonego dostępu do tego rynku oraz klauzuli najwyższego uprzywilejowania;
- współpracę z innymi krajami (np. z krajami Morza Śródziemnego, z krajami bałkańskimi oraz z tzw. nowymi sąsiadami UE na Wschodzie po rozszerzeniu UE o 10 państw), a także współpracę z organizacjami międzynarodowymi.

1.3 W 1999 roku Komisja Europejska opublikowała komunikat na temat zasad i wytycznych polityki audiowizualnej Wspólnoty w erze cyfrowej. Komisja Europejska wymieniła w komunikacie podstawowe dziedziny działalności w tym zakresie (m.in. nowelizację dyrektywy o telewizji bez granic, zapewnianie równego prawa do programowej zawartości mediów audiowizualnych, ochronę praw autorskich i zwalczanie piractwa, pomoc publiczną dla kinematografii i telewizji, stworzenie ram prawnych dla kinematografii, regulację nowych form reklamy i sponsoringu, ochronę małoletnich).

Komisja Europejska określiła również w komunikacie następujące zasady polityki audiowizualnej:

- proporcjonalność, czyli ograniczanie regulacji do niezbędnego zakresu, potrzebnego do osiągnięcia założonego celu,
- oddzielenie regulacji infrastruktury od regulacji zawartości komunikowania (czyli z jednej strony rozdzielenie regulacji dotyczących przekazywania sygnałów elektronicznych i stosowanej w tym zakresie infrastruktury, a z drugiej strony regulacji dotyczących treści audiowizualnych),
- neutralność techniczną regulacji,
- zachowanie polityki i regulacji na szczeblu europejskim, służących interesowi ogólnemu zgodnie z zasadą, że regulacja następuje wtedy, gdy rynek sam nie zrealizuje tych celów,
- uznanie roli publicznego radia i telewizji oraz potrzeby przejrzystości w ich finansowaniu,
- samoregulację jako uzupełnienie regulacji.

Polityka audiowizualna UE jest realizowana w szczególności przez program Media Plus i inne programy wsparcia finansowego w celu ochrony różnorodności kulturalnej i językowej, a także przez inicjatywę „e-Europe”.

Informacje dotyczące kierunków polityki medialnej Unii Europejskiej i działalności międzynarodowej KRRiT znajdują się w rozdziale VIII „Sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z rocznego okresu działalności” oraz w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”

Rola regulatorów audiowizualnych według Komisji Europejskiej

1.4 Unia Europejska, wyznaczając cele wspólnotowej polityki audiowizualnej, dostrzega znaczenie tworzenia korzystnych warunków dla rozwoju rynku audiowizualnego, zniesienia przeszkód swobodnego przepływu usług pomiędzy państwami członkowskimi UE oraz powstania systemu przeciwdziałającego nieuczciwej konkurencji na wspólnym rynku.

Osiągnięcie tych celów będzie możliwe poprzez harmonizację przepisów prawnych oraz działań administracyjnych w państwach członkowskich w zakresie podejmowania działalności przez nadawców programów telewizyjnych oraz operatorów telewizji kablowych.

Celem podejmowanych działań jest przeciwdziałanie zakłóceniom swobodnego przepływu programów w ramach Wspólnoty, propagowanie powstawania w państwach członkowskich rynków o wielkości odpowiedniej dla produkcji telewizyjnej, nie tylko poprzez ustanowienie wspólnych zasad otwierania rynków krajowych, lecz także poprzez popieranie produkcji europejskiej.

Nie mniej ważnym elementem akcentowanym przez wspólnotowe prawo audiowizualne jest ochrona interesu publicznego w zakresie roli pełnionej przez telewizję jako źródło informacji, edukacji, kultury i rozrywki. Ochrona interesu publicznego obejmuje przestrzeganie praw odbiorcy, poszanowanie godności ludzkiej oraz ochronę praw dzieci i młodzieży w mediach elektronicznych, a także promowanie różnorodności kulturowej i językowej.

Cele te znalazły odzwierciedlenie w najistotniejszym akcie prawnym regulującym sferę rozpowszechniania treści audiowizualnych na obszarze Unii Europejskiej, czyli dyrektywie o telewizji bez granic.

Dyrektywa wskazuje na obowiązek zagwarantowania niezależności krajowych organów regulacyjnych. Ich podstawową rolę, w rozumieniu dyrektywy, jest monitorowanie efektywnego wypełniania zadań określonych w jej przepisach.

1.5 Istnienie niezależnego organu państwowego właściwego w sprawach radiofonii i telewizji jest normą w państwach europejskich. Radiofonia i telewizja realizują prawo każdego człowieka do wypowiedzi i informacji.

Zgodnie z art. 10 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka każdy ma prawo korzystać z tych praw *bez ingerencji władz publicznych*. Ze względu jednak na konieczność koncesjonowania nadawców oraz na znaczenie radiofonii i telewizji dla demokracji, kultury, społeczeństwa oraz gospodarki powołuje się niezależne organy regulacyjne do realizacji celów polityki publicznej w sposób zgodny z normami demokracji m.in. w celu ochrony wolności nadawców.

Unia Europejska przywiązuje duże znaczenie do właściwego funkcjonowania audiowizualnych organów regulacyjnych w nowych krajach członkowskich, uznając to za element administracyjnej zdolności do realizacji *acquis communautaire* w tej dziedzinie. Komisja Europejska zapowiada rozpoczęcie konsultacji na temat możliwości zacieśnienia współpracy na szczeblu europejskim między organami regulującymi dziedzinę audiowizualną.

W lipcu 2002 roku Komisja Europejska powołała stałą grupę regulatorów europejskich. W jej skład wchodzi przedstawiciele krajowych organów regulacji i Komisji Europejskiej. Celem działania grupy jest m.in. ujednolicanie stosowania nowych, wspólnotowych regulacji ramowych oraz doradzanie Komisji Europejskiej w zagadnieniach, dotyczących wdrażania tych regulacji.

W komunikacie Komisji Europejskiej z 1999 roku na temat zasad i wytycznych, dotyczących wspólnotowej polityki audiowizualnej w erze cyfrowej m.in. stwierdza się, że:

- organy regulacyjne powinny być niezależne od rządu i podmiotów rynkowych,
- proces konwergencji technologicznej wymaga zwiększonej współpracy między organami regulacyjnymi, odpowiedzialnymi za infrastrukturę łączności, media audiowizualne i ochronę konkurencji (istotne jest, aby regulacja radia i telewizji była częścią procesu kształtowania rynku i uwzględniała konieczność liberalizacji, otwarcia rynków na konkurencję, monitorowania przypadków naruszania zasad konkurencji, stwarzania warunków sprzyjających konkurencji; regulacja powinna także uwzględniać zadania związane z tworzeniem i treścią programu, w związku z czym wyrażany jest pogląd, że regulacja treści i regulacja sieci nie powinna być rozłączna),
- organy regulacyjne mogą przyczynić się do rozwoju i wdrożenia systemów samoregulacji podmiotów rynkowych. W miarę wzrostu liczby nadawców, a także wraz z rozwojem nowych technologii, trudniejszych do objęcia regulacją i nadzorem, do rozpowszechniania programów przewiduje się upowszechnianie różnych form samoregulacji. Formy te mają obejmować tworzenie zasad i kodeksów dobrej praktyki przez samych nadawców lub dostawców treści (potencjalnie w ramach prawnych tworzonych przez ustawodawstwo i z określeniem roli organu regulacyjnego w nadzorowaniu ich przestrzegania).

Organom regulacyjnym powierza się – w różnym zakresie, w różnych krajach – zadania związane z:

- **zarządzaniem sektorem audiowizualnym (koncesjonowanie nadawców prywatnych i ewentualnie publicznych, w niektórych przypadkach powoływanie członków organów nadzorczych lub zarządzających nadawców publicznych),**
- **regulacją i nadzorowaniem nadawców (wydawanie rozporządzeń w ramach upoważnień ustawowych, opracowywanie kodeksów i standardów działalności nadawców, nadzorowanie i monitorowanie tej działalności, nakładanie kar za naruszanie przepisów lub nie wywiązywanie się z obowiązków),**
- **udziałem doradczym lub współstanowiącym w tworzeniu polityki państwa w zakresie radiofonii i telewizji, w procesie legislacyjnym, w opiniowaniu porozumień międzynarodowych w dziedzinie mediów audiowizualnych,**
- **współpracą międzynarodową.**

1.6 Dzisiaj cele regulacji radiofonii i telewizji określa się najogólniej w sposób następujący:

- zapewnianie dostępu do sieci i usług, czyli do oferty programowej i innej,
- określenie standardów obowiązujących w programach i dążenie do ich podwyższania,
- promowanie jakości,
- troska o gospodarczy i technologiczny rozwój sektora.

Zapewnianie dostępu do programu obejmuje m.in. promowanie rozwoju radiofonii i telewizji cyfrowej, w tym dostarczanie nadawcom bodźców (np. przez gwarancje uzyskania dodatkowych kanałów) oraz pomoc w konwersji cyfrowej. Realizowaniu tego celu służy także rozwój sieci szerokopasmowych.

Promocji wysokiej jakości programu służy w szczególności:

- wzmacnianie nadawców publicznych (czy bezpłatnych kanałów ogólnodostępnych, jak na przykład w Niemczech poprzez zakaz przenoszenia transmisji sportowych i filmów do kanałów płatnych),
- utrzymywanie kwot programowych, nakładanie wymogów programowych także na nadawców kanałów płatnych, troska o wysoką jakość oferty internetowej (m.in. przez zapewnianie działalności nadawców publicznych w Internecie, jak na przykład BBC),
- finansowanie produkcji określonych gatunków programowych.

Troska o gospodarczy rozwój sektora wymaga rozważenia, czy inne omówione tu kierunki polityki medialnej i regulacyjnej przyczynią się do tego celu, czy też nie. Istotne znaczenie ma tu ochrona konkurencji, wspieranie rozwoju technologicznego, troska o to, by nowe podmioty nie musiały pokonywać wysokich barier wstępu na rynek.

Wyróżnia się regulację „behawioralną” (opracowywanie przepisów, stanowiących niekiedy daleko idącą ingerencję w działalność nadawców i operatorów, narzucających im określone obowiązki i sposób ich realizacji) oraz regulację „strukturalną” (zapewnianie takiej struktury rynku, by wymuszała ona właściwe zachowania nadawców, promowała inwestycje w produkcję programu oraz jego jakość).

Ze względu na rosnącą liczbę nadawców oraz źródeł programu i informacji polityka regulacyjna w coraz większym stopniu ma charakter strukturalny.

Do instrumentów polityki „strukturalnej” należą także utrzymywanie nadawcy lub nadawców publicznych, kwoty programowe lub inwestycyjne, przyznawanie nadawcom komercyjnym określonych przywilejów (np. we Francji jest to brak opłaty za częstotliwość), w zamian za co można wymagać od nadawców realizacji wymogów programowych, ograniczania koncentracji mediów itp.

Kompetencje regulatorów audiowizualnych w wybranych krajach

1.7 Państwa członkowskie UE zgodnie z systemami prawnymi, tradycjami demokratycznymi i kulturowymi ustanawiały organy regulacyjne w różny sposób. Efektem jest zróżnicowanie zarówno w odniesieniu do ich modeli, kompetencji, jak i środków służących zachowaniu niezależności.

W większości krajów ciała regulacyjne mają charakter kolegialnego organu decyzyjnego, którego członkowie są powoływani przez:

- władze ustawodawcze,
- władze wykonawcze,
- władze ustawodawcze i wykonawcze,
- władze sędziowskie,
- ruchy i grupy społeczne.

Zróżnicowanie modeli i kompetencji regulatorów obrazują rozwiązania francuskie i irlandzkie, uznawane za tradycyjne oraz brytyjskie i austriackie, które przyjęły skonwergowany model regulatora.

1.8 We Francji Najwyższa Rada ds. Audiowizualnych (CSA), powołana na mocy ustawy z 17 stycznia 1989 roku, jest przykładem tradycyjnego regulatora radiofonii i telewizji.

CSA dysponuje częstotliwościami, przyznaje koncesje, monitoruje nadawców w zakresie zobowiązań programowych oraz przestrzegania podstawowych zasad porządku publicznego w mediach, nakłada kary administracyjne na nadawców prywatnych i publicznych w przypadku niewypełniania ciążyących na nich obowiązków. CSA wybiera członków zarządów radiofonii i telewizji publicznej.

Rząd Republiki zwraca się do CSA o wydawanie opinii w zakresie nowych aktów prawnych, dotyczących radiofonii i telewizji, czy negocjacji międzynarodowych w zakresie mediów elektronicznych. Zgodnie ze znowelizowaną ustawą o swobodzie komunikacji z 1 sierpnia 2000 roku CSA odgrywa główną rolę w praktycznej realizacji projektu wprowadzenia naziemnej telewizji cyfrowej. CSA posiada kompetencje w zakresie planowania częstotliwości oraz wyboru komercyjnych stacji telewizyjnych, ubiegających się o możliwość naziemnego nadawania cyfrowego.

1.9 W Irlandii regulatorem zawartości treści mediów elektronicznych jest Broadcasting Commission of Ireland.

Od 2003 roku komisja przechodzi przez etap tworzenia regulatora, obejmującego także media publiczne.

Niezależnie od BCI działa komisja rozpatrująca skargi na nadawców (Broadcasting Complaints Commission – BCC).

BCI ma charakter komercyjnego, quasi-państwowego organu, co w warunkach irlandzkich oznacza możliwość pobierania opłat od podmiotów rynkowych. BCI licencjonuje nadawców, przy czym warunki udzielenia koncesji na nadawanie są publicznie znane. Warunkiem złożenia wniosku koncesyjnego jest przeprowadzenie przez przyszłego nadawcę badań rynkowych związanych z określeniem swojej przyszłej pozycji rynkowej. W praktyce BCI często zgłasza uwagi i zastrzeżenia w stosunku do przedstawianych analiz.

Specyfiką regulacji prywatnych nadawców irlandzkich jest to, że koncesja należy do organu regulującego, a nadawca jest jedynie jej wykonawcą. BCI zajmuje się także monitorowaniem programów, czyni to jednak sporadycznie. Sprawdza też, czy koncesja wykonywana jest zgodnie z warunkami jej przyznania. Program monitorowany jest na bieżąco. Corocznej ocenie podlegają m.in. dokumenty finansowe nadawcy, posiadane zasoby, w tym zasoby ludzkie oraz ich efektywne wykorzystanie. Sprawdzane są także wykorzystywanie przyznanых częstotliwości, należyta staranność w dopełnieniu warunków koncesji i wysiłki na rzecz zachowania różnorodności w przekazywanych treściach.

1.10 W 2003 roku w Wielkiej Brytanii rozpoczął działalność Office of Communications (OFCOM). W jednym niezależnym urzędzie połączono funkcje istniejących dotychczas pięciu ciał regulacyjnych:

- The Broadcasting Standards Commission (BSC),
- Independent Television Commission (ITC),
- The Office of Telecommunications (OFTEL),
- The Radio Authority,
- Radiocommunications Agency (RAU).

System nowej regulacji charakteryzuje się zarówno dla mediów publicznych, jak i komercyjnych minimalną ingerencją regulatora oraz naciskiem na samokontrolę nadawców.

OFCOM ma jednocześnie dbać o przestrzeganie standardów jakości i przyzwoitości w mediach, standardów technicznych, jak też zapewniać wysoki poziom konkurencyjności i dobrą kondycję ekonomiczną sektora mediów elektronicznych i telekomunikacji.

Do najważniejszych zadań brytyjskiego regulatora należą m.in.:

- efektywne zaspakajanie potrzeb odbiorców,
- zintegrowane podejście do regulacji,
- kreowanie klarownej i spójnej polityki,
- zdolność do elastycznego reagowania,
- utrzymywanie różnorodnej oferty i jakości usług sektora komunikacyjnego,
- wykorzystanie doświadczeń istniejących regulatorów,
- szybka reakcja na skargi odbiorców,
- usprawnienie procesu koncesyjnego i decyzji dotyczących polityki medialnej.

Zadaniem OFCOM-u jest też tworzenie strategii rozwoju sektora telekomunikacyjnego i polityki w tym zakresie.

Obszar telekomunikacyjny odpowiada za politykę dotyczącą regulacji sieci, usług i zakresu częstotliwości. Obejmuje on politykę dostępu do sieci i usług (szerokopasmowych i wąskopasmowych), planowania częstotliwości, ich sprzedaży (np. w formie aukcji), a także współpracy międzynarodowej.

OFCOM odpowiada za licencjonowanie częstotliwości na potrzeby usług telekomunikacyjnych oraz zagadnienia związane z częstotliwościami dla poszczególnych licencji telewizyjnych i radiowych. OFCOM dodatkowo ponosi odpowiedzialność za politykę przyznawania numerów telefonicznych.

OFCOM jest tzw. regulatorem lekkim, czyli wypracowującym standardy dobrego postępowania, które służą jako wzorce do samoregulacji przez media. Taki sposób działania jest możliwy w warunkach tradycji mediów dojrzałych i odpowiedzialnych, wyrosłych z doświadczeń BBC.

OFCOM jest jednak też regulatorem, który ma podwójne zadanie: nie tylko kontroluje (w tym po raz pierwszy także media publiczne), ale dba o kondycję całego sektora medialnego w Wielkiej Brytanii. Dbałość ta ma dwa oblicza: dotyczy odbiorców mediów (standardy przyzwoitości, różnorodność oferty programowej, zapobieganie praktykom monopolistycznym) oraz nadawców (polityka konkurencyjności).

W strukturze OFCOM-u charakterystyczne jest istnienie rady konsumentów, która doradza zarówno radzie nadzorczej, dyrektorowi naczelnemu, jak i jednostce odpowiedzialnej za badania i wypracowywanie strategii.

1.11 W Austrii obecny kształt systemu regulacyjnego został określony zmianami ustawowymi z 2001 roku.

Na ich podstawie centralną rolę odgrywa *Rundfunk und Telekom Regulierungs-GmbH* (RTR), czyli Regulacja Radiowo-Telewizyjna i Telekomunikacyjna sp. z o.o. Instytucja ta stanowi strukturę operacyjną zarówno dla KommAustria (Austriacki Urząd ds. Komunikowania), jak i TKK (Komisja ds. Kontroli Telekomunikacji).

W skład RTR wchodzi dwa podstawowe departamenty: departament ds. radiowo-telewizyjnych oraz departament ds. telekomunikacyjnych. W praktyce oznacza to przyjęcie przez Austrię zintegrowanego modelu regulatora, kompetentnego zarówno w dziedzinie

mediów elektronicznych, jak i telekomunikacji. Takie rozwiązanie umożliwia lepsze wykorzystanie informacji, dotyczących obu rynków oraz doświadczeń pracowników, dotychczas zatrudnionych w odrębnych instytucjach.

RTR jest odpowiedzialna za techniczną i administracyjną stronę decyzji regulacyjnych, podejmowanych przez KommAustria i TKK. W dziedzinie mediów elektronicznych RTR wspiera działania KommAustria, która bezpośrednio podlega kanclerzowi federalnemu. KommAustria jest odpowiedzialna w szczególności za wprowadzanie w życie ustaw o prywatnej radiofonii telewizji w zakresie zarządzania częstotliwościami i licencjonowania nadawców. RTR we współpracy z KommAustria jest aktywnie zaangażowany w prace, których celem jest wprowadzenie naziemnej telewizji cyfrowej.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w latach 1993 – 2004. Dokonania KRRiT i budowa wolnego rynku mediów elektronicznych

1.12 Instytucję Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji powołano w prawie polskim – niemal równocześnie na poziomie regulacji konstytucyjnej oraz ustawowej – w 1992 roku, wprowadzając art. 36b do przepisów konstytucyjnych utrzymanych w mocy przez tzw. Małą Konstytucję z 17 października 1992 roku oraz uchwalając ustawę o radiofonii i telewizji.

Konstrukcja prawna Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji została bez większych zmian przeniesiona do obecnie obowiązującej Konstytucji RP z 2 kwietnia 1997 roku. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji od początku swego istnienia określana jest jako organ nowego typu, którego powstanie stanowiło ważną przemianę ustrojową w Polsce.

Z drugiej strony Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ nowego typu od początku nie mieściła się w konstytucyjnym schemacie trójpodziału władzy i trójdzielnej klasyfikacji organów państwowych.

Przepisy dotyczące Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji znalazły się z rozdziale IX Konstytucji RP pt. „Organy kontroli państwowej i ochrony prawa” razem z przepisami określającymi pozycję Najwyższej Izby Kontroli i Rzecznika Praw Obywatelskich.

Konstytucyjnie akcentowaną rolą KRRiT jest ochrona wolności słowa, prawa do informacji oraz interesu publicznego w radiofonii i telewizji (art. 213 ust. 1). Krajowa Rada, oprócz uprawnień dotyczących ochrony prawa, wykonuje także zadania organu administracji, m.in. prowadząc postępowanie koncesyjne. Ma też uprawnienia do wydawania rozporządzeń jako aktów wykonawczych do ustaw, a w sprawach indywidualnych - do podejmowania uchwał (art. 213 ust. 2).

Konstytucja utrzymuje sposób powoływania KRRiT – przez Sejm, Senat i Prezydenta. W stosunku do Ustawy Konstytucyjnej z 17 października 1992 roku o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym - nowym rozwiązaniem jest wprowadzenie nakazu apolityczności członków KRRiT (art. 214 ust. 2). Konstytucja poszerzyła też obszar incompatibilitas, czyli niepołączalności mandatu posła lub senatora z innymi funkcjami lub stanowiskami państwowymi, co znalazło również zastosowanie w stosunku do członków Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji został nadany status organu konstytucyjnego w pełnym znaczeniu tego słowa. Jest to organ o składzie, zadaniach i prawnych formach działania unormowanych w istotnej części bezpośrednio przepisami ustawy zasadniczej. W doktrynie podkreśla się, że jeżeli nawet konstytucjonalizacja KRRiT nie była

bezwzględnie prawnie konieczna, to jednak z pewnością jest co najmniej w pełni uzasadniona, potrzebna i celowa.

1.13 Ustawa z 29 grudnia 1992 roku w art. 5 stanowi, że tworzy się Krajową Radę Radiofonii i Telewizji, jako kolegialny organ państwowy właściwy w sprawach radiofonii i telewizji.

Przepis zawarty w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o radiofonii i telewizji stanowi, że Krajowa Rada projektuje w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunki polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji. Ustawodawca, określając w ten sposób jedno z zadań Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji dążył do zapewnienia spójności działań państwa w dziedzinie mediów audiowizualnych. Gwarantem tej spójności działań jest więc porozumienie z Prezesem Rady Ministrów.

Celem tego porozumienia w rozumieniu ustawodawcy jest więc zapobieganie takim sytuacjom, w których może nastąpić wyłączenie części działań o charakterze wykonawczo-administracyjnym z gestii organów rządowych, w szczególności takich jak Minister Kultury, Minister Infrastruktury, Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, Minister Finansów, Minister Skarbu Państwa, Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.

Celem tego porozumienia jest również wyeliminowanie sytuacji, w których pozostająca poza systemem organów administracji rządowej Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji może mieć trudności w realizowaniu swoich ustawowych zadań i obowiązków.

W ramach porozumienia powinna następować koordynacja działań podejmowanych przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji z działaniami wykonawczymi, prowadzonymi przez administrację rządową. Ustawodawca nie przesądził formy prawnej i zakresu czynności podejmowanych przez Krajową Radę w celu wykonania przepisu zawartego w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o radiofonii i telewizji.

1.14 Ustawowym partnerem dla Krajowej Rady w ustalaniu kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji jest Prezes Rady Ministrów, a nie poszczególni ministrowie. Brak ustawowo określonych zasad, form i trybu porozumienia z Prezesem Rady Ministrów wynika z konstytucyjnego usytuowania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w systemie organów państwa oraz przeświadczenia ustawodawcy, że ustawowe określanie trybu może być czynnikiem naruszającym konstytucyjne gwarancje niezależności KRRiT. Zgodnie z wolą ustawodawcy to praktyka i dobry obyczaj miały uregulować tę sferę kontaktów.

Ustalanie kierunków polityki państwa w dziedzinie mediów audiowizualnych powinno następować w szczególności poprzez analizowanie obowiązujących regulacji prawnych i przygotowywanie koniecznych zmian przepisów. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji nie ma inicjatywy ustawodawczej, w które to prawo wyposażona jest Rada Ministrów.

Współpracując z Radą Ministrów Krajowa Rada, wielokrotnie od 1994 roku, przygotowywała projekty ustaw nowelizujących ustawę o radiofonii i telewizji oraz projekty innych aktów prawnych. Obszerny projekt nowelizacji złożony został w grudniu 1996 roku, na ręce ówczesnego premiera Włodzimierza Cimoszewicza. Po wyborach parlamentarnych, nowo powołany rząd premiera Jerzego Buzka, podjął decyzję o skierowaniu tego projektu do łaski marszałkowskiej. W wyniku długich procedur legislacyjnych projekt został istotnie zmieniony, przy czym niektóre z poprawek były sprzeczne z prawem europejskim, co w konsekwencji spowodowało zgłoszenie weta przez Prezydenta RP.

Z upoważnienia premiera Jerzego Buzka, Krajowa Rada przygotowała kolejny projekt nowelizacji ustawy, którego głównym celem była regulacja naziemnej i satelitarnej telewizji

cyfrowej. Projekt przekazano premierowi 7 lipca 2000 roku. Po dokonaniu analizy uwag zgłoszonych przez Rządowe Centrum Legislacji, Krajowa Rada przekazała premierowi poprawioną wersję projektu 31 października 2000 roku.

Projekt nowelizacji obejmował zagadnienia telewizji cyfrowej, poboru abonamentu, mechanizmów tzw. rekoncesjonowania. Mimo generalnej aprobaty dla głównych kierunków nowelizacji, premier nie podjął jednak decyzji o skierowaniu projektu do dalszych prac legislacyjnych.

Trzeba podkreślić, że w związku z zobowiązaniami akcesyjnymi, Krajowej Radzie powierzono zadania związane z tworzeniem prawnego systemu funkcjonowania mediów elektronicznych w Polsce oraz określono Krajową Radę jako główną instytucję odpowiedzialną za realizację działań strategicznych w tej dziedzinie (stanowisko negocjacyjne z 9 października 2000 roku). Na tej m.in. podstawie Krajowa Rada uczestniczyła w przygotowywaniu tzw. projektu dostosowawczego, przyjętego przez rząd 27 czerwca 2001 roku. Ze względu na bliski termin wyborów parlamentarnych projekt nie został skierowany do Sejmu RP. W połowie 2001 roku rozpoczęte zostały w Krajowej Radzie prace nad kolejnym projektem, który przede wszystkim miał za cel aktualizację dotychczasowych propozycji, związanych z emisją cyfrową, abonamentem, odnawianiem koncesji. Istotną część projektu stanowiły też propozycje związane z aktualnymi zobowiązaniami negocjacyjnymi. Projekt został przekazany premierowi Leszkowi Millerowi, 15 stycznia 2002 roku.

Ważnym elementem zapewniania spójności działań podejmowanych w dziedzinie radiofonii i telewizji jest udział Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w tworzeniu oraz w opiniowaniu w trakcie dalszych prac legislacyjnych projektów ustaw i aktów wykonawczych regulujących rynek audiowizualny. Niezbędne jest też poprzedzanie prac legislacyjnych rzetelną analizą rzeczywistej sytuacji na rynku audiowizualnym. Krajowa Rada powinna mieć zagwarantowaną możliwość inicjowania wspólnych z organami administracji rządowej, skoordynowanych działań prognostycznych i analitycznych. Wyniki tych analiz powinny stanowić podstawę do opracowywania strategicznych kierunków polityki państwa w dziedzinie mediów audiowizualnych. Projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji powinno dotyczyć także tych ustawowych zadań Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, które związane są z inicjowaniem postępu naukowo – technicznego i kształcenia kadr medialnych, organizowanie badań treści i odbioru programów, organizowanie i inicjowanie współpracy z zagranicą, dotyczącej sfery audiowizualnej.

1.15 W momencie tak przełomowym dla polskiego rynku medialnego, w toku prac nad projektem zmian w ustawie o radiofonii i telewizji, w przeddzień wstąpienia Polski do Unii Europejskiej i na progu rewolucji technicznej w mediach, związanej z cyfrowym nadawaniem programów, bezsprzecznym wymogiem staje się szczegółowe określenie współpracy Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z Prezesem Rady Ministrów.

W szczególności konieczne jest:

- opracowanie dokumentu, w którym nastąpi określenie procedur wykonawczych do art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy,
- określenie w procedurze wykonawczej zasad regularnej współpracy z Prezesem Rady Ministrów i organami administracji rządowej, harmonogramu tej współpracy oraz jej planu i zakresu merytorycznego,

- określenie zakresu merytorycznego badań i analiz strategicznych, dotyczących rynku audiowizualnego, przeprowadzanych zarówno pod względem finansowym, jak i organizacyjnym z organami administracji rządowej,
- przeprowadzanie konsultacji z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji na każdym etapie tworzenia projektów aktów prawnych, regulujących dziedzinę mediów audiowizualnych,
- zagwarantowanie Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji możliwości wykonywania zwiększonych zadań, co zostało również podkreślone w szóstym raporcie Komisji Europejskiej, monitorującym przygotowania Polski do członkostwa w Unii Europejskiej. W raporcie tym podkreśla się konieczność wzmocnienia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji tak, aby skutecznie mogła monitorować przestrzeganie przepisów, regulujących rynek audiowizualny.

1.16 Utworzona w 1993 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji stanęła przed bezprecedensowym zadaniem budowy demokratycznego ładu medialnego, zapewnienia pluralizmu, wolności słowa i prawa do informacji.

Do najważniejszych wydarzeń, które zdecydowały o ustanowieniu nowego ładu w eterze, trzeba zaliczyć w szczególności przekształcenie Polskiego Radia i Telewizji w spółki Skarbu Państwa i powołanie nowych władz mediów publicznych w końcu 1993 roku. Tym samym Krajowa Rada stworzyła podstawy działania publicznej radiofonii i telewizji, mających określoną ustawowo misję społeczną, edukacyjną i kulturotwórczą.

W następnych latach - nadzorując i wspierając pracę mediów publicznych (m.in. poprzez przydziały częstotliwości, podział abonamentu, wybory rad nadzorczych i rad programowych, udział w pracach dotyczących reformy TVP, projekty nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji) - Krajowa Rada przyczyniła się do tego, iż polskie media publiczne mają dziś (w przeciwieństwie np. do Czech) mocną i trwałą pozycję na rynku medialnym i są przygotowane do konfrontacji z wyzwaniami niesionymi przez rozwój technologiczny i integrację europejską.

1.17 Kolejnymi ważnymi wydarzeniami, decydującymi o ustanowieniu nowego ładu w eterze były dwa publiczne procesy koncesyjne, które przyczyniły się do powstania w naszym kraju pluralistycznej mapy radiowych i telewizyjnych prywatnych stacji koncesjonowanych.

W latach 1993-1994 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przygotowała i przeprowadziła pierwszy proces koncesyjny, w którym przyznano koncesje na jeden program telewizyjny ogólnokrajowy (Telewizja POLSAT), jeden program telewizyjny kodowany (CANAL+) oraz na trzy ogólnokrajowe programy radiowe (RFM FM i ZET oraz radio społeczne o charakterze wyznaniowym - Radio Maryja).

W pierwszym procesie koncesyjnym przyznano również liczne koncesje lokalne, w tym 47 stacjom diecezjalnym Kościoła katolickiego.

W rezultacie drugiego procesu koncesyjnego, przeprowadzonego w latach 1995-1997, powstały dwie ponadregionalne sieci telewizyjne: sieć północna, którą otrzymał TVN (współdziałający z siecią Telewizji Wiśla w Polsce południowej – obie te sieci następnie połączyły się) oraz sieć centralna, na program „Nasza Telewizja”, której właścicielem była spółka Polskie Media S.A. Podczas tego procesu rozszerzono także zasięg, dotąd tylko lokalnej Telewizji Niepokalanów.

1.18 W radiofonii rozbudowywano systematycznie trzy sieci ogólnokrajowe, przyznane w pierwszym procesie koncesyjnym oraz sieci ponadregionalne. W obu procesach koncesyjnych wydano prawie 190 koncesji na emisje programów o charakterze lokalnym lub regionalnym. W następnych latach Krajowa Rada przeszła od organizowania wielkich procesów koncesyjnych do stałej działalności koncesyjnej, uzupełniając systematycznie mapę polskich mediów elektronicznych.

W rezultacie działań Krajowej Rady w ciągu kilku lat zbudowana została od podstaw pluralistyczna struktura prywatnej radiofonii i telewizji koncesjonowanej, o zróżnicowanych formatach programowych, zaspakajająca zróżnicowane potrzeby odbiorców. Polski rynek audiowizualny został zaliczony do najbardziej rozbudowanych i różnorodnych rynków medialnych w Europie Środkowo-Wschodniej.

1.19 W drugiej połowie lat dziewięćdziesiątych Krajowa Rada stanęła wobec nowych wyzwań związanych z żywiołowo zachodzącymi na polskim rynku medialnym procesami, a w szczególności procesami związanymi z różnorodnymi formami integracji nadawców, wywołanymi zarówno przyczynami ekonomicznymi, jak i wchodzeniem do Polski satelitarnych programów zagranicznych i rozwojem technologii cyfrowej.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w sposób aktywny starała się regulować te procesy, dostosowując elastycznie swą politykę wobec nadawców do wymogów sytuacji rynkowej, zezwalając na procesy integracyjne (np. zgoda na powstanie grup stacji lokalnych, skupionych wokół spółki Agora S.A. spółki ZPR S.A., czy zgoda na powstanie kościelnego radia PLUS). Jednocześnie Krajowa Rada stawiała warunek zachowania charakteru lokalnego stacji.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podejmowała też negocjacje z nadawcami emitującymi programy dla Polski z zagranicy (tzw. nadawcy zdelokalizowani), sugerując przeniesienie miejsca nadawania do Polski, poszanowanie polskiego prawa i interesów polskich twórców. Takie negocjacje dotyczyły np. Wizji TV, HBO. Powstanie platform cyfrowych spowodowało podporządkowanie się nadawców zdelokalizowanych prawu polskiemu.

W pracach nad nowelizacją europejskiej Konwencji o Telewizji Ponadgranicznej eksperci delegowani przez Krajową Radę przyczynili się do wprowadzenia do konwencji art. 24a, uznającego delokalizację za nadużycie praw. W rezultacie wielostronnych działań Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji większość nadawców zagranicznych podporządkowała się wymogom prawa polskiego.

Potwierdziła się też teza, iż zadania aktywnego regulatora państwowego na rynku mediów nie kończą się wraz z rozdaniem koncesji, a rozwój sytuacji wymaga stałego nadzoru i szybkiego reagowania na nowe zjawiska technologiczne w interesie polskiego państwa i polskich nadawców, również na arenie międzynarodowej.

1.20 Istotne znaczenie dla rynku nadawców radiowych miały te działania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, które dotyczyły zaniechania nadawania w dolnym paśmie UKF. Do 2000 roku wszyscy nadawcy radiowi w Polsce zakończyli emisję w zakresie tzw. „dolnego” UKF (66-74 MHz) i otrzymali od Krajowej Rady odpowiednie częstotliwości w „górnym” UKF (87,5-108 MHz), co spowodowało dostosowanie w tym zakresie naszej radiofonii do norm zachodnioeuropejskich.

1.21 W 2000 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przeprowadziła proces ponownego wydania nadawcom radiowym koncesji, których siedmioletni okres ważności wygasł. Proces

koncesyjny musiano przeprowadzić od nowa, ustawa bowiem nie przewidywała procedury przedłużania terminu obowiązywania koncesji. Zakończono też w tym czasie proces budowania sieci nadawczych dla koncesjonariuszy ogólnokrajowych.

W konsekwencji tych wszystkich działań Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji polski rynek medialny nie odbiega dziś od sytuacji w krajach zachodnioeuropejskich. Jego zasadnicza pluralistyczna formuła, założona w 1992 roku w ustawie o radiofonii i telewizji, została zrealizowana.

W roku 2004 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji prowadziła postępowanie, dotyczące wniosków złożonych o ponowne udzielanie koncesji nadawcom telewizyjnym, na przykład ogólnopolskiej Telewizji Polsat.

Informacje dotyczące działań podejmowanych w związku z ponownym wydaniem koncesji znajdują się w rozdziale IV „Sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z rocznego okresu działalności.”

1.22 Ważnym dokonaniem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji było opracowanie aktów wykonawczych do ustaw regulujących działalność na rynku audiowizualnym. Rozporządzenia KRRiT regulują tak ważne dziedziny jak:

- ochrona dzieci i młodzieży przed szkodliwym dla ich rozwoju wpływem audycji telewizyjnych i radiowych,
- działalność reklamowa i sponsorska nadawców,
- dostęp przedstawicieli życia politycznego i publicznego do środków przekazu,
- prowadzenie kampanii wyborczych w mediach.

Istotne działania Krajowej Rady podejmowane były w celu popularyzacji idei edukacji medialnej.

W latach 2000 - 2002 jeden z głównych kierunków prac Krajowej Rady związany był z perspektywą wprowadzania do Polski technologii cyfrowej i tzw. nowych mediów oraz ich regulacji (np. Internetu). W związku z tym Krajowa Rada opracowała raport pt. „Strategia rozwoju naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce”, w którym postuluje przyjęcie narodowego programu działań związanych z wprowadzaniem naziemnej emisji cyfrowej radia i telewizji. Raport został przekazany Prezydentowi RP, rządowi i parlamentowi.

1.23 Przedstawienie najważniejszych z wyżej wymienionych dokonań z działalności Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w latach 1993 – 2004, jednocześnie pokazuje najbardziej istotne funkcje, które zostały powierzone KRRiT w drodze ustawy.

Funkcje te łączą się z kontrolą i ochroną prawa oraz z administrowaniem dziedziną radiofonii i telewizji.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji a wyzwania dla europejskiego sektora mediów audiowizualnych

1.24 Konwergencja technologiczna i integracja rynkowa powodują, że wyzwaniom stojącym przed polityką i regulacją medialną łatwiej jest sprostać strukturom regulacyjnym, zdolnym formułować wszechstronną politykę i praktykę regulacyjną w odniesieniu do całego sektora mediów elektronicznych.

Coraz więcej państw odwołuje się do modelu zintegrowanych regulatorów radiofonii, telewizji i telekomunikacji, dysponujących w wielu przypadkach kompetencjami w zakresie regulacji konkurencji w tych dziedzinach. Pozwala to na stworzenie systemu kompleksowej polityki i regulacji mediów elektronicznych, zdolnej do ogarnięcia całego sektora i realizowania kompleksowej polityki, uwzględniającej sytuację we wszystkich segmentach.

Integracja europejska i włączenie Polski we współtworzenie oraz realizowanie wspólnotowej polityki audiowizualnej i medialnej oznaczać będą nowe, istotne zadania dla Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Krajowa Rada będzie musiała zarówno sama włączyć się we wszystkie wcześniej wymienione dziedziny polityki audiowizualnej Unii Europejskiej, jak i uczestniczyć w wypracowywaniu strategii i polityki państwa w tych dziedzinach.

W odniesieniu do głównych zadań, zgodnie z art. 3 dyrektywy o telewizji bez granic, KRRiT będzie miała obowiązek zapewnienia stosowania dyrektywy przez nadawców, podlegających polskiej jurysdykcji. Może to wymagać reagowania na działania stron trzecich, w tym obywateli innych Państw Członkowskich, którzy zgodnie z przepisami prawa krajowego będą mogli zwracać się do właściwych organów sądowych lub innych władz polskich w celu zapewnienia przestrzegania prawa przez nadawców.

Zadanie to obejmować będzie nie tylko nadzór nad nadawcami, znajdującymi się w polskiej jurysdykcji, ale też dotyczyć będzie podejmowania działań w przypadku, gdyby przepisy dyrektywy były naruszane przez programy ponadgraniczne, docierające do Polski z innych krajów członkowskich.

Krajowa Rada będzie wtedy miała obowiązek nawiązania kontaktów z organem regulacyjnym kraju, w którego jurysdykcji znajduje się nadawca, jak również z Komisją Europejską, aby zapobiegły naruszaniu prawa wspólnotowego. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji będzie miała m.in. prawo – po wyczerpaniu innych kroków – zawieszenia rozprowadzania programów ponadgranicznych, naruszających przepisy dyrektywy.

Z tym uprawnieniem wiąże się udział w konsultacjach międzynarodowych, związanych z rozwiązaniem ewentualnych konfliktów jurysdykcyjnych. Przeniesiony z dyrektywy do ustawy o radiofonii i telewizji zespół kryteriów, wykorzystywanych w określaniu właściwości jurysdykcyjnej dla nadawców ponadgranicznych, wymaga rozważenia czynników związanych ze strukturą, organizacją i działalnością programową nadawcy. Wymaga również współpracy i konsultacji z organami regulacyjnymi innych krajów.

Po przystąpieniu Polski do systemu ochrony prawa dostępu widzów do ważnych wydarzeń, określonego w dyrektywie, zadaniem KRRiT będzie nadzorowanie przestrzegania tych przepisów.

Szanowane muszą być prawa nie tylko widzów polskich do obejrzenia w telewizji ogólnodostępnej ważnych wydarzeń, określonych w polskich przepisach, ale także prawa widzów w innych krajach – gdyby prawa wyłączności do wydarzeń, objętych listą innego kraju wykupił polski nadawca.

Może to wymagać rozstrzygania konfliktów między nadawcami, oceny, który z nich właściwie stosuje przepisy, a który nie, analizy cen programu kodowanego, żądanych przez nadawcę od nadawcy programu ogólnodostępnego w Polsce lub w innym kraju, współpracy z władzami i organami regulacyjnymi z innymi krajów itp.

Zgodnie z przepisami dyrektywy, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji będzie miała obowiązek co dwa lata składać Komisji Europejskiej sprawozdanie dotyczące wykonania postanowień dyrektywy w zakresie promocji produkcji europejskiej i niezależnej. Sprawozdanie to będzie musiało zawierać dane statystyczne, dotyczące osiągnięcia udziału produkcji

Europejskiej i niezależnej w czasie nadawania w każdym z programów telewizyjnych, podlegających jurysdykcji danego Państwa Członkowskiego, a także w przypadku nieosiągnięcia tego udziału, wskazywać na przyczyny oraz omówić podjęte lub planowane działania na rzecz jego osiągnięcia.

Ze względu na program intensywnych prac nad nowelizacją dyrektywy, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji będzie uczestniczyć w konsultacjach, pracach analitycznych, jak również w pracach struktur unijnych zaangażowanych w nowelizację.

Dostosowanie prawa polskiego do prawa unijnego oznaczać będzie zniesienie ograniczeń kapitałowych dla podmiotów unijnych, inwestujących w radiofonię i telewizję w Polsce (przy zachowaniu ograniczenia 49% dla podmiotów pozaunijnych).

Dla KRRiT będzie to wiązało się z różnymi obowiązkami, w tym z obowiązkiem prowadzenia takiej polityki koncesyjnej, aby ze swobody inwestycji korzystały podmioty rzeczywiście na to zasługujące. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji będzie określała warunki koncesji zgodnie z wymogami międzynarodowymi i polską polityką medialną, jak również zapobiegała ewentualnej nadmiernej koncentracji kapitału na rynku mediów.

1.25 Liczne obowiązki Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji będzie realizowała w związku z przepisami wspólnotowymi, dotyczącymi pomocy państwa dla radiofonii i telewizji publicznej.

Komunikat Komisji Europejskiej z 2001 roku w sprawie stosowania zasad pomocy państwowej dla radiofonii i telewizji publicznej zawiera kryteria, którymi Komisja będzie kierować się przy podejmowaniu decyzji w sprawie skarg związanych z pomocą dla nadawców publicznych.

Z samej treści komunikatu wynika jednak, że ocena skutków pomocy państwowej dla konkurencji i rozwoju handlu musi być dokonywana na podstawie okoliczności konkretnego wypadku, przy uwzględnieniu cech danego rynku. Dla ewentualnej oceny dokonywanej przez Komisję istotne znaczenie będą miały działania, podejmowane przez KRRiT oraz dostarczane przez nią informacje i analizy.

W komunikacie określone zostały ogólne zasady pomocy państwa dla nadawców publicznych, wśród których najważniejsze to:

- uznanie szczególnego charakteru publicznej radiofonii i telewizji, jako nieporównywalnej z innymi usługami publicznymi,
- podkreślenie znaczenia pomocy finansowej państwa dla nadawców publicznych i jej wpływu na warunki handlu między państwami członkowskimi,
- uznanie publicznej radiofonii i telewizji za *usługę w ogólnym interesie gospodarczym*.

Komunikat Komisji Europejskiej w zakresie misji publicznej radiofonii i telewizji podkreśla konieczność:

- poszanowania (zgodnie z Protokołem Amsterdamskim) kompetencji państw członkowskich do zdefiniowania misji publicznej radiofonii i telewizji. W tym zakresie konieczny będzie udział Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji,
- dopuszczenia szerokiej definicji misji, wymagającej zrównoważonej i zróżnicowanej oferty programowej, która zapewni realizację demokratycznych, społecznych i kulturalnych potrzeb społeczeństwa oraz zagwarantuje pluralizm. Obowiązki publiczne mogą mieć charakter ilościowy lub jakościowy, co musi znaleźć odzwierciedlenie w licencjach programowych, przyznawanych nadawcom publicznym przez KRRiT,

- objęcia misją publiczną także nowych usług (np. internetowych serwisów informacyjnych) z uwzględnieniem potrzeb demokratycznych, społecznych i kulturalnych danej społeczności,
- ograniczenia roli organów europejskich do kontroli realizacji misji publicznej, wyłącznie do przypadków rażących naruszeń, czyli obejmowania misją takiej działalności, która nie powinna być uznana za zaspokajającą potrzeby demokratyczne, społeczne i kulturalne danej społeczności (np. handel elektroniczny). Oznacza to obowiązek KRRiT do realizowania tej kontroli i w razie konieczności informowania Komisji Europejskiej o jej wynikach,
- oddzielenia misji od środków jej finansowania. Dopuszcza się prowadzenie przez nadawców działalności komercyjnej (np. sprzedaży czasu reklamowego), ale działalność taka nie może być uznawana za część misji publicznej,
- wprowadzenia jasnej i precyzyjnej definicji misji nadawców publicznych w ustawie i w licencjach programowych.

Komunikat Komisji Europejskiej dotyczący powierzenia misji i nadzoru nad jej wykonaniem, podkreśla potrzebę wydania oficjalnego aktu prawa stanowionego bądź umowy lub licencji programowej, a ponadto zwraca uwagę na:

- potrzebę zapewnienia efektywnego monitorowania wykonywania misji publicznej – co jest zadaniem państw członkowskich i powinno być realizowane przez organ niezależny od nadawców,
- pozostawienie państwom członkowskim kompetencji do wybrania systemu finansowania publicznej radiofonii i telewizji, przy dopuszczeniu zasady tzw. dualnego finansowania (ze środków publicznych i z reklamy).

W komunikacie Komisji Europejskiej zwraca się uwagę na zasadę proporcjonalności pomocy publicznej. Zasada ta zgodnie z komunikatem oznacza, że:

- pomoc państwa nie może wykraczać poza to, co jest niezbędne do pokrycia kosztów netto misji publicznej, przy czym o przekroczeniu tego zakresu świadczyć może np. praktyka zaniżania cen usług niepublicznych poniżej poniesionych kosztów,
- konieczne jest dokonywanie oceny uczciwości konkurencji, przy uwzględnieniu pomocy państwa z tytułu wykonywania misji publicznej, określanej i finansowanej przez państwo. Oznacza to dla Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji obowiązek dokonywania starannej analizy działalności programowej nadawców publicznych oraz kosztów tej działalności w celu osiągnięcia proporcjonalności pomocy publicznej.

Komunikat Komisji Europejskiej formułuje również zasadę jasnego oddzielenia działalności misyjnej i działalności komercyjnej oraz prowadzenia odrębnej rachunkowości. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zostanie zobowiązana do ścisłego nadzorowania rozliczeń finansowych.

1.26 Ważne zadania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wiązać się będą z realizacją strategicznego celu Unii Europejskiej, jakim jest możliwie jak najszybsza cyfryzacja mediów audiowizualnych i wprowadzenie naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej.

Komunikat Komisji Europejskiej z września 2003 roku na temat konwersji cyfrowej zawiera listę problemów, które powinny być ujęte w planach krajów członkowskich, dotyczących przeprowadzenia tego procesu:

- opracowanie strategicznego planu konwersji cyfrowej,

- określenie społecznych, kulturalnych, politycznych i gospodarczych celów, realizowanych przez cyfrową radiofonię i telewizję,
- określenie zasad prowadzenia gospodarki częstotliwościami przed, w trakcie i po konwersji cyfrowej, a w szczególności określenie usług, zasięgu, podmiotów korzystających z częstotliwości, warunków ich użytkowania i dokonywania rezerwacji,
- stworzenie metod przeprowadzania konwersji, służących realizacji założonych celów, a przede wszystkim określeniu typów sieci, świadczonych usług, roli instytucji publicznych, głównych uczestników procesu, zasad koncesjonowania,
- opracowanie wstępnego harmonogramu realizowania konwersji wraz z docelową datą rezygnacji z transmisji analogowej,
- wypracowanie polityki tworzenia i realizacji strategii konwersji oraz mechanizmów konsultacji przy zaangażowaniu wszystkich zainteresowanych stron,
- wypracowanie kryteriów oceny realizacji założonych celów, stosowanych wskaźników oraz sposobu ich modyfikacji lub zmiany strategii,
- dokonywanie analiz rynku, oceny efektywności nakładów, uzasadnienia wyboru mechanizmów interwencji publicznej,
- opracowanie systemu bodźców i zachęt w celu realizacji założeń strategii (bodźce i zachęty o charakterze politycznym, informacyjnym, regulacyjnym, finansowym, gospodarczym),
- wypracowanie metod realizacji procesu w odniesieniu do transmisji, zawartości programowej, odbioru i użytkowania,
- przygotowanie propozycji dotyczących współpracy i koordynacji działań na poziomie wspólnotowym.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji będzie musiała spełnić zasadniczą funkcję przy realizacji większości z tych zadań.

1.27 Z punktu widzenia polityki państwa wprowadzanie radiofonii i telewizji cyfrowej ma służyć następującym celom:

- ochronie interesu publicznego, którego medialnymi wyznacznikami są: dostęp do informacji, dóbr kultury i sztuki, ułatwianie korzystania z oświaty i dorobku nauki, upowszechnianie edukacji obywatelskiej, dostarczanie rozrywki oraz popieranie krajowej twórczości audiowizualnej, pluralizm polityczny i światopoglądowy,
- stymulowaniu wzrostu rodzimej produkcji audiowizualnej przez zwiększenie liczby programów polskich nadawców publicznych i koncesjonowanych,
- wyrównywaniu szans w dostępie do bogatej oferty programowej i usług dodanych osobom, które obecnie nie korzystają z telewizji kablowej i satelitarnej,
- zapewnieniu udziału w procesie zagospodarowania sieci cyfrowych przede wszystkim nadawcom, emitującym obecnie programy w sieciach analogowych,
- zapewnieniu równych szans nadawcom publicznym i koncesjonowanym,
- realizacji zadań określonych w „Strategii informatyzacji Rzeczypospolitej Polskiej e-Polska”,
- rozwojowi technicznemu, gospodarczemu i rynkowemu radiofonii i telewizji w Polsce oraz rozwojowi przemysłu elektronicznego.

Dotychczasowe doświadczenia państw zachodnich wskazują na porażkę strategii wprowadzania naziemnej telewizji cyfrowej, opartej na kanałach płatnych. Z doświadczeń tych natomiast wynika powodzenie oferty składającej się z kanałów bezpłatnych. Wynika też konieczność stworzenia systemu bodźców i zachęt dla nadawców, którzy mają sfinansować przejście na cyfrową transmisję sygnału z zachowaniem, w okresie przejściowym, transmisji analogowej (tzw. simulcasting). W systemie tym należy uwzględnić programy i dotacje rządowe.

Dotychczasowe doświadczenia wskazują też na konieczność tworzenia porozumień między administracją i organami regulacyjnymi a nadawcami, dostawcami usług dodatkowych, sieciami transmisyjnymi oraz producentami i dystrybutorami sprzętu konsumenckiego.

Istotnym elementem przygotowań do wprowadzenia naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej jest właściwa gospodarka częstotliwościowa, pozwalająca na udostępnienie odpowiedniej liczby częstotliwości w celu uruchomienia multipleksów na okres równoległej transmisji analogowej i cyfrowej.

Wszystkie te działania będą wymagały zaangażowania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

1.28 Z wprowadzeniem radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce wiąże się problematyka wdrażania tzw. pakietu dyrektyw dotyczących komunikacji elektronicznej, przyjętego w Unii Europejskiej w 2002 roku.

Jakkolwiek dyrektywy pomijają kwestię regulacji zawartości komunikowania i odnoszą się do infrastruktury technicznej i transmisyjnej, mają jednak istotne znaczenie dla radiofonii i telewizji, m.in. w takich dziedzinach, jak:

- uprawnienia do prowadzenia działalności transmisyjnej,
- przydziały częstotliwości,
- dostęp do sieci dystrybucyjnych,
- realizacja obowiązku „must carry”, czyli kolejności umieszczania programów,
- systemy warunkowego dostępu.

Stąd transpozycja dyrektyw wymaga uwzględnienia konsekwencji przyjętych rozwiązań. Wskazuje na to dyrektywa 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 roku w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz połączeń międzysieciowych (tzw. dyrektywa o dostępie), która stwierdza w pkt. 10 preambuły: *zasady prawa konkurencji mogą okazać się niewystarczające dla zapewnienia różnorodności kulturowej i pluralizmu mediów w dziedzinie telewizji cyfrowej.*

Sprawy tej dotyczy również dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2002/21/WE z 7 marca 2002 roku o wspólnych uregulowaniach ramowych dotyczących udostępniania sieci i usług łączności elektronicznej (tzw. dyrektywa o uregulowaniach ramowych), która stwierdza w pkt. 5 preambuły: *konieczne jest oddzielenie unormowań dotyczących sposobów przekazywania informacji od unormowań dotyczących ich treści. (...) Oddzielenie unormowań dotyczących sposobów przekazywania informacji od unormowań dotyczących ich treści nie stoi jednak na przeszkodzie uwzględnianiu występujących pomiędzy nimi powiązań, w szczególności w celu zapewnienia pluralizmu mediów, różnorodności kulturowej i ochrony konsumenta.*

Dyrektywy unijne nie narzucają krajom członkowskim sposobu ich transpozycji, pozostawiając swobodę pod warunkiem osiągnięcia założonego celu. Dlatego niezbędny będzie udział Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w określaniu zasad rezerwacji częstotliwości na cele cyfrowej transmisji radiofonicznej i telewizyjnej. Udział KRRiT będzie też niezbędny w określaniu roli i zadań operatorów multipleksów, decydowaniu o sposobie wypełnienia pojemności multipleksu i oferowanych w nich zestawach programów, a także w określaniu zasad działania systemów warunkowego dostępu i elektronicznych przewodników po programach.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji będzie musiała rozstrzygać ewentualne konflikty między podmiotami działającymi na tym rynku. Niezbędny też będzie udział KRRiT w badaniu rynków i identyfikowaniu podmiotów o znaczącej pozycji rynkowej, jak również określaniu warunków ich działalności.

1.29 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji ma też istotną rolę do odegrania w realizacji Strategii Lizbońskiej Unii Europejskiej, zmierzającej do rozwoju gospodarki opartej na wiedzy w ramach wprowadzania krajów członkowskich do ery społeczeństwa informacyjnego.

Spółeczeństwo informacyjne to także społeczeństwo mediów, będących z jednej strony elementem zintegrowanego sektora telekomunikacyjno-informatycznego, a z drugiej znaczącym działem gospodarki, miejscem zatrudnienia rosnącej liczby ludzi, a także uczestnikiem międzynarodowego obrotu dziełami audiowizualnymi i źródłem liczącej się części dochodu narodowego.

W społeczeństwie tym nastąpi ścisły związek cyfryzacji radia i telewizji z informatyzacją kraju. Koncepcje rozwoju społeczeństwa informacyjnego powinny uwzględniać bardzo istotny, a w przyszłości być może nawet dominujący element, czyli właśnie telewizję cyfrową.

Rozwój telewizji cyfrowej ma zatem znaczenie strategiczne dla osiągania znacznie szerszego celu - wprowadzania społeczeństwa informacyjnego. Plany informatyzacji kraju i budowy podstaw społeczeństwa informacyjnego nie mogą pomijać istotnej roli mediów elektronicznych.

Konwergencja technologiczna prowadzić musi w konsekwencji także do swego rodzaju konwergencji w zakresie polityki państwa i regulacji. Oznacza to konieczność przełamywania barier resortowych w poszukiwaniu podejścia, pozwalającego nadać właściwy kierunek procesom zachodzącym dotąd w odrębnych dziedzinach gospodarki.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji gotowa jest do aktywnej współpracy ze wszystkimi resortami i podmiotami zaangażowanymi w proces tworzenia społeczeństwa informacyjnego, często definiowanego jako społeczeństwo wiedzy.

1.30 **Zagwarantowanie Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji możliwości wykonywania zwiększonych zadań w związku z akcesją zostało podkreślone w szóstym raporcie Komisji Europejskiej z 5 listopada 2003 roku, w sprawie monitorowania przygotowań Polski do członkostwa w Unii Europejskiej.**

W raporcie tym podkreślono konieczność wzmocnienia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji tak, aby skutecznie mogła monitorować przestrzeganie przepisów, regulujących rynek audiowizualny.

Komisja Europejska oceniając politykę audiowizualną stwierdziła, że w celu zakończenia transpozycji *acquis* w dziedzinie polityki audiowizualnej, Polska musi w pełni

dostosować swoje przepisy ramowe (ustawa o radiofonii i telewizji) w zakresie kryteriów jurysdykcji, definicji dzieł europejskich, niektórych aspektów odnoszących się do promocji dzieł europejskich i niezależnych, dostępu do ważnych wydarzeń i liberalizacji kapitałowej. Zdolność administracyjna do wdrażania audiowizualnego acquis jest zasadniczo satysfakcjonująca, chociaż Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji będzie musiała zostać wzmocniona - po zmianach w ustawie o radiofonii i telewizji - tak, aby skutecznie monitorowała przestrzeganie nowych przepisów.

Proponowane kierunki polityki państwa w dziedzinie rynku mediów elektronicznych

1.31 W publicznej dyskusji na temat roli krajowych ciał regulujących, toczonej w ostatnich latach w krajach Europy, zwyciężyło przekonanie, że konieczne jest istnienie jednego silnego krajowego regulatora, który powinien zarówno zajmować się regulacją mediów, jak i integrującą się z nimi dziedziną nowych mediów (Internet) i łączności elektronicznej.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji mając świadomość wyzwań, jakie stoją przed Polską i sektorem mediów elektronicznych w związku z wejściem do UE oraz wyzwań w kontekście rozwoju nowych technologii, w formie umowy bliźniaczej z Dyrekcją Rozwoju Mediów we Francji, pt. „Kształtowanie i dostosowanie polityki audiowizualnej w warunkach konwergencji technologicznej”, realizuje od października 2002 roku projekt PHARE 2001.

Projekt kończy się w maju 2004 roku, a więc w chwili wejścia Polski do Unii Europejskiej.

Celem tego projektu było zaproponowanie kompleksowych rozwiązań dla sektora radiowo-telewizyjnego, dostosowującego działalność organów regulacyjnych i podmiotów rynkowych do całości uregulowań prawnych występujących w Unii Europejskiej.

W pracach nad tym złożonym i wielowątkowym projektem uczestniczyło blisko 40 ekspertów z ośmiu krajów Unii.

Końcowym efektem prac jest studium zatytułowane: „Polityka państwa polskiego w dziedzinie mediów elektronicznych w kontekście europejskiej polityki audiowizualnej. Założenia strategiczne do nowej ustawy o mediach elektronicznych oraz nowelizacji innych ustaw”, które nazwane zostało tzw. Białą Księgą. Publikacja tego studium poprzedzona została, wstępnym roboczym dokumentem, tzw. „Zieloną Księgą”, który po publicznej prezentacji, we wrześniu 2003 roku, skierowany został do konsultacji i oceny zainteresowanych osób, instytucji i ekspertów.

„Biała Księga” jest pierwszą próbą całościowego podejścia do kwestii polityki państwa polskiego w dziedzinie mediów elektronicznych, a zarazem syntezą polityki europejskiej w tej dziedzinie. Zawarte w tym dokumencie propozycje rozwiązań, osadzone są na tle rozwiązań i instytucji już działających w Unii Europejskiej, a zarazem wychodzą z założenia, że istniejące różnice historyczne, społeczne, kulturowe i prawne wymagają dostosowania do warunków polskich. Zasadniczym celem dokumentu jest dostarczenie racjonalnych i udokumentowanych przesłanek dla projektowania konkretnych rozwiązań regulacyjnych polskiego systemu mediów elektronicznych.

Zgodnie z procedurami właściwymi dla projektów europejskich, oczekiwane jest ustosunkowanie się organów państwa do propozycji, zawartych w dokumencie kończącym projekt, tak aby rozważyć celowość i zasadność przeprowadzenia określonych zmian prawnych i regulacyjnych w dziedzinie radia i telewizji.

II. KONSTYTUCYJNO – USTAWOWE ZADANIA KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

2.1 Krajowa Rada przedstawia corocznie Sejmowi RP, Senatowi RP i Prezydentowi RP sprawozdanie ze swej działalności oraz informację o podstawowych problemach radiofonii i telewizji. Informację taką Krajowa Rada corocznie przedstawia również Prezesowi Rady Ministrów. Sejm RP i Senat RP podejmują uchwały o przyjęciu bądź odrzuceniu sprawozdania KRRiT.

Dotychczas Sejm RP zawsze podejmował uchwały o przyjęciu sprawozdania KRRiT, sześciokrotnie dołączając do swoich uchwał dodatkowe uwagi i zastrzeżenia, o których jest mowa w art. 12 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji.

Senat RP przyjął sprawozdanie KRRiT pięć razy, w 1995, 1996, 1997, 2002 i 2003 roku. Zgodnie z przepisem zawartym w art. 12 ust. 4 ustawy o radiofonii i telewizji w wypadku odrzucenia sprawozdania przez Sejm i Senat kadencja wszystkich członków Krajowej Rady wygasa w ciągu 14 dni, liczonych od dnia ostatniej uchwały. Jednakże w przepisie zawartym w art. 12 ust. 5 ustawy o radiofonii i telewizji zawarte jest zastrzeżenie, że wygaśnięcie kadencji KRRiT nie następuje, jeżeli nie zostanie potwierdzone przez Prezydenta RP.

W roku bieżącym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przedstawia Sejmowi RP i Senatowi RP oraz Prezydentowi RP jedenaste sprawozdanie ze swojej działalności wraz z informacją o podstawowych problemach radiofonii i telewizji.

2.2 Wskazania Sejmu RP, zawarte w uchwale z 12 czerwca 2003 roku o przyjęciu sprawozdania KRRiT oraz uwagi Senatu RP, sformułowane podczas debaty, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła do realizacji w swojej działalności.

Sejm RP w uchwale z 12 czerwca 2003 roku przyjął sprawozdanie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji i jednocześnie wezwał KRRiT do ścisłego i skutecznego wypełniania obowiązków ochrony dzieci i młodzieży przed demoralizacją, okrucieństwem i przemocą, wynikających z ustawy o radiofonii i telewizji oraz Konstytucji (art. 72).

Sejm RP wezwał także Krajową Radę Radiofonii i Telewizji do skutecznego egzekwowania od nadawców wypełniania misji programowej w zakresie propagowania kultury polskiej i historii narodowej.

Trzecie wskazanie Sejmu RP nałożyło na Krajową Radę Radiofonii i Telewizji obowiązek skutecznego egzekwowania od nadawców publicznych równości dostępu środowisk politycznych i społecznych do mediów elektronicznych.

2.3 Podejmując działania chroniące dzieci i młodzież przed przemocą, okrucieństwem i demoralizacją, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyegzekwowała nałożony na nadawców obowiązek opracowania wewnętrznych regulaminów, określających zasady kwalifikowania do rozpowszechniania audycji i innych przekazów, które ze względu na treść lub formę mogą zagrażać rozwojowi niepełnoletnich.

Regulaminy takie zostały opracowane przez wszystkich nadawców radiowych i telewizyjnych. Nadawcy, którzy otrzymują koncesje na rozpowszechnianie programu radiowego bądź telewizyjnego, są zobowiązani do przedstawienia regulaminów w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania koncesji.

Szczegółowe zasady kwalifikowania, rozpowszechniania i zapowiadania audycji, które mogą zagrażać fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi niepełnoletnich, zawarte są w rozporządzeniu KRRiT z 20 listopada 2001 roku.

Nowe zasady rozpowszechniania, sposobu zapowiadania, kwalifikowania i symboli graficznych audycji lub innych przekazów dla małoletnich Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przedstawiła w projekcie rozporządzenia, przygotowanym w związku z nowelizacją ustawy o radiofonii i telewizji (druk sejmowy nr 2213).

Projekt rozporządzenia określa przede wszystkim:

- cechy kwalifikowania, rozpowszechniania, zapowiadania audycji lub innych przekazów zawierających sceny lub treści mogące mieć negatywny wpływ na prawidłowy rozwój małoletnich widzów,
- szczegółowe warunki kwalifikowania, rozpowszechniania, zapowiadania innych audycji lub przekazów z uwzględnieniem podziału na kategorie wiekowe,
- symbole graficzne oznaczenia audycji dla danej kategorii wiekowej i sposób ich prezentacji.

Zgodnie z delegacją ustawową projekt rozporządzenia uwzględnia ochronę małoletnich widzów na trzech poziomach.

Poziom pierwszy dotyczy audycji lub innych przekazów zagrażających fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich (w szczególności zawierających treści pornograficzne lub w sposób nieuzasadniony eksponujących przemoc). Nadawanie takich audycji jest całkowicie zabronione.

Poziom drugi dotyczy audycji lub innych przekazów zawierających sceny lub treści mogące mieć negatywny wpływ na rozwój młodocianych. Audycje takie mogą być nadawane wyłącznie w godzinach od 23.00 do 6.00 i muszą być oznaczone odpowiednim symbolem graficznym (znakiem ostrzegawczym) przez cały czas ich trwania.

Poziom trzeci odnosi się do wszystkich pozostałych audycji lub innych przekazów, które muszą być kwalifikowane z punktu widzenia ich przeznaczenia dla danej kategorii wiekowej oraz muszą być zaopatrzone w odpowiadający danej grupie wiekowej symbol graficzny (znak informacyjny).

Na podstawie ekspertyz z zakresu psychologii wychowawczej projekt rozporządzenia KRRiT wprowadza cztery kategorie wiekowe i odpowiadające im oznaczenia informacyjne w formie kółek w różnych kolorach widocznych na ekranie w czasie całej emisji. W celu ułatwienia orientacji w treści danego symbolu, wzorem innych krajów, wprowadzony został obowiązek wpisania w znak graficzny cyfr, określających dolną granicę grupy wiekowej, dla której dany materiał jest przeznaczony.

Z działaniami chroniącymi nieletnich przed przemocą, okrucieństwem i demoralizacją w mediach wiąże się także, dokonana z inicjatywy Przewodniczącej KRRiT, analiza

zawartości programowej nadawców: TVP S.A. (program 1 i program 2), TVN, Telewizji Polsat. Analiza została przeprowadzona przez dr Lucynę Kirwil (Instytut Profilaktyki Społecznej i Resocjalizacji Uniwersytetu Warszawskiego) z punktu widzenia psychologii wychowawczej.

W podsumowaniu raportu zawarte są ogólne charakterystyki analizowanych programów. Ogólnie rzecz biorąc wizerunek świata kreowany przez TVP 1 sprzyja rozwijaniu u dziecka jego możliwości poznawczo-twórczych, uczy samodzielności, otwartości, odpowiedzialności za siebie i drugą osobę, edukuje w sferze wartości i zachowań, przekazuje uporządkowany oraz spójny system wartości.

W ogólnym podsumowaniu TVP 2 nie jest kanałem przesycanym agresją, seksem czy w jakiś inny, bardzo widoczny sposób szkodliwym. Jednak pojawiający się w niektórych audycjach bierny styl życia i podobna strategia radzenia sobie z problemami nie są dobrym przekazem socjalizacyjnym w przygotowaniu dziecka do dorosłego, samodzielnego życia, zwłaszcza w demokracji, która domaga się kreatywności i podejmowania odpowiedzialnych decyzji.

Według przygotowanego raportu obraz świata, który wyłania się z przekazów emitowanych przez telewizję TVN jest w dużej mierze chaotyczny, wrogi i zagrażający. Ma również w porównaniu z innymi kanałami najwyższy wskaźnik pesymizmu oraz okrucieństwa.

W raporcie wskazano, że Telewizja Polsat przekazuje najwięcej negatywnych wzorców zachowań, stylów życia i zakłamanych wartości. Dwa obrazy świata – najsilniejsze i najatrakcyjniejsze, bo pokazane w audycjach rozrywkowych lub serialach – to styl konsumpcyjny oraz uproszczony obraz świata totalitarnego. Świat proponowany dzieciom jest taki sam jak świat dorosłych: ogranicza wrażliwość i indywidualność dziecka. **(por. Informacja... roz.IV)**

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji bierze również czynny udział w pracach parlamentarnych, związanych z rozpatrzeniem obywatelskiego projektu ustawy o zakazie promowania przemocy w środkach przekazu. Na potrzeby prac parlamentarnych została udostępniona dokumentacja, zebrana w Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji. Przedstawiciele KRRiT przedstawiają opinie i stanowiska, biorąc udział w bieżących pracach podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia obywatelskiego projektu ustawy.

Przedstawiając działania KRRiT na rzecz ograniczania przemocy w mediach, należy również wskazać stanowisko, które Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyraziła w związku z interpretacją przepisu zawartego w art. 7 ust. 1 pkt a Europejskiej Konwencji o Telewizji Ponadgranicznej. Stały Komitet Rady Europy ds. Telewizji Ponadgranicznej opracował projekt opinii, z którego wynika, że całkowity zakaz rozpowszechniania pornografii, sformułowany w konwencji, odnosi się do telewizji ogólnodostępnej, nie dotyczy zaś rozpowszechniania lub rozprowadzania treści pornograficznych wtedy, gdy nadawca lub operator korzysta ze środków technicznych, uniemożliwiających małoletnim dostęp do takich treści, przy założeniu, że zastosowane zabezpieczenia będą skuteczne.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji upoważniła swojego przedstawiciela do wyrażenia sprzeciwu przeciwko powyższej interpretacji.

W ocenie Krajowej Rady ochrona dzieci i młodzieży przed treściami mogącymi mieć szkodliwy wpływ na ich prawidłowy rozwój winna mieć charakter kompleksowy. W rozwiązaniach przyjętych na świecie rysują się tendencje do rezygnacji z systemu opartego wyłącznie na zakazach na rzecz systemu edukacyjnego, technicznego, informacyjnego czy systemu samoregulacji nadawców. Ochrona małoletnich powinna być realizowana poprzez wzajemne uzupełnianie się tych systemów z uwzględnieniem roli rodziców wspomaganych na przykład przez szkolenia, czy poprzez dostęp do urządzeń umożliwiających selekcję

programów (na temat ochrony dzieci i młodzieży w dobie rozwoju nowych technologii poświęcono obszerną publikację w „Biuletynie Informacyjnym KRRiT” nr 1 z 2002 roku).

Informacje dotyczące działań podejmowanych w związku z naruszaniem przepisów ustawy o radiofonii i telewizji oraz rozporządzenia KRRiT w sprawie kwalifikowania, rozpowszechniania i zapowiadania audycji, które mogą zagrażać fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi niepełnoletnich, znajdują się poniżej w punkcie 2.24 rozdziału II oraz w rozdziale X „Sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z rocznego okresu działalności.”

2.4 Realizując wskazanie Sejmu RP, dotyczące skutecznego egzekwowania od nadawców wypełniania misji programowej w zakresie propagowania kultury polskiej i historii narodowej, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uznała, że istnieje konieczność zobowiązania nadawców telewizyjnych do wspierania rodzimej twórczości filmowej. KRRiT wystąpiła z inicjatywą wprowadzenia do koncesji obowiązku przeznaczania w ciągu roku obrachunkowego nie mniej niż 2 procent wysokości rocznych przychodów, uzyskiwanych w związku z wykonywaniem koncesji, na finansowanie produkcji europejskich filmów fabularnych, filmów dokumentalnych i animowanych, wytworzonych pierwotnie w języku polskim. Wymóg ten uważa się za spełniony, jeśli nadawca i podmiot z nim powiązany gospodarczo dokona nakładów tej wysokości na produkcję filmów, których jest producentem lub współproducentem.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przekazała powyższą propozycję do konsultacji nadawcom, organizacjom twórczym i producenckim.

Spółka Telewizja Polsat S.A. złożyła deklarację w zakresie wspierania rodzimej twórczości filmowej. Deklaracja została uwzględniona w nowej, dziesięcioletniej koncesji na nadawanie programu Telewizja Polsat.

Działania, dotyczące wypełniania misji programowej w zakresie propagowania kultury polskiej i historii narodowej, znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach przekazywanych nadawcom po przeprowadzeniu postępowań w związku ze skargami, skierowanymi do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, prowadząc postępowania dotyczące skarg związanych z programem, musi uwzględniać ustawową zasadę samodzielności nadawców w kształtowaniu programu i odpowiedzialności za jego treść. Nie może więc ingerować w układ programu. Jednakże nadawcom wielokrotnie przekazywane były uwagi, dotyczące emisji najbardziej wartościowych audycji, zaliczanych do kultury wysokiej.

Przewodnicząca KRRiT podjęła działania związane z przywróceniem emisji cyklu pt. „Wokół wielkiej sceny”. W tej sprawie wystąpienia skierowali dyrektorzy scen operowych z całego kraju, a także stowarzyszenia twórcze. (**por. Informacja... roz. IV**)

Duża grupa skarg związana była z porą emisji audycji o dużej wartości edukacyjnej i kulturalnej, w szczególności dotyczyła czasu emisji filmów dokumentalnych, audycji muzycznych oraz najbardziej wartościowych filmów fabularnych i teatrów telewizji.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji włączyła się również w działania, które zainicjował Instytut Historii Polskiej Akademii Nauk, dotyczące stworzenia elektronicznej wersji Polskiego Słownika Biograficznego. Podjęte zostały działania związane z udzieleniem tej inicjatywie pomocy finansowej i wsparcia medialnego.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, realizując zadania ustawowe, wspierała również akcje organizacji pozarządowych i stowarzyszeń, w szczególności związane z solidaryzmem społecznym i pomocą dla najbardziej potrzebujących grup społeczeństwa (m.in. akcję zorganizowaną przez Krajowe Stowarzyszenie na Rzecz Dzieci

Niepełnosprawnych „Pomoc Dzieciom”, kampanię „Zachowaj trzeźwy umysł” zorganizowaną przez Stowarzyszenie Producentów i Dziennikarzy Radiowych, kampanię prowadzoną przez Fundację Pomocy Ludziom Dotkniętym Problemem Zaginięcia ITAKA).

W Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji zorganizowane zostało spotkanie w sprawie przekazywania przez media publiczne informacji związanych z polityką społeczną państwa.

Uczestnikami spotkania i jednocześnie sygnatariuszami listu otwartego byli posłowie, senatorowie, naukowcy reprezentujący Polską Akademię Nauk, Uniwersytet Warszawski i Szkołę Główną Handlową. Sygnatariusze listu otwartego przedstawili Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji swoją opinię dotyczącą sposobu prezentacji problematyki społecznej i gospodarczej. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zorganizowała kolejne spotkania z udziałem nadawców i sygnatariuszy listu otwartego. Uczestnicy spotkania wnioskowali o zmianę dotychczasowego sposobu informowania o problemach społecznych oraz wyrazili poparcie dla idei przeprowadzania debaty publicznej w najważniejszych sprawach.

Należy również podkreślić, że wykonując ustawowe zadanie podziału środków abonamentowych pomiędzy spółki mediów publicznych, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji miała na uwadze zobowiązanie Sejmu RP do skutecznego egzekwowania od nadawców wypełniania misji programowej w zakresie propagowania kultury polskiej i historii narodowej.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przeznaczyła dla spółki Polskie Radio S.A. środki finansowe z wpływów pozaabonamentowych na:

- utrwalenie na płytach DVD dzieł prof. Henryka Mikołaja Góreckiego,
- na utrwalenie na płytach CD koncertów Orkiestry Kameralnej „Amadeus” z Poznania,
- dokonanie nagrań fonograficznych z Festiwalu Warszawska Jesień, z koncertów Polskiej Orkiestry Radiowej oraz z wystawienia opery Stanisława Moniuszki pt. „Hrabina”.

Spółka Telewizja Polska S.A. otrzymała m.in. środki finansowe na prace związane z systematyzacją i archiwizacją zbiorów programowych.

Informacje dotyczące podziału wpływów z opłat abonamentowych znajdują się w rozdziale IX, a informacje na temat postępowań prowadzonych w związku ze skargami skierowanymi do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji znajdują się w rozdziale X, „Sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z rocznego okresu działalności.”

2.5 Realizując wskazanie Sejmu RP w sprawie skutecznego egzekwowania od nadawców publicznych równości dostępu środowisk politycznych i społecznych do mediów elektronicznych, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zwracała uwagę nadawcom publicznym, iż zgodnie z ustawowymi przepisami programy publicznej radiofonii i telewizji powinny:

- rzetelnie ukazywać całą różnorodność wydarzeń i zjawisk,
- sprzyjać swobodnemu kształtowaniu się poglądów obywateli oraz formowaniu się opinii publicznej,
- umożliwiać obywatelom i ich organizacjom uczestniczenie w życiu publicznym poprzez prezentowanie zróżnicowanych poglądów i stanowisk.

2.6 Z powyższym zobowiązaniem Sejmu związane są również prace legislacyjne Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji związane z wykonaniem ustawowej delegacji zawartej w art. 23 ustawy o radiofonii i telewizji.

Zasady dotyczące trybu postępowania w związku z przedstawianiem w programach publicznej radiofonii i telewizji stanowisk partii politycznych, związków zawodowych i związków pracodawców w węzłowych sprawach publicznych zostały określone w art. 23 ustawy o radiofonii i telewizji oraz wydanym na jego podstawie rozporządzeniu KRRiT z 18 września 2001 roku.

Rzecznik Praw Obywatelskich zaskarżył w październiku 2002 roku powyższe rozporządzenie do Trybunału Konstytucyjnego. Zdaniem Rzecznika wprowadzenie szczegółowych kryteriów dostępu partii politycznych do obligatoryjnych programów, nadawanych przez spółki radiofonii i telewizji publicznej, stanowi przekroczenie delegacji ustawowej, zawartej w art. 23 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji.

Przekazując wyjaśnienia do Trybunału Konstytucyjnego, Przewodniczący KRRiT stwierdził, że Krajowa Rada uznaje w części argumentację Rzecznika Praw Obywatelskich, ale jednocześnie zwrócił uwagę, że zaskarżona została zasada, na podstawie której tworzone przez nadawców publicznych audycje funkcjonowały od 1994 roku, będąc gwarantem stałej obecności partii politycznych w mediach.

Według informacji uzyskanych z rejestru sądowego w końcu 2002 roku było zarejestrowanych ponad 90 partii politycznych, a około 20 czekało na rejestrację. W takim przypadku trudna byłaby realizacja przez publiczną radiofonię i telewizję zasady dostępu wszystkich partii politycznych do udziału w specjalnych audycjach.

Krajowa Rada określiła więc podmiotowo, że w audycjach tych uczestniczyć będą tylko te partie polityczne, które zweryfikowane zostały w demokratycznych wyborach parlamentarnych przez wyborców. Jednocześnie Krajowa Rada zaproponowała, aby w projekcie ustawy o radiofonii i telewizji określić w art. 23 w sposób precyzyjny delegację dla Krajowej Rady do wydania aktu wykonawczego, tak by była ona zgodna z zasadami określonymi w Konstytucji.

Krajowa Rada, nie czekając na zakończenie prac nowelizujących ustawę o radiofonii i telewizji, 4 marca 2003 roku uchyliła obowiązujące dotychczas rozporządzenie z 18 września 2001 roku, a 24 kwietnia 2003 roku przyjęła nowe rozporządzenie w sprawie trybu postępowania w związku z przedstawianiem w programach publicznej radiofonii i telewizji stanowisk partii politycznych, związków zawodowych i związków pracodawców w węzłowych sprawach publicznych, opublikowane w Dzienniku Ustaw Nr 75 poz. 679. Wraz z rozporządzeniem przyjęte zostało stanowisko Krajowej Rady, dotyczące zasad dostępu przedstawicieli partii politycznych do programów mediów publicznych.

W przyjętym stanowisku Krajowa Rada podkreśliła, że sprawdziły się kryteria wprowadzone w §2 ust. 4 w pierwotnej wersji rozporządzenia, tj. przyznanie prawa do udziału w audycji partiom politycznym, które w ostatnich wyborach do Sejmu:

- 1) samodzielnie tworząc komitet wyborczy, otrzymały w skali kraju co najmniej 3% ważnie oddanych głosów na swoje okręgowe listy kandydatów na posłów albo
- 2) weszły w skład koalicji wyborczej, której okręgowe listy kandydatów na posłów otrzymały w skali kraju co najmniej 6% ważnie oddanych głosów.

Na podstawie wspomnianych kryteriów tworzone audycje „Forum” i „Debate”, w których głos zabierali reprezentanci partii politycznych. Audycje te ugruntowały się w świadomości widzów oraz radiosłuchaczy. Stwarzały możliwość prezentacji szerokiego spektrum opcji i poglądów politycznych. W związku z tym Krajowa Rada zaapelowała do zarządów spółek radiofonii i telewizji publicznej o dołożenie wszelkich starań, by

wypełniając ustawowy obowiązek prezentowania zróżnicowanych poglądów i stanowisk dotyczących istotnych zagadnień życia publicznego, miały również na uwadze przyzwyczajenia i oczekiwania widzów i radiosłuchaczy.

Stanowisko to zostało przekazane nadawcom publicznym do wykorzystania w działalności programowej.

2.7 Przewodnicząca KRRiT przekazała parlamentarzystom, w tym również Przewodniczącemu sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu wystąpienie, w którym zgłoszona została inicjatywa podjęcia wspólnych działań w celu ustanowienia standardów, określających kontakty polityków z mediami. Przewodnicząca KRRiT podkreśliła, że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji nie posiada w tym zakresie uprawnień władczych i opracowanie praktycznych standardów, szanowanych i przestrzeganych, możliwe jest wyłącznie z udziałem wszystkich zainteresowanych stron – polityków, przedstawicieli mediów oraz KRRiT.

Ta problematyka została podjęta podczas konferencji, którą 24 lutego 2004 roku zorganizowała senacka Komisja Kultury i Środków Przekazu pod auspicjami Marszałka Senatu RP.

2.8 W 2003 roku upłynęła kadencja trzech członków KRRiT: Adama Halbera, powołanego przez Sejm RP 10 kwietnia 1997 roku, Jana Sęka, powołanego przez Senat RP 3 kwietnia 1997 roku oraz Waldemara Dubaniowskiego, powołanego przez Prezydenta RP 11 września 1998 roku. (Waldemar Dubaniowski został powołany do KRRiT w związku z rezygnacją złożoną 25 czerwca 1998 roku, przez członka KRRiT Roberta Kwiatkowskiego, wybranego na stanowisko Prezesa Zarządu Telewizji Polskiej S.A. Robert Kwiatkowski został powołany do KRRiT przez Prezydenta RP 19 kwietnia 1997 roku).

Prezydent RP, 30 kwietnia 2003 roku, powołał do składu KRRiT Sławomirę Łozińską.

Senat RP, 8 maja 2003 roku, powołał do składu KRRiT Tomasza Gobana – Klasa.

Sejm RP, 24 lipca 2003 roku, powołał do składu KRRiT Ryszarda Ulickiego.

Funkcję Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, od 6 lipca 1999 roku do 26 marca 2003 roku, pełnił Juliusz Braun (uchwała KRRiT nr 495/1999 o powołaniu na funkcję Przewodniczącego KRRiT).

W związku z rezygnacją złożoną przez Juliusza Brauna, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji 26 marca 2003 roku wybrała, zgodnie z przepisem zawartym w art. 7 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji, na stanowisko Przewodniczącego KRRiT Danutę Waniek (uchwała KRRiT nr 68/2003).

Zastępcą Przewodniczącego KRRiT, od 13 lipca 1999 roku, był Jan Sęk (uchwała KRRiT nr 502/1999). Uchwałą nr 253 z 5 czerwca 2003 roku na funkcję Zastępcy Przewodniczącego KRRiT powołany został Aleksander Łuczak.

Funkcję Sekretarza KRRiT, od 23 marca 2000 roku, pełni Włodzimierz Czarzasty (uchwała KRRiT nr 140/2000).

2.9 Jako organ kolegialny Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w 2003 roku przyjęła 628 uchwał i odbyła 73 posiedzenia oraz 24 spotkania, przede wszystkim z nadawcami, zarówno publicznymi, jak i koncesjonowanymi, a także z przedstawicielami związków i stowarzyszeń (m.in. Stowarzyszenia Radia Publicznego, Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Komunikacji Kablowej, Stowarzyszenia Autorów „Zaiks”, Stowarzyszenia Twórców Telewizyjnych

„Serial”). Odbyły się także spotkania z przedstawicielami organów administracji państwowej, z którymi KRRiT współpracuje (m.in. Ministerstwa Infrastruktury, Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Ministerstwa Kultury, Ministerstwa Skarbu Państwa). Gośćmi KRRiT byli również przedstawiciele Przedsiębiorstwa Państwowego Użyteczności Publicznej „Poczta Polska”, a także członkowie organów spółek Telewizja Polska S.A., Polskie Radio S.A., regionalnych rozgłośni Polskiego Radia S.A. Z przedstawicielami nadawców publicznych Krajowa Rada spotkała się m.in. w celu omówienia zasad prowadzenia kampanii referendalnej w mediach, a także w celu omówienia zasad podziału środków z wpływów abonamentowych w latach 2003 - 2004.

Z Zarządem Polskiego Radia S.A. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji omawiała problemy związane z finansowaniem Programu V Polskiego Radia – Radio Polonia. Na koszty rozpowszechniania tego programu Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zapewniła środki finansowe w wysokości 3 mln.30 tys. zł.

Z Zarządem Polskiego Radia S.A. w obecności Sekretarza Stanu w Ministerstwie Kultury, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji omówiła problemy związane z budową siedziby dla Orkiestry Kameralnej „Amadeus” z Poznania. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji na budowę siedziby dla Orkiestry Kameralnej „Amadeus” postanowiła zapewnić dodatkowe środki dla Polskiego Radia S.A. w wysokości 26 mln. złotych. Jednak na skutek zmiany pierwotnego stanowiska organów spółki Polskie Radio S.A. i wycofania się z decyzji o budowie siedziby dla Orkiestry Kameralnej „Amadeus”, Krajowa Rada przyjęła uchwałę korygującą wcześniejszą decyzję.

Do dnia złożenia sprawozdania, w pierwszym kwartale 2004 roku, Krajowa Rada przyjęła 169 uchwał oraz odbyła 24 posiedzenia i 12 spotkań przede wszystkim z nadawcami. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji odbyła m.in. spotkania z przedstawicielami wnioskodawców, ubiegających się o ponowne udzielenie koncesji (np. spółką Telewizja Polsat S.A., spółką TVN, wnioskodawcami ubiegającymi się o udzielenie koncesji w sieciach kablowych). Odbyły się też spotkania z przedstawicielami mediów publicznych, w tym m.in. z Radą Nadzorczą Radia Kielce S.A., Zarządem i przewodniczącym Rady Nadzorczej spółki Polskie Radio S.A. Krajowa Rada zapoznała się także z projektem rozpoczęcia działalności w Polsce przez BBC World Service oraz wspólnie z przedstawicielami Polskiego Stowarzyszenia Jazzowego omawiała problemy związane z obecnością polskiego jazzu w programach stacji radiowych.

2.10 Organizacyjne i merytoryczne zaplecze Krajowej Rady stanowi Biuro KRRiT, działające na podstawie regulaminu organizacyjnego Biura KRRiT, przyjętego przez Krajową Radę uchwałą nr 324 z 27 czerwca 2000 roku. W Biurze KRRiT działają następujące departamenty: ekonomiczny, finansowy, gabinet Przewodniczącego KRRiT, koncesyjny, prawny, programowy, reklamy, techniki, integracji europejskiej i współpracy z zagranicą oraz administracyjno-gospodarczy. Do końca 2002 roku w Biurze KRRiT działało Biuro Media Desk, które od 1 stycznia 2003 działa jako gospodarstwo pomocnicze. W Biurze KRRiT utworzono stanowisko audytora wewnętrznego, co wynika z przepisów ustawy o finansach publicznych.

W okresie sprawozdawczym kancelaria w Biurze KRRiT przyjęła ponad 48 tys. listów. Liczba ta nie obejmuje korespondencji okolicznościowej (np. świątecznej). W tym samym czasie wysłano ponad 58 tys. listów z Krajowej Rady. Liczba ta obejmuje również korespondencję związaną z kolportażem „Biuletynu Informacyjnego KRRiT”.

2.11 Z inicjatywy Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji została zgłoszona potrzeba przeprowadzenia audytu organizacyjnego Biura KRRiT, w ramach projektu Phare,

realizowanego od października 2002 roku, w formie umowy bliźniaczej z Direction du Developpement des Media z Francji (DDM). Przeprowadzenie audytu stanowi integralną część umowy realizowanej wspólnie przez DDM oraz Krajową Radę Radiofonii i Telewizji. Wyniki audytu (co KRRiT zgłosiła w zakresie wymagań przedstawionych firmie audytorskiej) służą do przeprowadzenia restrukturyzacji Biura KRRiT w świetle nowych wyzwań związanych ze zmianami technologicznymi na rynku audiowizualnym oraz wyzwań związanych z integracją z Unią Europejską.

Audyt organizacyjny został przeprowadzony przez firmę Ernst&Young, w wyborze której uczestniczyła Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji. Celem audytu było zidentyfikowanie i wskazanie możliwych usprawnień w strukturze organizacyjnej Biura KRRiT i w stosowanych procedurach biurowych, nie zaś ocena pracy Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Niezależnie od audytu wykonanego przez firmę Ernst&Young w Biurze KRRiT przeprowadzane były na zlecenie Przewodniczącej KRRiT audyty wewnętrzne, m.in. dotyczące procedur finansowych, postępowania koncesyjnego, procedur obowiązujących w zakresie kontroli programowej nadawców.

2.12 Jawność i dostęp do informacji o pracy organów administracji publicznej są konstytucyjnym prawem każdego obywatela. Zgodnie z art. 61 Konstytucji obywatelowi służy prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcję publiczną, a także organów samorządu gospodarczego i zawodowego oraz innych osób i jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i dysponują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.

Uprawnienia te sprecyzowała ustawa o dostępie do informacji publicznej.

Dostosowując się do wymagań stawianych przez dynamicznie rozwijające się Społeczeństwo Informacyjne, jako główną formę dostępu, w ustawie wskazano elektroniczny, oficjalny publikator, jakim jest Biuletyn Informacji Publicznej (BIP).

Biuletyn został podzielony na dwie części - pierwszą administrowaną przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji i drugą, a właściwie tysiące "drugich stron", zwanych podmiotowymi, redagowanymi osobno przez każdy z zobowiązanych podmiotów. Ustawa zobowiązała do uruchomienia BIP, począwszy od 1 lipca 2003 roku.

Realizując nałożony obowiązek ustawowy, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokładnie w dniu 1 lipca uruchomiła własną stronę BIP. Na stronę BIP KRRiT można trafić na dwa sposoby. Pierwszy to wejście z poziomu strony głównej BIP, znajdującej się pod adresem <http://www.bip.gov.pl>. Drugi sposób to skorzystanie z adresu bezpośredniego - <http://krrit.bip.ornak.pl>.

Na stronie można znaleźć w szczególności informacje o:

- statusie prawnym i organizacji naszej instytucji,
- przedmiocie działania, kompetencjach oraz zasadach i trybie funkcjonowania,
- organach i osobach sprawujących funkcje, ze wskazaniem ich kompetencji,
- majątku znajdującym się w dyspozycji KRRiT,
- sposobie stanowienia aktów publicznoprawnych,
- rodzajach i sposobach przyjmowania i załatwiania spraw,
- informację o prowadzonych rejestrach, ewidencjach i archiwach oraz o sposobach i zasadach udostępniania danych w nich zawartych.

2.13 „Biuletyn Informacyjny KRRiT” ukazuje się nieprzerwanie od października 1996 roku. W minionym roku w Biuletynie Informacyjnym KRRiT ukazały się w szczególności publikacje dotyczące integracji Polski z Unią Europejską.

W cyklu artykułów przedstawiono problemy dotyczące obecności mniejszości narodowych i etnicznych w mediach elektronicznych. Prezentowano zagadnienia związane z wprowadzaniem naziemnej telewizji cyfrowej, a także problemy dotyczące radiodifuzji cyfrowej.

Przedstawiona została również informacja o sytuacji finansowej mediów publicznych i nadawców koncesjonowanych w związku z dyskusją, która odbyła się w sejmowej Komisji Gospodarki.

W „Biuletynie Informacyjnym KRRiT” opublikowano obszerną syntezę publikacji pt. „Radiofonia i telewizja publiczna. Dlaczego? W jaki sposób?”. Publikacja została przygotowana na zlecenie pozarządowej organizacji, wspieranej m.in. przez UNESCO, World Radio and Television Council.

Omówione zostały również modele telewizji regionalnej na przykładzie niemieckiej telewizji publicznej ARD oraz francuskiej France 3.

Obszerny artykuł poświęcono europejskiemu kanałowi telewizyjnemu „ARTE”, działającemu pod auspicjami głów państw Francji i Niemiec. W artykule tym przedstawiona została współpraca TVP S.A. ze stacją „ARTE”. Celami stacji „ARTE” są dążenie do lepszego porozumienia między mieszkańcami Europy, tworzenie europejskiej opinii publicznej, prezentacja kultury i umacnianie tożsamości europejskiej. Na tworzenie audycji w koprodukcji z „ARTE” Telewizja Polska S.A. otrzymała dodatkowe środki finansowe w wysokości 2,4 mln. złotych.

Informacje na temat podziału wpływów z opłat abonamentowych znajdują się także w rozdziale IX „Sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z rocznego okresu działalności.”

W „Biuletynie Informacyjnym KRRiT” omówiono także najważniejsze problemy dotyczące polskiego rynku reklamy oraz przedstawiano szczegółowe informacje na temat zmian w przepisach regulujących reklamę i sponsoring. Jedną z publikacji była poświęcona nowym formom reklamy w mediach elektronicznych (np. reklamie wirtualnej) oraz konieczności zmian w prawie, jakie będą musiały być wprowadzone w związku z pojawieniem się tych reklam.

„Biuletyn Informacyjny KRRiT” przedstawiał również obszerne informacje o działalności Programu MEDIA PLUS, którego koordynatorem na terenie naszego kraju jest Biuro Media – Desk Polska, działające jako gospodarstwo pomocnicze Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

W „Biuletynie Informacyjnym KRRiT” opublikowany został wykaz decyzji koncesyjnych wydanych w 2003 roku.

W „Biuletynie Informacyjnym KRRiT” istnieje również dział poświęcony publikacji europejskich i krajowych uregulowań prawnych.

Miesięczny nakład „Biuletynu Informacyjnego KRRiT” wynosi ok. 600 egzemplarzy. Jego odbiorcami są m.in. Sejm, Senat, Kancelaria Prezydenta RP, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, spółki publicznej radiofonii i telewizji, nadawcy koncesjonowani oraz redakcje prasowe, a także ośrodki naukowe, np. Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego, Ośrodek Badań Prasoznawczych Uniwersytetu Jagiellońskiego, Instytut Wynalazczości i Ochrony Własności Intelektualnej UJ.

Biuletyn Informacyjny KRRiT dostępny jest również w Internecie na stronach Krajowej Rady (www.krrit.gov.pl).

Od początku jego wydawania, tj. od 1996 roku, kwartalnie ukazuje się angielskojęzyczna wersja „Biuletynu Informacyjnego KRRiT”, przekazywana m.in. do organów odpowiedzialnych za radiofonie i telewizję w poszczególnych państwach.

Opracowania i informacje do Biuletynu są prawie w całości przygotowywane przez pracowników Biura KRRiT, bez dodatkowego wynagrodzenia.

2.14 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako jedyny organ państwowy nie posiada stałej, własnej siedziby, dostosowanej do realizacji zadań ustawowych. Od początku istnienia KRRiT kilkanaście razy informowała stosowne władze oraz występowała o przydział obiektu z zasobów Skarbu Państwa. Wystąpienia były kierowane do Prezesa Rady Ministrów, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, Sejmu i Senatu RP oraz warszawskich władz samorządowych i wojewódzkich.

Takie wystąpienia Przewodnicząca KRRiT przekazała Przewodniczącemu sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu oraz Przewodniczącemu sejmowej Komisji Finansów Publicznych. Przewodnicząca KRRiT zwróciła się z wnioskiem, aby sejmowe komisje wspierały starania KRRiT o pozyskanie z zasobów Skarbu Państwa odpowiedniego budynku biurowego.

Wynajmując obecną siedzibę od 1994 roku, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji poniosła do końca 2003 roku łączny koszt czynszu w wysokości ponad 12,5 mln. złotych. Tylko w roku ubiegłym łączny koszt wynajmu siedziby wyniósł prawie 1,4 mln. zł.

Działania KRRiT na rzecz reprezentowania interesów odbiorców i zapewniania otwartego, pluralistycznego charakteru radiofonii i telewizji. Kontrola działalności nadawców

2.15 W literaturze prawniczej podkreśla się, że w celu zapewnienia otwartego i pluralistycznego charakteru radiofonii i telewizji Krajowa Rada powinna przeciwstawiać się wszelkim działaniom zmierzającym do monopolizowania przekazów radiowych i telewizyjnych zarówno w sensie instytucjonalnym, jak i programowym, politycznym, ideowym czy światopoglądowym.

Podkreśla się również, że Krajowa Rada powinna prowadzić taką politykę koncesyjną, aby w jej wyniku dostęp do radia i telewizji uzyskały różne grupy społeczne.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyznała 3 koncesje na rozpowszechnianie programów radiowych o zasięgu ogólnokrajowym, w tym 1 koncesja ma charakter wyspecjalizowany, społeczno–wyznaniowy, a koncesjonariusz posiada status nadawcy społecznego.

Przyznane też zostały 3 koncesje ponadregionalne, w tym na program o charakterze informacyjno – publicystycznym oraz na program o charakterze uniwersalnym adresowanym do młodzieży w wieku od 15 do 25 lat.

Wśród 205 koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o zasięgu lokalnym:

- 45 nadawców emituje program o charakterze społeczno - wyznaniowym,
- 30 - o charakterze wyspecjalizowanym – muzycznym,
- 3 - o charakterze muzyczno-literackim,

- 1 - o charakterze muzyczno-kulturalnym,
- 1 - o charakterze muzyczno-publicystycznym,
- 7 - o charakterze akademickim,
- 4 - o charakterze motoryzacyjnym,
- 1 – poświęcony historii i tradycji Polski,
- 1 - poświęcony zagadnieniom ekonomii i biznesu,
- 1 - dla dzieci i młodzieży.

Pozostałe koncesje mają charakter uniwersalny.

Na rynku telewizyjnym, na podstawie koncesji udzielonych przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji działa 13 telewizji naziemnych, w tym 1 o zasięgu ogólnokrajowym, a 1 rozpowszechnia program wyspecjalizowany, o charakterze społeczno-wyznaniowym.

W sposób satelitarny programy telewizyjne są rozpowszechniane przez 2 platformy cyfrowe - Canal+ Cyfrowy Sp. z o.o. oraz Polsat Cyfrowy S.A.

KRRiT udzieliła też 25 koncesji na rozpowszechnianie programów telewizyjnych w sposób satelitarny, wśród których znajdują się m.in.:

- 1 – o charakterze dokumentalno–edukacyjnym,
- 1 – o charakterze edukacyjno-poradniczym i religijnym,
- 1 – o charakterze edukacyjnym,
- 1 – filmowo-rozrywkowy,
- 6 – filmowych,
- 2 – informacyjno-publicystyczne,
- 1 – motoryzacyjny,
- 1 – poświęcony zjawiskom pogodowym,
- 2 – o charakterze rozrywkowym,
- 1 – o charakterze społeczno-wyznaniowym,
- 1 – sportowy,
- 1 – poświęcony sportom konnym,
- 1 – poświęcony telesprzedaży,
- 1 – zawierający informacje o aktualnej ofercie polskojęzycznych programów telewizyjnych,
- 1 – poświęcony grom interaktywnym.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podejmowała także działania, których celem było zaspokojenie potrzeb mniejszości narodowych i etnicznych. Prowadzone są uzgodnienia techniczne z Urzędem Regulacji Telekomunikacji i Poczty, związane z realizacją wniosku mniejszości niemieckiej, dotyczącego możliwości rozpowszechniania programu na Śląsku Opolskim. W 2003 roku ukazało się ogłoszenie o możliwości uzyskania koncesji na program lokalny dla mniejszości kaszubskiej w Mechowie i Szemudzie.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w 2003 roku podejmowała działania, które stanowiły realizację postulatów środowisk akademickich. Ukazało się ogłoszenie o

możliwości uzyskania koncesji na program lokalny w Kielcach, o charakterze akademickim. W chwili obecnej na rynku medialnym działa już siedmiu nadawców, rozpowszechniających program dla środowisk uczelnianych.

Na rynku telewizji kablowych działa ponad 220 koncesjonariuszy, rozpowszechniających program telewizyjny, a 4 koncesjonariuszy rozpowszechniających program radiowy.

Przewodniczący KRRiT wydał również ponad 4300 postanowień w sprawie wpisu do rejestru programów rozprowadzanych w sieciach telewizji kablowej.

Wciąż powiększa się oferta programowa dostępna w sieci telewizji kablowej. Obecnie można uzyskać wpis do rejestru na ponad 4000 programów, dostępnych drogą satelitarną lub kablową, z czego na ponad 50 w języku polskim.

Informacje na temat prowadzonych postępowań koncesyjnych znajdują się w rozdziale IV „Sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z rocznego okresu działalności.”

2.16 Podczas IV Konferencji Mediów Publicznych w Krakowie z inicjatywy Przewodniczącej KRRiT odbyły się obrady „Okrągłego Stołu Mediów”.

Obrady były odpowiedzią na apel byłych szefów telewizji publicznej w sprawie przyszłości Telewizji Polskiej S.A.

Uczestnicy spotkania zwrócili się do świata polityki z postulatem, aby powstała wizja rynku medialnego, zapewniającego warunki rozwoju wszystkim mediom, również i mediom komercyjnym.

Przewodnicząca KRRiT przedstawiła ideę odpartyjnienia mediów publicznych, co jest zadaniem zarówno dla świata polityki, Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, jak i władz mediów publicznych. Tendencja ta znalazła swoje odzwierciedlenie w wyborze Rady Nadzorczej TVP S.A. i podjętych przez nową Radę Nadzorczą działaniach na rzecz wyboru Zarządu Telewizji Polskiej.

Podczas „Okrągłego Stołu Mediów” wskazano, że od telewizji publicznej należy oczekiwać programów najwyższej jakości. Celowi temu powinny służyć obiektywne procedury oraz standardy przy wyborze i kwalifikacji programów do produkcji. Powinien również zostać precyzyjnie określony status dziennikarza telewizji publicznej, zapewniający mu niezależność zawodową.

2.17 Przyszłość i funkcjonowanie rozgłośni regionalnych oraz zmiana sposobu podziału środków abonamentowych pomiędzy poszczególne rozgłosie radia publicznego, to główne tematy spotkania z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji, które odbyło się 23 sierpnia 2003 roku w siedzibie Radia Gdańsk S.A.

Ustalenia przyjęte podczas spotkania z przedstawicielami radiofonii regionalnej znalazły odzwierciedlenie w uchwale, którą Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła 23 września 2003 roku. Załączniki do uchwały określają zadania rozgłośni regionalnych w zakresie programu oraz sposób ich rozliczania, zasady podziału wpływów abonamentowych na spółki regionalnej radiofonii publicznej w latach 2004 - 2006 oraz zasady podziału wpływów pozaabonamentowych na spółki radiofonii i telewizji publicznej.

Określając zadania rozgłośni regionalnych w zakresie programowym, KRRiT podkreśliła, że ustawowe powinności mają w tym przypadku szczególny wymiar, związany z regionalnym zasięgiem oddziaływania rozgłosni. Ustawowe zadania w przypadku rozgłosni

regionalnych należy rozpatrywać w aspekcie lokalnym. Tak więc zadaniem rozgłośni regionalnych jest zaspokajanie potrzeb mieszkańców regionu, dla którego nadawany jest program, w dziedzinie informacji, objaśniania, poradnictwa oraz wymiany poglądów i opinii na tematy dotyczące życia danego regionu – społecznego, gospodarczego, politycznego, szeroko pojętej kultury, nauki, sportu i rekreacji czyli tzw. misji regionalnej. Realizując tę misję, programy rozgłośni będą miały jednocześnie charakter uniwersalny w tym sensie, że będą w nich poruszane wszelkie problemy, dotyczące regionu i wykorzystywane będą różne formy i gatunki radiowe.

Krajowa Rada wskazała również zadania szczegółowe dla rozgłośni regionalnych, określając udział słowa w programie (nie mniej niż 33% tygodniowego czasu nadawania programu w godzinach 5.00 – 1.00), udział problematyki regionalnej w programie (nie mniej niż 28 godzin w tygodniu, w godzinach 5.00-1.00). KRRiT określiła także obligatoryjne elementy programu w ciągu tygodnia (reportaże nadawane w godzinach 5.00-1.00), audycje adresowane do mniejszości narodowych i etnicznych, audycje służące realizacji tzw. misji regionalnej.

2.18 Reprezentując interesy odbiorców, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji włączyła się w działania związane z obecnością w mediach publicznych audycji dla mniejszości narodowych oraz o mniejszościach narodowych, w tym również audycji tworzonych w językach macierzystych.

Dzieląc wpływy z opłat abonamentowych pomiędzy spółki radiofonii publicznej, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uwzględniała jako jedno z kryteriów, w jakim zakresie realizowane były audycje dla mniejszości narodowych i etnicznych.

Również w przypadku telewizji publicznej, KRRiT zwracała uwagę na konieczność tworzenia i emisji takich audycji, w programach Oddziałów Terenowych TVP S.A.

Przy podziale prognozowanych wpływów abonamentowych pomiędzy spółki regionalnej radiofonii publicznej w 2003 roku zostały określone kwoty wpływów abonamentowych z przeznaczeniem na tworzenie audycji dla mniejszości narodowych i etnicznych. Kwoty wpływów abonamentowych na tworzenie tych audycji były pochodną określonej przez poszczególne spółki liczby godzin emisji.

Najwięcej środków z tego tytułu przeznaczono dla Radia Białystok S.A. (416 tys.), Radia Opole S.A. (143 tys.), Radia Koszalin S.A. (83 tys.), Radia Olsztyn S.A. (79 tys.).

Radio Olsztyn S.A. korzysta z prawa do tzw. rozszczepienia programowego, emitując równolegle oprócz programu regionalnego, program z przeznaczeniem dla mniejszości ukraińskiej.

W uchwale z 23 września 2003 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, określając zadania rozgłośni regionalnych w zakresie programu oraz sposób ich rozliczania, podkreśliła konieczność realizacji obowiązków wymienionych w art. 21 – 25 ustawy. Do tych obowiązków należy uwzględnianie potrzeb mniejszości narodowych i grup etnicznych. **(por. Informacja... roz. II pkt A i B)**

2.19 Jak co roku Przewodnicząca KRRiT, działając z upoważnienia Krajowej Rady, przekazała komunikat wyjaśniający przepisy ustawy o radiofonii i telewizji dotyczące opłat abonamentowych. W komunikacie tym podkreślone zostało, że na pobieranie opłat abonamentowych nie ma wpływu, czy ogląda się programy nadawcy publicznego, czy koncesjonowanego, ani fakt używania odbiorników do innych celów niż odbiór programów (np. do gier telewizyjnych lub współpracy z magnetowidem). Opłacanie abonamentu telewizji kablowej nie zwalnia z obowiązku wnoszenia opłat abonamentowych za używanie

odbiorników telewizyjnych. Użytkownik telewizji kablowej wnosi dwie niezależne opłaty: wynikającą z ustawy o radiofonii i telewizji obowiązkową opłatę abonamentową oraz wynikającą z umowy cywilnoprawnej opłatę na rzecz operatora sieci kablowej. Opłaty na rzecz telewizji kablowej wnoszone są jako ekwiwalent za świadczone usługi, w wyniku których abonenci korzystają z sygnału telewizyjnego stanowiącego własność operatora sieci. Mają więc możliwość oglądania emitowanych w tej sieci programów telewizyjnych. Telewizja publiczna nie pobiera opłat za udostępnianie programów rozpowszechnianych przez operatorów telewizji kablowej. Wpływy z opłat za korzystanie z telewizji kablowej przeznaczone są na działalność operatora: rozbudowę i konserwację sieci, zakup programów itd. oraz na jego zysk.

Komunikaty Przewodniczącej KRRiT, dzięki współpracy z Dyrektorem Generalnym Przedsiębiorstwa Państwowego Użyteczności Publicznej „Poczta Polska”, są podawane do publicznej wiadomości we wszystkich placówkach pocztowych na terenie kraju.

Dzięki tej współpracy corocznie podawane są też do publicznej wiadomości komunikaty o wysokości opłat abonamentowych, ustalanych przez Krajową Radę w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 48 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji.

Na wniosek Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Poczta Polska od 1 lipca 2003 roku wprowadziła możliwość wnoszenia opłat abonamentowych w dowolnie wybranym urzędzie pocztowym na terenie całego kraju, bez względu na miejsce zarejestrowania odbiornika. Aby ułatwić klientom opłacanie abonamentu Poczta Polska podpisała również umowę z dziesięcioma największymi bankami działającymi na terenie Polski. Klienci posiadający rachunki w tych bankach mogą korzystać z możliwości stałego zlecenia opłacania abonamentu.

Przewodnicząca KRRiT w imieniu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji złożyła wniosek do prokuratury o wszczęcie postępowania karnego przeciwko firmie „Grupa Usług Finansowych ETEA”. Firma ta powoływała się na rzekome pełnomocnictwo KRRiT do zbierania abonamentu. W opublikowanym komunikacie i we wniosku złożonym do prokuratury, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podkreśliła, że jedynym podmiotem uprawnionym do poboru abonamentu jest Przedsiębiorstwo Państwowe Użyteczności Publicznej „Poczta Polska”.

2.20 W związku z pytaniami i protestami kierowanymi przez środowiska kombatanckie, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji opublikowała stanowisko, w którym wyjaśniła powody i konsekwencje zmiany przepisów uprawniających dotychczas do zwolnień z opłat abonamentowych.

Kwoty wynikające z ww. zwolnienia podlegały refundacji przez Urząd ds. Kombatanatów i Osób Represjonowanych z Państwowego Funduszu Kombatanatów. Dotychczasowe świadczenia wynikające z ustawy kombatanckiej, w tym zwolnienie z opłat abonamentowych, zostały zastąpione dodatkiem kompensacyjnym, który wynosi 15% dodatku kombatanckiego miesięcznie.

W związku ze zmianą przepisów Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wydała rozporządzenie z 14 stycznia 2003 roku, zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat abonamentowych, w którym uchyliła stosowne przepisy dotyczące kombatanatów i innych osób represjonowanych.

Na podstawie rozporządzenia KRRiT prawo do bezpłatnego abonamentu utracili kombataneci i wdowy (wdowcy) po kombatantach. Pozostałe kategorie osób zwolnionych od opłat abonamentowych nie uległy zmianie.

Osoby, które utraciły prawo do bezpłatnego abonamentu, mogły zwrócić się do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z wnioskiem o umorzenie zaległości w opłatach abonamentowych, powstałych w wyniku zmiany przepisów. Krajowa Rada rozpatrywała te wnioski w pierwszej kolejności.

Informacje na temat poboru opłat abonamentowych znajdują się także w rozdziale IX „Sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z rocznego okresu działalności.”

2.21 Poważnym źródłem finansowania wielu przedsięwzięć z zakresu ochrony zdrowia, kultury i edukacji jest prywatny sponsoring. Mając na uwadze społeczną rolę takich działań, Krajowa Rada wyraża stanowisko, że nie istnieją prawne przeszkody w zakresie informowania w programach radiowych i telewizyjnych o sponsorach ważnych wydarzeń kulturalnych i przedsięwzięć społecznych czy dobroczynnych. Przewodnicząca KRRiT corocznie zwraca się do nadawców zarówno publicznych, jak i koncesjonowanych o rozważenie możliwości wspierania różnych akcji charytatywnych o niekwestionowanym społecznie znaczeniu.

Przykładowo można wskazać na promocję filantropii i prospołecznych działań wśród przedsiębiorców m.in. poprzez organizowanie konkursu o tytuł „Dobroczyńcy roku”. Organizatorem tej akcji jest Akademia Rozwoju Filantropii w Polsce. Telewizja Polska S.A. i Polskie Radio S.A. uczestniczą w tej akcji, a ponadto są organizatorami lub współorganizatorami innych przedsięwzięć charytatywnych, takich jak np. „Reklama – Dzieciom”, „Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy”, „Pocztówka do Świętego Mikołaja”. TVP S.A. i PR S.A. podjęły apel Przewodniczącej KRRiT i medialnie wspierają m.in. Narodowy Program Profilaktyki i Leczenia Chorób Układu Sercowo-Naczyniowego w Polsce w latach 2003 – 2005 (POLKARD), który realizują najlepsze w Polsce ośrodki badawcze z Gdańska, Warszawy, Łodzi, Krakowa i Poznania.

2.22 W związku z projektem nowelizacji ustawy o podatku od towarów i usług, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przekazała Marszałkowi Sejmu RP krytyczne stanowisko dotyczące proponowanych zmian. Zdaniem KRRiT wprowadzenie 22% stawki podatku VAT na większość usług radiowo–telewizyjnych spowoduje zubożenie polskiego rynku audiowizualnego, wzrost opłat za usługi operatorów sieci kablowych oraz wycofywanie się z inwestycji na polskim rynku mediów elektronicznych.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uważa, że usługi radiowo–telewizyjne powinny być objęte jednolitą stawką podatku VAT, wynoszącą 7%. Takie rozwiązanie jest spójne ekonomicznie i satysfakcjonujące nadawców i producentów.

Marszałek Sejmu RP, 16 lutego 2004 roku, poinformował Przewodniczącą KRRiT, że w pracach parlamentarnych nad projektem ustawy przyjęto w tym zakresie stanowisko zgodne z opinią KRRiT.

Senat RP do projektu nowelizacji ustawy zgłosił poprawki, które będą powodować nierówność podmiotów działających na rynku audiowizualnym. Zaproponowane zmiany uniemożliwiają odliczanie podatku VAT przez nadawców publicznych, podczas gdy prawo takie otrzymają nadawcy prywatni.

W tej sprawie Przewodnicząca KRRiT zwróciła się do Marszałka Sejmu RP, aby w toku dalszych prac Sejm dokonał wszechstronnej analizy skutków ekonomiczno–finansowych wynikających z propozycji Senatu, uwzględniając przy tym unijne wskazania co do zadań i pozycji nadawców publicznych na rynku medialnym.

2.23 29 listopada 2003 roku odbyła się międzynarodowa konferencja zorganizowana przez Media Desk Polska i Krajową Radę Radiofonii i Telewizji we współpracy z Krajową Izbą Producentów Audiowizualnych. Konferencja dotyczyła współpracy pomiędzy stacjami telewizyjnymi a niezależnymi producentami w nowej zintegrowanej Europie. O tej współpracy i wynikających z niej korzyściach, ale również problemach rozmawiali polscy specjaliści sektora audiowizualnego oraz przedstawiciele telewizji publicznych i prywatnych z Anglii, Niemiec, Włoch, Szwajcarii i Belgii.

Od przeszło roku polski sektor audiowizualny należy do unijnego Programu Media Plus na tych samych zasadach, co inne kraje członkowskie.

Wprawdzie mamy pełne prawo korzystania z funduszy unijnych i osiągamy bardzo dobre rezultaty, jednak nie wszystkie możliwości, jakie daje Program Media, są w pełni wykorzystywane przez polskich profesjonalistów sektora audiowizualnego.

Do chwili obecnej przyznano polskim projektom blisko 3 mln euro, przy czym z budżetu państwa zostały zapłacone składki w wysokości 620 tys. euro. A zatem otrzymujemy więcej niż wpłacamy. W sumie 26 polskich przedsiębiorstw uzyskało wsparcie na 47 przedstawionych projektów.

Informacje na temat działalności Media Desk Polska znajdują się także w rozdziale VIII „Sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z rocznego okresu działalności.”

Kontrola działalności nadawców – przykłady

2.24 Od decyzji Przewodniczącego KRRiT o ukaraniu nadawców stronie przysługuje odwołanie. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wielokrotnie informowała Ministra Sprawiedliwości o przewlekłości postępowań odwoławczych. Dotychczas nie zostały zakończone postępowania dotyczące decyzji o ukaraniu, wydanych jeszcze w 2001 roku.

2.25 W roku bieżącym zostało zakończone postępowanie w sprawie decyzji Przewodniczącego KRRiT, wydanej 28 lutego 2001 roku. Na podstawie tej decyzji Przewodniczący KRRiT nałożył karę w wysokości 100 tys. złotych na spółkę Polska Korporacja Telewizyjna, rozpowszechniającą program telewizyjny Canal+. W programie tym 10 stycznia 2001 roku, o godzinie 20.00, nadany został film produkcji amerykańskiej pt. „Malaria”. Ten sam film pod zmienionym tytułem („Tropikalna gorączka”) został wyemitowany również w programie telewizyjnym, rozpowszechnianym przez spółkę Polskie Media S.A. W tym przypadku Sąd Okręgowy w Warszawie utrzymał w mocy decyzję Przewodniczącego KRRiT o nałożeniu kary na nadawcę, w wysokości również 100 tys. złotych.

W przypadku emisji tego filmu, pod innym tytułem „Malaria” w programie Canal+, Sąd Gospodarczy w Warszawie uchylił decyzję Przewodniczącego KRRiT m.in. stwierdzając, że ocena filmu nie może być dokonywana jedynie na podstawie liczby, zawartych w nim scen przemocy czy wulgaryzmów. Zasadnicze znaczenie ma okoliczność czy sceny te i wyrażenia są uzasadnione akcją filmu, czy też jedynym ich sensem jest szokowanie widza i są traktowane przez reżysera jako wartość sama w sobie, którą się pochwała i gloryfikuje. Sąd ponadto podkreślił, że program Canal+ Polska jest kodowany i nie jest powszechnie dostępny.

Przewodniczący KRRiT nie zgadzając się z uzasadnieniem sądu, 15 listopada 2002 roku do Sądu Najwyższego złożył wniosek o kasację podkreślając, że postępowanie w

tej sprawie jest „lustrzanym odbiciem” sprawy rozpoznanej przez Gospodarczy Sąd Okręgowy i zakończonej wydaniem prawomocnego orzeczenia.

12 lutego 2004 roku Sąd Najwyższy postanowił przyjąć kasację do rozpoznania. Rozprawa kasacyjna odbyła się 9 marca 2004 roku.

Sąd Najwyższy nie podzielił stanowiska Sądu Okręgowego, zmienił wyrok i oddalił odwołanie Polskiej Korporacji Telewizyjnej sp. z o.o.

2.26 Również w bieżącym roku zostało zakończone postępowanie w związku z nałożeniem kary na TVP S.A. za emisję 25 listopada 2000 roku, o godzinie 19.00, w paśmie wspólnym programów regionalnych, filmu produkcji francuskiej pt. „W matni”. Na nadawcę została wówczas nałożona kara w wysokości 10 tys. złotych.

W wyroku z 25 listopada 2002 roku Sąd Okręgowy w Warszawie uchylił decyzję Przewodniczącego KRRiT, dzieląc argumentację nadawcy, że jest to pastisz gatunku, opowieść gangsterska, nie ma wątpliwości, że chodzi o parodię i karykaturę. Film nie mógł spowodować więc estetycznego i moralnego spustoszenia nawet u młodych widzów, bo jak stwierdza nadawca, zza filmowego kadru nie wзира żadna rzeczywistość.

Przewodniczący KRRiT, nie zgadzając się z uzasadnieniem sądu, 7 stycznia 2003 roku do Sądu Najwyższego złożył wniosek o kasację podkreślając, że Sąd Okręgowy jednostronnie i dowolnie ocenił materiał dowodowy.

12 lutego 2004 roku Sąd Najwyższy postanowił przyjąć kasację do rozpoznania. Rozprawa kasacyjna odbyła się 9 marca 2004 roku.

Sąd Najwyższy nie podzielił stanowiska Sądu Okręgowego, zmienił wyrok i oddalił odwołanie Telewizji Polskiej S.A.

2.27 Od dwóch lat toczy się postępowanie przed Sądem Okręgowym w Warszawie, które dotyczy emisji, 7 lutego 2002 roku, o godzinie 22.04, w paśmie wspólnym programów regionalnych TVP S.A., filmu erotycznego pt. „Mężczyzna, który patrzy”. Przewodniczący KRRiT nałożył 22 lutego 2002 roku, na Telewizję Polską S.A. karę w wysokości 50 tys. złotych.

Nadawca złożył odwołanie do sądu od tej decyzji. Jak dotychczas Sąd Okręgowy powołał biegłego psychologa, który 6 listopada 2003 roku, przedstawił opinię. We wnioskach biegły stwierdził, że film „Mężczyzna, który patrzy” zagraża psychicznemu i moralnemu rozwojowi, zwłaszcza osób niepełnoletnich i nie tylko, bo odnosi się także do osób dorosłych.

2.28 Przewlekłość dotychczasowego postępowania sądowego była jedną z przyczyn zawarcia ugody, ze spółką TVN Sp. z o.o.

Przewodniczący KRRiT 13 marca 2002 roku wydał decyzję o nałożeniu na spółkę TVN Sp. z o.o. kary w wysokości 300 tys. zł za naruszenie przepisów rozporządzenia KRRiT z 20 listopada 2001 roku przez rozpowszechnienie w dniach od 3 do 7 marca br. w blokach pomiędzy godzinami 11.30 – 13.15 oraz 20.00 – 20.45 audycji pt. „Big Brother – Bitwa”.

Nadawca złożył odwołanie od tej decyzji. Sąd Okręgowy przez ponad rok nie wyznaczył terminu rozprawy. W wyniku zawartej ugody strony uzgodniły, że wysokość kary zostaje ograniczona do kwoty 150 tys. złotych, z czego 50 tys. zostanie wpłacone na konto KRRiT jako dochód budżetowy państwa, zaś 100 tys. złotych zostanie wpłaconych na konto Fundacji TVN „Nie jesteś sam” z przeznaczeniem na leczenie dzieci chorych na mukopolisacharydozę. Nadawca przedstawi Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji

rozliczenie sposobu wydatkowania kwoty 100 tys. złotych. Pisemne rozliczenie przedstawione zostanie do 30 marca 2004 roku w formie szczegółowej informacji, udokumentowanej dowodami rozdysponowania środków przekazanych na rzecz Fundacji TVN „Nie jesteś sam”.

2.29 Na podstawie decyzji nr 1 z 12 lutego 2004 roku, Przewodniczący KRRiT nałożył na spółkę WAWA S.A. karę w wysokości 28.950 zł, za emisję w programie Radio WAWa od 5 stycznia do 5 lutego 2004 roku audycji - konkursu pt. „Co zrobisz za 100 000 zł?” (wysokość kary zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji stanowi 50% rocznej opłaty za używanie częstotliwości).

Po przeprowadzeniu monitoringu uznano za naganny sposób prowadzenia konkursu, zachęcanie prezenterów do wygłaszania propozycji etycznie nagannych, niebezpiecznych dla zdrowia fizycznego i psychicznego, prowokujących młodego słuchacza, ukierunkowujących go na postawy skrajne, wynaturzone i skandalizujące. Wszystko to podporządkowane było jednemu celowi – zdobyciu pieniędzy „bez względu na wszystko i za wszelką cenę”.

Zarówno rozpowszechniane pomysły, jak i sposób komentowania poprzez wytwarzanie i podsycanie szczególnej atmosfery przez prezenterów konkursu godziły w normy etyczne, uniwersalia kulturowe, lekcewały względy etyczne.

Rozpowszechnianie wyżej wymienionej audycji, począwszy od godziny 7.00, naruszało normy zawarte w art. 18 ust. 5 ustawy o radiofonii i telewizji oraz w § 1 rozporządzenia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w sprawie szczegółowych zasad kwalifikowania, rozpowszechniania i sposobu zapowiadania audycji lub innych przekazów, które mogą zagrażać fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi niepełnoletnich, zakazujące rozpowszechniania tego rodzaju audycji pomiędzy godzinami 6.00 a 23.00.

2.30 Na podstawie decyzji Nr 3 z 18 marca 2004 roku, Przewodniczący KRRiT nałożył na spółkę Telewizja Polska S.A., karę w wysokości 10.000 złotych, za emisję w Programie 1 TVP S.A., w okresie od 28 września 2003 roku do 29 lutego 2004 roku, telenoweli dokumentalnej pt. „Ballada o lekkim zabarwieniu erotycznym”. Po przeprowadzeniu monitoringu czterech edycji audycji, Przewodniczący KRRiT uznał treści rozpowszechniane w audycji za naganne, niebezpieczne dla zdrowia fizycznego i psychicznego, demoralizujące nieletnich poprzez przedstawianie m.in. stręczycielstwa, jako zachowania naturalnego. Zarówno prezentowane treści jak i brak komentarza oraz jednoznacznej oceny ukazywanych zachowań godziły w normy etyczne, uniwersalia kulturowe, lekcewały względy etyczne. Rozpowszechnianie audycji w czasie chronionym tj. w godzinach pomiędzy 6.00 a 23.00 naruszyło normy, zawarte w art. 18 ust. 5 ustawy o radiofonii i telewizji oraz w § 1 rozporządzenia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w sprawie szczegółowych zasad kwalifikowania, rozpowszechniania i sposobu zapowiadania audycji lub innych przekazów, które mogą zagrażać fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi niepełnoletnich.

2.31 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, 4 listopada 2003 roku, przyjęła stanowisko w sprawie audiotele w audycjach informacyjnych emitowanych w programach TVP S.A.

Przewodniczący KRRiT, na podstawie art.10 ust.3 ustawy z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji, wezwał nadawcę – Spółkę Telewizja Polska S.A. – do zaniechania używania sondaży SMS-owych audiotele w audycjach informacyjnych.

W październiku 2003 roku w głównym wydaniu „Wiadomości” w programie 1 TVP S.A. o godz. 19.30 dwukrotnie poproszono widzów o odpowiedź na sformułowane w audycji pytanie poprzez wysyłanie SMS-ów z odpowiedzią „tak” lub „nie”. Pod koniec audycji podano wynik tego głosowania. W pierwszym przypadku nie poinformowano ponadto

widzów o kosztach takiego połączenia. Praktyka ta miała charakter precedensu programowego w audycjach informacyjnych, nie tylko w telewizji publicznej. Dotąd stosowano ją jedynie w audycjach publicystycznych lub w całości bloku programowego (np. w programie TVN 24).

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji stwierdziła, że kontynuowanie tej praktyki w audycjach informacyjnych narusza art. 21 ust. 2 pkt 1-3 ustawy. Przepisy te nakładają na publiczne media powinność kierowania się w programach „odpowiedzialnością za słowo”, „rzetelnego ukazywania całej różnorodności wydarzeń i zjawisk” i „sprzyjania swobodnemu kształtowaniu się poglądów obywateli oraz formowaniu się opinii publicznej”.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podkreśliła, że kontynuowanie praktyki SMS-owego głosowania audiotele:

- rodzi pokusę, by na czołowym miejscu umieszczać informację, prowokującą do pytań, na którą można będzie oczekiwać żywej reakcji społecznej. W celu osiągnięcia większej próbki odpowiedzi i lepszego wyniku finansowego lepiej przecież ściągać SMS-y przez 25 minut, a nie np. przez 10 minut. Taka praktyka grozi niewłaściwemu hierarchizowaniu kolejności podawanych informacji i swoistemu komercjalizowaniu kryteriów ważności podawanych informacji;
- podawanie wyniku głosowania nie spełnia wymogów rzetelnej i obiektywnej informacji. Stwarza natomiast wrażenie, że poznajemy pogląd opinii społecznej w jakiejś ważnej kwestii. W rzeczywistości wynik jest tylko próbą aktywności posiadaczy telefonów komórkowych;
- praktyką taką może być też zainteresowany nie tylko nadawca, ale w celach zarobkowych także operator telefonii komórkowej. Do struktury wewnętrznej audycji informacyjnej włączany jest tym samym niejasny interes zarobkowy konkretnej firmy.

W stanowisku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podkreśliła, że popiera innowacyjność w sposobach komunikowania się nadawców ze społeczeństwem, zwłaszcza w ramach tzw. interaktywności, ale nie kosztem rzetelności i obiektywizmu, do przestrzegania których zobowiązany jest nadawca.

2.32 Przewodniczący KRRiT kontrolował również działalność nadawców w zakresie wykonywania przepisów regulujących reklamę i sponsoring. W przypadkach najbardziej rażących naruszeń Przewodniczący KRRiT podejmował decyzje o ukaraniu nadawcy. W 2003 roku zostało wydanych 12 decyzji o nałożeniu kary za przekroczenie wyżej wymienionych przepisów. W bieżącym roku Przewodniczący KRRiT wydał decyzję o nałożeniu kary na Telewizję Polsat.

Informacje dotyczące kar nałożonych z powodu naruszenia przepisów regulujących reklamę i sponsoring znajdują się również w rozdziale VII „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności”.

2.33 Pod koniec października 2003 roku na rynku pojawiła się nowa codzienna gazeta FAKT. Wkrótce po wydaniu pierwszych numerów, w radiu i telewizji rozpoczęły się emisje reklamy zachęcającej do udziału w organizowanym przez wydawcę gazety konkursie FAKTOGRA, który pozwala mu wygrać nagrody pieniężne i rzeczowe. Analiza regulaminu konkursu potwierdziła, że organizowana gra jest loterią promocyjną.

Zgodnie z art. 16 b ust. 1 pkt 4 ustawy o radiofonii i telewizji, reklama gier losowych i zakładów wzajemnych jest zakazana.

Przewodniczący KRRiT wezwał nadawców: Telewizję Polską S.A., Telewizję POLSAT S.A., Telewizję TVN, Polskie Radio S.A., Rozgłośnie Polskiego Radia w Olsztynie,

Polskie Radio Pomorza i Kujaw, Radio RMF FM, Radio Zet, Radio Eska Nord Gdańsk, Radio Eska Warszawa, Radio Pogoda, Radio 94 FM, Radio WAWa, Radio Blue, Radio Elita 92,1, Radio Trefl, Radio WAMA do natychmiastowego zaprzestania emisji reklamy loterii promocyjnej FAKTOGRA, organizowanej przez wydawcę gazety FAKT, spółkę AXEL SPRINGER POLSKA.

Nadawcy uznali decyzję Przewodniczącego KRRiT za słuszną i nie skorzystali z drogi odwoławczej.

2.34 W maju 2003 roku w radiu i telewizji pojawiły się reklamy sieci komórkowej Plus GSM związane z odbywającymi się zwyczajowo w tym okresie pierwszymi komuniami świętymi.

W reklamie telewizyjnej fotograf ustawia grupkę dzieci do pamiątkowego komunijskiego zdjęcia. Kiedy wszyscy są gotowi, rozlega się dzwonek telefonu. Dzieci wyciągają komórki. Słyszymy slogan: „Pierwsza komórka (. ..). Simplus na każdą okazję i bez okazji też”. Reklama radiowa wykorzystuje grę słów. Głos kobiecy mówi: „Jaki dzisiaj dzień mamy? No, taki ważny, najważniejszy? Dzień pierwszej ko. .. , ko. ..” a głos dziecka kończy – „komórki”. Następnie słyszymy: „Każde dziecko czeka na dzień pierwszej komórki”.

Komercyjny wymiar tych przekazów w kontekście pierwszej komunii świętej zdaniem niektórych radiosłuchaczy i widzów naruszał ich uczucia religijne. Do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji skierowano na ten temat wiele uwag.

Zgodnie z art. 18 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji Przewodniczący KRRiT wezwał nadawców telewizyjnych (Telewizję Polską S.A., TVN, TVN SIEDEM, POLSAT, TV 4) i radiowych (Polskie Radio S.A., Polskie Radio Kielce, Polskie Radio Lublin, Radio Pogoda, Radio WAWa, Radio Zet, Radio Jar, Radio Rekord Fm, Radio Classic Fm, Radio Elka, Radio Gra, Radio TKM) do natychmiastowego zaprzestania emisji ww. reklamy naruszającej art.18 ust 2 ustawy, jak i dobre obyczaje.

Wszyscy nadawcy niezwłocznie dostosowali się do wezwania Przewodniczącego KRRiT.

2.35 Kontrolę działalności nadawców, w szczególności w zakresie realizacji warunków koncesji, przeprowadzano również podczas monitoringów programowych.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji prowadzi trzy podstawowe rodzaje monitoringu:

- **k o m p l e k s o w y**, którego celem jest charakterystyka całości danego programu oraz zbadanie zgodności nadawanego programu z koncesją lub - w przypadku nadawców publicznych - z zadaniami określonymi w art. 21 i 25 ustawy;
- **p r o b l e m o w y**, tj. koncentrujący się na analizie zagadnień szczegółowych określonych w ustawie o radiofonii i telewizji, w prawie prasowym lub innych regulacjach prawnych dotyczących działalności programowej mediów elektronicznych;
- **i n t e r w e n c y j n y**, którego podstawą są skargi i zażalenia wpływające do KRRiT.

Wymienione formy kontroli pozwalają ocenić działalność programową nadawców i respektowanie przez nich obowiązującego prawa.

Działalność KRRiT związana z prowadzeniem monitoringów programowych jest uwarunkowana wysokością posiadanych środków budżetowych. Ograniczenia budżetowe powodują, że Krajowa Rada musi rezygnować z niektórych zamierzeń związanych z kontrolą programową nadawców.

Przewodnicząca KRRiT, nawiązując do postulatów zgłoszonych przez parlamentarzystów podczas debaty, zwróciła się do Marszałka Sejmu RP oraz Marszałka Senatu RP z wnioskiem o rozważenie możliwości zmiany systemu finansowania badań i analiz programowych, przeprowadzanych w Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji. Zdaniem Przewodniczącej KRRiT, badania i analizy mogłyby być finansowane z funduszy celowych przyznawanych dodatkowo przez parlament.

Podobny wniosek o dodatkowe wsparcie finansowe, związane z realizacją ustawowego obowiązku badania odbioru programów radiowych i telewizyjnych, Przewodnicząca KRRiT złożyła na ręce Prezesa Rady Ministrów.

2.36 W 2003 roku przeprowadzony został m.in. monitoring 44 stacji komercyjnych pod kątem wypełniania przez nadawców warunków koncesji. Tym monitoringiem był objęty również program warszawskiego Radia 94 FM.

Monitoring sprawdzał wypełnianie przez nadawcę warunków koncesji, a także oceniał zasadność skargi, skierowanej przez Ośrodek Informacji Środowisk Kobietych, dotyczącej rozpowszechniania treści dyskryminujących i obraźliwych dla kobiet.

W wyniku monitoringu Krajowa Rada stwierdziła, że nadawca nie wypełnia zapisów koncesyjnych m.in. w zakresie nadawania audycji poświęconych specjalizacji motoryzacyjnej oraz udziału audycji o tematyce lokalnej.

Krajowa Rada uznała również zasadność skargi Ośrodka Informacji Środowisk Kobietych, że treści dotyczące kobiet w audycjach i komentarzach Radia 94 FM są obraźliwe, prześmiewcze i naruszają dobre obyczaje.

Do wszystkich koncesjonariuszy nieprzestrzegających warunków koncesji zostały skierowane pisemne upomnienia.

2.37 W 2003 roku przeprowadzony również został monitoring oceniający realizację zapisów koncesyjnych przez stacje radiowe w Warszawie. Monitorowano programy siedmiu rozgłośni: Radio Kolor 103 FM, Radio Eska Warszawa, Radio PiN 102 FM, Radio Jutrzanka, Katolickie Radio Plus św. Józef, Radio Warszawa-Praga 106,2 FM, Radio Plus Warszawa.

Wyniki tego monitoringu okazały się bardziej optymistyczne w porównaniu z wcześniejszą kontrolą, przeprowadzoną w stosunku do 44 lokalnych stacji. Generalnie emitowany program jest zgodny z wymogami koncesyjnymi. W kilku przypadkach udział słowa, czy tematyki lokalnej jest nawet wyższy niż przewidują to warunki koncesyjne. Dotyczy to Radia Plus, Radia Warszawa-Praga, Radia św. Józef, Radia PiN i Eski Warszawa.

2.38 4 grudnia 2002 roku Przewodniczący KRRiT podjął decyzję o przeprowadzeniu monitoringu programu Radio Maryja. Stan techniczny nagrania programu, sprzeczny z warunkami określonymi w rozporządzeniu KRRiT z 6 lipca 2000 roku w sprawie sposobu utrwalania i przechowywania przez nadawców audycji, reklam i innych przekazów, nie pozwolił na przeprowadzenie monitoringu.

Ponowny wniosek Przewodniczącego KRRiT zakończył się również przekazaniem nagrania, którego stan techniczny uniemożliwiał przeprowadzenie monitoringu. Przewodniczący KRRiT zlecił przeprowadzenie monitoringu na podstawie nagrań programu

Radio Maryja, w dniach od 27 lutego do 12 marca 2003 roku, dokonanych w Departamencie Programowym Biura KRRiT.

Monitoring ujawnił kilka istotnych uchybień wskazujących, że koncesja jest wykonywana w sposób sprzeczny z ustawą o radiofonii i telewizji (m.in. propagowanie działań sprzecznych z prawem i dobrem społecznym, sprzyjających zachowaniom zagrażającym zdrowiu lub bezpieczeństwu, dopuszczanie do emisji treści antysemickich, zawierających elementy dyskryminacyjne ze względu na narodowość, emisja materiałów o charakterze kryptoreklamowym)

Koncesjonariusz - Prowincjał Warszawskiej Prowincji Redemptorystów został – na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji wezwany do zaniechania działań sprzecznych z prawem w zakresie tworzenia i rozpowszechniania programu.

O wynikach monitoringu powiadomiony został Prymas Polski oraz Przewodniczący Rady ds. Mediów Społecznych Konferencji Episkopatu Polski.

W tej sprawie Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wystąpiła do władz kościelnych z inicjatywą spotkania.

W związku z monitoringiem programu Radio Maryja Przewodnicząca KRRiT skierowała również wystąpienie do Rzecznika Praw Obywatelskich.

Rzecznik Praw Obywatelskich w stanowisku z 3 lipca 2003 roku stwierdził, że nie leży w jego kompetencjach wyrażanie opinii co do treści zawartych w audycjach Radia Maryja. W szczególności nie leży w kompetencjach RPO ocenianie, czy w audycjach występują wątki antysemickie i inne elementy naruszające godność człowieka, uzasadniające sformułowanie zarzutu o przekraczanie granic wolności słowa i o łamanie praw obywatelskich.

2.39 W dniach od 21 maja do 9 czerwca 2003 roku, przeprowadzony został monitoring programu Radio Maryja, pod kątem prezentowania problematyki integracji europejskiej, referendum akcesyjnego i pierwszych reakcji na wyniki referendum.

Również wyniki tego monitoringu potwierdzają obecność w programie Radio Maryja wątków antysemickich i ksenofobicznych. Reagując na ogłoszenie wstępnych wyników referendum powtarzano w programie antyunijne argumenty, używając inwektyw i bezpodstawnych zarzutów o fałszerstwo.

Wystąpienia Przewodniczącej KRRiT wymienione w punkcie poprzednim obejmowały również wyniki monitoringu poświęconego tematyce integracji europejskiej.

2.40 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, kontynuując badanie zgodności nadawania programu z warunkami, wynikającymi z ustawy o radiofonii i telewizji oraz warunkami określonymi w koncesjach, zleciła przeprowadzenie monitoringu programów rozgłośni archidiecezjalnych i diecezjalnych. W wyniku monitoringu została przygotowana „Informacja o stanie realizacji zapisów koncesyjnych oraz strukturze gatunkowej programów rozgłośni archidiecezjalnych i diecezjalnych”.

Informacja obejmuje zarówno rozgłoszenie zrzeszone w Porozumieniu Programowym PLUS jak i rozgłoszenie działające samodzielnie.

Monitoring pozwolił stwierdzić, że rozgłoszenie kościelne w znakomitej większości nadają programy zgodnie z warunkami określonymi w koncesjach. Ocena ta dotyczy wszystkich samodzielnych stacji archidiecezjalnych i diecezjalnych.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji stwierdziła, że warunki koncesji nie przestrzegane przez stacje działające w ramach Porozumienia Programowego PLUS. W szczególności naruszenia związane są z nieprzestrzeganiem postanowień w zakresie ilości godzin emisji audycji własnych oraz audycji nie pochodzących od nadawcy.

Szczegółowe omówienie wyników monitoringu planowane jest podczas spotkania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z przedstawicielami Konferencji Episkopatu Polski i Radą ds. Mediów Społecznych.

Oferta programowa nadawców została również omówiona w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

Projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji

2.41 Przepis zawarty w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o radiofonii i telewizji stanowi, że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji projektuje w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunki polityki państwa w dziedzinie mediów elektronicznych. Z przepisu tego wynika, że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji powinna mieć zagwarantowaną możliwość inicjowania wspólnych z organami administracji rządowej, skoordynowanych działań prognostycznych i analitycznych. Wyniki tych analiz powinny być wykorzystywane w procesie powstawania projektów regulacji prawnych.

Takimi założeniami kierował się ustawodawca, tworząc konstrukcję prawną, wynikającą z art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o radiofonii i telewizji, która w powyższy sposób jest interpretowana w literaturze prawniczej. Jednak w praktyce ten model wzajemnych relacji pomiędzy Prezesem Rady Ministrów i administracją rządową, a Krajową Radą Radiofonii i Telewizji nie jest realizowany. Wydaje się, że kwestie te powinny być przeanalizowane przy okazji nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji.

2.42 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w czerwcu 2003 roku przygotowała opracowanie na temat wstępnych założeń strategii rozwoju naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce. Niestety do dzisiaj dokument ten nie stał się przedmiotem zainteresowania Rady Ministrów, zaś komisje sejmowe, poza pracami wstępnymi, też nie podjęły dalszej dyskusji.

Podobny los spotkał opracowanie przygotowane w ramach realizacji projektu Phare, czyli założenia nowej ustawy o mediach elektronicznych oraz o nowelizacji innych ustaw (popularnie tzw. „Zielona Księga”).

„Zielona Księga” stanowi pierwsze w Polsce strategiczne opracowanie, opisujące wyzwania, przed którymi stoi rynek mediów elektronicznych. Brak konkurencyjnego opracowania o takim charakterze przemawia za koniecznością rozważenia propozycji eksperckiej, przygotowanej pod auspicjami KRRiT.

Przewodnicząca KRRiT, 13 października 2003 roku, przekazała „Zieloną Księgę” Prezesowi Rady Ministrów. W trybie określonym w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o radiofonii i telewizji Przewodnicząca KRRiT zwróciła się o spotkanie Prezesa Rady Ministrów z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji oraz ekspertami w celu prezentacji przyjętych założeń strategicznych i planowanych kierunków rozwoju rynku mediów audiowizualnych w Polsce. Prezes Rady Ministrów nie wyznaczył terminu spotkania z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji.

2.43 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dysponuje także innymi opracowaniami, przygotowanymi w ramach projektu Phare, które obejmują takie zagadnienia, jak na przykład:

- systemy poboru opłat abonamentowych w wybranych państwach europejskich,
- koncentracja mediów w wybranych krajach europejskich,
- współudział nadawców telewizyjnych w finansowaniu produkcji kinematograficznej,
- przepisy prawne w wybranych państwach europejskich w zakresie implementacji art. 4 i 5 dyrektywy „O telewizji bez granic” (kwoty europejskie),
- zastosowanie „must carry obligation” w stosunku do operatorów sieci kablowych w wybranych państwach europejskich,
- opłaty licencyjne związane z naziemną telewizją cyfrową w wybranych państwach europejskich.

Część z tych opracowań została przekazana Ministrowi Kultury w celu wykorzystania w pracach nad przygotowaniem rządowego projektu nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji (tzw. część krajowa nowelizacji).

Informacje o możliwości wykorzystywania powyższych opracowań, kierowane do innych organów administracji rządowej, działających w dziedzinie mediów audiowizualnych, nie spotkały się z zainteresowaniem.

Doświadczenia i obserwacje Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wskazują natomiast, że w procesie przygotowywania projektów aktów prawnych brak jest spójności i harmonizacji.

Wymownym przykładem jest sposób przygotowywania projektu ustawy Prawo telekomunikacyjne oraz projektu ustawy przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie innych ustaw.

Informacje dotyczące działalności prawotwórczej KRRiT znajdują się również w rozdziale III „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności”.

2.44 Projekt ustawy o swobodzie działalności gospodarczej nie był na żadnym etapie wstępnych prac legislacyjnych konsultowany z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji.

KRRiT 2 grudnia 2003 roku zajęła negatywne stanowisko wobec proponowanych zmian, dotyczących koncesjonowania działalności związanej z rozpowszechnianiem i z rozprowadzaniem programów radiowych i telewizyjnych. O tym stanowisku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji powiadomiła Prezesa Rady Ministrów i kierownictwo resortu gospodarki, pracy i polityki społecznej, odpowiedzialnego za przygotowanie projektu.

Zdaniem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji sprawy dotyczące trybu udzielania, zmiany i cofania koncesji na rozpowszechnianie programów telewizyjnych i radiowych, jak również sprawy rejestracji rozprowadzania tych programów w sieciach telewizji kablowej powinny być jednolicie, całościowo i odrębnie uregulowane w ustawie o radiofonii i telewizji. KRRiT podkreśliła, że przewidywana w projekcie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej konstrukcja prawna przetargu na uzyskanie koncesji radiowej bądź telewizyjnej sprzeczna jest z konstytucyjnie gwarantowanymi zasadami, dotyczącymi mediów audiowizualnych.

Przewodnicząca KRRiT, w wystąpieniu do Marszałka Sejmu RP, zwróciła uwagę, że o uzyskaniu prawa do nadawania programu mogłyby decydować wyłącznie względy finansowe, a to z kolei może prowadzić do sytuacji, w której zawartość programu i potrzeby odbiorców nie będą miały istotnego znaczenia.

Stanowisko KRRiT zostało również przekazane Ministrowi Kultury, odpowiedzialnemu za przygotowanie projektu nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji.

Rada Ministrów nie uwzględniła zastrzeżeń Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji i 27 stycznia 2004 roku, przyjęła projekt ustawy - przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie innych ustaw.

2.45 Tryb prac nad projektem ustawy Prawo telekomunikacyjne jest również przykładem pominięcia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w procesie legislacyjnym, o czym zostali poinformowani Prezes Rady Ministrów i kierownictwo resortu infrastruktury, odpowiedzialnego za przygotowanie nowelizacji.

Analiza propozycji zawartych w projekcie wykazała naruszenie konstytucyjnych i ustawowych uprawnień KRRiT. W szczególności Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyraziła sprzeciw wobec rozwiązań proponowanych w zakresie rezerwacji częstotliwości na użytek radiofonii i telewizji, gdzie według projektu przypisano KRRiT rolę drugorzędnego uczestnika w tym postępowaniu.

Przenoszenie tak istotnych uprawnień z dziedziny radiofonii i telewizji do organów administracji rządowej stanowi naruszenie równowagi konstytucyjnej i niezawisłości mediów, zaś Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji uniemożliwia wykonywanie ustawowych zadań.

Proponowane rozwiązania pozostawały też w sprzeczności z uregulowaniami prawnymi, obowiązującymi w państwach Unii Europejskiej, gdzie gwarancje niezależności działania organów właściwych w sprawach radiofonii i telewizji są uważane za priorytetowe.

Zgodnie z ustaleniem przyjętym podczas posiedzenia Komitetu Rady Ministrów, 5 lutego 2004 roku, Przewodnicząca KRRiT przekazała do Rządowego Centrum Legislacji opinię prawną o niekonstytucyjności i przekroczeniu zakresu dyrektyw Wspólnot Europejskich przez projekt ustawy Prawo telekomunikacyjne w odniesieniu do ustawy o radiofonii i telewizji.

W opinii tej m.in. podkreślono, że z punktu widzenia kontrowersji pomiędzy Krajową Radą Radiofonii i Telewizji a Urzędem Regulacji Telekomunikacji i Poczty, który z tych organów ma dokonywać rezerwacji częstotliwości, wykorzystywanych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, z wykorzystaniem systemów cyfrowych, istotne jest prawo do informacji.

Rezerwacja częstotliwości, bez względu na sposób nadawania (analogowy, czy cyfrowy), decyduje o liczbie osób, które mają dostęp do informacji zawartych w danym programie. Z tego też powodu w art. 54 ust. 2 Konstytucji RP zapisano, że jedynie koncesja na prowadzenie stacji radiowej lub telewizyjnej może ograniczyć prawo do informacji. Zgodnie z obecnie obowiązującą ustawą o radiofonii i telewizji wydawanie koncesji na rozpowszechnianie programów, należy do kompetencji Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. W koncesjach tych zawarta jest rezerwacja częstotliwości, o czym stanowi art. 37 ustawy o radiofonii i telewizji.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji decyduje więc o tym, jaki program oraz na jakim obszarze ma być rozpowszechniany.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uważa, że w przypadku radiofonii i telewizji rezerwacji dokonywać powinien Przewodniczący KRRiT w porozumieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, bez względu na stosowaną technologię - analogową czy cyfrową.

Informacje dotyczące projektu ustawy prawo telekomunikacyjne znajdują się w odczynkach III oraz VIII „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności”.

2.46 Wbrew ustaleniom przyjętym podczas konferencji uzgodnieniowej nie zostały uwzględnione uzasadnione merytorycznie zastrzeżenia, zgłoszone przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji do projektu zarządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie powołania Międzyresortowego Zespołu do spraw wprowadzania telewizji i radiofonii cyfrowej w Polsce.

Przewodnicząca KRRiT powiadomiła Ministra Infrastruktury o gotowości uczestniczenia w pracach Zespołu, gdyż zgodnie z postanowieniem zawartym w zarządzeniu Prezesa RM „w pracach zespołu, na prawach członka może uczestniczyć Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.”

To kolejny przykład ograniczania w praktyce kompetencji Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz niczym nieuzasadnionego rozdziału sfery zagadnień, związanych z treścią przekazów i programem od sfery zagadnień, związanych z technicznymi aspektami transmisji radiowej i telewizyjnej.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, jako pierwszy z organów państwowych, w 2000 roku zainicjowała prace związane z wprowadzaniem naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce.

Ówczesne opracowania KRRiT, związane z wytyczeniem strategicznych kierunków polityki państwa w celu określenia narodowego programu rozwoju mediów cyfrowych w Polsce, zostały przekazane rządowi i parlamentowi.

Jednak prace nad tymi dokumentami w Sejmie III kadencji nie wyszły poza wstępną fazę debaty parlamentarnej. Również organy administracji rządowej nie podjęły prac nad przekazanymi opracowaniami.

Marszałek Sejmu RP IV kadencji ponownie skierował opracowanie KRRiT do właściwych merytorycznie komisji sejmowych. Komisja Kultury i Środków Przekazu oraz Komisja Infrastruktury powołały podkomisję, która zwróciła się do Krajowej Rady z prośbą o aktualizację opracowania przed podjęciem dalszych prac parlamentarnych.

W czerwcu 2003 roku Przewodnicząca KRRiT, podczas debaty parlamentarnej nad sprawozdaniem z działalności KRRiT, wręczyła Marszałkowi Sejmu zaktualizowane opracowanie „Wstępne założenia strategii rozwoju naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce”.

W wystąpieniu z 20 lutego 2004 roku, skierowanym do Marszałka Sejmu RP, Przewodnicząca KRRiT przedstawiła powody, które uzasadniają konieczność pilnego podjęcia prac związanych z określeniem strategii rozwoju naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce.

Informacje dotyczące strategii rozwoju naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce znajdują się również w rozdziale V „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności” oraz w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

2.47 Zadaniem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 7 ustawy, jest opiniowanie projektów aktów ustawodawczych oraz umów międzynarodowych, dotyczących radiofonii i telewizji, co ma zapewnić spójność prawa regulującego działalność w dziedzinie mediów audiowizualnych.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przekazała stanowiska dotyczące m.in. następujących projektów ustaw:

- na wniosek Ministra Kultury do projektu ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji,
- na wniosek Ministra Kultury do projektu ustawy o kinematografii,

- na wniosek Ministra Kultury do projektu ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych,
- na wniosek Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej do projektu ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie,
- na wniosek Ministra Nauki i Informatyzacji do dokumentu „Strategia informatyzacji Rzeczypospolitej Polskiej e-Polska”,
- na wniosek Ministra Finansów do projektu ustawy o podatku od towarów i usług,
- Marszałkowi Sejmu RP przekazano uwagi do rządowego i poselskiego projektów ustaw o wyborze członków Parlamentu Europejskiego.

Przedstawiciele KRRiT uczestniczyli również:

- na wniosek Ministra Finansów w opracowywaniu stanowiska dotyczącego projektu Dyrektywy w sprawie harmonizacji przepisów państw członkowskich w zakresie podatków,
- na wniosek Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej w opracowywaniu stanowiska w sprawie dwustronnych negocjacji m.in. z Rosją, Ukrainą, Białorusią, Macedonią oraz do wstępnej oferty usługowej Polski w ramach procesu akcesyjnego do GATS/WTO,
- w przygotowywaniu projektu opracowania pt. „Strategia dla przemysłu elektronicznego do roku 2010”.

Na wniosek Ministra Infrastruktury przedstawione zostały uwagi do projektów rozporządzeń, wydawanych zgodnie z delegacjami ustawowymi, m.in. do projektu rozporządzenia w sprawie opłata za dokonywanie rezerwacji częstotliwości oraz za prawo do wykorzystywania częstotliwości, a także do projektu rozporządzenia w sprawie przetargu na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych.

KRRiT przedstawiła również stanowisko do projektów rozporządzeń Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowych wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla nadajników telewizyjnych, przemienników telewizyjnych i sieci telewizji kablowych.

2.48 Przedstawiciele KRRiT uczestniczą w pracach roboczych zespołów resortowych.

Na wniosek Ministra Infrastruktury przedstawiciele KRRiT uczestniczą w pracach grupy roboczej do spraw wdrażania technik informacyjnych i łącznościowych w handlu transgranicznym.

Minister Infrastruktury zaprosił także przedstawicieli KRRiT do udziału w pracach grupy roboczej Rady Unii Europejskiej do spraw telekomunikacji oraz usług społeczeństwa informacyjnego.

Minister Kultury przedstawił wniosek o udział przedstawicieli KRRiT w pracach Międzyresortowego Zespołu ds. Przeciwdziałania Naruszeniom Prawa Autorskiego i Praw Pokrewnych. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przedstawiła uwagi do raportu dotyczącego przestrzegania prawa autorskiego i praw pokrewnych w Polsce, a także do rządowego projektu strategii walki z piractwem w Polsce.

2.49 Na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 7 ustawy przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji opiniowane są również projekty porozumień o współpracy kulturalnej między rządem Rzeczypospolitej Polskiej a rządami innych krajów.

W roku ubiegłym zaopiniowano m.in. projekty takich porozumień z rządami Turcji, Indii, Indonezji, Chile, Włoch, Rosji, Maroka, Iranu, Białorusi, Ukrainy, Rumunii, Czech, Słowenii, Tadżykistanu, Uzbekistanu, Gruzji, Kirgizji.

Przedstawiono również stanowisko do projektu porozumienia z Federacją Rosyjską o współpracy w dziedzinie ujawnienia i zwrotu dóbr kultury przemieszczonych na obszar drugiego państwa w wyniku II wojny światowej.

Na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych przekazane zostały stanowiska do projektów programów wykonawczych między rządem RP, a rządami innych krajów w zakresie wymiany kulturalnej, naukowej, edukacyjnej.

Przedstawiciele KRRiT uczestniczyli także w pracach dotyczących oceny stanu przestrzegania przez Polskę zobowiązań OBWE.

Na wnioski przedstawiane z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów przez szefów poszczególnych resortów Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji opracowuje informacje związane z udzieleniem odpowiedzi na interpelacje i zapytania poselskie, a także oświadczenia senatorów.

Nagrody Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, promocja wartościowych gatunków i pozycji programowych oraz inicjowanie postępu naukowo–technicznego i organizowanie współpracy z zagranicą w dziedzinie radiofonii i telewizji

Nagrody KRRiT

2.50 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w 2003 roku przyznała m.in. nagrody dla twórców i zespołów biorących udział w:

- XXVIII Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni. Nagrodę KRRiT otrzymał Ryszard Brylski za film pt. „Żurek”. Uzasadniając wybór Przewodnicząca KRRiT m.in. stwierdziła, że uznanie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wzbudziło pomysł przeniesienia współczesnej polskiej prozy na ekran filmowy. Było to opowiadanie znakomitej pisarki Olgi Tokarczuk. Powstał film ważny społecznie i poruszający.
- XVIII Międzynarodowym Festiwalu Filmów Katolickich i Multimedialnych w Niepokalanowie. Nagrody KRRiT otrzymali: Dobrosław Bagiński za film „Świątynia Przymierza”, Sylwester Woroniecki za słuchowisko „Ta, co nie zginęła, wyrośnie z naszej krwi”, Krzysztof Wyrzykowski za reportaż „Siła miłości”, Krzysztof Żurowski za program „Ślad polsko–bułgarski”.
- Ogólnopolskim Przeglądzie Twórczości Radiowej w Kazimierzu nad Wisłą. Grand Prix – nagrodę przyznawaną corocznie przez Krajową Radę – otrzymały Anna Sekudewicz oraz Anna Dudzińska z Radia Katowice S.A. za reportaż pt. „Zło czai się na dole”. Jury w uzasadnieniu podkreśliło, że nagroda została przyznana za kompleksowy obraz sytuacji w górnictwie oraz perfekcyjną realizację.
- III Krajowym Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry – Sopot 2002”. Nagrodę KRRiT otrzymali: Krystyna Janda za reżyserię spektaklu „Porozmawiajmy o życiu i śmierci”, Patrycja Durska za rolę w spektaklu „Czwarta siostra”, ex aequo Henryk Rozen za reżyserię słuchowiska „Rzeka” i Waldemar

Modestowicz za reżyserię słuchowiska „Noc Walpurgii albo kroki Komandora”, a także Adam Ferency za rolę w słuchowisku „Noc Walpurgii albo kroki Komandora”.

- IV Festiwalu Dobrego Humoru. Nagrodę KRRiT otrzymał Jacek Fedorowicz za reżyserię audycji „Dziennik Telewizyjny”, emitowanej w Programie I TVP S.A.
- IV Międzynarodowych Dniach Filmu Dokumentalnego „Rozstaje Europy”. Nagrodę KRRiT - Grand Prix Festiwalu otrzymał Piotr Morawski za film „Tajne taśmy SB”.
- IX Ogólnopolskim Niezależnym Przeglądzie Form Dokumentalnych NURT 2003. Nagrodę główną otrzymał Mariusz Malec za film pt. „Teatr Śmierci – Nord - Ost”.
- I Ogólnopolskim Świętokrzyskim Konkursie Reportażystów. Nagrody KRRiT otrzymali: Maciej Jastrzębski z Regionalnej Rozgłośni Polskiego Radia w Bydgoszczy Radio Pomorza i Kujaw S.A. za reportaż „Krótki film o ...”, Grażyna Wielowiejska ze Studia Reportażu i Dokumentu Polskiego Radia S.A. za reportaż „Prawy sierpowy”, Mariusz Kamiński z Regionalnej Rozgłośni Polskiego Radia Radio Lublin S.A. za reportaż „Ja też chcę być Małyszem”, Cezary Galek z Regionalnej Rozgłośni Polskiego Radia w Zielonej Górze Radio Zachód S.A. za reportaż „Strażnik bajek”.

2.51 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wraz z Ministrem Kultury, Marszałkiem Województwa Pomorskiego, Wojewodą Pomorskim i Prezydentem Miasta Gdańska sprawowała patronat nad X edycją spotkań medialnych NIPTEL 2003.

Ubiegłoroczne spotkania przebiegały pod hasłem „Polski rynek medialny przed akcesją do Unii Europejskiej”.

Podczas spotkań medialnych NIPTEL 2003 przyznana została tradycyjna nagroda mediów. Nagrodę otrzymali twórcy programu informacyjnego TVN 24.

Przewodnicząca KRRiT przyznała nagrodę specjalną dziennikarce TVP S.A. redaktor Barbarze Włodarczyk za cykl reportaży „Szerokie tory”. „Szerokie tory” to cykl reportaży o codziennym życiu w krajach byłego ZSRR. Cykl przybliży codzienne problemy mieszkańców ze wszystkich byłych republik oraz ze wszystkich warstw i środowisk społecznych. Do tej pory zrealizowano ponad 50 odcinków cyklu.

Inicjowanie postępu technicznego

2.52 W ustawie o radiofonii i telewizji ustawodawca nałożył na KRRiT obowiązek inicjowania postępu naukowo-technicznego oraz kształcenia kadr w dziedzinie radiofonii i telewizji.

W komentarzach do ustawy podkreśla się, że realizacja tych zobowiązań będzie miała praktyczny sens, dopiero wówczas, gdy poparta zostanie przyznaniem odpowiednich środków finansowych. Bez takiej możliwości, działania KRRiT w zakresie inicjowania postępu technicznego i kształcenia kadr mają ograniczony charakter.

Do Przewodniczącej KRRiT zwrócił się m.in. rektor Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi, z wnioskiem o wsparcie działań uczelni w kształceniu wysoko kwalifikowanych kadr dla telewizji. Niestety, brak odpowiednich funduszy uniemożliwia Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji praktyczne wykonywanie zadań związanych z kształceniem profesjonalnych kadr dla mediów.

Część zadań związanych z inicjowaniem postępu naukowo-technicznego jest wykonywana poprzez opiniowanie resortowych aktów prawnych o charakterze wykonawczym. W szczególności są to akty prawne przygotowywane przez Ministerstwo Infrastruktury.

2.53 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wielokrotnie potwierdzała szczególną rolę mediów publicznych uznając, że wypełnianiu ich misji towarzyszyć musi dostęp do nowoczesnych technologii, a oferta usług wysokiej jakości musi być wspierana przez odpowiednią politykę państwa.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła uchwałę kierunkową określającą, że Polskie Radio S.A. i Telewizja Polska S.A. otrzymają w latach 2003 – 2006 dodatkowe środki z wpływów abonamentowych na realizację zadań, związanych z programem cyfryzacji i z procesem wdrażania telewizji interaktywnej. W zespole roboczym do spraw telewizji interaktywnej, działającym w TVP S.A., biorą udział przedstawiciele KRRiT.

2.54 Na podstawie przepisów ustawy z 5 lipca 2002 roku o ochronie niektórych usług, świadczonych drogą elektroniczną, opartych lub polegających na dostępie warunkowym Przewodniczący KRRiT jest zobowiązany do ścigania i przedstawiania wniosków w zakresie przestępstw polegających m.in. na wytwarzaniu urządzeń niedozwolonych lub wprowadzaniu ich do obrotu. Przewodniczący KRRiT powyższe zobowiązanie ustawowe realizuje we współpracy z nadawcami.

2.55 Zgodnie z ustawą Prawo telekomunikacyjne przedstawiciel Przewodniczącego KRRiT jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów w skład Rady Telekomunikacyjnej działającej przy Prezesie Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

Rada Telekomunikacji działa jako organ opiniotawczo-doradczy Prezesa URTiP w sprawach działalności telekomunikacyjnej, gospodarki częstotliwościowej oraz spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej. Prezes URTiP zasięga opinii Rady Telekomunikacji w sprawach związanych z zapewnianiem dostępu do usług powszechnych, jakością świadczenia usług powszechnych, określaniem zasad łączenia sieci telekomunikacyjnych oraz związanej z tym współpracy operatorów.

2.56 Przedstawiciele KRRiT biorą udział w pracach Międzyresortowego Zespołu do spraw Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości powołanego na podstawie zarządzenia Prezesa Rady Ministrów z 26 lipca 2002 roku.

Na zaproszenie Ministra Infrastruktury przedstawiciele KRRiT uczestniczą również w pracach grupy roboczej Rady UE ds. telekomunikacji oraz usług społeczeństwa informacyjnego.

Przedstawiciele Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji są członkami Międzyresortowego Zespołu ds. Światowych i Regionalnych Konferencji Radiokomunikacyjnych.

W roku bieżącym zostanie zorganizowana Regionalna Konferencja Radiokomunikacyjna ITU, podczas której planowana jest rewizja planów sieci stacji telewizyjnych przy założeniu nadawania wyłącznie w systemie cyfrowym.

2.57 W ramach realizacji unijnego projektu PHARE 2001 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zorganizowała cykl seminariów związanych z postępem technicznym i rozwojem nowych technik przekazu.

Podczas jednego z seminariów, zorganizowanego przez KRRiT, zostały omówione potrzeby regulacyjne, wynikające dla Polski z nowych dyrektyw UE, obejmujących usługi i sieci komunikacji elektronicznej.

25 lutego 2004 roku odbyło się, w ramach projektu PHARE 2001, seminarium na temat strategii rozwoju radiofonii i telewizji cyfrowej w państwach UE, w tym w Wielkiej Brytanii i we Francji.

2.58 Z inicjatywy Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Radia Kraków S.A. w grudniu 2003 roku, odbyło się spotkanie inicjujące roczną edycję szkoleń dla dziennikarzy, wywodzących się z mniejszości narodowych i etnicznych, którzy współpracują przy tworzeniu radiowych programów realizowanych w językach macierzystych.

Podczas spotkania ustalono program warsztatów i zasady ich organizacji.

Druga edycja warsztatów będzie realizowana przez Radio Kraków S.A. i Radio Olsztyn S.A. przy współpracy innych ośrodków regionalnych.

W grudniu 2003 roku zakończyła się dwuletnia edycja warsztatów współorganizowanych przez KRRiT i ambasadę Francji, przeznaczonych dla dziennikarzy mniejszości narodowych i etnicznych. W 2002 roku odbyły się warsztaty dla dziennikarzy radiowych, współorganizowane z Radiem Olsztyn S.A. oraz warsztaty dla liderów mniejszości współpracujących z mediami, organizowane przez TVP 3 Regionalną. Warsztaty dla dziennikarzy telewizyjnych współorganizował OTVP Kraków.

W 2003 roku odbyły się warsztaty dla dziennikarzy radiowych współorganizowane z Radiem Białystok S.A., warsztaty telewizyjne w OTVP Białystok oraz wizyta studyjna w Paryżu, przygotowana wspólnie przez ambasadę Francji i KRRiT.

Rada Mediów Elektronicznych Mniejszości Narodowych i Etnicznych ocenia warsztaty jako istotny element profesjonalnych szkoleń dziennikarzy mniejszościowych w Polsce.

Organizowanie współpracy z zagranicą w dziedzinie radiofonii i telewizji

2.59 Wykonując ustawowy obowiązek organizowania i inicjowania współpracy z zagranicą w dziedzinie mediów audiowizualnych, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji nawiązała kontakty zarówno ze swoimi odpowiednikami w innych krajach, jak i z międzynarodowymi organizacjami, a także bezpośrednio z nadawcami.

Długoletnia tradycja współpracy w dziedzinie radiofonii i telewizji istnieje pomiędzy Krajową Radą a francuską Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (CSA). W marcu ubiegłego roku została podpisana w Warszawie umowa o współpracy pomiędzy KRRiT a CSA, na podstawie której strony zobowiązały się m.in. do wymiany doświadczeń dotyczących uzgodnień w zakresie legislacji europejskiej i jej transpozycji w prawie wewnętrznym. Strony zobowiązały się również do wymiany ekspertów oraz podejmowania wspólnych konsultacji i badań.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji realizuje również projekt PHARE 2001 „Kształtowanie i dostosowanie polityki audiowizualnej w warunkach konwergencji technologicznej”.

W realizacji tego projektu głównymi partnerami KRRiT są instytucje francuskie, w tym Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (CSA) oraz Direction du Développement des Médias (DDM).

2.60 Od 19 czerwca 2002 roku, z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji, realizowane jest porozumienie ze Wspólnotą Europejską w sprawie uczestnictwa w unijnych programach Media Plus oraz Media - Training.

Program Media Plus stwarza warunki w celu wspierania działalności twórczej na rynku audiowizualnym.

Program Media Plus – Training (szkolenia) określa cele i zasady wspierania działalności szkoleniowej w ramach programu Media Plus.

Program Media Plus – Development (dystrybucja) jest złożony z części składowych odnoszących się m.in. do dystrybucji i promocji projektów pilotażowych, w zakresie prac audiowizualnych. Rozwój produkcji audiowizualnej będzie wspomagany poprzez udzielanie bezzwrotnego wsparcia producentom filmowym. Szczególne znaczenie przywiązuje się zwłaszcza do zastosowania nowych technologii.

Od 1 stycznia 2003 roku KRRiT utworzyła gospodarstwo pomocnicze, którego głównym zadaniem jest pomoc w uzyskiwaniu środków unijnych przyznawanych w ramach programu Media Plus.

Informacja na temat działalności Biura Współpracy z Programem Media – Media Desk Polska znajduje się w rozdziale VIII „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności”.

2.61 29 listopada 2003 roku Media Desk Polska, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji oraz Krajowa Izba Producentów Audiowizualnych, zorganizowały wspólnie międzynarodową konferencję na temat współpracy między stacjami telewizyjnymi a niezależnymi producentami w zintegrowanej Europie. Od przeszło roku polski sektor audiowizualny należy do unijnego programu Media Plus na tych samych zasadach co inne kraje UE. Jednak nie wszystkie możliwości, jakie daje program Media Plus są w pełni wykorzystywane przez polskich profesjonalistów sektora audiowizualnego. Minimalnie eksploatowany jest obszar szkoleń. Program Media Plus służy wspieraniu małych i średnich przedsiębiorstw, czyli przede wszystkim producentów niezależnych.

Wyniki finansowe działalności programu Media Plus są korzystne. Polskie projekty otrzymały dużo większe wsparcie niż koszty ponoszone przez budżet państwa z tytułu uczestniczenia w realizacji programu.

2.62 Od 1997 roku, realizowane jest porozumienie o współpracy z Narodową Radą Ukrainy ds. Telewizji i Radia.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wspólnie ze Związkiem Ukraińców w Polsce zorganizowała, 27 czerwca 2003 roku, seminarium „Kultura na antenie telewizyjnej – doświadczenia polskie i ukraińskie”. Seminarium zostało zorganizowane w ramach Festiwalu Kultury Ukraińskiej, któremu patronują premierzy obu krajów. Seminarium wpisuje się w kilkuletnie już inicjatywy podejmowane przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji w ramach współpracy polsko-ukraińskiej w dziedzinie mediów.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w szczególności inicjuje działania dotyczące polsko – ukraińskiej współpracy medialnej w obszarach przygranicznych. Wspólnie z TVP 3 Regionalną oraz Internews – Ukraina zorganizowany został cykl konferencji z udziałem przedstawicieli mediów regionalnych z Polski i Ukrainy.

2.63 Od 2002 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji realizuje wspólnie z BBC World oraz Centrum Inicjatyw Medialnych z Ukrainy projekt Unii Europejskiej „Wsparcie dla niezależnych mediów na Ukrainie”.

2.64 W dniach 3 - 4 października 2003 roku, odbyło się w Warszawie seminarium regionalne „Wolność i nadzór: rola ciał regulujących media elektroniczne w monitorowaniu zawartości programowej nadawców”, współorganizowane przez Radę Europy i KRRiT, przeznaczone dla przedstawicieli ciał regulujących z krajów sygnatariuszy Paktu Stabilności (Albania, Bośnia i Hercegowina, Bułgaria, Chorwacja, Kosowo, Mołdawia, Montenegro, Rumunia, Serbia, Macedonia).

Podczas seminarium omówiono m.in. uprawnienia regulatora do nakładania sankcji w kontekście europejskich uregulowań w tym zakresie. Była to trzecia konferencja organizowana przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji we współpracy z Radą Europy.

Pakt Stabilności dla Krajów Europy Południowo-Wschodniej został przyjęty w czerwcu 1999 roku z inicjatywy UE. Celem paktu jest wzmocnienie współpracy krajów w tym regionie, a także usprawnienie mechanizmów wsparcia dla tych krajów w procesie integracji w Europie.

2.65 We wrześniu 2003 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wzięła udział w obradach XIII Forum Ekonomicznego w Krynicy. Obrady te odbyły się z udziałem prezydentów i premierów państw Grupy Wyszehradzkiej.

Podczas obrad Forum Ekonomicznego przedstawiciele KRRiT dokonali prezentacji pt. „Rozwój sektora audiowizualnego w Polsce w świetle doświadczeń europejskich”.

2.66 W ramach projektu PHARE 2001, 19 listopada 2003 roku, odbyła się konferencja „Modele regulatorów mediów elektronicznych – doświadczenia europejskie”. W konferencji wzięli udział przedstawiciele Austrii, Francji, Portugalii, Norwegii, Wielkiej Brytanii i Włoch.

Podczas konferencji omawiano funkcjonowanie i zakres kompetencji wybranych regulatorów europejskich, a w dyskusji panelowej rozważano problem niezależności regulatora wobec administracji rządowej i podmiotów rynkowych.

W drugiej dyskusji panelowej przedstawiono europejskie i polskie doświadczenia związane z konwergencją regulatorów.

2.67 Zastępca Przewodniczącego KRRiT, jako członek delegacji rządowej uczestniczy w pracach Światowego Szczytu Społeczeństwa Informacyjnego. Obrady konferencji, zorganizowanych w ramach Szczytu, poświęcone były politycznym, społecznym, kulturowym i ekonomicznym aspektom społeczeństwa informacyjnego.

Informacje dotyczące organizowania współpracy z zagranicą w dziedzinie radiofonii i telewizji znajdują się również w rozdziale VIII „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności” oraz w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

Udział w pracach Sejmu RP i Senatu RP

2. 68 Ustawowe zadania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w projektowaniu polityki państwa w dziedzinie mediów elektronicznych realizowane są także poprzez stałe kontakty z Sejmem RP i Senatem RP.

Członkowie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji brali udział w posiedzeniach komisji i podkomisji sejmowych oraz senackich, a w szczególności uczestniczyli w pracach Komisji Kultury i Środków Przekazu, działających w obu izbach Parlamentu.

W związku z posiedzeniami Komisji w Sejmie RP i Senacie RP Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przygotowywała materiały i opracowania m.in. na temat:

- sytuacji gospodarczej polskich przedsiębiorców działających na rynku medialnym (dla sejmowej Komisji Gospodarki),
- roli mediów publicznych w upowszechnianiu sportu i kreowaniu postaw prozdrowotnych (dla sejmowej Komisji Kultury Fizycznej i Sportu),
- strategii rozwoju naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce (dla sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu),
- obowiązków publicznej radiofonii i telewizji wobec kultury (dla sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu),
- ograniczania przemocy w mediach audiowizualnych w związku z obywatelskim projektem ustawy o zakazie promowania przemocy (dla sejmowych Komisji: Polityki Społecznej, Sprawiedliwości oraz Kultury i Środków Przekazu),
- sposobu i terminu rozpowszechniania audycji referendalnych w programach publicznej radiofonii i telewizji w związku z prezydenckim projektem ustawy o referendum ogólnokrajowym (dla sejmowej Komisji Ustawodawczej),
- sposobu i terminu rozpowszechniania audycji wyborczych w programach publicznej radiofonii i telewizji w związku z wyborami członków do Parlamentu Europejskiego (dla sejmowej Komisji Ustawodawczej),
- dostępu środowisk mniejszości do mediów publicznych oraz możliwości prezentacji dorobku, kultury i tradycji w programach TVP S.A. i PR S.A. (dla sejmowej Komisji Mniejszości Narodowych i Etnicznych),
- informacji o sytuacji publicznych rozgłośni regionalnych polskiego radia (dla senackiej Komisji Kultury i Środków Przekazu),
- na temat dostępności mieszkańców obszarów wiejskich do oferty kulturowej środków elektronicznego przekazu (dla senackiej Komisji Kultury i Środków Przekazu).

Ponadto podczas posiedzeń komisji w Sejmie RP i w Senacie RP rozpatrywano „Sprawozdanie KRRiT z rocznego okresu działalności” wraz z „Informacją o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”, a także projekt budżetu państwa w części dotyczącej KRRiT i informację o wykonaniu budżetu w roku poprzednim.

2. 69 Najwięcej posiedzeń sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu poświęcono omawianiu rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji. Krajowa

Rada Radiofonii i Telewizji brała udział w pracach Komisji przygotowując opinie i stanowiska.

Komisja Kultury i Środków Przekazu przy udziale przedstawicieli KRRiT rozpatrywała także m.in. rządowy projekt ustawy o kinematografii oraz rządowy projekt ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, a także projekt ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

2.70 W związku z działalnością sejmowej Komisji Śledczej do zbadania ujawnionych w mediach zarzutów dotyczących przypadków korupcji podczas prac nad nowelizacją ustawy o radiofonii i telewizji, KRRiT przekazała komplet posiadanej dokumentacji oraz na wniosek Komisji opracowywała informacje i stanowiska. Członkowie KRRiT składali również wyjaśnienia bezpośrednio w trakcie obrad Komisji Śledczej.

2.71 Posłowie i Senatorowie przekazywali również do KRRiT indywidualne wystąpienia dotyczące m.in. procesu ponownego udzielania koncesji, poprawy zasięgu odbioru programów publicznej radiofonii i telewizji, wnoszenia opłat abonamentowych oraz ulg przysługujących w tym zakresie.

Ponadto Posłowie i Senatorowie składali indywidualne skargi w szczególności dotyczące emisji niektórych audycji. Na wszystkie wystąpienia udzielone zostały odpowiedzi, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego zgodnie z obowiązującą procedurą.

Informacje dotyczące skarg znajdują się również w rozdziale X „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności”.

Wybory organów spółek publicznej radiofonii i telewizji

2.72 Zgodnie z ustawą o radiofonii i telewizji Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji powołuje członków rad nadzorczych spółek publicznego radia i telewizji. Kadencja rad nadzorczych spółek publicznej radiofonii i telewizji trwa trzy lata. Członków rad nadzorczych mediów publicznych, z wyjątkiem jednego powoływanego przez Ministra Skarbu Państwa, powołuje Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji.

W ubiegłym roku upłynęły kadencje rad nadzorczych w spółkach publicznej radiofonii i telewizji.

2 lipca 2003 roku Przewodnicząca Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wręczyła akty powołania członkom rad nadzorczych spółek publicznej radiofonii i telewizji. Z członkami rad nadzorczych spotkał się Prezydent RP Aleksander Kwaśniewski.

Wręczenie aktów, w sposób tak uroczysty, odbyło się po raz pierwszy i stanowiło wyraz uznania i podkreślenia roli mediów publicznych w demokratycznym państwie.

W uroczystości w Belwederze wziął udział Marszałek Senatu RP Longin Pastusiak, a także ministrowie reprezentujący Kancelarię Sejmu RP, Kancelarię Prezydenta RP, Ministerstwo Skarbu Państwa i Ministerstwo Kultury.

Po raz pierwszy do Rady Nadzorczej TVP S.A. zostały powołane osoby rekomendowane przez stowarzyszenia twórcze, dziennikarskie i biznesowe.

Nowo wybrana Rada Nadzorcza TVP S.A. przeprowadziła po raz pierwszy w historii spółki otwarty konkurs na stanowisko prezesa oraz członków zarządu Telewizji Polskiej S.A.

2.73 W 2003 roku upłynęła kadencja rad programowych działających w regionalnych rozgłoszeniach polskiego radia (z wyjątkiem spółki „Radio dla Ciebie” S.A.) oraz w Oddziałach Terenowych spółki Telewizja Polska S.A.

Zgodnie z przepisem art. 28a ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, członków rad programowych mediów publicznych powołuje KRRiT. Dziesięciu członków rady programowej reprezentuje ugrupowania parlamentarne. Pozostałych pięciu powołuje KRRiT z grona osób legitymujących się dorobkiem i doświadczeniem w sferze kultury i mediów. Kadencja rady programowej trwa cztery lata, a jej członkowie reprezentują społeczne interesy i oczekiwania związane z działalnością programową spółki.

W kwietniu 2003 roku Przewodnicząca KRRiT wystąpiła do ugrupowań parlamentarnych z wnioskiem o zgłaszanie kandydatur do rad programowych. Kluby parlamentarne: Platforma Obywatelska oraz Prawo i Sprawiedliwość odmówiły udziału w procedurze wyboru rad programowych mediów publicznych. Stanowisko klubów parlamentarnych uległo zmianie po wyborze nowego zarządu spółki Telewizja Polska S.A.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji otrzymała pełną ustawowo określoną liczbę kandydatów zgłaszanych przez ugrupowania parlamentarne dopiero w styczniu 2004 roku. W związku z powyższym KRRiT przyjęła interpretację, że rady programowe spółek publicznej radiofonii i telewizji poprzedniej kadencji działają do czasu wyboru nowych rad.

4 marca 2004 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokonała wyboru rad programowych w spółkach publicznej radiofonii i telewizji. Łącznie do rad programowych wybrano 420 osób.

Po przekazaniu nominacji dla nowo wybranych członków zwoływane są pierwsze posiedzenia rad programowych w celu wyboru prezydiów i rozpoczęcia czteroletniej pracy.

Ze względu na przypadki rezygnacji dotychczasowych członków Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokonuje wyborów uzupełniających w składach rad programowych. KRRiT dokonała uzupełniającego wyboru członków rad programowych w spółkach: Telewizja Polska S.A., „Radio dla Ciebie” S.A., Polskie Radio S.A.

III. DZIAŁALNOŚĆ PRAWOTWÓRCZA KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

3.1 Konstytucja RP z 2 kwietnia 1997 roku, w art. 213 ust. 2 stanowi, że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wydaje rozporządzenia, a w sprawach indywidualnych podejmuje uchwały.

Kompetencja KRRiT do podejmowania w zakresie przewidzianym ustawą rozstrzygnięć w sprawach koncesji na rozpowszechnianie i rozprowadzanie programów ma charakter administracyjny. Takie rozstrzygnięcia KRRiT podlegają kontroli sądowej.

Działalność prawotwórcza Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji odbywa się w następujących formach:

- opracowywanie projektów ustaw,
- wydawanie aktów wykonawczych w postaci rozporządzeń,
- kształtowanie praktyki stosowania prawa z uwzględnieniem orzecznictwa sądów,
- opiniowanie projektów aktów ustawodawczych oraz umów międzynarodowych, dotyczących radiofonii i telewizji.

Realizacja ustawowych delegacji do wydawania przez KRRiT aktów wykonawczych

3.2 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 15 kwietnia 2003 roku, zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, wydane zostało na podstawie art. 48 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji.

Rozporządzenie określa krąg osób uprawnionych do zwolnienia z wnoszenia opłat abonamentowych oraz reguluje postępowanie, związane ze zwrotem opłat abonamentowych, wniesionych przez te osoby.

Jednostki Poczty Polskiej są zobowiązane przedstawiać Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji co miesiąc imienny wykaz osób, którym zostały zwrócone opłaty abonamentowe.

Rozporządzenie opublikowane zostało w Dzienniku Ustaw z 30 kwietnia 2003 roku, Nr 73, poz. 668.

3.3 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 26 czerwca 2003 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych wydane zostało na podstawie art. 48 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji.

W rozporządzeniu ustalono nowe stawki opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, obowiązujące w 2004 roku.

W rozporządzeniu, zgodnie z ustawą z 11 października 2002 roku wskazano, że zwolnienie od opłat abonamentowych inwalidów wojennych i wojskowych przysługuje na podstawie art. 23a ustawy z 29 maja 1974 roku o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin.

Rozporządzenie opublikowane zostało w Dzienniku Ustaw z 31 lipca 2003 roku, Nr 134, poz.1264.

3.4 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 23 września 2003 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, wydane zostało na podstawie art. 48 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji.

Rozporządzenie wprowadziło zmianę terminu wnoszenia opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych z dwudziestego na dwudziesty piąty dzień miesiąca. Ta zmiana była postulowana przez abonentów oraz urzędy pocztowe.

Rozporządzenie opublikowane zostało w Dzienniku Ustaw z 10 października 2003 roku, Nr 176, poz. 1723.

3.5 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 15 grudnia 2003 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu postępowania w sprawach podziału czasu nieodpłatnego rozpowszechniania audycji wyborczych, sposobu przygotowania i emisji tych audycji oraz sposobu upowszechniania informacji o terminach emisji audycji wyborczych w wyborach na wójtów, burmistrzów i prezydentów miast, wydane zostało na podstawie art. 23 ust. 7 ustawy z 20 czerwca 2002 roku o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza i prezydenta miasta.

Rozporządzenie przygotowane zostało na wniosek Państwowej Komisji Wyborczej. W rozporządzeniu, w sposób odmienny od wcześniej obowiązującego, określono termin niektórych czynności, które muszą być dokonane przez podmioty uprawnione do rozpowszechniania nieodpłatnych audycji wyborczych.

Terminy te zostały określone w taki sposób, aby w przypadku wyborów przedterminowych, wszystkie uprawnione podmioty mogły korzystać z prawa do nieodpłatnego rozpowszechniania audycji wyborczych. W przypadku wyborów przedterminowych, przy poprzednim stanie prawnym, powstawały problemy z ustaleniem terminu rozpoczęcia nieodpłatnego rozpowszechniania audycji wyborczych w programach telewizji publicznej i publicznego radia.

Rozporządzenie opublikowane zostało w Dzienniku Ustaw z 8 stycznia 2004 roku, Nr 1, poz. 8.

3.6 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 12 sierpnia 2003 roku w sprawie trybu postępowania w sprawach podziału czasu rozpowszechniania audycji referendalnych, sposobu przygotowania i rozpowszechniania tych audycji oraz sposobu

upowszechniania informacji o terminach rozpowszechniania audycji referendalnych wydane zostało na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy z 14 marca 2003 roku o referendum ogólnokrajowym.

W rozporządzeniu określono tryb postępowania w sprawach podziału czasu rozpowszechniania audycji referendalnych, sposób przygotowania i rozpowszechniania tych audycji, a także sposób upowszechniania informacji o terminach rozpowszechniania audycji referendalnych dla wszystkich typów referendów określonych w ustawie.

W rozporządzeniu określono termin rozpowszechniania audycji referendalnych, w zależności od typu referendum, a także podmioty uprawnione do rozpowszechniania audycji referendalnych.

Rozporządzenie określa również osoby upoważnione do reprezentowania uprawnionego podmiotu przed spółkami: Telewizja Polska S.A. i Polskie Radio oraz spółkami radiofonii regionalnej.

Przepisy rozporządzenia określają, na czym polega rejestracja i przygotowanie do rozpowszechniania audycji referendalnych przez Telewizję Polską S.A., Polskie Radio S.A. i spółki radiofonii regionalnej oraz formułują zawartość wniosku o przydział czasu.

Zgodnie z delegacją rozporządzenie wydane zostało po porozumieniu z Państwową Komisją Wyborczą.

Rozporządzenie zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 22 września 2003 roku, Nr 166, poz. 1621.

3.7 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 24 kwietnia 2003 roku w sprawie trybu postępowania w związku z przedstawianiem w programach publicznej radiofonii i telewizji stanowisk partii politycznych, związków zawodowych i związków pracodawców w węzłowych sprawach publicznych wydane zostało na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji.

Rozporządzenie nakłada na jednostki publicznej radiofonii i telewizji obowiązek przedstawiania stanowisk partii politycznych, związków zawodowych i związków pracodawców w sposób rzetelny i pluralistyczny. Kryteria doboru takich stanowisk nie zostały określone w rozporządzeniu. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji sformułowała te kryteria w oświadczeniu z 30 kwietnia 2003 roku.

Rozporządzenie zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 5 maja 2003 roku, Nr 75, poz. 679.

3.8 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 30 kwietnia 2003 roku w sprawie czasu przeznaczonego na rozpowszechnianie audycji referendalnych oraz ramowego podziału czasu w programach ogólnokrajowych i regionalnych w referendum zarządzonym na dzień 8 czerwca 2003 roku w sprawie wyrażenia zgody na ratyfikację Traktatu dotyczącego przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej zostało przygotowane w oparciu o delegację ustawową, zawartą w art. 55 ust. 2 ustawy z 14 marca 2003 roku o referendum ogólnokrajowym.

Rozporządzenie przygotowane zostało po zasięgnięciu opinii zarządów spółek: Telewizja Polska S.A., Polskie Radio S.A. oraz spółek radiofonii regionalnej, a także rad programowych.

W rozporządzeniu wskazano ile czasu przeznaczono na rozpowszechnianie audycji referendalnych w Telewizji Polskiej S.A. (w programach ogólnokrajowych i regionalnych),

Polskim Radiu S.A. i spółkach radiofonii regionalnej. Określono również ramowy podział czasu ze wskazaniem godzin rozpowszechniania audycji referendalnych.

Rozporządzenie opublikowane zostało w Dzienniku Ustaw z 5 maja 2003 roku Nr 75, poz. 681.

3.9 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 30 kwietnia 2003 roku w sprawie trybu postępowania w sprawach podziału czasu rozpowszechniania audycji referendalnych, sposobu przygotowania i rozpowszechniania tych audycji oraz sposobu upowszechniania informacji o terminach rozpowszechniania audycji referendalnych w referendum zarządzonym na dzień 8 czerwca 2003 roku w sprawie wyrażenia zgody na ratyfikację Traktatu dotyczącego przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej, przygotowane zostało w oparciu o delegację, zawartą w art. 55 ust. 1 ustawy z 14 marca 2003 roku o referendum ogólnokrajowym.

W rozporządzeniu w szczególności określono podmioty uprawnione do rozpowszechniania audycji referendalnych, tryb i sposób podziału czasu podmiotom uprawnionym, sposób rozpowszechniania audycji referendalnych (audycje rozpowszechniane są w blokach audycji referendalnych), sposób upowszechniania informacji o terminach rozpowszechniania audycji referendalnych. Rozporządzenie wskazuje również, co obejmują rejestracja oraz przygotowanie do rozpowszechniania telewizyjnej i radiowej audycji referendalnej.

Rozporządzenie przygotowane zostało po porozumieniu z Państwową Komisją Wyborczą.

Rozporządzenie opublikowane zostało w Dzienniku Ustaw z 5 maja 2003 roku, Nr 75, poz. 680.

Powyższe rozporządzenie utraciło moc 6 października 2003 roku, na podstawie § 13 rozporządzenia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 12 sierpnia 2003 roku w sprawie trybu postępowania w sprawach podziału czasu rozpowszechniania audycji referendalnych, sposobu przygotowania i rozpowszechniania tych audycji oraz sposobu upowszechniania informacji o terminach rozpowszechniania audycji referendalnych.

3.10 Na podstawie art. 10 ustawy z 24 kwietnia 2003 roku Przepisy wprowadzające ustawę o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie zmieniona została ustawa o radiofonii i telewizji, poprzez dodanie art. 23a.

Zgodnie z art. 23a jednostki publicznej radiofonii i telewizji mają obowiązek stworzyć organizacjom pożytku publicznego możliwość nieodpłatnego informowania o prowadzonej przez te organizacje działalności nieodpłatnej.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w drodze rozporządzenia może określić tryb postępowania związanego z informowaniem o prowadzonej działalności, uwzględniając potrzeby tych organizacji oraz obowiązki jednostek publicznej radiofonii i telewizji.

Powyższemu przepisowi ustawodawca nadał charakter fakultatywny. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uznała, że rozporządzenie wyda po dokonaniu oceny realizacji art. 23a ustawy o radiofonii i telewizji.

Ustawa została opublikowana w Dzienniku Ustaw z 29 maja 2003 roku Nr 96, poz. 874.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji

3.11 1 września 2003 roku Minister Kultury przekazał projekt nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji oraz innych ustaw, z wnioskiem o przedstawienie stanowiska przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji.

Od tego dnia rozpoczęła się współpraca Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z resortem kultury. Projekt nowelizacji obejmował głównie sprawy, dotyczące dostosowania przepisów prawa krajowego w zakresie radiofonii i telewizji do standardów, zawartych w przepisach unijnych.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że zgodnie z uwagami Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji zredagowany został art. 35 projektu. Pierwotna propozycja tego przepisu, dokonywała liberalizacji kapitałowej nie tylko wobec państw członkowskich Unii Europejskiej, ale również w stosunku do państw spoza Unii Europejskiej i spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wskazała, że w związku z akcesją Rzeczypospolitej do Unii Europejskiej, konieczne jest dokonanie liberalizacji kapitałowej w odniesieniu do materii, uregulowanej w obecnie obowiązującym art. 35 w stosunku do państw członkowskich UE. Nie ma natomiast innych międzynarodowych zobowiązań, które nakazywałyby natychmiastową liberalizację w stosunku do państw spoza Unii Europejskiej. Zobowiązania wiążą się ze stopniowym prowadzeniem procesu liberalizacji uwzględniającego w sposób należyty politykę narodową oraz poziom rozwoju całego rynku jak i konkretnych sektorów usługowych.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podkreśliła w swoim stanowisku, że dokonanie tak zasadniczej zmiany na obecnym etapie rozwoju rynku mediów elektronicznych w Polsce jest przedwczesne. Zaproponowana przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji redakcja przepisu została włączona do rządowego projektu ustawy.

Należy podkreślić, że większość uwag zgłoszonych przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji w toku rządowych prac legislacyjnych, została uwzględniona i włączona do projektu.

W związku z pracami nad rządowym projektem ustawy Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przygotowała projekty aktów wykonawczych.

Na podstawie art. 18 ust. 6 projektu ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji został przygotowany projekt rozporządzenia KRRiT w sprawie zasad rozpowszechniania, sposobu zapowiadania, kwalifikowania i symboli graficznych audycji lub innych przekazów dla małoletnich. Załącznikiem do projektu rozporządzenia KRRiT są wzory symboli graficznych służące do oznaczania audycji lub innych przekazów, z uwzględnieniem podziału na kategorie wiekowe.

Informacje na temat projektu rozporządzenia KRRiT znajdują się w rozdziale II „Sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z rocznego okresu działalności.”

Na podstawie art. 31a ust. 3 projektu ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji został przygotowany projekt rozporządzenia KRRiT w sprawie zasad prowadzenia dokumentacji opisującej zasady rachunkowości oraz sposobu sporządzania sprawozdań rocznych i kwartalnych.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przeprowadziła konsultacje z Ministerstwem Finansów, Urzędem Ochrony Konsumentów i Konkurencji oraz Urzędem Komitetu Integracji Europejskiej.

Po zakończeniu prac parlamentarnych nad projektem nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji, w tzw. części europejskiej, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przygotowuje ostateczną wersję projektu rozporządzenia, którą przekaze Ministrowi Kultury w celu rozpoczęcia konsultacji międzyresortowych.

Przedstawiciele KRRiT uczestniczyli również w innych pracach związanych z opracowaniem projektowanej nowelizacji, w szczególności biorąc udział w posiedzeniach konferencji uzgodnieniowych i w spotkaniach zespołu przygotowawczego Komitetu Integracji Europejskiej.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji aktywnie uczestniczy w pracach na forum sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu, prezentując stanowiska co do poszczególnych rozstrzygnięć merytorycznych.

Członkowie KRRiT uczestniczyli w konferencji „Rynek audiowizualny w Polsce – ocena i perspektywy”, którą w październiku 2003 roku zorganizował Minister Kultury przy współudziale Uniwersytetu Warszawskiego. Konferencja zainicjowała proces legislacyjny, związany z przygotowaniem tzw. dużej nowelizacji krajowej. Członkowie KRRiT przedstawiali stanowiska podczas obrad każdego z sześciu paneli dyskusyjnych, poświęconych mediom publicznym, zasadom funkcjonowania rynku medialnego, regulacyjnym funkcjom państwa, nowoczesnym technologiom, kulturze i mediom oraz zasobom archiwalnym.

W związku z przygotowywaniem tzw. dużej nowelizacji Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, przekazała stanowisko dotyczące sposobu pobierania opłat abonamentowych, a także udostępniła resortowi kultury posiadane analizy rynkowe, opracowania i inne materiały. Przedstawiciele KRRiT biorą udział w pracach grup roboczych powołanych przez Ministra Kultury.

Informacje dotyczące prac związanych z przygotowywaniem projektów nowelizacji przepisów ustawy o radiofonii i telewizji znajdują się w rozdziałach I i VIII „Sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z rocznego okresu działalności.”

Udział w pracach nad projektem ustawy Prawo telekomunikacyjne

3.12 Celem nowelizacji ustawy Prawo telekomunikacyjne jest dostosowanie przepisów krajowych do regulacji unijnych poprzez implementację pakietu dyrektyw o komunikacji elektronicznej.

Projekt podejmuje próbę całościowego uregulowania prawnych aspektów wszelkich transmisji, dla dokonania których wykorzystywane są (lub mogą być w przyszłości) sieci telekomunikacyjne. Dotyczy to również rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych. W tym zakresie projekt ustawy dokonuje, w ocenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, rozstrzygnięcia ustrojowego uznając, że operator multipleksu, operator systemu warunkowego dostępu i operator elektronicznego przewoźnika po programach to „przedsiębiorcy telekomunikacyjni”, którzy powinni (za wyjątkiem aspektów prezentacyjnych elektronicznych przewoźników po programach, zastrzeżonych do kompetencji KRRiT) podlegać jedynie regulacji rynkowej i telekomunikacyjnej.

Przyjęto, że zarówno te kwestie, jak i sprawy rezerwacji częstotliwości na cele cyfrowego rozpowszechniania programów radiofonicznych i telewizyjnych oraz udogodnień towarzyszących pozostaną w zasadzie w wyłącznej kompetencji Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

Projekt ustawy nie uwzględnia faktu, że działalność tych podmiotów, będzie mieć istotny wpływ na zawartość i sposób formułowania oferty programowej dostępnej odbiorcom, zaś regulowanie i nadzór nad ich działalnością nie mogą pomijać aspektów programowych.

Proponowane rozstrzygnięcie wyprzedza dyskusję, która powinna toczyć się na gruncie ustawy o radiofonii i telewizji.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyraziła stanowisko, że rozwiązania zaproponowane w projekcie ustawy wykraczają poza obowiązki wynikające z przepisów dyrektyw UE.

Zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązanie ustrojowe może mieć skutek w postaci osłabienia zdolności państwa do projektowania i realizowania polityki audiowizualnej, gdyż istotne elementy sektora audiowizualnego będą – zgodnie z projektem – poddane jedynie prawu konkurencji.

Informacje dotyczące projektu ustawy Prawo telekomunikacyjne znajdują się również w rozdziałach II i VIII „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności”.

Projekt ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych ustaw

3.13 Celem projektu ustawy jest dostosowanie istniejącego prawodawstwa do postanowień ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, która ma zastąpić dotychczas obowiązujące Prawo działalności gospodarczej.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji nie uczestniczyła w pracach nad projektem ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, o czym został powiadomiony Prezes Rady Ministrów, a co stanowi naruszenie ustawowych kompetencji KRRiT.

Projekt przewiduje, że rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, podobnie jak pod rządami dotychczasowej ustawy Prawo działalności gospodarczej, wymagać będzie uzyskania koncesji.

Istotne *novum* stanowi jednolite uregulowanie trybu postępowania w sprawach udzielenia, odmowy udzielenia, zmiany i cofnięcia koncesji, polegające na wyłączeniu regulacji, dotyczących rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych spod rządów ustawy o radiofonii i telewizji.

Drugą istotną zmianą dla koncesjonowania programów radiowych i telewizyjnych, jest wprowadzenie przetargu opartego na zasadzie licytacji, jako formy rozstrzygania postępowań, w których występuje więcej przedsiębiorców, spełniających warunki do udzielenia koncesji i dających gwarancję prawidłowego wykonywania działalności, aniżeli koncesji przewidzianych do udzielenia.

Projekt ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych ustaw, wprowadza zmiany w ustawie o radiofonii i telewizji. Zakres tych zmian był przedmiotem prac prowadzonych przez Ministerstwo Gospodarki Pracy i Polityki Społecznej, przy udziale Ministerstwa Kultury oraz na etapie końcowym - Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

W projekcie ustawy nie uwzględniono wniosku Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w sprawie wyłączenia stosowania przetargów w procedurze koncesyjnej.

W trakcie dotychczasowych prac Przewodnicząca KRRiT zwracała uwagę na możliwe negatywne skutki, jakie dla polityki państwa w dziedzinie mediów elektronicznych może mieć zastosowanie procedury przetargu, w kształcie przyjętym w projekcie.

Skutki i efekty rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych uwidaczniają się również w sferze pozamaterialnej. Skutki te dotyczą prawa do informacji, wolności słowa, odpowiedzialności za treść przekazu. W tym zakresie działalność nadawców pozostaje w kompetencjach regulacyjnych i kontrolnych Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Kompetencje te w dużej części polegają na możliwości dokonania oceny wniosków o udzielenie koncesji, w świetle kryteriów określonych w ustawie o radiofonii i telewizji.

W związku z projektem ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych ustaw, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przygotowała projekt rozporządzenia w sprawie szczegółowego sposobu i trybu prowadzenia rejestru programów w sieciach kablowych. Projekt rozporządzenia KRRiT uwzględnia konieczność dostosowania przepisów do obowiązującej ustawy Prawo telekomunikacyjne oraz do proponowanych zmian w ustawie o radiofonii i telewizji.

Informacje dotyczące projektu ustawy znajdują się w rozdziale II „Sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z rocznego okresu działalności”.

Własność intelektualna. Udział w nowelizacji ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych

3.14 Wypełniając ustawowe zadania Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji aktywnie włącza się w proces nowelizacji prawa własności intelektualnej.

W 2003 roku najbardziej istotnym problemem z tego zakresu była implementacja przepisów Dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 22 maja 2001 roku w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i praw pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym.

W związku z kontynuowaniem przez Sejm RP prac nad kolejnymi etapami nowelizacji ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, przedstawiciele KRRiT brali udział w posiedzeniach Komisji Kultury i Środków Przekazu.

Oprócz problemów związanych z implementacją do krajowego systemu prawnego dyrektywy, przepisy nowelizacji proponują reformę systemu zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i pokrewnymi w Polsce. Jest to bardzo trudne zadanie zważywszy, że dotychczasowe próby uregulowania tej materii nie zakończyły się powodzeniem.

Z tego też powodu do KRRiT regularnie wpływają wnioski organizacji zbiorowego zarządzania, nadawców publicznych i prywatnych oraz przedstawicieli środowisk twórczych, w których podmioty te przedstawiają skargi i postulaty w sprawie tworzenia nowego prawa.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przysłuchuje się uważnie tej dyskusji biorąc pod uwagę fakt, iż zgodnie z przepisami prawa polskiego i praktyką międzynarodową, nadawanie utworów przez organizacje radiowe i telewizyjne jest objęte przymusowym pośrednictwem organizacji zbiorowego zarządzania w zakresie uzyskiwania licencji od uprawnionych oraz zapłaty wynagrodzenia. Dlatego też w toku prac nad projektem ustawy Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przypominając o konieczności przestrzegania prawa przez nadawców, jednocześnie broni ich pozycji w zakresie korzystania z utworów, będących pod zbiorowym zarządem, tak aby zachodziła równowaga pomiędzy słusznymi interesami twórców oraz interesami korzystających z ich twórczości.

Kwestia zniesienia licencji dla operatorów sieci kablowych na reemisję utworów nadawanych przez inne organizacje radiowe i telewizyjne, wynikająca ze zmiany ustawy z 28 października 2002 roku, była przedmiotem ożywionych dyskusji, w których strony podnosiły zarzuty zbyt krótkiego *vacatio legis*.

Licencja dla operatorów została ostatecznie przywrócona w kolejnej nowelizacji z 25 lipca 2003 roku, która będzie obowiązywać do dnia uzyskania przez Polskę członkostwa w Unii Europejskiej.

Krajowa Rada wielokrotnie podkreślała, że operatorzy sieci kablowych mają obowiązek uzyskiwania licencji od właścicieli praw na jednolitych zasadach obowiązujących w Unii Europejskiej, jednakże należy im wyznaczyć odpowiedni czas na dostosowanie warunków prowadzenia działalności gospodarczej.

Przedstawiciele Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji uczestniczą w pracach Zespołu ds. Przeciwdziałania Naruszeniom Prawa Autorskiego i Praw Pokrewnych, który został powołany przez Prezesa Rady Ministrów zarządzeniem z 9 listopada 2000 roku.

Zgodnie ze strategią działań na rzecz ochrony własności intelektualnej, opracowaną przez Zespół, wyróżniono pięć celów z zakresu realizacji misji administracji państwowej, w tym przede wszystkim zmniejszenie skali piractwa w Polsce do możliwie minimalnego poziomu.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji włącza się w prace nad analizą obecnie obowiązującego prawa i przygotowaniem zmian pod kątem zwiększenia efektywności walki z piractwem.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji aktywnie monitoruje też działalność nadawczą spółek radiowych i telewizyjnych, kontrolując stan realizacji zobowiązań tych podmiotów z tytułu korzystania z chronionych utworów. Działania te realizowane są w dwóch płaszczyznach. Podmioty, którym wygasła koncesja, a które ubiegają się o nową decyzję, są zobowiązane przedstawić KRRiT stopień realizacji zobowiązań, w szczególności wykazać się zawarciem stosownych umów licencyjnych z właściwymi organizacjami zarządzania.

W sposób ciągły prowadzony jest monitoring w trakcie wykonywania koncesji, w zakresie którego podmioty są zobowiązane do przedstawiania KRRiT stanu realizacji umów z tytułu korzystania z praw autorskich oraz pokrewnych, a także do wyjaśniania zarzutów o nieprzestrzeganiu prawa.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji odmówiła dwóm nadawcom radiowym ponownego udzielenia koncesji, biorąc pod uwagę okoliczności, wykazane w trakcie postępowania o udzielenie koncesji, wśród których znajdowało się udowodnione naruszanie postanowień ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (brak zapłaty należnych tantiem potwierdzony prawomocnymi wyrokami).

Udział w pracach nad ustawą o kinematografii

3.15 Obecnie obowiązująca ustawa o kinematografii z 1987 roku nie przystaje do nowych warunków ustrojowych i ekonomicznych. Od wielu lat środowiska filmowe wskazują na konieczność zmiany ustawy, biorąc pod uwagę zarówno dostosowanie przepisów do warunków rynkowych, jak i wspieranie ambitnej twórczości i produkcji narodowej.

Przewodnicząca KRRiT, w ramach konsultacji międzyresortowych, przesłała Ministrowi Kultury uwagi Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji do rządowego projektu ustawy o kinematografii (druk sejmowy 2055).

Zdaniem KRRiT, znaczna część propozycji zawartych w projekcie wymaga ponownego sformułowania tak, aby nie były one sprzeczne z istniejącymi przepisami, przykładowo z ustawą o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Zmiany wymaga np. definicja filmu.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zgłosiła również wiele zastrzeżeń do projektowanego utworzenia Instytutu Sztuki Filmowej. Nie została dostatecznie uzasadniona koncepcja łączenia dotychczas działających instytucji filmowych i przejmowania ich przez powstający Instytut. Brak jest racjonalnego uzasadnienia dla przeniesienia na Instytut autorskich praw majątkowych do filmów, które to prawa do tej pory są własnością Filmoteki Narodowej.

Krajowa Rada uważa za właściwe przedyskutowanie koncepcji uiszczania przez nadawców telewizyjnych kwoty przeznaczonej w ciągu roku na finansowanie produkcji polskich filmów fabularnych, filmów dokumentalnych i animowanych. Projekt takiego przepisu zawierała propozycja nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji, przygotowana w 2000 roku przez KRRiT.

Prace nad ustawą o przeciwdziałaniu promocji przemocy w środkach masowego komunikowania

3.16 Sejm RP podjął prace nad obywatelskim projektem ustawy o przeciwdziałaniu promocji przemocy w środkach masowego komunikowania. Po przeprowadzeniu pierwszego czytania projektu ustawy dalsze prace odbywają się w komisjach sejmowych.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zgłosiła uwagi do projektu. Zdaniem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji proponowane przepisy powinny przede wszystkim znaleźć się w poszczególnych ustawach, regulujących funkcjonowanie środków masowego komunikowania, takich jak np. w ustawa o kinematografii, ustawa o radiofonii i telewizji, ustawa prawo prasowe.

Prace nad ustawą o podatku od towarów i usług

3.17 W związku z procesem integracji z Unią Europejską i koniecznością harmonizacji systemu prawnego z uregulowaniami unijnymi Polska musi dostosować przepisy dotyczące towarów i usług do prawa unijnego.

Zgodnie z dyrektywą CEE/77/388 na usługi radiowe i telewizyjne zostanie nałożony podatek VAT. Istnieją jednak duże zróżnicowania pomiędzy stawkami podatku VAT w różnych państwach członkowskich, a proces ich ujednolicenia będzie długotrwały.

Nadawcy publiczni oraz komercyjni skierowali do Przewodniczącej KRRiT wystąpienia, w których zwracają uwagę, że przyjęcie projektowanych przepisów będzie miało istotny wpływ na działalność w dziedzinie radiofonii i telewizji.

Głównym zarzutem w stosunku do projektu był brak precyzji w zakresie rozwiązań dotyczących poszczególnych rodzajów działalności gospodarczej prowadzonej przez nadawców. W szczególności krytykowano niejasne przepisy dotyczące opodatkowania umów licencji i przeniesienia praw autorskich oraz umów zawieranych z organizacjami zbiorowego zarządzania. Określenia, zawarte w załącznikach do projektu ustawy charakteryzowały się brakiem precyzji i nie pozwalały na jednoznaczne zakwalifikowanie danej działalności do konkretnej stawki podatku VAT bądź też zwolnienia z podatku.

Przewodnicząca KRRiT w wystąpieniu do Marszałka Sejmu RP, przekazała uwagi nadawców, wskazując jednocześnie na konkretne propozycje zmian w projekcie.

Informacje na temat zmian w ustawie o podatku VAT znajdują się także w rozdziale II „Sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z rocznego okresu działalności”.

Realizacja przepisów innych ustaw związanych z funkcjonowaniem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Biura KRRiT

3.18 W Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji powołano pełnomocnika ds. ochrony informacji niejawnych oraz wydano wszystkie wymagane przepisy wewnętrzne, co stanowi wykonanie ustawy z 22 stycznia 1999 roku o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95).

3.19 Na bieżąco realizowane są przepisy ustawy z 11 kwietnia 1997 roku o ujawnianiu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne.

Zgodnie z przepisami ustawy Przewodniczący KRRiT przekazuje do Sądu Apelacyjnego w Warszawie oświadczenia lustracyjne od kandydatów na stanowiska /osób pełniących funkcje/ członków rad nadzorczych, członków zarządów, dyrektorów programów oraz dyrektorów oddziałów terenowych i agencji w spółkach akcyjnych publicznej radiofonii i telewizji. Przewodniczący KRRiT niezwłocznie podaje do publicznej wiadomości treść złożonego oświadczenia, stwierdzającego fakt pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi.

Realizacja wyżej wymienionych obowiązków łączy się z przekazywaniem do Sądu Apelacyjnego w Warszawie aktualnych wykazów osób podlegających lustracji oraz współdziałaniem w tym zakresie z Rzecznikiem Interesu Publicznego, przewodniczącymi rad nadzorczych i prezesami zarządów spółek w publicznej radiofonii i telewizji.

3.20 Ustawa z 12 sierpnia 1997 roku o ochronie osób i mienia nałożyła na KRRiT obowiązki związane z ustalaniem i prowadzeniem wykazu obiektów radiowych i telewizyjnych, podlegających obowiązkowej ochronie ze względu na ważny interes państwa. Realizacja tych obowiązków w 2003 roku polegała na bieżącej aktualizacji ustalonego przez Krajową Radę wykazu obiektów podlegających obowiązkowej ochronie oraz korygowaniu wydanych w tej sprawie decyzji administracyjnych.

3.21 Realizacja przepisów ustawy z 21 listopada 1967 roku o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej związana była w szczególności ze współpracą z wojskowymi komendami uzupełnień i prowadzeniem szkoleń obronnych.

3.22 Ustawa z 29 sierpnia 1997 roku o ochronie danych osobowych (Dz. U. Nr 133, poz. 883 z późn. zm.) nakłada na administratora danych obowiązki związane z przetwarzaniem danych osobowych. Zgodnie z ustawą, administratorem danych jest organ, instytucja, jednostka organizacyjna, podmiot lub osoba decydująca o celach i środkach przetwarzania danych osobowych.

Przetwarzanie danych osobowych następuje przede wszystkim w związku z wykonywaniem ustawowych zadań KRRiT takich jak: umarzanie i rozkładanie na raty

zaległości w płatności opłat abonamentowych, koncesjonowanie, rejestracja programów rozprowadzanych w sieciach kablowych, postępowanie w zakresie skarg i wniosków, prowadzenie spraw pracowniczych.

W związku z realizacją przepisów ustawy o ochronie danych osobowych Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji współpracuje z Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych.

3.23 Ustawa z 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej zobowiązuje organy władzy publicznej do prowadzenia elektronicznego, oficjalnego publikatora, czyli Biuletynu Informacji Publicznej. Biuletyn Informacji Publicznej składa się z dwóch części. Pierwsza część administrowana jest przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji. Druga część to strony redagowane przez każdy z zobowiązanych podmiotów.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, zgodnie z ustawowym terminem 1 lipca 2003 roku, uruchomiła swoją stronę w Biuletynie Informacji Publicznej. Strona KRRiT spełnia wymogi ustawowe oraz wymogi wynikające z rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 17 maja 2002 roku w sprawie Biuletynu Informacji Publicznej.

Informacje dotyczące Biuletynu Informacji Publicznej znajdują się w rozdziale II „Sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z rocznego okresu działalności”.

Zmiany statutów jednostek publicznej radiofonii i telewizji

3.24 Zgodnie z art. 29 ust. 3 w związku z art. 26 ust. 4 oraz art. 27 ustawy o radiofonii i telewizji Minister Skarbu Państwa skierował do KRRiT propozycje zmian statutów spółek publicznej radiofonii i telewizji.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyraziła zgodę na zmianę statutów spółek radiofonii regionalnej, w zakresie przedmiotu działalności tych spółek. Zmiany w tym zakresie dotyczyły następujących podmiotów:

- Polskie Radio - Regionalna Rozgłośnia w Białymstoku „Radio Białystok” S.A.
- Polskie Radio - Regionalna Rozgłośnia w Warszawie „Radio dla Ciebie” S.A.
- Polskie Radio - Regionalna Rozgłośnia w Szczecinie „Radio Szczecin” S.A.
- Polskie Radio - Regionalna Rozgłośnia w Rzeszowie „Radio Rzeszów” S.A.
- Polskie Radio - Regionalna Rozgłośnia we Wrocławiu „Radio Wrocław” S.A.
- Polskie Radio - Regionalna Rozgłośnia w Lublinie „Radio Lublin” S.A.
- Polskie Radio - Regionalna Rozgłośnia w Bydgoszczy „PR Pomorza i Kujaw” S.A.
- Polskie Radio - Regionalna Rozgłośnia w Gdańsku „Radio Gdańsk” S.A.
- Polskie Radio - Regionalna Rozgłośnia w Poznaniu „Radio Merkury” S.A.
- Polskie Radio - Regionalna Rozgłośnia w Katowicach „Radio Katowice” S.A.
- Polskie Radio - Regionalna Rozgłośnia w Zielonej Górze „Radio Zachód” S.A.
- Polskie Radio - Regionalna Rozgłośnia w Koszalinie „Radio Koszalin” S.A.

Zmiany w statutach wyżej wymienionych spółek, były spowodowane koniecznością dostosowania statutow do obowiązujących przepisów, dotyczących Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) oraz koniecznością dostosowania nazewnictwa do przepisów Kodeksu spółek handlowych.

3.25 9 stycznia 2004 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła uchwałę w sprawie zmian w statucie spółki Telewizja Polska S.A. Zmiany te zostały przyjęte zgodnie z protokołem z 29 grudnia 2003 roku z posiedzenia Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyraziła zgodę na dokonanie zmian statucie spółki Telewizja Polska S.A. zgodnie z treścią uchwały nr 1 z 29 grudnia 2003 roku Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia.

Zmiany w statucie spółki Telewizja Polska S.A. wynikały z potrzeby dostosowania jego przepisów do obowiązującego stanu prawnego w zakresie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) oraz Kodeksu spółek handlowych.

Przepisy statutu zostały również dostosowane do regulacji zawartych w ustawie o radiofonii i telewizji, w szczególności w części dotyczącej działalności rad programowych.

Zawiadomienia do prokuratury

3.26 Działając podstawie art. 304 § 2 Kodeksu postępowania karnego, Przewodnicząca KRRiT zawiadomiła prokuraturę o popełnieniu przestępstwa w następujących sprawach:

- w lipcu 2003 roku Przewodnicząca KRRiT skierowała do prokuratury zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, polegającego na wyłudzeniu zapłaty abonamentu radiowo – telewizyjnego przez firmę „Grupa Usług Finansowych ETEA”.
- w listopadzie 2003 roku Przewodnicząca KRRiT skierowała do prokuratury zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, określonego w art. 52 ust. 1 ustawy z o radiofonii i telewizji przez spółkę „Twoje Radio” sp. z o.o. z siedzibą w Wałbrzychu, polegającego na rozpowszechnianiu programu radiowego bez koncesji.

W obu sprawach Przewodnicząca KRRiT otrzymała zawiadomienia o wszczęciu postępowań wyjaśniających.

Wpływ orzecznictwa na działalność KRRiT - przykłady

3.27 Skarga Spółki „Twoje Radio” sp. z o.o. z siedzibą w Wałbrzychu na decyzję Przewodniczącego KRRiT z 13 sierpnia 2002 roku (Nr DK-220/2002)

Decyzją z 28 marca 2002 roku Przewodniczący KRRiT odmówił udzielenia koncesji jednemu podmiotowi, uczestniczącemu w postępowaniu – spółce „Twoje Radio” sp. z o.o. z siedzibą w Wałbrzychu, dotychczasowemu użytkownikowi częstotliwości 91,8 MHz w Wałbrzychu (koncesja Nr 11/95-R).

Wnioskodawca wniósł 17 kwietnia 2002 roku wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy i udzielenie koncesji. Rozpatrując wniosek, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji stwierdziła, że :

- analiza treści założeń programowych wniosku o udzielenie koncesji wskazuje jednoznacznie na zdecydowaną zmianę charakteru dotychczas rozpowszechnianego

programu - z uniwersalnego (z wysokim udziałem audycji słownych, a w szczególności edukacyjnych, informacyjnych, publicystycznych i poświęconych tematyce lokalnej) na wyspecjalizowany - muzyczny, zawierający znikomy udział wymienionych powyżej gatunków radiowych oraz tematyki lokalnej, o czym świadczy również zmiana dotychczasowej nazwy („Twoje Radio Wałbrzych” na „Twoje Radio Złote Przeboje”),

- program o wnioskowanym przez „Twoje Radio” sp. z o.o. muzycznym charakterze z bardzo ubogą warstwą słowną nie jest właściwą ofertą dla słuchaczy w Wałbrzychu ze względu na brak realizacji funkcji prospołecznych, jakie powinna pełnić lokalna rozgłośnia,
- zmiana charakteru programowego stacji ma związek z przekształceniami własnościowymi w spółce.

Zdaniem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji bezpośredni i pośredni udział spółki „AGORA” S.A. (właściciela sieci stacji muzycznych o zasięgu lokalnym) w spółce „Twoje Radio” sp. z o.o. miał istotny wpływ na wspomnianą powyżej zmianę koncepcji programowej, poprzez zastosowanie formuły muzycznej, identycznej jak w innych rozgłoszeniach, związanych ze spółką „AGORA” S.A.

KRRiT 20 czerwca 2002 roku przyjęła uchwałę nr 361/2002, na podstawie której utrzymała w mocy uchwałę o odmowie udzielenia koncesji spółce „Twoje Radio” sp. z o.o. siedzibą w Wałbrzychu. W głosowaniu nad uchwałą udział wzięli wszyscy członkowie KRRiT. Przeciwko uchwale głosowali: Juliusz Braun, Waldemar Dubaniowski, Lech Jaworski, za uchwałą głosowali: Włodzimierz Czarzasty, Jan Sęk, Aleksander Łuczak, Danuta Waniek, Adam Halber, od głosowania wstrzymał się Jarosław Sellin.

Wnioskodawca złożył skargę do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W skardze podniósł, iż w postępowaniu w sprawie udzielenia koncesji organ działał bez podstawy prawnej, przekroczył uprawnienia ustawowe (narzucając określony profil programowy wnioskodawcy), naruszył przy rozstrzygnięciu przepisy prawa materialnego, przepisy Konstytucji RP (uzależnienie udzielenia koncesji od przyjęcia określonego profilu programowego narusza konstytucyjną zasadę wolności działalności gospodarczej), a także popełnił inne uchybienia proceduralne.

Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznał sprawę ze skargi spółki „Twoje Radio” sp. z o.o. z siedzibą w Wałbrzychu podczas posiedzenia 25 listopada 2003 roku.

W sentencji wyroku Naczelny Sąd Administracyjny postanowił:

- uchylić zaskarżoną decyzję z 13 sierpnia 2002 roku oraz decyzję poprzedzającą z 28 marca 2002 roku,
- uchylić uchwały KRRiT z 20 grudnia 2001 roku (Nr 697/2001) i z 20 czerwca 2002 roku (Nr 361/2002).

W uzasadnieniu wyroku Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że:

- o częstotliwość w Wałbrzychu ubiegał się jedynie dotychczasowy koncesjonariusz, czyli skarżąca spółka, co do której nie było żadnych zastrzeżeń w zakresie realizacji uprawnień z koncesji i przestrzegania wymagań, dotyczących programu, a w szczególności nigdy nie zarzucano spółce naruszenia przepisów, które mogłyby stanowić podstawę cofnięcia koncesji w trybie art.38 ustawy o radiofonii i telewizji,
- skoro o udzielenie koncesji występuje jedynie wnioskodawca, dotychczasowy koncesjonariusz, to Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji powinna, oceniając wniosek pod kątem odmowy udzielenia koncesji, wnikliwie i starannie przeanalizować przesłanki ustawowe udzielenia koncesji, a tego nie dokonała,

- z powołanego w decyzji przepisu art.36 ust.1 pkt 1 ustawy o radiofonii i telewizji wynika jedynie, że organ koncesyjny ocenia w szczególności stopień zgodności zamierzonej działalności programowej z zadaniem, określonym w art.1 ust.1 pkt 1 ustawy, który formułuje ogólne zadania radiofonii i telewizji. Przepis ten nie oznacza, że każdy nadawca ma realizować wszystkie zadania radiofonii i telewizji, gdyż w ramach programu wyspecjalizowanego może realizować tylko niektóre z nich,
- art.36 ust.1 pkt 1 ustawy nakazuje ocenić zgodność programową z uwzględnieniem stopnia realizacji tych zadań przez innych nadawców, działających na obszarze objętym koncesją. W zaskarżonym postępowaniu organ koncesyjny tej sprawy nie zbadał i nie stwierdził, czy zamierzony przez wnioskodawcę program o zdecydowanej przewadze warstwy muzycznej na obszarze Wałbrzycha zdominowałby jedno zadanie radiofonii, jakim jest dostarczanie rozrywki,
- ingerencja w sferę programową nadawców przez organ w procesie koncesyjnym może być dokonywana tylko w tym zakresie, w jakim pozwalają na to przepisy ustawy o radiofonii i telewizji. Przesłanki te określa art.36 ust.2 ustawy. Innych przesłanek odmowy udzielenia koncesji, jeżeli o koncesję ubiega się tylko jeden wnioskodawca, ustawa nie przewiduje.

Wobec uchylenia uchwał KRRiT oraz decyzji Przewodniczącego KRRiT – Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zobowiązana jest rozpatrzyć wniosek spółki „Twoje Radio” sp. z o.o. z siedzibą w Wałbrzychu, biorąc pod uwagę przesłanki rozstrzygnięcia, zawarte w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 25 listopada 2003 roku.

3.28 Skarga spółki „Radio Eska” S.A. z siedzibą w Warszawie na decyzję Przewodniczącego KRRiT z 19 listopada 2001 roku (Nr DK-206/2001)

22 stycznia 2001 roku Przewodniczący KRRiT podał do publicznej wiadomości informację o możliwości uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych w Gdańsku i Gdyni za pomocą częstotliwości średniej mocy, w zakresie 87,5-108 MHz.

Wnioski o udzielenie koncesji złożyły dwa podmioty: spółka „Eska Nord” sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni oraz spółka „Radio ESKA” S.A. z siedzibą w Warszawie.

Po rozpatrzeniu wniosków Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uchwalała Nr 292/2001 z 3 lipca 2001 roku. postanowiła udzielić koncesji spółce „Eska Nord” sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni, na rozpowszechnianie programu radiowego pod nazwą „Radio Eska Nord”, o charakterze wyspecjalizowanym, a odmówić udzielenia koncesji spółce „Radio Eska” S.A. z siedzibą w Warszawie.

W sprawie udzielenia koncesji spółce „Eska Nord” sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni, Przewodniczący KRRiT wydał decyzję 21 sierpnia 2001 roku (Nr 041/P/2001-R).

Od decyzji tej spółka „Radio Eska” S.A. złożyła 10 września 2001 roku wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, że rozstrzygnięcie KRRiT oraz uzasadnienie decyzji pomijają szereg istotnych okoliczności faktycznych i prawnych, a w ocenie ekonomicznej części wniosku spółki „Eska” S.A. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła surowsze kryteria niż w odniesieniu do wniosku spółki „ESKA NORD” sp. z o.o.

KRRiT 2 października 2001 roku podjęła uchwałę nr 505/2001, na podstawie której utrzymała w mocy uchwałę o udzieleniu koncesji spółce „ESKA NORD” sp. o.o. W głosowaniu wzięli udział wszyscy członkowie Krajowej Rady. Za uchwałą głosowali: Włodzimierz Czarzasty, Waldemar Dubaniowski, Jarosław Sellin, Lech Jaworski, Aleksander

Łuczak, Danuta Waniek, Jan Sęk, Juliusz Braun, w głosowaniu nie uczestniczył Adam Halber.

Spółka „Radio Eska” sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie 27 grudnia 2001 roku wniosła do Naczelnego Sądu Administracyjnego skargę na decyzję Przewodniczącego KRRiT w przedmiocie odmowy udzielenia koncesji na nadawanie programów radiowych.

W skardze spółka podnosi, iż zarówno zaskarżona uchwała KRRiT, jak i decyzja Przewodniczącego KRRiT:

- zostały wydane z pominięciem szeregu okoliczności faktycznych i prawnych, wynikających z treści wniosków o udzielenie koncesji, złożonych przez strony i potwierdzonych w opiniach załączonych do wniosków,
- brak jest wskazania jakichkolwiek zastrzeżeń do wcześniejszej działalności, prowadzonej przez spółkę w dziedzinie mediów elektronicznych, jak i do zawartości wniosku o udzielenie koncesji,
- brak jest zarówno w decyzji rozstrzygającej, jak i w decyzji z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wskazania powodów, jakimi Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji kierowała się udzielając koncesji jednemu pomiotowi, a odmawiając jej przyznania innemu podmiotowi.

Naczelny Sąd Administracyjny rozpatrzył skargę wniesioną przez spółkę „Radio Eska” S.A. podczas posiedzenia 25 listopada 2003 roku.

W sentencji wyroku Naczelny Sąd Administracyjny postanowił:

- uchylić zaskarżoną decyzję z 19 listopada 2001 roku oraz poprzedzającą decyzję z 21 sierpnia 2001 roku,
- uchylić uchwałę KRRiT z 2 października 2001 roku (Nr 505/2001) oraz poprzedzające uchwały z 3 lipca 2001 roku (Nr 292/2001 i nr 315/2001).

W uzasadnieniu sentencji Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że:

- organ koncesyjny obowiązany jest przestrzegać zasady dochodzenia do prawdy materialnej, a więc podejmować wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, a tym samym obowiązany jest wyczerpująco zebrać, rozpatrzyć i ocenić materiał dowodowy,
- uzasadnienie decyzji powinno zawierać wskazanie faktów (dowodów), na których oparto rozstrzygnięcie oraz przyczyn, dla których innym dowodom odmówiono wiarygodności i mocy dowodowej,
- organ koncesyjny obowiązany był ocenić m.in. możliwości techniczne, ekonomiczno-finansowe oraz programowe każdego wnioskodawcy i wybrać ten podmiot, którego wniosek spełnił w stopniu najwyższym wymagania związane z nadawaniem programu. Ocena ta powinna być oparta na jednakowych kryteriach, co wynika z art.36 ust.1 ustawy o radiofonii i telewizji. Jednym z tych kryteriów jest możliwość dokonania przez wnioskodawcę koniecznych inwestycji. Pozwala to na ocenę możliwości finansowania pod kątem całego przedsięwzięcia inwestycyjnego oraz przyszłej działalności nadawcy programu,
- organ koncesyjny nie odniósł się do zarzutu, że spółka „Eska Nord” faktycznie spełnia przesłanki do ogłoszenia upadłości. Nieodniesienie się do tego zarzutu jest wadą zaskarżonej decyzji. Skarżąca spółka powołała się na potwierdzenie tezy o przesłankach do ogłoszenia upadłości, która wynika z opinii ekonomicznej, sporządzonej w Biurze KRRiT,

- w decyzji Przewodniczącego KRRiT brak jest nawiązania do zarzutu niedochowania przez spółkę „Eska Nord” sp. z o.o. warunków wykonywania dotychczasowej koncesji.

Wobec uchylenia uchwał KRRiT oraz decyzji Przewodniczącego KRRiT – Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zobowiązana jest rozpatrzyć wniosek spółki „Radio Eska” S.A. z siedzibą w Warszawie, biorąc pod uwagę przesłanki rozstrzygnięcia, zawarte w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 25 listopada 2003 roku.

3.29 Skarga spółki „Radio Eska” S.A. z siedzibą w Warszawie na decyzję Przewodniczącego KRRiT z 3 grudnia 2001 roku (Nr DK-230/2001)

Decyzją z 14 sierpnia 2001 roku (Nr 038/P/2001-R), w wykonaniu uchwały Nr 546/2001 z 30 października 2001 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokonała rozstrzygnięcia postępowania w sprawie udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego, za pomocą częstotliwości 87,5-108 MHz, ze stacji nadawczej zlokalizowanej w Bydgoszczy.

W toku postępowania stwierdzono, że wnioski o udzielenie koncesji złożyły następujące podmioty:

- „Radio Eska” S.A. z siedzibą w Warszawie,
- „TEAM FM” sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie,
- „RRM Reklama Radiowo - Muzyczna” sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie,
- „VIDEO” sp. z o.o. z siedzibą w Bydgoszczy.

Spółki „RRM Reklama Radiowo - Muzyczna sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie oraz „VIDEO” Sp. z o.o. z siedzibą w Bydgoszczy zrezygnowały z ubiegania się o udzielenie koncesji i wycofały swoje wnioski.

W ramach rozstrzygnięcia udzielono koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego spółce „Radio Eska” S.A. z siedzibą w Warszawie, pod nazwą „Radio Eska Bydgoszcz” oraz odmówiono udzielenia koncesji spółce „TEAM FM” sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie.

10 września 2001 roku spółka „Radio Eska” S.A. z siedzibą w Warszawie złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy poprzez dokonanie zmiany zapisów koncesji.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji 30 października 2001 roku rozpatrzyła wniosek wniesiony przez spółkę „Radio Eska” S.A. i postanowiła utrzymać w mocy dotychczasowe rozstrzygnięcie, upoważniając Przewodniczącego KRRiT do wydania decyzji w tej sprawie.

4 stycznia 2002 roku spółka „Radio Eska” S.A. wniosła do Naczelnego Sądu Administracyjnego skargę na decyzję Przewodniczącego KRRiT. W skardze wskazano, że postanowienia decyzji koncesyjnej są niezgodne z obowiązującym prawem i nie uwzględniają słusznego interesu „Radio Eska” S.A.

24 listopada 2003 roku spółka „Radio Eska” S.A. wycofała skargę, zaś Naczelny Sąd Administracyjny umorzył postępowanie. Wycofując skargę spółka „Radio Eska” S.A. przyjęła warunki koncesyjne, dotyczące rozpowszechnianego programu.

3.30 Skarga Fundacji „Rozwój Kultury Ziemi Gdowskiej” w Gdowie na decyzję Przewodniczącego KRRiT z 7 października 2002 roku (Nr 139/P/2002-R)

Decyzją z 24 kwietnia 2002 roku (Nr DK-113/202), wydaną przez Przewodniczącego KRRiT dokonano rozstrzygnięcia postępowania w sprawie udzielenia koncesji na

rozpowszechnianie programu radiowego ze stacji nadawczej zlokalizowanej w Krakowie - Łazanach.

Wnioski o udzielenie koncesji złożyły następujące podmioty:

- spółka „Radio Eska” S.A. z siedzibą w Warszawie,
- Fundacja „Rozwój Kultury Ziemi Gdowskiej” z siedzibą w Gdowie,
- spółka „Blue FM” S.A. z siedzibą w Krakowie, co do której decyzją z 24 kwietnia 2002 roku (Nr DK-112/202) umorzono postępowanie.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji 21 marca 2002 roku przyjęła uchwały, na podstawie których Przewodniczący KRRiT wydał 24 kwietnia 2002 roku decyzję o odmowie udzielenia koncesji obu wnioskodawcom.

Wymienione wyżej podmioty wystąpiły z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokonała ponownej analizy wniosków o udzielenie koncesji oraz rozpatrzyła przedstawione argumenty stron.

KRRiT 20 czerwca 2002 roku podjęła uchwałę nr 356/2002, na podstawie której utrzymała w mocy uchwałę o odmowie udzielenia koncesji Fundacji Rozwój Kultury Ziemi Gdowskiej oraz utrzymała w mocy uchwałę o odmowie udzielenia koncesji spółce Radio Eska S.A. W głosowaniu wzięli udział wszyscy członkowie Krajowej Rady. Przeciwno uchwale głosowali: Juliusz Braun, Aleksander Łuczak, Jarosław Sellin, Waldemar Dubaniowski.

Do uchwały zdanie odrębne złożyli: Waldemar Dubaniowski, Juliusz Braun oraz Jarosław Sellin.

W przyznanej koncesji określony został wymóg rozpowszechniania programu o charakterze wyspecjalizowanym - muzycznym.

Podstawową przesłanką odmowy udzielenia koncesji Fundacji „Rozwój Kultury Ziemi Gdowskiej” była negatywna ocena sytuacji finansowej wnioskodawcy, dokonana na podstawie analizy dokumentacji finansowej, załączonej do wniosku.

7 października 2002 roku Przewodniczący KRRiT wydał decyzję (Nr 139/P/2002-R), na podstawie której udzielił koncesji spółce „Radio Eska” S.A. z siedzibą w Warszawie na rozpowszechnianie programu radiowego „Radio Eska Kraków”.

Fundacja „Rozwój Kultury Ziemi Gdowskiej” wniosła do Naczelnego Sądu Administracyjnego skargę. Sąd rozpoznał sprawę na posiedzeniu 4 grudnia 2003 roku. Wydając wyrok Naczelny Sąd Administracyjny orzekł, że:

- na udzielenie lub odmowę udzielenia koncesji składają się akty woli dwóch organów administracyjnych. Uchwała KRRiT i decyzja Przewodniczącego KRRiT muszą być tożsame pod względem treści, gdyż inaczej decyzja koncesyjna nie znajduje podstawy w uchwale KRRiT i będzie uznana za rażąco naruszającą prawo. Taka sytuacja zdaniem NSA, wystąpiła przy wydawaniu decyzji w sprawie Fundacji „Rozwój Kultury Ziemi Gdowskiej”,
- zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podejmuje uchwały bezwzględłą większością głosów ustawowej liczby członków. Do podjęcia wiążącej uchwały KRRiT wymagana jest większość co najmniej 5 członków KRRiT. Nie może zatem być uznana za ważną uchwała KRRiT, która w głosowaniu nie uzyskała poparcia bezwzględnej większości głosów ustawowej liczby członków KRRiT. Opierając się na tych przesłankach, NSA stwierdził nieważność uchwał KRRiT i decyzji Przewodniczącego KRRiT,

- przy wyborze jednego wnioskodawcy spośród kilku kandydatów KRRiT powinna starannie rozważać przesłanki i okoliczności, wynikające z przepisów ustawy o radiofonii i telewizji. W decyzji Przewodniczącego KRRiT powinna znaleźć się argumentacja faktyczna i prawna pozwalająca sądowi na ocenę, czy decyzja ta jest zgodna z prawem, a postępowanie koncesyjne zostało przeprowadzone prawidłowo.

Wobec uchylenia uchwał KRRiT oraz decyzji Przewodniczącego KRRiT – Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zobowiązana jest rozpatrzyć wniosek Fundacji „Rozwój Kultury Ziemi Gdowskiej” z siedzibą w Gdowie, biorąc pod uwagę przesłanki rozstrzygnięcia, zawarte w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 4 grudnia 2003 roku.

3.31 Skarga Warszawskiej Prowincji Redemptorystów z siedzibą w Warszawie na decyzję Przewodniczącego KRRiT z 11 grudnia 2001 roku (Nr DK-236/2001-3/003/P)

Przewodniczący KRRiT udzielił Warszawskiej Prowincji Redemptorystów koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego, o charakterze społeczno-religijnym pod nazwą przeznaczonego „Radio Maryja” (Nr 003/P/2001-R). Program przeznaczony jest do powszechnego odbioru.

Przewodniczący KRRiT zobowiązał koncesjonariusza do corocznego składania sprawozdania finansowego w formie przewidzianej w ustawie z 29 września 1994 roku o rachunkowości. Warszawska Prowincja Redemptorystów wniosła do Naczelnego Sądu Administracyjnego skargę w części dotyczącej obowiązku corocznego składania KRRiT sprawozdania finansowego.

Naczelny Sąd Administracyjny na posiedzeniu 13 października 2003 roku skargę oddalił. Sąd orzekł, że na nadawcy społecznym, będącym kościelną osobą prawną, nieprowadzącym działalności gospodarczej, spoczywa obowiązek corocznego składania KRRiT sprawozdania finansowego.

3.32 Skarga Przewodniczącego KRRiT na postanowienie Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty z 14 września 2001 roku (Nr DZC –PRC-5165-74/01)

W związku z postępowaniem o rozszerzenie koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego przez spółkę TVN sp. z o.o. oraz Prowincję Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła 3 kwietnia 2001 roku uchwałę o przyznaniu TVN sp. z o.o. stacji nadawczej w Białymstoku.

Przewodniczący KRRiT, jako organ prowadzący postępowanie koncesyjne, zwrócił się w trybie art. 37 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji do Prezesa URTiP o zajęcie stanowiska.

Prezes URTiP 12 lipca 2001 roku odmówił uzgodnienia w zakresie przyznania prawa do rozpowszechniania programu TVN za pomocą dodatkowej stacji nadawczej w Białymstoku.

Przewodniczący KRRiT złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzucając organowi współdziałającemu, że postanowienie z 12 lipca 2001 roku zostało wydane z przekroczeniem kompetencji. Organ współdziałający może się wypowiadać jedynie w zakresie warunków technicznych, związanych z wykorzystaniem kanału telewizyjnego, a nie zasadnością przyznania częstotliwości konkretnemu nadawcy.

Prezes URTiP stwierdził niedopuszczalność wniosku Przewodniczącego KRRiT o ponowne rozpatrzenie sprawy wskazując, że organ prowadzący postępowanie w sprawie głównej o zmianę koncesji nie jest stroną w postępowaniu przed organem współdziałającym.

11 października 2001 roku Przewodniczący KRRiT wniósł do Naczelnego Sądu Administracyjnego skargę na powyższe postanowienie. Naczelny Sąd Administracyjny 11 lutego 2003 roku orzekł o oddaleniu skargi uznając, iż zaskarżone postanowienie Prezesa URTiP wydane zostało bez naruszenia prawa.

3.33 Skarga spółki „Muzyka Jazz Radio” sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie na uchwały KRRiT Nr 397/2003 z 9 września 2003 roku oraz Nr 435/2003 z 7 października 2003 roku

„Muzyka Jazz Radio” sp. z o.o. złożyła wniosek o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze wyspecjalizowanym, muzyczno-kulturalnym pod nazwą „Nowe Radio Jazz”.

W postępowaniu uczestniczyły także niżej wymienione podmioty:

- „Poznań and Jazz Festival” sp. z o.o. z siedzibą w Mosinie,
- „FM Radio Jazz” sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podczas posiedzenia, 2 września 2003 roku, przyjęła uchwałę Nr 364/2003 udzielając koncesji spółce „Muzyka Jazz Radio” sp. z o.o.

Podczas posiedzenia, 9 września 2003 roku, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w wyniku wniosku o reasumpcję głosowania, przyjęła uchwałę Nr 397/2003, na podstawie której przystąpiła do ponownego rozpatrzenia sprawy.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji poddała ponownie pod głosowanie wniosek o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego w Warszawie. W wyniku głosowania przyjęto uchwałę Nr 435/2003 o udzieleniu koncesji spółce „FM Radio Jazz” sp. z o.o.

Spółka „Muzyka Jazz Radio” złożyła, za pośrednictwem KRRiT, skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na uchwały Nr 397/2003 i Nr 435/2003.

Sąd 25 lutego 2004 roku na posiedzeniu niejawnym odrzucił skargę.

3.34 Odwołanie spółki TVN sp. z o.o. od decyzji Przewodniczącego KRRiT 13 marca 2002 roku (Nr 7/2002)

Przewodniczący KRRiT decyzją z 13 marca 2002 roku, po rozpatrzeniu z urzędu sprawy rozpowszechniania przez spółkę TVN sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, w programie TVN, w dniach 3 - 7 marca 2002 roku, w blokach pomiędzy godzinami 11.30-13.15 oraz 20.00-20.45 audycji pt. „Big Brother - Bitwa” stwierdził naruszenie § 1 pkt. 1-3 rozporządzenia KRRiT z 20 listopada 2001 roku w sprawie szczegółowych zasad kwalifikowania, rozpowszechniania i sposobu zapowiadania audycji lub innych przekazów, które mogą zagrażać fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi niepełnoletnich. Przewodniczący nałożył na spółkę TVN sp. z o.o. karę pieniężną w wysokości 300 tysięcy złotych. W uzasadnieniu decyzji stwierdził, że:

- monitoring audycji wykazał, że ich treść spełnia przesłanki zawarte w § 1 pkt.1-3 rozporządzenia KRRiT,
- rozpowszechniane audycje promują przemoc, która staje się główną osią audycji „Big Brother – Bitwa”,
- w rozpowszechnianych audycjach prezentowane są sprzeczne z moralnością normy grupowe, a treści erotyczne pokazywane są w oderwaniu od odpowiedzialności za zachowania, związane z intymną sferą życia człowieka. Nagrody są zdobywane

kosztem rezygnacji z tradycyjnych wartości takich jak przyjaźń, lojalność, etyczne postępowanie.

Od tej decyzji spółka TVN sp. z o.o. 26 marca 2002 roku złożyła odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie.

W postępowaniu sądowym został złożony wniosek o odroczenie terminu rozprawy na okres 2 miesięcy, z uwagi na podjęcie próby polubownego rozwiązania sporu.

8 października 2003 roku strony zawarły ugodę. Spółka TVN sp. z o.o. zobowiązała się wpłacić tytułem wykonania decyzji Przewodniczącego KRRiT kwotę 150 tysięcy złotych, z czego 50 tysięcy wpłaconych zostanie do budżetu państwa, zaś 100 tysięcy złotych zostanie przekazane na konto Fundacji TVN „Nie jesteś sam”. Fundacja do 30 marca 2004 roku przedstawi KRRiT pisemne rozliczenie tej kwoty, poprzez przekazanie dowodów rozdysponowania środków na rzecz dzieci chorych na mukopolisacharydozę.

3.35 Skarga spółki BIS - Media sp. z o. o. z siedzibą w Lublinie na decyzję Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 10 lipca 2002 roku (Nr DK 174/2002)

Decyzją z 14 sierpnia 2001 roku Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wydał decyzję nr 030/P/2001-R, na podstawie której udzielił koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego spółce BIS Media sp. z o. o. z siedzibą w Lublinie.

4 grudnia 2001 roku spółka BIS Media sp. z o. o. złożyła wniosek o zmianę koncesji w zakresie zapisów właścicielskich.

Decyzją nr DK 032/2002 z 25 lutego 2002 roku Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji odmówił dokonania zmian w koncesji.

Od decyzji Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji koncesjonariusz złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wydał 10 lipca 2002 roku decyzję nr 174/2002, która utrzymała w mocy decyzję wcześniejszą.

Koncesjonariusz spółka BIS Media sp. z o. o. wniosła 19 sierpnia 2002 roku skargę do Naczelnego Sądu Administracyjnego od decyzji Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

24 lutego 2004 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wydał wyrok w tej sprawie, na podstawie którego skarga spółki BIS-Media sp. z o. o. została oddalona.

W wyroku sąd podkreślił, iż przyznanie koncesjonariuszowi roszczenia o zmianę osoby udziałowca w spółce, czego w istocie domagała się spółka BIS Media sp. z o. o., stworzyłoby wtórny rynek obrotu koncesjami, z oczywistym naruszeniem przepisów ustawy o radiofonii i telewizji. Wówczas to nie Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji lecz podmiot, któremu udzielono koncesji decydowałby o tym, kto ostatecznie będzie prowadził działalność objętą koncesją. Aby zapobiec takim sytuacjom w art. 38 pkt 3 ustawy o radiofonii i telewizji przewidziano dla organu koncesyjnego możliwość cofnięcia koncesji, jeżeli nastąpi przejęcie bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad działalnością nadawcy przez inną osobę.

3.36 Skarga spółki Radio PRO KOLOR sp. z o. o. z siedzibą w Opolu na decyzję Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 28 marca 2002 roku (Nr DK 75/2002)

Decyzją z 12 grudnia 2001 roku nr DK 237/2001 Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji odmówił udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego spółce Radio PRO KOLOR sp. z o. o. z siedzibą w Opolu.

28 grudnia 2001 roku spółka Radio PRO KOLOR sp. z o. o. wystąpiła o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją nr DK 237/2001.

Po rozpatrzeniu wniosku spółki Radio PRO KOLOR sp. z o.o. Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wydał 28 marca 2002 roku decyzję nr DK 75/2002, która utrzymała w mocy decyzję wcześniejszą.

Na decyzję Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji spółka Radio PRO KOLOR sp. z o.o. wniosła skargę do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

26 lutego 2004 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wydał wyrok, w którym stwierdził nieważność zaskarżonej decyzji oraz decyzji z 12 grudnia 2001 roku.

IV. KRAJOWA RADA RADIOFONII I TELEWIZJI JAKO ORGAN KONCESYJNY

A. TELEWIZJA

Wprowadzenie

4.1 W 2004 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji rozpoczęła proces odtwarzania rynku telewizyjnego. Wiązało się to z terminem wygasania, wydanych w latach 1994 i 1995 dziesięcioletnich koncesji na nadawanie programów telewizyjnych. Koniecznością stało się ogłoszenie możliwości uzyskania koncesji za pomocą sieci stacji nadawczych, dotychczas użytkowanych przez POLSAT.

Zgodnie z rozporządzeniem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 2 czerwca 1993 roku w sprawie zawartości wniosku koncesyjnego oraz szczegółowego trybu postępowania w sprawach udzielenia i cofania koncesji, ogłoszenie o możliwości uzyskania koncesji powinno ukazać się nie później niż rok przed terminem jej wygaśnięcia (w przypadku ogólnopolskiej sieci telewizyjnej ogłoszenie ukazało się w marcu 2003 roku).

Do postępowania przystąpił tylko jeden wnioskodawca – dotychczasowy koncesjonariusz Telewizja POLSAT S.A.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokonała szczegółowej analizy, przedstawionych przez Telewizję POLSAT, założeń programowych, reklamowych, technicznych i ekonomicznych, dotyczących kolejnego dziesięcioletniego okresu funkcjonowania programu.

Podczas oceny wniosku uwzględniono także dotychczasowe dokonania nadawcy, szczególnie w zakresie zrealizowanych inwestycji oraz możliwości finansowania wysokonakładowej produkcji programu telewizyjnego.

W ramach postępowania o udzielenie koncesji odbyło się spotkanie z wnioskodawcą. Podczas spotkania wnioskodawca przedstawił wyjaśnienia dotyczące zobowiązań wynikających z ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, a także złożył deklarację zaangażowania Telewizji POLSAT w finansowanie polskiej produkcji filmowej.

Przedstawiciele Telewizji POLSAT omówili przebieg spraw sądowych, toczących się z pozwu Stowarzyszenia Filmowców Polskich o sposób realizacji obowiązku uiszczania opłat z tytułu praw autorskich.

Wnioskodawca w toku postępowania złożył deklarację, dotyczącą przeznaczania 2 % rocznych przychodów z działalności, związanej z wykonywaniem koncesji, na wspieranie polskiej produkcji filmowej: filmów fabularnych, dokumentalnych, animowanych i seriali.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokonała także określenia programowych obowiązków wnioskodawcy na następny okres wykonywania koncesji. Zgodnie z treścią ogłoszenia program będzie miał charakter uniwersalny. Pozostając w granicach deklaracji wnioskodawcy, przedstawionej w dokumencie „Strategia programowa Telewizji POLSAT”, który jest integralną częścią wniosku o udzielenie koncesji, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokonała wyboru gatunków audycji, najistotniejszych z punktu widzenia realizacji uniwersalnego charakteru programu oraz określiła ich minimalny udział na antenie Telewizji POLSAT.

4.2 Do procesu ponownego udzielenia koncesji w 2003 roku przystąpiła także spółka TVN sp. z o.o.

W związku z terminem wygasania koncesji (23 listopada 2004 roku), wydanej dla spółki Telewizja WISŁA sp. z o.o., nadawca złożył do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wniosek o łączne ogłoszenie sieci wszystkich stacji, rozpowszechniających program TVN. Nadawca zrezygnował z możliwości dalszego wykorzystywania koncesji na nadawanie programu ponadregionalnego TVN (sieć północna) oraz programów TVN Warszawa i TVN Łódź. Termin ważności tych koncesji upływa w 2007 roku.

Ogłoszenie o możliwości uzyskania koncesji za pomocą sieci nadajników TVN zostało opublikowane 14 października 2003 roku. Podobnie jak w przypadku Telewizji POLSAT, do procesu koncesyjnego przystąpił tylko jeden uczestnik - spółka TVN sp. z o.o.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła uchwałę o udzieleniu spółce TVN sp. z o.o. koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego o charakterze uniwersalnym. Decyzja w tej sprawie zostanie wydana po uzgodnieniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty warunków rezerwacji częstotliwości.

4.3 W lutym bieżącego roku upłynął także termin złożenia wniosku o udzielenie koncesji na nadawanie programu o charakterze społeczno – religijnym.

Wniosek o tę koncesję złożyła spółka Telewizja PULS sp. z o.o., będąca własnością dotychczasowego nadawcy programu TV Niepokalanów PULS – Prowincja Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych (Ojcowie Franciszkanie).

Trudności ekonomiczne producenta tego programu – spółki TV Familijna S.A. - spowodowały, że zakon Franciszkanów poszukiwał nowej formuły działalności nadawczej. Obecnie partnerem dla dotychczasowego koncesjonariusza jest spółka ANTENA 1 sp. z o.o., która jest powiązana kapitałowo z udziałowcami Telewizji POLSAT S.A.

4.4 Do procesu ponownego udzielania koncesji przystąpiły także podmioty, rozpowszechniające telewizyjne programy lokalne. Podmioty te zrzeszone są w tzw. sieci ODRA.

Większość z tych nadawców od stycznia 2001 roku współpracuje programowo i w zakresie sprzedaży czasu antenowego ze spółką Polskie Media S.A., która rozpowszechnia program telewizyjny TV 4. Współpraca ta przewiduje także retransmisję TV 4 w lokalnych stacjach w czasie, gdy nie są nadawane programy lokalne.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przygotowując ogłoszenie o możliwości uzyskania koncesji na nadawanie telewizyjnych programów lokalnych w zachodnim rejonie Polski, po spotkaniu z dotychczasowymi nadawcami, postanowiła uwzględnić ekonomiczne i programowe realia funkcjonowania tej grupy nadawców.

Ogłoszenie określa następujące warunki koncesji:

- nadawanie własnego programu lokalnego w wymiarze dwóch godzin na dobę,
- prawo do rozprowadzania programu innego nadawcy, którego sygnał jest niedostępny drogą naziemną na obszarze stacji nadawczej - w pozostałym czasie.

Takie rozwiązanie daje możliwość racjonalnego wykorzystania zasobów technicznych, z korzyścią dla odbiorcy, poprzez dostarczanie lokalnych treści oraz dostęp do programu ponadregionalnego.

Na ogłoszenie, dotyczące możliwości uzyskania koncesji na rozpowszechnianie telewizyjnych programów lokalnych w zachodnim rejonie Polski, wnioski złożyła spółka Telewizja ODRA sp. z o.o. Spółka jest kontynuatorem większościowego udziałowca podmiotów, tworzących tzw. sieć ODRA.

Z wyjątkiem stacji nadawczych w Koszalinie, Lubaniu i Radomsku, w postępowaniach o udzielenie koncesji bierze udział jedynie spółka Telewizja ODRA sp. z o.o.

4.5 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w 2003 roku nie dysponowała zasobem wolnych kanałów telewizyjnych, które mogłyby stać się podstawą do udzielenia koncesji. Korzystając z niektórych kanałów, zwolnionych przez spółkę Canal+ Polska, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji rozszerzyła koncesję Telewizja Niepokalanów PULS, o stację nadawczą w Bielsku Białej. Koncesja TVN została rozszerzona o stacje nadawcze w Gdyni i Suwałkach.

Jedyny nowy kanał z lokalizacją w Szczecinie o mocy 1 kW został ogłoszony jako podstawa do udzielenia bądź rozszerzenia koncesji.

4.6 W 2003 roku zwiększyła się oferta satelitarnych programów telewizyjnych. Rozwinęła się oferta programów tematycznych: TVN Meteo, TVN International, TVN Turbo, które są tworzone przez spółkę TVN sp. z o.o.

Usamodzielnione w postaci odrębnych koncesji zostały tzw. kanały tematyczne Telewizji POLSAT S.A., czyli POLSAT 2 i POLSAT SPORT. Kanały te stanowią element platformy cyfrowej. Spółka POLSAT S.A. wystąpiła także z nowym projektem pod nazwą ZDROWIE i URODA.

Operator drugiej platformy cyfrowej Canal + Polska wystąpił o udzielenie nowej koncesji satelitarnej na program MINI MINI, skierowany do najmłodszych odbiorców.

W 2003 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji udzieliła także koncesji na nadawanie nowych programów satelitarnych: KINO POLSKA, HIPIKA TV, i TV oraz przyjęła uchwałę w sprawie udzielenia koncesji na program pod nazwą 4fun.tv.

Rynek telewizji satelitarnych podlega ciągłym zmianom. Programy powstające na bazie dużych przedsięwzięć (na przykład na bazie programu rozpowszechnianego naziemnie - Telewizji POLSAT czy TVN) lub programy stanowiące element tzw. bukietu cyfrowego (CANAL +) mają największe szanse na trwałe zapisanie się w świadomości odbiorców. Mają też znacznie łatwiejszą drogę do zdobycia widowni ze względu na stabilne źródło finansowania oraz wsparcie w postaci silnej, znanej marki.

4.7 Operatorzy sieci telewizji kablowych - główny dystrybutor tych programów satelitarnych - poszukują kanałów polskojęzycznych, za które nie trzeba płacić nadawcom. Niszowe, wąsko wyspecjalizowane programy nie mogą jednak liczyć na przychody z reklam, w stopniu pozwalającym na zwrot kosztów produkcji. Z tego względu, a także z powodu stale kurczącego się rynku reklamowego, nadawcy programów satelitarnych, nieposiadający rezerw inwestycyjnych, popadają w problemy finansowe. Dzieje się tak w przypadku, gdy ambitnym zamierzeniom programowym, nie odpowiadają możliwości finansowe lub gdy projekt biznesowo nie został do końca przemyślany i opierał się na optymistycznych prognozach, bez uwzględnienia kosztów promocji i okresu inwestowania w produkcję.

Nadawcy, którzy nie potrafią zapewnić ciągłości emisji programu, poszukują inwestorów, występując do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji o wyrażenie zgody na zmiany własnościowe. Kłopoty takie przeżywały w 2003 roku spółki, posiadające koncesje na nadawanie programu telewizyjnego: Tele 5, TV CENTRUM, TV PILOT.

Koszty związane z produkcją programu telewizyjnego stanowią również barierę rozwoju społeczno-religijnych kanałów satelitarnych.

Emisję sygnału zawiesiła Telewizja Niepokalanów, zaś poziom nowego programu telewizyjnego TRWAM można określić jako nieprofesjonalny, ze względu na formę i środki przekazu.

Zjawisko fluktuacji telewizyjnych programów satelitarnych można uznać za naturalną drogę poszukiwania sposobu dotarcia, poprzez wąskie specjalizacje kanałów tematycznych, do „niszowej” grupy odbiorców. Można też uznać za uzupełnienie podstawowej działalności nadawców, pozwalające na wykorzystanie istniejących bibliotek programowych, potencjału organizacyjnego i technicznego. Programy satelitarne stanowią rodzaj eksperymentów programowych, otwierających drogę ku interaktywnej telewizji, która nie nadaje programu w tradycyjnym rozumieniu, lecz zachęca widza do kontaktu i zabawy z twórcami programu.

Wydanie koncesji na nadawanie programu satelitarnego nie jest związane z dokonaniem rezerwacji częstotliwości, a więc nie opiera się na wykorzystaniu tzw. „dobra rzadkiego” i nie ogranicza możliwości wydania innej koncesji. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyrażała, na wniosek nadawcy, zgodę na czasowe zawieszenie emisji niektórych programów. Przyjęła także rezygnację z próby uruchomienia przez spółkę RMF sp. z o.o. programu rozrywkowego RMF TV, uchylając koncesję na prośbę wnioskodawcy.

4.8 Cofnięciem koncesji zakończyło się istnienie naziemnego nadawcy lokalnego pod nazwą AMBER TV w Sopocie.

Ograniczone warunki techniczne oraz brak realnych możliwości finansowania programu od początku wydania koncesji były przyczyną trudności nadawcy. W 1999 roku spółka AMBER TV zwróciła się do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji o wyrażenie zgody na nabycie większościowych udziałów przez spółkę Telewizja Familijna S.A. oraz o retransmisję programu Telewizja Niepokalanów PULS, którego jest producentem. Po ogłoszeniu upadłości przez spółkę Telewizja Familijna S.A. zawieszono także emisję programu za pomocą stacji nadawczej AMBER TV.

Prezes URTiP wniósł do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wniosek o cofnięcie koncesji z powodu braku opłat za użytkowanie kanału telewizyjnego.

4.9 Systematycznie rozwija się rynek lokalnych programów przeznaczonych do rozpowszechniania w sieciach telewizji kablowej. Z inicjatywą tworzenia programu w sieciach kablowych występują do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji różne podmioty: osoby fizyczne, spółki, ośrodki kultury, stowarzyszenia, spółdzielnie mieszkaniowe. W

okresie sprawozdawczym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wydała 30 nowych koncesji na rozpowszechnianie programów w sieciach kablowych.

Podobnie jak w przypadku satelitarnych programów telewizyjnych, nie wszystkie programy w sieciach kablowych przetrzymują próbę czasu i zyskują stałe źródło finansowania. Dlatego też Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, na wniosek nadawców, wyraziła zgodę na zawieszenie emisji 10 programów, uchyliła 7 koncesji oraz dokonała cofnięcia 3 koncesji.

Postępowania w ramach ponownego udzielenia koncesji na nadawanie naziemnych programów telewizyjnych

4.10 Ogłoszenie w sprawie możliwości uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego za pomocą sieci 63 nadajników, obecnie użytkowanych przez Telewizję POLSAT, ukazało się 18 marca 2003 roku.

W związku z ogłoszeniem wpłynął jeden wniosek złożony przez dotychczasowego nadawcę – spółkę „Telewizja POLSAT” S.A.

26 listopada 2003 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła uchwałę o udzieleniu koncesji spółce „Telewizja POLSAT” S.A. na program telewizyjny, o charakterze uniwersalnym tzn. zawierający różne gatunki i formy telewizyjne oraz pokazujący różnorodną problematykę.

27 lutego 2004 roku Przewodniczący KRRiT, po dokonaniu uzgodnienia warunków technicznych rozpowszechniania programu z Prezesem Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, wydał decyzję w sprawie udzielenia koncesji spółce „Telewizja POLSAT” S.A.

Koncesja określa, zgodnie z deklaracją przedstawioną we wniosku, minimalny udział w programie audycji informacyjnych, publicystycznych, edukacyjnych i poradniczych oraz filmów dokumentalnych.

Zasięg ludnościowy koncesji wynosi 32,5 mln mieszkańców Polski (85,2 % ludności).

4.11 14 października 2003 roku ukazało się ogłoszenie w sprawie możliwości uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego za pomocą sieci nadajników, obecnie użytkowanych przez spółki TVN sp. z o.o. i Telewizja WISŁA sp. z o.o. Ogłoszenie stanowiło podstawę do składania wniosków o uzyskanie koncesji na rozpowszechnianie programu o charakterze uniwersalnym za pomocą sieci 32 nadajników.

W związku z ogłoszeniem wpłynął jeden wniosek złożony przez spółkę TVN sp. z o.o. 4 marca 2004 roku Krajowa Rada przyjęła uchwałę o udzieleniu koncesji spółce TVN sp. z o.o. na program telewizyjny, o charakterze uniwersalnym, tzn. zawierający różne gatunki i formy telewizyjne oraz pokazujący różnorodną problematykę.

4.12 16 grudnia 2003 roku ukazało się ogłoszenie w sprawie możliwości uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego o charakterze społeczno-religijnym za pomocą sieci 8 nadajników, obecnie użytkowanej przez Prowincję Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych (nadawcę programu pod nazwą Telewizja Niepokalanów PULS).

Ogłoszenie stanowiło również podstawę do składania wniosków o uzyskanie koncesji na rozpowszechnianie dwugodzinnych programów uniwersalnych o tematyce lokalnej za pomocą kanałów telewizyjnych, wykorzystywanych dotychczas przez:

Nazwa dotychczasowego nadawcy	Nazwa programu	Lokalizacja stacji
Stowarzyszenie Telewizyjne LUBAŃ	TV LUBAŃ	Lubań
Vigor - Telewizja Gorzów sp. z o.o.	TV VIGOR	Gorzów Wlkp.
BRYZA Telewizja Regionalna sp. z o.o.	TV BRYZA	Koszalin, Szczecin
Tadeusz Dąbrowski	Studio NTL	Radomsko
Telewizja Regionalna Zagłębia Miedziowego sp. z o.o.	TV LEGNICA	Głogów, Legnica, Lubin
Telewizja Dolnośląska sp. z o.o.	TELEWIZJA DOLNOŚLĄSKA	Opole, Świdnica, Wrocław
Telewizja Zielona Góra sp. z o.o.	TV ZIELONA GÓRA	Zielona Góra
Prywatna Telewizja AVAL sp. z o.o.	Telewizja AVAL	Jelenia Góra

Koncesje umożliwiają również rozprowadzanie programów innych krajowych nadawców naziemnych, których sygnał nie jest dostępny drogą naziemną, na obszarze objętym zasięgiem stacji nadawczej, rozprowadzającej program (w przypadku Lubania może to być również krajowy nadawca satelitarny).

W związku z punktem ogłoszenia, dotyczącym koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego o charakterze społeczno-religijnym wpłynął jeden wniosek złożony przez spółkę Telewizja PULS sp. z o.o. (będącą własnością dotychczasowego nadawcy Prowincji Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych).

Wnioski o uzyskanie koncesji na rozpowszechnianie programów uniwersalnych o tematyce lokalnej złożyła spółka Telewizja ODRA sp. z o.o. (we wszystkich ogłoszonych lokalizacjach z wyjątkiem lokalizacji w Lubaniu, gdzie o koncesję wystąpiła spółka Telewizja LUBAŃ – BOLESŁAWIEC sp. z o.o.). O koncesję na nadawanie programu w Radomsku wystąpiła również spółka NTL-TED sp. z o.o. (będąca współwłasnością dotychczasowego nadawcy).

Rozszerzenie koncesji o nowe kanały telewizyjne, zmiany techniczne koncesji naziemnych oraz postępowanie o cofnięcie koncesji

4.13 W roku sprawozdawczym Przewodniczący KRRiT wydał 3 decyzje w sprawie rozszerzenia koncesji naziemnych o nowe kanały telewizyjne.

Nr koncesji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Treść decyzji	przyrost odbiorców [tys.]
0093/94-T	Prowincja Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych (Telewizja Niepokalanów PULS)	Rozszerzenie koncesji o stację w Bielsku-Białej (kanał 27)	235
235/99-T	TVN sp. z o.o. (TVN)	Rozszerzenie koncesji o stację w Gdyni (kanał 42)	94
		Rozszerzenie koncesji o stację w Suwałkach (kanał 41)	67

4.14 Ogłoszenie z 16 grudnia 2003 roku stanowiło również podstawę do złożenia wniosków o udzielenie lub rozszerzenie koncesji na rozpowszechnianie programu

telewizyjnego za pomocą stacji nadawczej, zlokalizowanej w Szczecinie (kanał 40, ERP=1kW).

W związku z tym punktem ogłoszenia wpłynęły 3 wnioski złożone przez: Łukasza Borowieckiego, Prowincję Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych i spółkę Telewizja PULS sp. z o.o.

4.15 Decyzje w sprawie zmian naziemnych koncesji telewizyjnych:

Nr koncesji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Treść decyzji	przyrost odbiorców [tys.]
0003	Telewizja POLSAT S.A. (POLSAT)	Podniesienie ERP stacji w Krakowie	961
		Zmiana lokalizacji stacji w Ciechanowie, Giżycku, Zielonej Górze/Jemiołowie (wraz z podniesieniem ERP), zmiana wysokości zawieszenia anteny w Białymstoku i na Górze Jawor	227
		Zmiana lokalizacji stacji ze Starachowic na obiekt RTCN Przysucha/Kozłowiec wraz ze zwiększeniem ERP	215
		Zmiana lokalizacji stacji nadawczej z Wodzisławia Śl. do Rybnika	
		Przeniesienie stacji z obiektu Katowice/Bytków do Katowice/Kosztowy wraz z podniesieniem ERP	327
0093/94-T	Prowincja Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych (Telewizja Niepokalanów PULS)	Zmiana lokalizacji stacji w Łodzi, Gorlicach, Opolu	
0090/94-T	Stowarzyszenie Telewizyjne LUBAŃ (TV LUBAŃ)	Zmiana wysokości zawieszenia anteny stacji w Lubaniu	6
0103/94-T	Telewizja Regionalna Zagłębia Miedziowego sp. z o.o. (TV LEGNICA)	Zmiana lokalizacji stacji w Głogowie	86
198/96-T	Telewizja WISŁA sp. z o.o. (TVN Południe)	Podniesienie mocy stacji nadawczej w Kielcach	73
237/99-T	TVN sp. z o.o. (TVN - WARSZAWA)	Zmiana kanału z 21 na 33 stacji w Warszawie	
		Zwiększenie ERP stacji w Warszawie	217
238/99-T	TVN - ŁÓDŹ	Zamiana kanału z 26 na 21 stacji w Łodzi	

4.16 Decyzją Nr DK-026/2004 z 30 stycznia 2004 roku Przewodniczący KRRiT cofnął spółce AMBER TV sp. z o.o. koncesję na rozpowszechnianie programu pod nazwą AMBER TV w związku z zaprzestaniem emisji programu oraz nieuiszczaniem opłat za używanie częstotliwości. Nadawca został poinformowany o wszczęciu postępowania o cofnięcie koncesji i mimo wezwania Przewodniczącego KRRiT nie udzielił wyjaśnień.

Nowe koncesje na nadawanie satelitarnych programów telewizyjnych, zmiany koncesji istniejących oraz uchylenie koncesji

4.17 W roku sprawozdawczym Przewodniczący Krajowej Rady wydał 8 koncesji na satelitarne rozpowszechnianie programu telewizyjnego:

Nr koncesji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Charakter programu
288/2003-T	TELESTAR sp. z o.o. (iTV)	rozrywkowy
290/2003-T	TVN - 24 sp. z o.o. (TVN METEO)	poświęcony zjawiskom pogodowym
292/2003-T	SŁUŻEWIEC - Tory Wyścigów Konnych w Warszawie sp. z o.o. (HIPIKA TV)	poświęcony sportom konnym
296/2003-T	KINO POLSKA TV sp. z o.o. (KINO POLSKA)	filmowy
297/2004-T	Telewizja POLSAT S.A. (POLSAT SPORT)	sportowy
298/2004-T	Telewizja POLSAT S.A. (POLSAT 2)	uniwersalny
299/2004-T	TVN sp. z o.o. (TVN INTERNATIONAL)	uniwersalny
300/2004-T	TVN TURBO sp. z o.o. (TVN TURBO)	motoryzacyjny

Przewodniczący KRRiT wydał spółce POLSAT CYFROWY S.A. koncesję Nr 294/2003-RB na satelitarne bezprzewodowe rozprowadzanie programów (Polsat, TV 4, Telewizja Niepokalanów PULS, TELE 5 i RMF FM).

Do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wpłynęły również 3 wnioski o udzielenie koncesji na satelitarne rozpowszechnianie programu telewizyjnego:

Data wniosku	Nazwa wnioskodawcy (nazwa programu)	Charakter programu
09.10.2003	4fun.tv. sp. z o.o. (4fun.tv)	rozrywkowy
06.11.2003	CANAL+ Cyfrowy sp. z o.o. (MiniMini)	program dla dzieci
11.12.2003	Telewizja POLSAT S.A. (POLSAT ZDROWIE I URODA)	poświęcony zdrowiu i tematyce medycznej

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, 5 lutego 2004 roku, przyjęła uchwałę o udzieleniu koncesji na rozpowszechnianie programu pod nazwą 4fun.tv. Decyzja w sprawie udzielenia koncesji zostanie wydana po podjęciu uchwały w sprawie szczegółowych zapisów (zapisy programowe, reklamowe, dotyczące struktury udziałowej, sprawozdawczości finansowej) oraz po dokonaniu uzgodnienia warunków technicznych rozpowszechniania programu z Prezesem Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

4.18 W związku z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24 października 2002 roku w sprawie postanowień w koncesji spółki „Radio Muzyka Fakty” sp. z o.o., po uzyskaniu zgody nadawców, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokonała zmian, dotyczących konieczności uzyskania zgody na dokonanie zmian struktury

udziałowej/akcyjnej spółki, będącej nadawcą oraz w zakresie uprawnień kontrolnych KRRiT, w następujących koncesjach:

Nr koncesji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)
244/99-T	CANAL+ Cyfrowy sp. z o.o. (ALE KINO)
245/99-T	CANAL+ Cyfrowy sp. z o.o. (MINIMAX)
246/2000-RB	CANAL+ Cyfrowy sp. z o.o. (CYFRA+)
276/2002-T	Ponadregionalna Telewizja PULS sp. z o.o. (CZAS)
277/2002-T	ANTENA 2 sp. z o.o. (PILOT)
281/2002-T	GRUPA MULTIMEDIA sp. z o.o. (TELEWIZJA CENTRUM)
283/2002-T	CANAL+ Cyfrowy sp. z o.o. (CANAL+POLSKA)
284/2002-T	CANAL+ Cyfrowy sp. z o.o. (CANAL+POLSKA ŻÓŁTY)
285/2002-T	CANAL+ Cyfrowy sp. z o.o. (CANAL + POLSKA NIEBIESKI SPORT)

4.19 W roku sprawozdawczym Przewodniczący KRRiT wyraził zgodę na zawieszenie, do 15 grudnia 2003 roku, emisji programu satelitarnego TELEWIZJA CENTRUM.

Przewodniczący KRRiT wyraził również zgodę na skrócenie minimalnego czasu nadawania do 8 godzin na dobę. Wskutek kolejnego wniosku Przewodniczący KRRiT wyraził zgodę na zawieszenie do 30 marca 2004 roku emisji programu satelitarnego TELEWIZJA NIEPOKALANÓW II. Spółka ANTENA 2 sp. z o.o. nadawca programu PILOT, uzyskała zgodę Przewodniczącego KRRiT na nabycie udziałów przez podmiot zagraniczny.

4.20 23 lutego 2004 roku Przewodnicząca KRRiT wydała decyzję w sprawie uchylecia, na wniosek strony, koncesji Nr 274/2002-T, wydanej na rozpowszechnianie programu RMF TV.

Realizacja przez nadawców naziemnych i satelitarnych programów telewizyjnych obowiązku corocznego składania sprawozdań finansowych do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

4.21 Na podstawie art. 37a ustawy o radiofonii i telewizji Krajowa Rada w okresie sprawozdawczym monitorowała realizację obowiązku składania rocznych sprawozdań finansowych przez nadawców telewizyjnych.

Obligacja ta dotyczy wszystkich nadawców niezależnie od ich formy prawnej.

Forma prawna podmiotu	Liczba podmiotów
Spółki prawa handlowego	18
Instytucje kościelne	1
Osoby fizyczne	1
Uczelnie wyższe	1
Inne podmioty	1
Razem:	22

Pomimo wezwań Przewodniczącego KRRiT, spółka AMBER TV sp. z o.o. (koncesja Nr 242/99-T, cofnięta decyzją z 30 stycznia 2004 roku) nie przekazała sprawozdania finansowego.

Nowe koncesje na nadawanie programów telewizyjnych i radiowych w sieciach telewizji kablowej, zmiany istniejących koncesji oraz zawieszenie emisji programów

4.22 Przewodniczący KRRiT wydał 30 koncesji na rozpowszechnianie programów w sieciach kablowych. Koncesje otrzymały:

- osoby fizyczne - 16 koncesji,
- spółki z ograniczoną odpowiedzialnością – 7 koncesji,
- stowarzyszenie - 1 koncesję,
- spółdzielnie mieszkaniowe - 6 koncesji.

W 2003 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zorganizowała 5 spotkań z wnioskodawcami ubiegającymi się o koncesje na rozpowszechnianie programów w sieciach kablowych. Spotkania z wnioskodawcami pozwalają Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji lepiej poznać środowisko operatorów kablowych oraz podmiotów ubiegających się o koncesje.

Koncesje na rozpowszechnianie programów w sieciach kablowych w okresie sprawozdawczym otrzymały następujące podmioty:

Nr koncesji	Nazwa nadawcy	Adres siedziby	Nr zezw. URTiP	Nazwa operatora	Adres stacji czołowej
TK-0003/03	Bogdan Miszczak	ul. Grunwaldzka 20 38-460 Jedlicze	242/02	Karpacka Telewizja Kablowa sp. z o.o.	ul. Bohaterów Westerplatte (ZBR) Krosno
TK-0004/03	Joanna Krystyna Osiak- Kazanowska	ul. Krasińskiego 8 m 2 26-110 Skarżysko- Kamienna	459/02	Telewizja Kablowa DAMI sp. z o.o.	ul. Spółdzielcza 34 A Skarżysko-Kamienna
TK-0005/03	Zakładowa Spółdzielnia Mieszkaniowa Cementowni Ożarów	ul. Stodolna 5C 27-530 Ożarów	236/02	Zakładowa Spółdzielnia Mieszkaniowa Cementowni Ożarów	Os. Wzgórze bl. 40 Ożarów
TK-0006/03	Robert Stanisław Utkowski	ul. Jastrzębia 8 m 60 26-600 Radom	474/02	Telewizja Kablowa DAMI sp. z o.o.	ul. Żeromskiego 75 Radom
TK-0007/03	Tadeusz Rogoyski	ul. Słowackiego 24/68 35-060 Rzeszów	472/02	Telewizja Kablowa DAMI sp. z o.o.	ul. Ofiar Katynia 15 Rzeszów
			066/98	Telewizja Kablowa DAMI sp. z o.o.	ul. Pelczara 1A Rzeszów
			471/02	Telewizja Kablowa DAMI sp. z o.o.	ul. Orzeszkowej 2 Rzeszów
TK-0008/03	Spółdzielnia Mieszkaniowa Lokatorsko- Własnościowa „Pionier”	ul. Daszyńskiego 23 11-400 Kętrzyn	78- 1/2001/ Z(3)/02	TP S.A. Obszar TP S.A. w Olsztynie ul. Piłsudskiego 63 Olsztyn	ul. Daszyńskiego 23 Kętrzyn
TK-0009/03	Stanisław Józefowicz	Osiedle Zachód B18/F4 73-110 Stargard Szczeciński	176/02	KabelTon sp. z o.o.	ul. Bolesława Chrobrego 25 Stargard Szczeciński

IV. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ koncesyjny

TK-0010/03	Spółdzielnia DOLSAT	ul. Lipowa 4a 97-400 Bełchatów	80/02	Spółdzielnia DOLSAT	Os. Dolnośląskie 131/45 Bełchatów
TK-0011/03	Agencja Reklamy i Promocji „DAMI” sp. z o.o.	ul. Krótka 24a 58-500 Jelenia Góra	147/98	Telewizja Kablowa DAMI sp. z o.o.	ul. Wrocławska 26 Legnica
TK-0012/03	Agencja Reklamy i Promocji „DAMI” sp. z o.o.	ul. Krótka 24a 58-500 Jelenia Góra	470/02	Telewizja Kablowa DAMI sp. z o.o.	ul. Krótka 24a Jelenia Góra
TK-0013/03	Telewizja Miejska Gorzów sp. z o.o.	ul. Fabryczna 71 66-400 Gorzów Wielkopolski	223/98	KabelTon sp. z o.o.	ul. Kosynierów Gdańskich 51 Gorzów Wielkopolski
TK-0014/03	Dobre Radio sp. z o.o.	ul. Rojna 50E/26 91-134 Łódź	097/94	TOYA sp. z o.o.	ul. Umińskiego 10 Łódź
TK-0015/03	Wioletta Wojciechowska-Rybczyńska	ul. Mennicka 1/3 58-100 Świdnica	096/98	SATKABEL sp. z o.o.	ul. Kasztelańska 86 Wałbrzych
TK-0016/03	GRYFNET sp. z o.o.	ul. Koralkowa 27 71-220 Szczecin	52/03	GRYFNET sp. z o.o.	ul. Witkiewicza 39 Szczecin
TK-0017/03	Sylwester Ulanowski	ul. Chopina 5 09-500 Gostynin	094/02	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	ul. Parkowa 32 Gostynin
TK-0018/03	Robert Stanisław Utkowski	ul. Jastrzębia 8 m 60 26-600 Radom	139/03	Telewizja Kablowa DAMI sp. z o.o.	ul. Olszewskiego 2B Oświęcim
TK-0019/03	Roman Rybak	ul. Młynarska 4 B 56-400 Oleśnica	167/99	UPC Telewizja Kablowa sp. z o.o.	ul. Zwycięstwa 1B Oleśnica
			088/02	UPC Telewizja Kablowa sp. z o.o.	ul. Mickiewicza 23 Syców
TK-0020/03	Program Lokalny TV Polkowice sp. z o.o.	ul. Browarna 16 59-100 Polkowice	114/02	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	ul. Ratowników 2 Polkowice
TK-0021/03	Spółdzielnia Mieszkaniowa w Węgrowie	ul. Żeromskiego 7 07-100 Węgrów	70/03	Spółdzielnia Mieszkaniowa w Węgrowie	ul. Słowackiego 15 Węgrów
TK-0022/03	Stowarzyszenie Miastecka Telewizja Kablowa	ul. Długa 10 77-200 Miastko	18/02	Stowarzyszenie Miastecka Telewizja Kablowa	ul. Długa 10 Miastko
TK-0023/03	AUTOMATIC SERWIS sp. z o.o.	ul. Wyspiańskiego 10 A 87-300 Brodnica	315/02	AUTOMATIC SERWIS sp. z o.o.	ul. Szarych Szeregów 23 B Inowrocław
			313/02	AUTOMATIC SERWIS sp. z o.o.	ul. Nowowiejskiego 1 Konin
			310/02	AUTOMATIC SERWIS sp. z o.o.	ul. Wyspiańskiego 10A Brodnica
			314/02	AUTOMATIC SERWIS sp. z o.o.	ul. Chrobrego 16 Nakło
			309/02	AUTOMATIC SERWIS sp. z o.o.	ul. Bema 5 Szubin
			312/02	AUTOMATIC SERWIS sp. z o.o.	ul. Piastowska 5 Trzemeszno

IV. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ koncesyjny

			311/02	AUTOMATIC SERWIS sp. z o.o.	ul. Dreckiego 19 Gniewkowo
TK-0024/03	Mariusz Jerzy Trąbczyński	ul. Żeromskiego 32 m 33 87-400 Golub- Dobrzyń	162/03	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe MARTON Mariusz Trąbczyński	ul. Nowa 15 Golub Dobrzyń
			106/98	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe MARTON Mariusz Trąbczyński	ul. Młyńska 7 Chełmno
			94/98	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe MARTON Mariusz Trąbczyński	ul. Sikorskiego 30 Chełmża
			33/98	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe MARTON Mariusz Trąbczyński	ul. Mogileńska 1 Barcin
			27/98	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe MARTON Mariusz Trąbczyński	ul. Okrężna 3 Piechcin
			122/98	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe MARTON Mariusz Trąbczyński	ul. Spółdzielcza 5 Łabiszyn
			238/02	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe MARTON Mariusz Trąbczyński	ul. Fosa Jagiellońska 10 Kowalewo Pomorskie
			201/02	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe MARTON Mariusz Trąbczyński	ul. Główna 6 Jabłonowo Pomorskie
TK-0025/03	Barbara Józefa Smarczewska	ul. Brzegowa 5 A 57-100 Strzelin	111/02	Telewizja Kablowa VECTRA S.A	ul. Jana Pawła II 23 Strzelin
TK-0026/03	Białogrodzka Spółdzielnia Mieszkaniowa	ul. Kochanowskiego 26 78-200 Białogard	273/02	Białogrodzka Spółdzielnia Mieszkaniowa	ul. Kochanowskiego 26 78-200 Białogard
TK-0001/04	Spółdzielnia Mieszkaniowa Własnościowo- Lokatorska „DOM”	ul. 11-go Listopada 8/12 74-320 Barlinek	wew. U 03/03	Spółdzielnia Mieszkaniowa Własnościowo- Lokatorska „DOM”	ul. 11-go Listopada 7 Barlinek
TK-0002/04	Adam Tadeusz Przybyłowski	ul. Armii Krajowej 57E/10 83-110 Tczew	011/01	ZHU Telekab Adam Przybyłowski	ul. Jagiellońska 55 Tczew
TK-0003/04	Adam Tadeusz Przybyłowski	ul. Armii Krajowej 57E/10 83-110 Tczew	011/01	ZHU Telekab Adam Przybyłowski	ul. Jagiellońska 55 Tczew

IV. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ koncesyjny

TK-0004/04	Marek Betleja	ul. Górka 16 37-420 Rudnik	038/01	Telewizja Kablowa Diana Sp.j.	ul. Jana Pawła II 25 Stalowa Wola
			161/94	Telewizja Kablowa Diana Sp.j.	ul. 1000-lecia 8 D Nisko
			42/02	Telewizja Kablowa Diana Sp.j.	ul. S. Koper 3 Stalowa Wola
			62/98	Telewizja Kablowa Diana Sp.j.	ul. 8 Września Janów Lubelski
TK-0005/04	Andrzej Edward Szubryt	ul. Ks. Elżbiety 33/10 71-579 Szczecin	285/93	Szczecińska Spółdzielnia Mieszkaniowa	ul. Witkiewicza 37 Szczecin
TK-0006/04	Witold Wojak	ul. Abrahama 15/10 84-120 Władysławowo	054/03	Zakład Instalowania Systemów Antenowych AS-SAT	ul. Hallera 13 Władysławowo

Do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wpłynęły 44 wnioski o udzielenie koncesji lub o rozszerzenie koncesji na rozpowszechnianie programów. Przewodniczący KRRiT wydał, na podstawie uchwał Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, 6 decyzji dotyczących rozszerzenia koncesji o kolejne sieci kablowe:

- decyzja z 13 czerwca 2003 roku w sprawie zmiany koncesji nr TK-0003/01 udzielonej MEDIA PLUS sp. z o.o. – rozszerzenie o kolejne sieci kablowe, zlokalizowane w Lublinie i Gnieźnie,
- decyzja z 13 czerwca 2003 roku w sprawie zmiany koncesji nr TK-0005/97 udzielonej Małopolskiej Telewizji Kablowej S.TAR-TV sp. z o.o. – rozszerzenie o sieci kablowe w Tarnowie, Brzesku, Mielcu, Bochni i Dąbrowie Tarnowskiej,
- decyzja z 1 września 2003 roku w sprawie zmiany koncesji nr TK-0002/02 udzielonej Telewizji Miejskiej Stalowa Wola sp. z o.o. – rozszerzenie o kolejną sieć kablową, zlokalizowaną w Stalowej Woli,
- decyzja z 20 listopada 2003 roku w sprawie zmiany koncesji nr TK-0017/00 udzielonej TELE-TOP sp. z o.o. - rozszerzenie o kolejne sieci kablowe, zlokalizowane w Wąbrzeźnie, Augustowie, Szczytnie, Łodzi, Chełmie, Lublinie,
- decyzja z 10 grudnia 2003 roku w sprawie zmiany koncesji nr TK-0013/03 udzielonej Telewizji Miejskiej Gorzów sp. z o.o. – rozszerzenie koncesji o sieć kablową w Gorzowie Wielkopolskim,
- decyzja z 16 stycznia 2004 roku w sprawie zmiany koncesji nr TK-0017/00 udzielonej TELE-TOP sp. z o.o. – rozszerzenie o kolejną sieć kablową, zlokalizowaną w Olsztynie.

Przewodniczący KRRiT na wniosek koncesjonariuszy oraz na podstawie uchwał Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wydał 7 decyzji dotyczących uchylenia koncesji:

- decyzja z 28 maja 2003 roku w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0012/02 udzielonej Nyskiemu Towarzystwu Społeczno-Kulturalnemu z siedzibą w Nysie,
- decyzja z 16 lipca 2003 roku w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0004/95 udzielonej Jerzemu Antoniemu Mielczarkowi z Łodzi,
- decyzja z 1 września 2003 roku w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0038/94 udzielonej Marianowi Wachowiczowi z Jeleniej Góry,

- decyzja z 1 września 2003 roku w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0012/94 udzielonej Marianowi Wachowiczowi z Jeleniej Góry,
- decyzja z 10 października 2003 roku w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0017/98 udzielonej Lubelskiej Telewizji Kablowej sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni,
- decyzja z 15 października 2003 roku w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0031/95 udzielonej Henrykowi Kanczkowskiemu z Wejherowa,
- decyzja z 15 października 2003 r. w sprawie uchylenia decyzji koncesyjnej nr TK-0014/99 udzielonej Media Communications Sp. z o.o. z siedzibą w Kaliszu.

Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji podpisał także:

- 10 decyzji dotyczących zgody na zawieszenie emisji programu (wnioski spowodowane były problemami ekonomicznymi koncesjonariuszy oraz zmianami parametrów technicznych sieci),
- 12 decyzji dotyczących zmian w koncesjach (np. zmiany udziałowców, zmiany adresu siedziby koncesjonariusza, czasu emisji programu lub zmiany operatora sieci telewizji kablowej),
- 3 decyzje o pozostawieniu wniosku bez rozpoznania,
- 1 decyzję w sprawie umorzenia postępowania wobec wniosku o udzielenie koncesji na wniosek strony,
- 3 decyzje dotyczące cofnięcia koncesji o numerach TK-0017/94, TK-0025/94 i TK-0001/97,
- 1 decyzję w sprawie rozłożenia opłaty koncesyjnej na raty z naliczeniem opłaty prolongacyjnej.

Rejestracja programów rozprowadzanych w sieciach telewizji kablowej

4.23 Zgodnie z przepisami ustawy o radiofonii i telewizji Przewodniczący KRRiT jest organem rejestrującym programy rozprowadzane w sieciach telewizji kablowej.

W roku ubiegłym wpłynęło do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji 345 wniosków o rejestrację programów w sieciach telewizji kablowej (najczęściej jeden wniosek obejmuje więcej niż jeden program do rejestracji).

Przewodniczący KRRiT wydał 341 postanowień dotyczących wpisów do rejestru programów, rozprowadzanych w sieciach telewizji kablowej. Obecnie istnieje możliwość zarejestrowania ponad 400 różnych programów rozpowszechnianych drogą satelitarną.

W okresie sprawozdawczym wydanych zostało 8 decyzji, dotyczących pozostawienia wniosków bez rozpoznania m.in. ze względu na brak ważnych zezwoleń na eksploatację sieci kablowych, wydawanych przez Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

B. RADIO

Wprowadzenie

4.24 Priorytetowym zadaniem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w 2003 roku, w zakresie spraw koncesyjnych było zapewnienie prawnych podstaw do nadawania programów radiowych, w związku z zakończeniem siedmioletniego okresu ważności koncesji dla kolejnej grupy podmiotów.

Stworzenie dotychczasowym nadawcom możliwości przystąpienia do procesu ponownego udzielenia koncesji wymagało publicznego ogłoszenia częstotliwości, na których programy te były nadawane. Otworzyło to również szansę do ubiegania się o udzielenie koncesji nie tylko funkcjonującym już nadawcom, ale także wszystkim innym podmiotom zainteresowanym działalnością radiową. Wśród nowych wnioskodawców pojawiły się zarówno nowe, lokalne inicjatywy, jak i grupy medialne dążące do konsolidacji rynku. Aktywną rolę odegrały przede wszystkim spółki Ad.point sp. z o.o. i ESKA S.A.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji stanęła przed trudnymi decyzjami, mając do wyboru zapewnienie kontynuacji programu przez dotychczasowego nadawcę lub stworzenie na rynku nowej oferty programowej. W tym kontekście trzeba było również uwzględnić fakt, że wnioski dotychczasowych nadawców lokalnych, szczególnie w zakresie ekonomiczno-finansowym, wskazywały na trudną sytuację tych podmiotów. Determinacja właścicieli spółek lokalnych, deklarujących gotowość wniesienia środków finansowych z innej, już pozamedialnej działalności, dla zapewnienia dalszego finansowania produkcji i emisji programu, pozwoliła na pozytywną ocenę wniosków w tym zakresie.

4.25 Krajowa Rada prowadząc postępowanie w ramach tzw. ponownego udzielania koncesji jest związana przepisami ustawy o radiofonii i telewizji oraz kodeksu postępowania administracyjnego. Z przepisów tych wynika obowiązek oceny wniosków, w ramach tego postępowania, na takich samych zasadach jak wniosku o udzielenie koncesji. Obowiązkiem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji jest w uzasadnieniu decyzji rozstrzygających postępowanie wykazać, dlaczego wniosek jednego podmiotu przewyższa wnioski konkurencyjne. Zważywszy na te ograniczenia, niekiedy Krajowa Rada nie mogła, kierując się wyłącznie zamiarem umożliwienia dotychczasowemu nadawcy dalszej działalności, udzielić mu koncesji. Dlatego też mimo świadomości, że odmowa udzielenia koncesji spowoduje zniknięcie z mapy stacji radiowych uznanego przez środowisko lokalne nadawcy, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji była zmuszona wydać decyzję odmowną, jeśli nadawca nie był w stanie przedstawić wiarygodnych założeń na następne siedem lat.

4.26 Istotnym problemem w postępowaniu o udzielenie koncesji było także ustalenie, czy dotychczasowy nadawca realizował obowiązki, wynikające z ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Stowarzyszenie Autorów ZAiKS wnioskowało do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji o dopuszczenie do udziału w postępowaniach o ponowne udzielenie koncesji w przypadku, gdy zdaniem Stowarzyszenia, dotychczasowi nadawcy nie wnosili stosownych opłat lub nie posiadali ważnych licencji na nadawanie utworów muzycznych, słownych i słowno-muzycznych.

Krajowa Rada konsekwentnie odmawiała Stowarzyszeniu Autorów ZAiKS udziału w tych postępowaniach na prawach strony ze względu na fakt, że toczyło się ono w odniesieniu do wszystkich wnioskodawców, a nie tylko dotychczasowego koncesjonariusza.

Każdorazowo jednak biorąc pod uwagę informacje składane przez ZAiKS, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji prowadziła szczegółowe postępowanie wyjaśniające. W postępowaniu wyjaśniającym należało w szczególności ustalić, jakie były przyczyny niepodpisania licencji na nadawanie utworów chronionych przez ZAiKS, czy w czasie wykonywania dotychczasowej koncesji wnioskodawca nadawał chronione utwory, nie wnosząc opłat z tytułu praw autorskich i praw pokrewnych. W przypadku sporów sądowych między wnioskodawcą o Stowarzyszeniem ZAiKS, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zmierzała do ustalenia, czy zapadły prawomocne wyroki, czy były podpisane ugody i czy są one realizowane przez wnioskodawcę.

Brak respektowania praw autorskich i pokrewnych stał się jedną z przyczyn odmowy udzielenia koncesji.

4.27 Uznając potrzebę stałego rozwoju rynku radiowego, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w okresie sprawozdawczym wydała nowe koncesje o zasięgu lokalnym w tych miastach, w których dysponowała przekazanymi przez Prezesa URTiP wolnymi częstotliwościami, a więc w Warszawie, Pabianicach, Głogowie oraz w miejscowości Skomielna Czarna.

W okresie sprawozdawczym zakończyły się także postępowania zapoczątkowane w 2002 roku, dotyczące rozszerzenia koncesji o nowe stacje nadawcze. Nowe częstotliwości otrzymali nadawcy lokalni i diecezjalni (programy społeczno-religijne) oraz nadawca ponadregionalny (Radiostacja).

W połowie ubiegłego roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zakończyła przegląd częstotliwości radiowych, znajdujących się w jej dyspozycji, postanawiając przeznaczyć je częściowo jako podstawę do rozwoju nadawców ogólnokrajowych i ponadregionalnych, a także nadawców realizujących wyspecjalizowane programy muzyczne (muzyka klasyczna lub jazzowa) i dla nadawców lokalnych.

Nowe częstotliwości przekazane przez Prezesa URTiP dały także podstawę do ogłoszenia o możliwości uzyskania koncesji na program lokalny dla mniejszości kaszubskiej w Mechowie i Szemudzie oraz dla środowiska akademickiego w Kielcach.

4.28 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, w porozumieniu z Prezesem URTiP, dokonywała zmian warunków technicznych, określonych w koncesjach radiowych, w celu poprawy jakości i zasięgu sygnału. Zmiany takie są wynikiem indywidualnych wystąpień nadawców, którzy poszukują lepszych rozwiązań technicznych, tak aby dotrzeć do jak największej grupy odbiorców. Wiąże się to niekiedy z postulatem zmiany obszaru nadawania, który został określony w koncesji, poprzez przeniesienie stacji nadawczej do dużego miasta, dotychczas nieobjętego zasięgiem programu. Nadawcy często argumentowali swoje wnioski potrzebą zwiększenia konkurencyjności na rynku reklamy lokalnej. W takich przypadkach Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji odmawiała zmiany koncesji uznając, że przeniesienie nadajnika nie stanowi jedynie o zmianie technicznych parametrów stacji nadawczej, lecz wpływa na zmianę charakteru programu i grupy jego odbiorców, pozbawiając lokalną społeczność rozgłośni radiowej.

Niekiedy powodem wnioskowanych zmian technicznych były względy ekonomiczne. Po znacznej podwyżce opłat wprowadzonych przez spółkę TP Emitel, nadawcy decydowali

się na zmianę lokalizacji nadajnika, rezygnując z usług operatorskich, nawet gdy skutkiem tej zmiany było zmniejszenie zasięgu programu i ograniczenie liczby jego odbiorców.

4.29 Zmiany koncesji w okresie sprawozdawczym dotyczyły nie tylko spraw technicznych. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokonywała na wniosek nadawców zmian w strukturze własnościowej koncesjonowanych podmiotów. Znaczna liczba rozgłośni radiowych, wchodząca w skład grup kapitałowych AGORA, ESKA, Ad.point oraz Multimedia, podjęła kroki zmierzające do budowy silnych marek i wzmocnienia swojej pozycji na rynkach reklamowych.

Tworzeniu nowego, jednolitego wizerunku i podstaw do prowadzenia zintegrowanych kampanii promocyjnych posłużyło nadanie wspólnej nazwy programom lokalnym. Tak więc Agora wprowadziła, za zgodą Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, stały człon do nazw swoich stacji „Złote Przeboje” lub „Blue”.

Stacje, które po przekształceniach własnościowych lub w wyniku zawarcia umowy franchisingowej włączyły się do grupy ESKA, wprowadzały do swojej nazwy człon identyfikujący z tą grupą lub nową markę rozwijającego się równolegle z projektem ESKA formatu GOLD.

Grupa Ad.point, chcąc wykorzystać sukces w słuchalności osiągnięty przez Radio Planeta z Bytoma, postanowiła budować w oparciu o tę markę pozycję swojej stacji lokalnej w Krakowie.

Ujednolicenie marki towarzyszyło także powstaniu na bazie trzech stacji lokalnych w Krakowie, Warszawie i Szczecinie nowej oferty programowej – RMF Classic, realizowanej przez grupę Multimedia. Ta grupa rozpoczęła także budowę innego projektu radiowego pod nazwą RMF MAXXX, gdzie pierwszą stacją o tej nazwie jest dawne Radio Region z Krakowa.

Stacje diecezjalne i archidiecezjalne dokonywały zmiany nazwy w zależności od zawieranych bądź rozwiązywanych umów programowo - reklamowych ze spółką producencką PLUS. Usamodzielniające się stacje społeczno – religijne przybierały własne nazwy. Stacje wchodzące do spółki producenckiej zmieniały nazwę programu, dodając człon PLUS.

Wszyscy nadawcy występujący o zmianę nazwy złożyli deklaracje, że zmiana ta nie wpłynie negatywnie na realizację warunków programowych koncesji.

4.30 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji pozytywnie rozpatrzyła także kilka wniosków o podwyższenie określonego w koncesji limitu reklam dla stacji lokalnych. Należy to ocenić jako pozytywną tendencję wzmacniania się pozycji nadawców lokalnych, przy jednoczesnym nieznacznym rozwoju potencjału reklamowego na rynkach lokalnych. Jednak skala tego zjawiska jest zbyt mała aby uznać je za symptom poprawy udziału reklamy radiowej w tym segmencie. Można było także zaobserwować odwrotną tendencję – jedna ze stacji akademickich zrezygnowała całkowicie z prawa do nadawania reklam, chcąc w ten sposób uzyskać argument do negocjowania, ze Stowarzyszeniem ZAiKS, wysokości tantiem.

Z rynku reklamowego nie korzystają także podmioty, które uzyskały status nadawcy społecznego. W okresie sprawozdawczym o nadanie tego statusu wystąpiły trzy podmioty kościelne. Dzięki tym decyzjom podmioty te zostały zwolnione z opłat za udzielenie i rozszerzenie koncesji.

4.31 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji weryfikując, zgodnie z wyrokiem NSA wydanym w związku ze skargą spółki Radio Muzyka Fakty sp. z o.o., sposób określania obowiązków dotyczących przekształceń właścicielskich w podmiotach wykonujących koncesje, zaproponowała wszystkim koncesjonariuszom zmianę tych warunków koncesyjnych.

Nowa formuła oznacza powrót do rozwiązań, stosowanych przed 2001 rokiem, opierających się na pojęciu tzw. pierwotnych udziałowców. Osoby fizyczne lub prawne będące współnikami koncesjonariusza w dniu udzielenia koncesji, mają prawo swobodnie zbywać i nabywać między sobą udziały lub akcje w spółce. Natomiast przystąpienie nowego udziałowca do spółki, polegające na przejęciu więcej niż 49 % udziałów lub akcji oraz głosów, wymaga zgody Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Zdecydowana większość nadawców zaakceptowała propozycję Krajowej Rady, co umożliwiło dokonanie stosownych zmian w koncesjach.

Koncesje nadawców, którzy nie wyrazili zgody na proponowaną przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji nową formułę zapisów własnościowych, pozostały w niezmienionym kształcie co oznacza, że obowiązują w nich bardziej restrykcyjne ograniczenia, polegające na konieczności uzyskiwania zgody KRRiT w przypadku zmian w strukturze kapitałowej spółki powyżej 5 % udziałów lub akcji, niezależnie od tego, czy obejmuje je dotychczasowy udziałowiec czy też nowy podmiot.

Przekształcenia na rynku radiofonii są stałym zjawiskiem począwszy od 1997 roku. Jest to związane z koniecznością dokapitalizowania spółek, działających na rynku radiofonii lokalnej, zarówno ze względu na stale rosnące koszty działalności, jak i potrzeby inwestycyjne.

Powodem konsolidacji poprzez grupy kapitałowe nadawców lokalnych jest także konieczność oparcia o silne marki, korzystania ze wspólnych kampanii promocyjnych oraz pakietowej sprzedaży reklamowego czasu antenowego.

W okresie sprawozdawczym przekształcenia w spółkach, wykonujących koncesje na nadawanie lokalnego programu radiowego odbywały się z udziałem podmiotów AGORA S.A., ESKA S.A. Multimedia sp. z o.o. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyrażała zgodę na zmiany własnościowe, widząc zagrożenie dalszej działalności stacji radiowej cieszącej się dobrym odbiorem na rynku oraz mając na uwadze konieczność znacznego dokapitalizowania nadawcy, na co dotychczasowi udziałowcy nie posiadali środków finansowych. Pozostałe przypadki zmian właścicielskich były związane z porządkowaniem sytuacji w spółkach lub podniesieniem kapitału zakładowego w wyniku realizacji obowiązku zawartego w koncesji.

Postępowania w ramach ponownego udzielenia koncesji na nadawanie naziemnych programów radiowych

4.32 W okresie sprawozdawczym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji kontynuowała proces ponownego udzielania koncesji, na nadawanie naziemnych programów radiowych, w wyniku którego zostało wydanych 25 koncesji radiowych.

Wykaz ponownie wydanych koncesji radiowych

Nr koncesji	Data wydania	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Lokalizacja stacji
147/P/2003-R	29.04.2003	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe INTER PM sp. z o.o. (RADIO PM)	Kwidzyn

IV. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ koncesyjny

148/P/2003-R	11.06.2003	TWOJE RADIO sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE 106,2 FM)	Dziwiszów k/ Jeleniej Góry
149/P/2003-R	18.09.2003	Nasze Radio sp. z o. o. (NASZE RADIO)	Sieradz
150/P/2003-R	01.10.2003	Uniwersytet Zielonogórski (AKADEMICKIE RADIO INDEX)	Zielona Góra
151/P/2003-R	01.10.2003	Błachowiak (RADIO GNIEZNO)	Gniezno
152/P/2003-R	01.10.2003	RADIO HIT sp. Z o.o. (RADIO HIT)	Włocławek
153/P/2003-R	15.10.2003	MEDIA LOKALNE sp. z o.o. (RADIO FAN)	Knurów
154/P/2003-R	22.10.2003	Jan Babczyszyn Radio Jazz sp. z o.o. (RADIO 88,4 FM ZŁOTE PRZEBOJE)	Poznań
155/P/2003-R	03.11.2003	INFORADIO sp. z o.o. (TOK FM - PIERWSZE RADIO INFORMACYJNE)	Gdańsk, Gdynia, Katowice, Kraków Łódź, Poznań, Szczecin, Warszawa, Wrocław
156/P/2003-R	07.11.2003	MTM FM sp. z o.o. (RADIO MTM FM)	Starachowice
157/P/2003-R	18.11.2003	Fundacja Wzajemnej Pomocy Chrześcijańskiej (RADIO MAZURY)	Ostróda
158/P/2003-R	18.11.2003	Politechnika Łódzka (STUDENCKIE RADIO ŻAK POLITECHNIKI ŁÓDZKIEJ)	Łódź
159/P/2003-R	28.11.2003	IM 40 sp. z o.o. (RADIO POGODA 100,1 FM ZŁOTE PRZEBOJE)	Warszawa
160/P/2003-R	28.11.2003	ROM sp. z o.o. (RADIO KLASYKA 103,7 FM NAJPIĘKNIEJSZE MELODIE)	Warszawa
161/P/2003-R	28.11.2003	FM RADIO JAZZ sp. z o.o. (RADIO JAZZ)	Kraków, Warszawa
162/P/2003-R	16.12.2003	Miejski Dom Kultury w Piekarach Śląskich (RADIO PIEKARY)	Radzionków
163/P/2003-R	18.12.2003	BON TON RADIO S.A. (BON TON RADIO)	Chełm
164/P/2003-R	19.12.2003	Radio Bieszczady sp. z o.o. (RADIO BIESZCZADY)	Góra Tokarnia, Góra Laworta, Rzeszów, Sucha Góra
165/P/2004-R	09.01.2004	Kalisz (RADIO GRUDZIĄDZ)	Grudziądz
166/P/2004-R	13.01.2004	Radio BAB sp. z o.o. (RADIO BAB)	Łomża
167/P/2004-R	22.01.2004	Media Zamość sp. z o.o. (FAN FM ZAMOŚĆ)	Zamość
168/P/2004-R	16.02.2004	Przedsiębiorstwo Produkcyjno Usługowo- Handlowe MAKS sp. z o.o. (FAN FM)	Czarnorzeki, Tyczyn
169/P/2004-R	16.02.2004	Łomżyńska Agencja Informacyjna sp. z o.o. (RADIO ŁOMŻA)	Łomża
170/P/2004-R	23.02.2004	Radio TREFL sp. z o.o. (Radio TREFL 103 i 99,2 ZŁOTE PRZEBOJE)	Gdańsk, Gdynia
172/P/2004-R	12.03.2004	Nakielski Ośrodek Kultury (Radio Nakło)	Nakło n/Notecią

Wśród wydanych koncesji, 16 koncesji obejmuje nadawanie programu uniwersalnego, realizowanego w ramach różnych rodzajów audycji poświęconych tematyce lokalnej. Warstwa słowna w tych koncesjach, w zależności od wielkości miasta, wynosi 12 % w miastach powyżej 200 tys. mieszkańców lub 10 % w miastach poniżej 200 tys. i w całości jest poświęcona tematyce lokalnej. Nadawcy w ramach współpracy programowej mogą nadawać 33 % wspólnego programu w godzinach między 6.00 a 22.00 oraz wspólny program nocny.

Koncesja na nadawanie programu radiowego o charakterze informacyjno-publicystycznym, wydana spółce INFORADIO sp. z o.o. (TOK FM - PIERWSZE RADIO INFORMACYJNE), zobowiązuje nadawcę do udziału, w tygodniowym czasie nadawania programu w porze dziennej (tj. w godzinach 6.00 - 22.00), co najmniej 70 % warstwy słownej, tworzonej przez audycje informacyjne i publicystyczne.

Dwie koncesje zostały wydane na rozpowszechnianie programu o charakterze wyspecjalizowanym akademickim: Uniwersytetowi Zielonogórskiemu (AKADEMICKIE RADIO INDEX) oraz Politechnice Łódzkiej (STUDENCKIE RADIO ŻAK POLITECHNIKI ŁÓDZKIEJ). Udział audycji, skoncentrowanych na problemach środowiska akademickiego, wynosić ma co najmniej 10 % tygodniowego czasu nadawania programu.

Pozostałe 5 ponownie wydanych koncesji ma charakter wyspecjalizowany – muzyczny. Są to koncesje na rozpowszechnianie następujących programów:

Nazwa programu	Rodzaj specjalizacji muzycznej
RADIO 88,4 FM ŻŁOTE PRZEBOJE	utwory polskie i zagraniczne nie nowsze niż pięć lat
RADIO POGODA 100,1 FM ŻŁOTE PRZEBOJE	utwory polskie i zagraniczne nie nowsze niż pięć lat
Radio TREFL 103 i 99,2 ŻŁOTE PRZEBOJE	utwory polskie i zagraniczne nie nowsze niż pięć lat
RADIO KLASYKA 103,7 FM NAJPIĘKNIEJSZE MELODIE	muzyka poważna
RADIO JAZZ	muzyka jazzowa

4.33 Przewodniczący KRRiT wydał dwie decyzje w sprawie odmowy ponownego udzielenia koncesji:

- spółce Agencja Reklamowa EKS Radio Konin sp. z o.o. (decyzja Nr DK-212/2003 z 29 sierpnia 2003 roku) w związku niewywiązywaniem się nadawcy z zobowiązań wobec twórców, wynikających z przepisów ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, jak również z umów licencyjnych zawartych ze Stowarzyszeniem Autorów ZAiKS. Powyższe zarzuty zostały potwierdzone trzema prawomocnymi wyrokami sądowymi. Nadawca nie wywiązał się z zobowiązań pomimo licznych wezwań do spłaty zadłużenia;
- spółce FAKT sp. z o.o. (decyzja Nr DK-284/2003 z 1 grudnia 2003 roku) w związku z niewywiązywaniem się nadawcy z zobowiązań wobec ZUS, Urzędu Skarbowego, Stowarzyszenia ZAiKS oraz z zaleganiem od 17 lipca 2001 roku, z należnościami wobec Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z tytułu opłaty koncesyjnej (opłata za przedłużenie czasu obowiązywania koncesji do pełnych siedmiu lat).

Ponadto pozostawiono bez rozpoznania wnioski nr 085/2003 spółki Aida S.A. złożony na ogłoszenie z 5 sierpnia 2003 roku, w związku z brakiem obligatoryjnych załączników i dokumentacji, nieuzupełnionych do dnia 28 stycznia 2004 roku, pomimo wezwań i wyznaczenia kolejnych terminów.

4.34 Obecnie trwa postępowanie zapoczątkowane ogłoszeniem z 5 sierpnia 2003 roku, które stanowiło podstawę do składania wniosków o udzielenie koncesji na nadawanie 11 programów radiowych (za pomocą 16 nadajników). Termin składania wniosków upłynął 5 września 2003 roku.

W związku z ogłoszeniem wpłynęło 21 wniosków złożonych przez dotychczasowych nadawców (lub ich kontynuatorów) oraz przez nowe podmioty.

Krajowa Rada podjęła następujące uchwały w związku z prowadzonymi postępowaniami:

Data uchwały	Treść uchwały	Lokalizacja stacji
23.01.2003	Udzielenie koncesji Nakielskiemu Ośrodkowi Kultury	Nakło
05.02.2004	Udzielenie koncesji spółce ELITA sp. z o.o.	Osielsko k/Bydgoszczy
12.02.2004	Odmowa udzielenia koncesji obydwu wnioskodawcom: Nowe Radio sp. z o.o., Rozgłośnia Radiowa Radio OKO S.A.	Różan, Wyszaków
19.02.2004	Jarosław Dziemian (Radio JARD)	Białystok
19.02.2004	Ośrodek Kultury Gminy Grodzisk Mazowiecki (Radio BOGORIA)	Grodzisk Mazowiecki
03.03.2004	Radio AS sp. z o.o. (Radio AS)	Inowrocław
03.03.2004	Radio CCM sp. z o.o. (Radio CCM)	Cieszyn, Gliwice, Oświęcim, Szynclnia, Ustroń

Pozostałe postępowania związane z tym ogłoszeniem zostaną rozstrzygnięte po uzupełnieniu wniosków oraz ich ponownym zaopiniowaniu, po nadesłaniu brakujących informacji i dokumentów.

Nowe koncesje na nadawanie programów radiowych, rozszerzenie koncesji o nowe stacje nadawcze oraz inne zmiany techniczne skutkujące zwiększeniem zasięgu programu

4.35 W okresie sprawozdawczym Przewodniczący KRRiT wydał cztery decyzje w sprawie udzielenia nowych naziemnych koncesji radiowych.

Nr koncesji	Data wydania	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Charakter programu	Lokalizacja stacji
289/2003-R	27.06.2003	Rzymsko-Katolicka Parafia p.w. Nawiedzenia NMP (AIN KARIM Radio Skomielna Czarna)	społeczno-religijny	Skomielna Czarna
291/2003-R	01.07.2003	International Communication sp. z o.o. (104,4 GOLD FM)	muzyczno-kulturalny	Warszawa
293/2003-R	29.08.2003	TRES sp. z o.o. (RADIO PABIANICE)	uniwersalny	Pabianice
295/2003-R	12.11.2003	RADIO ELKA sp. z o.o. (RADIO ELKA GŁOGÓW)	uniwersalny	Głogów

4.36 W roku sprawozdawczym Przewodniczący KRRiT wydał sześć decyzji w sprawie rozszerzenia koncesji naziemnych o nowe częstotliwości.

Nr koncesji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Treść decyzji	przyrost odbiorców [tys.]
196/96-R	Fundacja Wzajemnej Pomocy Chrześcijańskiej (RADIO MAZURY)	Rozszerzenie koncesji o stację w Morągu i Olsztynku	20
010/P/2001-R	Archidiecezja Wrocławska (Katolickie Radio Rodzina)	Rozszerzenie koncesji o stację w Międzygórzu	36
024/P/2001-R	Diecezja Bielsko-Żywiecka (Anioł Beskidów - Beskidzkie Radio Katolickie)	Rozszerzenie koncesji o stacje w: Andrychowie, Oświęcimiu i Żywcu	272
046/P/2001-R	RADIOSTACJA sp. z o.o. (RADIOSTACJA)	Rozszerzenie koncesji o stację w Olsztynie	199
120/P/2002-R	Towarzystwo Rozwoju Rozgłośni Radiowej w Elblągu (Radio EL - Elbląg)	Zamiana częstotliwości w Elblągu	171
136/P/2002-R	Radio ELKA sp. z o.o. (Radio ELKA)	Rozszerzenie koncesji o stacje w Kościanie i Rawiczu	51

4.37 Przewodniczący KRRiT wydał decyzję w sprawie odmowy rozszerzenia koncesji o stację zlokalizowaną w Kutnie spółkom:

- Radio ESKA S.A. - w związku z propozycją realizowania programu muzycznego, nieodpowiadającą silnemu zapotrzebowaniu na rozgłoszenie radiową, nasyconą informacjami o treści lokalnej w Kutnie,
- RADIO PARADA sp. z o.o. - wnioskodawca nie oszacował nakładów niezbędnych do rozszerzonej działalności radiowej, jak również nie wskazał źródeł finansowania dodatkowych nakładów.

W okresie sprawozdawczym ukazały się trzy ogłoszenia Przewodniczącego KRRiT w sprawie udzielenia nowych lub rozszerzenia naziemnych koncesji radiowych – 20 maja i 23 września 2003 roku oraz 24 lutego 2004 roku.

Ogłoszenie z 20 maja 2003 roku stanowiło podstawę do składania wniosków o rozszerzenie o stacje z lokalizacją w Kościanie i Rawiczu koncesji, na nadawanie programu radiowego o charakterze uniwersalnym i udziale tematyki lokalnej w wymiarze nie mniejszym niż 10 % tygodniowego czasu nadawania programu.

W związku z ogłoszeniem wpłynął jeden wniosek złożony przez spółkę Radio ELKA sp. z o.o. Przewodniczący KRRiT wydał decyzję w sprawie rozszerzenia koncesji na nadawanie programu Radio ELKA.

Ogłoszenie z 23 września 2003 roku stanowiło podstawę do składania wniosków o:

- rozszerzenie koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego, docierającego do ponad 80 % ludności Polski. Przedmiotem ogłoszenia było 10 stacji nadawczych. Wpłynęło 18 wniosków złożonych przez trzy podmioty: Radio Muzyka Fakty sp. z o.o., Radio ZET sp. z o.o. i Warszawską Prowincję Redemptorystów;
- rozszerzenie koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego za pomocą sieci co najmniej 7 nadajników. Przedmiotem ogłoszenia było 6 stacji nadawczych. Wpłynęło 10 wniosków złożonych przez trzy podmioty: INFORADIO sp. z o.o., RADIOSTACJA sp. z o.o. i WAWA S.A.;
- rozszerzenie koncesji na nadawanie programu radiowego o charakterze uniwersalnym i udziale tematyki lokalnej w wymiarze nie mniejszym niż 10 % tygodniowego czasu

nadawania programu. Przedmiotem ogłoszenia było 9 stacji nadawczych. Wpłynęło 10 wniosków złożonych przez 7 podmiotów;

- udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze wyspecjalizowanym ze względu na poruszaną tematykę i odbiorcę, koncentrującego się na problemach i działalności środowiska akademickiego. Przedmiotem ogłoszenia była stacja z lokalizacją w Kielcach. Wpłynął jeden wniosek złożony przez Radio SBB Rodło sp. z o.o.;
- udzielenie lub rozszerzenie koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze wyspecjalizowanym muzycznym – muzyka jazzowa lub poważna. Przedmiotem ogłoszenia były 2 stacje nadawcze. Wpłynęło 6 wniosków złożonych przez trzy podmioty: FM RADIO JAZZ sp. z o.o., Muzyka Jazz Radio sp. z o.o., Opera FM sp. z o.o.;
- udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego, o charakterze uniwersalnym i udziale tematyki lokalnej w dziennej porze nadawania, w wymiarze nie mniejszym niż 10 % tygodniowego czasu nadawania. Przedmiotem ogłoszenia były 3 stacje nadawcze. Wpłynęło 7 wniosków złożonych przez 7 podmiotów.

Lista wnioskodawców została opublikowana 6 listopada 2003 roku.

Ogłoszenie z 24 lutego 2004 roku stanowiło podstawę do składania wniosków o:

- udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze uniwersalnym i udziale tematyki lokalnej, z elementami audycji dla mniejszości kaszubskiej, w dziennej porze nadawania, w wymiarze nie mniejszym niż 10 % tygodniowego czasu nadawania. Przedmiotem ogłoszenia były 2 stacje nadawcze z lokalizacją w Mechowie i Szemudzie;
- zmianę koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze społeczno-religijnym, polegającą na zamianie częstotliwości stacji nadawczej zlokalizowanej w Bydgoszczy;
- rozszerzenie koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze społeczno-religijnym, o stację nadawczą Skierniewice - Bartniki;
- rozszerzenie koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze uniwersalnym i udziale tematyki lokalnej w dziennej porze nadawania, w wymiarze nie mniejszym niż 10 % tygodniowego czasu nadawania, o stację nadawczą Wysocko Wielkie;
- rozszerzenie koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego, docierającego do ponad 80 % ludności Polski, o stację nadawczą Ostrołęka.

Termin składania wniosków upłynął 24 marca 2004 roku.

Zmiany techniczne skutkujące zwiększeniem zasięgu programów radiowych

4.38 Decyzje w sprawie zmian technicznych, skutkujących zwiększeniem zasięgu programów radiowych, wydane przez Przewodniczącego KRRiT w okresie sprawozdawczym, przedstawia poniższa tabela:

IV. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ koncesyjny

Nr koncesji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Treść decyzji	przyrost odbiorców [tys.]
001/P/2001-R	Radio Muzyka Fakty sp. z o.o. (RMF FM)	Zmiana charakterystyki promieniowania i wysokości zawieszenia anteny stacji w Szczawnicy oraz zwiększenie ERP stacji w Tarnowie	64
		Zmiana lokalizacji stacji z Zimnej Brzeźnicy do Żagania Wichowa, lokalizacji stacji w Ostrołęce wraz ze zwiększeniem ERP oraz zmiana charakterystyki promieniowania anteny w Koszalinie	203
003/P/2001-R	Warszawska Prowincja Redemptorystów (RADIO MARYJA)	Zmiana lokalizacji stacji w Kraśniku	14
		Zwiększenie ERP stacji w Leżajsk/ Giedlarowa	91
		Zmiana wysokości zawieszenia anteny stacji w Tarnobrzegu oraz zmiana lokalizacji stacji w Przemyśle	14
		Zmiana lokalizacji stacji w Gryficach i przeniesienie z Krzyża Wlkp. do Roska	13
		Zwiększenie ERP stacji w Bydgoszczy, zmiana lokalizacji stacji w Lubaniu, przeniesienie stacji z Radomska do Kamieńska, z Trzcinańska do Gogolic, zmiana charakterystyki. promieniowania anteny stacji w Przemyśle	116
008/P/2001-R	Archidiecezja Przemyska Obrządku Łacińskiego (RADIO FARA - Rozgłośnia Archidiecezji Przemyskiej)	Zmiana lokalizacji stacji z Jarosławia do Średni k/ Przemyśla	175
028/P/2001-R	Diecezja Zielonogórsko- Gorzowska (RADIO PLUS ZIELONA GÓRA)	Zmiana wysokości zawieszenia anteny i polaryzacji stacji w Zielonej Górze	34
031/P/2001-R	Radio POMOŻE sp. z o.o. (RADIO BLUE 103,5 FM)	Zwiększenie ERP i zmiana lokalizacji stacji w Osiełsku k/ Bydgoszczy	264
044/P/2001-R	Radio Toruń sp. z o.o. (96,7 GOLD FM)	Zmiana charakterystyki promieniowania anteny stacji w Toruniu	27
048/P/2001-R	Radio Warmia-Mazury WA-MA S.A. (RADIO Wa-Ma MRAŁOWO)	Zwiększenie ERP stacji w Mrałowie	8
070/P/2001-R	Diecezja Tarnowska (RADIO PLUS TARNÓW)	Zmiana lokalizacji stacji nadawczej z obiektu Krynica/ Góra Parkowa na obiekt Krynica/ Góra Jaworzyna	16
088/P/2002-R	Radio WEEKEND sp. z o.o. (RADIO WEEKEND)	Zmiana lokalizacji stacji w Chojnicach	32
094/P/2002-R	RADIO WANDA sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE WANDA 92,5 FM)	Zmiana lokalizacji i zwiększenie ERP stacji nadawczej w Krakowie	449
098/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Białystok)	Zmiana lokalizacji oraz Zwiększenie ERP stacji w Białymstoku	69

IV. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ koncesyjny

100/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Olsztyn)	Zwiększenie ERP oraz wysokości zawieszenia anteny stacji w Olsztynie	58
107/P/2002-R	Agencja Radiowo-Telewizyjna FAMA sp. z o.o. (Radio FAMA)	Zwiększenie ERP stacji w Kielcach	112
108/P/2002-R	VIGOR MEDIA sp. z o.o. (VIGOR FM RADIO)	Zwiększenie ERP i zmiana polaryzacji anteny stacji w Koszalinie	35
109/P/2002-R	FUNDACJA KRAKOWSKIEGO RADIA AKADEMICKIEGO ŻAK (eX FM)	Zmiana lokalizacji stacji w Krakowie	3
111/P/2002-R	Rozgłośnia Radiowa "REZONANS" sp. z o.o. (RADIO ESKA 99,1 FM)	Zmiana lokalizacji z Sosnowca do Katowic/Kosztowy wraz ze zwiększeniem ERP	617
117/P/2002-R	REGION sp. z o.o. (RADIO REGION)	Zmiana lokalizacji stacji z Pietrzejowic do Krakowa, zwiększenie ERP	531
117/P/2002-R	REGION sp. z o.o. (RADIO REGION)	Zmiana lokalizacji i zwiększenie ERP stacji w Krakowie	114
119/P/2002-R	WIBOR sp. z o.o. (RADIO BLUE 103,8 FM)	Zmiana lokalizacji stacji ze Skawiny do Krakowa	18
142/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Lublin)	Zwiększenie ERP stacji w Lublinie	59
203/97-R	Jerzy Kalisz (RADIO GRUDZIĄDZ)	Zmiana charakterystyki promieniowania anteny stacji w Grudziądzu	8
213/97-R	ELITA sp. z o.o. (RADIO ELITA)	Zmiana charakterystyki promieniowania anteny stacji w Osielsku k/ Bydgoszczy	67
214/97-R	Radio AS sp. z o.o. (Radio AS)	Zmiana lokalizacji i polaryzacji anteny stacji w Inowrocławiu	44
221/97-R	Jarosław Dziemian (Radio JARD)	Zmiana lokalizacji stacji w Białymstoku	4
267/2001-R	ARCOLA sp. z o.o. (RMF CLASSIC-WARSZAWA)	Zmiana lokalizacji stacji w Warszawie	243
280/2002-R	Nadawca sp. z o.o. (RADIO PLUS WARSZAWA)	Zwiększenie ERP stacji w Warszawie	345

4.39 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła również następujące uchwały w sprawie zwiększenia mocy (ERP) oraz zmiany lokalizacji stacji nadawczych:

Nr koncesji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Treść uchwały
001/P/2001-R	Radio Muzyka Fakty sp. z o.o. (RMF FM)	Przeniesienie stacji z Radomska do Dobromierza
002/P/2001-R	Radio ZET sp. z o.o. (RADIO ZET)	Zwiększenie ERP stacji w Zamościu

IV. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ koncesyjny

003/P/2001-R	Warszawska Prowincja Redemptorystów (RADIO MARYJA)	Zmiana lokalizacji stacji w Bielsku Białej
		Zwiększenie ERP stacji w Ciechanowie
		Zmiana lokalizacji stacji w Hrubieszowie
		Zmiana lokalizacji stacji w Warszawie wraz ze zmianą częstotliwości
		Zwiększenie ERP stacji w Kłodzku
011/P/2001-R	Diecezja Elbląska (RADIO PLUS ELBLĄG)	Zmiana lokalizacji stacji w Elblągu
019/P/2001-R	Diecezja Warszawsko-Praska (RADIO WARSZAWA PRAGA)	Zwiększenie ERP stacji w Warszawie
032/P/2001-R	Radio Inowrocław sp. z o.o. (RADIO GRA INOWROCŁAW)	Zwiększenie ERP stacji w Inowrocławiu
034/P/2001-R	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe HITT sp. z o.o. (FLASH)	Zwiększenie ERP i zmiana lokalizacji stacji w Wiśle
035/P/2001-R	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe HITT sp. z o.o. (FLASH OPOLE)	Zmiana lokalizacji stacji z Wysokiej do Opola
049/P/2001-R	Radio Warmia-Mazury WA-MA S.A. (RADIO Wa-Ma)	Zwiększenie ERP i zmiana lokalizacji stacji w Olsztynie
050/P/2001-R	Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe HITT Bielsko sp. z o.o. (RADIO DELTA)	Zmiana lokalizacji stacji w Bielsku Białej
082/P/2001-R	RADIO KLAKSON sp. z o.o. (RADIO BLUE 106,6 FM)	Zwiększenie ERP stacji w Wysokiej
085/P/2001-R	WAWA S.A. (RADIO WAWA)	Zwiększenie ERP stacji w Białymstoku
		Zwiększenie ERP i zmiana lokalizacji stacji w Gdańsku
		Zmiana lokalizacji stacji w Gdyni
		Zwiększenie ERP stacji w Krakowie
		Zwiększenie ERP stacji w Lublinie
		Zwiększenie ERP stacji w Olsztynie
		Zwiększenie ERP stacji w Szczecinie
		Zwiększenie ERP stacji w Warszawie
088/P/2002-R	Radio WEEKEND sp. z o.o. (Radio WEEKEND)	Zwiększenie ERP stacji w Chojnicach
107/P/2002-R	Agencja Radiowo-Telewizyjna FAMA sp. z o.o. (RADIO FAMA)	Zwiększenie ERP stacji w Kielcach
116/P/2002-R	RADIO MAZOWSZE sp. z o.o. (ROCK RADIO MAZOWSZE 95,8 FM)	Zwiększenie ERP stacji w Nowym Dworze Mazowieckim
118/P/2002-R	WIBOR sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE ECHO)	Zwiększenie ERP stacji w Krynicy
		Zwiększenie ERP stacji w Nowym Targu
126/P/2002-R	Muzyczne Radio sp. z o.o. (MUZYCZNE RADIO)	Zwiększenie ERP stacji w Komarnie
135/P/2002-R	PUH „HITT” sp. z o.o. (Planeta 101,3 FM)	Zmiana lokalizacji stacji ze Skawiny do Krakowa
137/P/2002-R	Radio PÓLNOC sp. z o.o. (RADIO PÓLNOC)	Zwiększenie ERP stacji w Goleniowie
148/P/2003-R	TWOJE RADIO sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE 106,2 FM)	Zmiana lokalizacji stacji w Dziwiszowie
234/98-R	Opera FM sp. z o.o. (RMF CLASSIC – KRAKÓW)	Zwiększenie ERP stacji w Krakowie
249/2000-R	RM Media sp. z o.o. (TKM FM)	Zmiana lokalizacji stacji w Łodzi
259/2000-R	Multimedia Plus sp. z o.o. (ROCK RADIO WIELKOPOLSKA)	Zwiększenie ERP stacji w Poznaniu

261/2001-R	Prawosławna Diecezja Białostocko-Gdańska (RADIO ORTODOXIA)	Zwiększenie ERP stacji w Białymstoku
293/2003-R	TRES sp. z o.o. (RADIO PABIANICE)	Zwiększenie ERP stacji w Pabianicach

Decyzje w wyżej wymienionych sprawach są w trakcie przygotowywania lub zostaną wydane po zajęciu przez Prezesa URTiP stanowiska w sprawie technicznych warunków rozpowszechniania programów.

4.40 Przewodniczący KRRiT wydał 5 decyzji w sprawie odmowy zwiększenia mocy (ERP) lub zmiany lokalizacji stacji nadawczych:

- odmowa zmiany koncesji Nr 001/P/2001-R, udzielonej spółce Radio Muzyka Fakty sp. z o.o. (RMF FM), polegającej na przeniesieniu stacji z Wrocławia Żórawiny na obiekt Ślęza wraz ze zwiększeniem ERP do 120 kW. Przeprowadzona przez URTiP analiza kompatybilności wykazała, że proponowana zmiana spowodowałaby bardzo duży wzrost zakłóceń pracujących stacji polskich i zagranicznych. Ponadto z informacji uzyskanych z Dolnośląskiego Oddziału Okręgowego URTiP wynika, że w momencie uruchomienia jeszcze jednego nadajnika radiowego ze stosunkowo dużą mocą ERP w proponowanej lokalizacji, może nastąpić przekroczenie norm w zakresie tzw. silnych pól. To z kolei bezpośrednio może naruszyć warunki ochrony środowiska zwłaszcza w sytuacji, gdy przy obiekcie RTCN Ślęza przebiega ruchliwy szlak turystyczny.
- odmowa zmiany koncesji Nr 002/P/2001-R, udzielonej spółce Radio ZET sp. z o.o. (RADIO ZET), polegającej zwiększeniu ERP stacji w Łodzi do 20 kW. Proponowana zmiana spowodowałaby duże ograniczenie zasięgu stacji Radia Maryja 90,2 MHz w Radomsku oraz wpłynęłaby zakłóceńowo na pracę stacji Katolickiego Radia Zamość 90,1 MHz, a także ograniczyłaby zasięg stacji wykorzystującej częstotliwość w Piotrkowie Trybunalskim 89,9 MHz (zaplanowanej dla publicznego Radia Łódź S.A.).
- odmowa zmiany koncesji Nr 003/P/2001-R, udzielonej Warszawskiej Prowincji Redemptorystów (RADIO MARYJA), polegającej zwiększeniu ERP stacji w Kwidzynie do 0,3 kW. Z przeprowadzonych obliczeń wynika, że po przeniesieniu stacji Radia Maryja 96,9 MHz z Iławy do RTCN w Kisielicach (z jednoczesnym podwyższeniem wysokości zawieszenia anteny oraz zwiększeniem mocy ERP do 7,5 kW), Kwidzyn i okolice mają zapewnione pokrycie programem Radia Maryja z tej stacji. W ocenie Krajowej Rady celowość modyfikacji parametrów technicznych stacji Kwidzyn 87,9 MHz poprzez zwiększenie mocy ERP z 0,1 do 0,3 kW nie znajduje uzasadnienia z uwagi na fakt, że przy ERP=0,1 kW średni promień zasięgu stacji w Kwidzynie wynosi około 10 km.
- odmowa zmiany koncesji Nr 036/P/2001-R, udzielonej spółce Radio Las Vegas sp. z o.o. (RADIO BRAWO), polegającej na przeniesieniu stacji z Ciechocinka do Torunia. Krajowa Rada stwierdziła, że przeniesienie stacji do Torunia spowodowałoby utratę lokalnego charakteru stacji (dla Ciechocinka). Na terenie Torunia działają już rozgłośnie radiowe o charakterze uniwersalnym i zasięgu lokalnym („Radio GRA” i „96,7 GOLD FM”).
- odmowa zmiany koncesji Nr 116/P/2002-R, udzielonej spółce RADIO MAZOWSZE sp. z o.o. (ROCK RADIO MAZOWSZE 95,8 FM), polegającej na zwiększeniu ERP stacji w Nowym Dworze Mazowieckim z 0,5 do 2,0 kW. Krajowa Rada stwierdziła, że zgoda na zwiększenie ERP stacji do 2 kW, a co za tym idzie objęcie zasięgiem programu całej Warszawy, spowodowałaby jednocześnie utratę przez nadawany program atrybutu lokalności dla mieszkańców Łomianek i gmin sąsiednich, w wyniku radykalnej zmiany wielkości grupy potencjalnych odbiorców oraz jej struktury demograficznej i społecznej. Obszar nadawania projektowany w ogłoszeniu Przewodniczącego KRRiT z 24 lipca 2001 roku o możliwości uzyskania koncesji na nadawanie programu za pomocą stacji

nadawczej, zlokalizowanej w Nowym Dworze Mazowieckim, stanowił istotny warunek postępowania zakończonego wydaniem decyzji w sprawie udzielenia koncesji. W odniesieniu do tego warunku, w koncesji zostały określone obowiązki dotyczące udziału w programie tematyki lokalnej, z punktu widzenia osób zamieszkujących obszar, objęty zasięgiem sygnału stacji nadawczej wskazanej w koncesji.

Zmiany koncesji w związku z wyrokiem NSA w sprawie z powództwa spółki Radio Muzyka Fakty sp. z o.o.

4.41 W następstwie przyjęcia uchwały Nr 38/2003 z 13 lutego 2003 roku, zgodnie z orzeczeniem NSA, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji za zgodą koncesjonariuszy dokonała zmian w koncesjach m.in. w zakresie obowiązków dotyczących przekształceń właścicielskich w spółkach wykonujących koncesje.

Warunki koncesyjne w nowym brzmieniu oznaczały powrót do poprzednio stosowanych przez Krajową Radę rozstrzygnięć m.in. poprzez przywrócenie pojęcia tzw. pierwotnego udziałowca oraz swobodnego nabywania udziałów przez nowe podmioty do poziomu 49 %, w spółkach wykonujących koncesje.

W okresie sprawozdawczym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokonała zmian zapisów koncesyjnych w 70 koncesjach na nadawanie naziemnych programów radiowych.

Zmiany w koncesjach w zakresie obowiązków, dotyczących przekształceń właścicielskich w spółkach wykonujących koncesję, zostały dokonane przez Krajową Radę za zgodą koncesjonariuszy w decyzjach wydanych w okresie od maja 2001 roku do lutego 2003 roku.

Trzech nadawców nie wyraziło zgody na dokonanie zmian w koncesjach.

W wydanych decyzjach, w 27 przypadkach (w tym w 18 koncesjach przyznanych spółce „Radio ESKA” S.A. z siedzibą w Warszawie i w 3 koncesjach przyznanych spółce „Radio Warmia-Mazury WA-MA” S.A. z siedzibą w Olsztynie) dostosowano jednocześnie strukturę właścicielską do aktualnej dokumentacji przedstawionej przez koncesjonariusza. Powyższe zmiany nie wymagały zgody Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji na zmiany w strukturze właścicielskiej.

Wykaz koncesji, w których dokonano zmiany zapisów właścicielskich

Nr koncesji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)
001/P/2001-R	Radio Muzyka Fakty sp. z o.o. (RMF FM)
030/P/2001-R	BIS - Media sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE PULS 95,6 FM)
031/P/2001-R	Radio POMOŻE sp. z o.o. (RADIO BLUE 103,5 FM)
032/P/2001-R	Radio Inowrocław sp. z o.o. (RADIO GRA INOWROCŁAW)
034/P/2001-R	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe HITT sp. z o.o. (FLASH)
035/P/2001-R	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe HITT sp. z o.o. (FLASH OPOLE)
036/P/2001-R	Radio Las Vegas sp. z o.o. (RADIO BRAWO)
037/P/2001-R	Radio VANESSA sp. z o.o. (RADIO VANESSA)
038/P/2001-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Bydgoszcz)
041/P/2001-R	ESKA NORD sp. z o.o. (RADIO ESKA NORD)
042/P/2001-R	Radio PLESINO sp. z o.o. (MEGA FM)
045/P/2001-R	Radio ESKA S.A. (HIT FM)
047/P/2001-R	Radio Warmia-Mazury WA-MA S.A. (RADIO Wa-Ma IŁAWA)

IV. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ koncesyjny

048/P/2001-R	Radio Warmia-Mazury WA-MA S.A. (RADIO Wa-Ma MRAŁOWO)
049/P/2001-R	Radio Warmia-Mazury WA-MA S.A. (RADIO Wa-Ma)
050/P/2001-R	PUH HITT Bielsko sp. z o.o. (RADIO DELTA)
055/P/2001-R	Radio REKORD FM S.A. (RADIO REKORD FM)
057/P/2001-R	Radio 90 sp. z o.o. (RADIO 90 FM)
058/P/2001-R	RADIO RADOM sp. z o.o. (RADIO RADOM)
060/P/2001-R	ALEX MEDIA sp. z o.o. (ALEX)
061/P/2001-R	Regionalne Przedsiębiorstwo Związkowe sp. z o.o. (RADIO BLUE 94,5 FM)
073/P/2001-R	RADIO KOŁOBRZEG sp. z o.o. (RADIO KOŁOBRZEG)
074/P/2001-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Łódź)
077/P/2001-R	Radio LELIWA sp. z o.o. (RADIO LELIWA)
078/P/2001-R	RADIO PLAMA sp. z o.o. (RADIO ESKA SZCZECIN)
079/P/2001-R	Radio Bielsko sp. z o.o. (RADIO BIELSKO)
080/P/2001-R	RADIO KLAKSON sp. z o.o. (RADIO BLUE 106,1 FM)
081/P/2001-R	RADIO KLAKSON sp. z o.o. (RADIO BLUE 101,7 FM)
082/P/2001-R	RADIO KLAKSON sp. z o.o. (RADIO BLUE 106,6 FM)
084/P/2001-R	Radio Gra sp. z o.o. (RADIO GRA)
086/P/2002-R	MAKS-TARNÓW sp. z o.o. (RADIO MAKS-TARNÓW)
087/P/2002-R	MAKS-BOCHNIA sp. z o.o. (RADIO MAKS-BOCHNIA)
088/P/2002-R	Radio WEEKEND sp. z o.o. (RADIO WEEKEND)
092/P/2002-R	PARTYTURA sp. z o.o. (RADIO KISS 93,5 FM)
094/P/2002-R	RADIO WANDA sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE WANDA 92,5 FM)
096/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Toruń)
097/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Warszawa)
098/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Białystok)
099/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Kielce)
100/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Olsztyn)
102/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Zielona Góra)
103/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Leszno)
104/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Poznań)
105/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Piła)
106/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Gorzów)
107/P/2002-R	Agencja Radiowo-Telewizyjna FAMA sp. z o.o. (RADIO FAMA)
108/P/2002-R	VIGOR MEDIA sp. z o.o. (VIGOR FM RADIO)
111/P/2002-R	Rozgłosnia Radiowa „Rezonans” sp. z o.o. (Radio ESKA 99,1 FM)
112/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Wrocław)
116/P/2002-R	RADIO MAZOWSZE sp. z o.o. (ROCK RADIO MAZOWSZE 95,8 FM)
117/P/2002-R	REGION sp. z o.o. (RADIO REGION)
118/P/2002-R	WIBOR sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE ECHO)
119/P/2002-R	WIBOR sp. z o.o. (RADIO BLUE 103,8 FM)
121/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Opole)
126/P/2002-R	Muzyczne Radio sp. z o.o. (MUZYCZNE RADIO)
128/P/2002-R	Radio ABC sp. z o.o. (Radio ABC)
129/P/2002-R	POROZUMIENIE RADIOWE - POZNAŃ sp. z o.o. (107,4 GOLD FM)
130/P/2002-R	PPHU "FAMA" sp. z o.o. (Radio FAMA Sochaczew 94,9 FM)
135/P/2002-R	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe HITT sp. z o.o. (FLASH Małopolska)
139/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Kraków)
140/P/2002-R	Zakład Usługowo-Handlowy UZNAM sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE NA FALI 89,8 FM)
141/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA BEŁCHATÓW)
141/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA BEŁCHATÓW)
142/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Lublin)
142/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Lublin)
144/P/2002-R	Pilskie Radio i TV 100 sp. z o.o. (RADIO 100)
145/P/2002-R	RADIO PARADA sp. z o.o. (RADIO PARADA)

278/2002-R	AGENCJA WYDAWNICZA I MARKETINGOWA MEDIABANK S.A. (PiN 102 FM - Pieniądz i Nowoczesność)
279/2002-R	SPECTRUM FM sp. z o.o. (RADIO 94 FM)

Przekształcenia właścicielskie w spółkach wykonujących koncesje na nadawanie naziemnych programów radiowych

4.42 Koncesje na rozpowszechnianie programów radiowych mogą być udzielane osobom fizycznym posiadającym obywatelstwo polskie i stałe miejsce zamieszkania w Polsce oraz osobom prawnym, które mają siedzibę w Polsce.

Nadawcy prowadzący działalność w formie spółek z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółek akcyjnych mają możliwość dodatkowego finansowania swojej działalności poprzez podwyższenie kapitału zakładowego i swobodne dopuszczenie nowych wspólników do poziomu 49 % udziałów w strukturze kapitałowej spółki.

W przypadku konieczności wprowadzenia zmian w strukturze kapitałowej spółki, przekraczających próg 49 %, nadawcy mają możliwość wystąpienia do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji o wyrażenie zgody.

W okresie sprawozdawczym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyraziła zgodę 13 podmiotom na zmianę zapisów koncesyjnych w części dotyczącej struktury właścicielskiej.

W przypadku spółek: „Pomorska Stacja Radiowa” sp. z o. o. z siedzibą w Szczecinie i „ARCOLA” sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyraziła zgodę na objęcie przez spółkę „MULTIMEDIA” sp. z o.o., będącą wspólnikiem w dniu udzielania koncesji, 100 % udziałów w kapitale zakładowym. Akceptacja dla zmian w strukturze udziałowej spółek wynikała zarówno z realizacji zapisów koncesyjnych, dotyczących podniesienia kapitału zakładowego, jak i z umożliwienia realizacji projektu radiowego RMF CLASSIC.

W trzech przypadkach Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyraziła zgodę na objęcie udziałów przez spółkę AGORA S.A., poprzez dopisanie spółki do struktury kapitałowej jako udziałowca pierwotnego, co w konsekwencji umożliwia objęcie przez nowego udziałowca ponad 49 % udziałów.

Zgodę Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji na objęcie 100 % udziałów przez spółkę AGORA S.A. otrzymała spółka „Radio TAK” sp. z o.o. z siedzibą w Kielcach. Zmiana udziałowca powinna przyczynić się do rozwoju spółki, a tym samym do zwiększenia atrakcyjności emitowanego programu.

W spółce „INFORADIO” sp. z o.o. decyzją Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji do listy wspólników spółki dopisani zostali nowi wspólnicy: AGORA S.A. i „INFOR” sp. z o.o.

W spółce „Multimedia Plus” sp. z o.o. decyzją Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji do listy wspólników spółki dopisani zostali nowi wspólnicy: AGORA S.A. i osoba fizyczna.

W pozostałych przypadkach decyzje dotyczyły następujących nadawców:

- „Radio Inowrocław” sp. z o.o. z siedzibą w Inowrocławiu,
- „Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe HITT” sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach,
- „Agencja Radiowo-Telewizyjna FAMA” sp. z o.o. z siedzibą w Kielcach,
- „VIGOR MEDIA” sp. z o.o. z siedzibą w Słupsku,
- „Radio Plesino” sp. z o.o. z siedzibą w Pszczynie,

- „Radio ABC” sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie,
- „ADA CORPORATION” sp. z o.o. z siedzibą w Częstochowie,
- „International Communication” sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie.

Toczą się również postępowania związane z przekształceniami właścicielskimi w spółkach:

- „OPERA FM” sp. z o.o.
- „Regionalne Przedsiębiorstwo Związkowe” sp. z o.o.
- „R.M. MEDIA” sp. z o.o.
- „International Communication” sp. z o. o.

Zmiany koncesji w zakresie warunków dotyczących programu i reklamy

4.43 Przewodniczący Krajowej Rady wydał 27 decyzji w sprawach dotyczących programu (25 decyzji w sprawie zmiany nazwy programu, z których 3 dotyczyły również zmiany charakteru programu, 1 zmiana dotyczyła czasu nadawania programu, a 1 zmiana możliwości wydzielenia pasm lokalnych).

Nr koncesji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Treść decyzji
017/P/2001-R	Diecezja Radomska (RADIO PLUS RADOM)	Zmiana nazwy programu z KATOLICKIE RADIO RADOMSKIE AVE na RADIO PLUS RADOM
027/P/2001-R	Diecezja Zielonogórsko-Gorzowska (RADIO PLUS GORZÓW)	Zmiana nazwy programu z RADIO GORZÓW PLUS na RADIO PLUS GORZÓW
030/P/2001-R	BIS - Media sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE PULS 95,6 FM)	Zmiana nazwy programu z TWOJE RADIO PULS 95,6 FM na ZŁOTE PRZEBOJE PULS 95,6 FM
043/P/2001-R	CITY RADIO sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE C 96,6 FM)	Zmiana nazwy programu z RADIO C 96,6 FM Złote Przeboje na ZŁOTE PRZEBOJE C 96,6 FM
044/P/2001-R	Radio Toruń sp. z o.o. (RADIO TORUŃ 96,7 GOLD FM)	Zmiana nazwy programu z 96,7 GOLD FM na RADIO TORUŃ 96,7 GOLD FM
045/P/2001-R	Radio ESKA S.A. (HIT FM)	Zmiana nazwy programu z Radio ESKA TRÓJMIASTO na HIT FM
063/P/2001-R	Diecezja Płocka (KATOLICKIE RADIO PŁOCK)	Zmiana nazwy programu z RADIO PLUS PŁOCK na KATOLICKIE RADIO PŁOCK
070/P/2001-R	Diecezja Tarnowska (RDN Małopolska)	Zmiana nazwy programu z RADIO PLUS TARNÓW na RDN Małopolska
083/P/2001-R	RADIO REJA sp. z o.o. (RADIO ESKA SZCZECINEK)	Zmiana nazwy programu z Radio ReJa na RADIO ESKA SZCZECINEK
093/P/2002-R	KKK FM S.A. (ZŁOTE PRZEBOJE KOLOR 90,4 FM)	Zmiana nazwy programu z RADIO KOLOR WROCŁAW 90,4 FM ZŁOTE PRZEBOJE na ZŁOTE PRZEBOJE KOLOR 90,4 FM
094/P/2002-R	RADIO WANDA sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE WANDA 92,5 FM)	Zmiana nazwy programu z RADIO WANDA 92,5 FM na ZŁOTE PRZEBOJE WANDA 92,5 FM

IV. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ koncesyjny

109/P/2002-R	FUNDACJA KRAKOWSKIEGO RADIA AKADEMICKIEGO ŻAK (eX FM)	Zmiana nazwy programu z RADIO ŻAK na eX FM
111/P/2002-R	Rozgłośnia Radiowa „REZONANS” sp. z o.o. (RADIO ESKA 99,1 FM)	Zmiana nazwy programu z RADIO REZONANS na RADIO ESKA 99,1 FM
113/P/2002-R	Diecezja Legnicka (RADIO PLUS LEGNICA)	Wydzielenie pasm programowych w celu rozpowszechniania audycji o tematyce lokalnej w wymiarze nie większym niż 2 godziny na dobę
117/P/2002-R	REGION sp. z o.o. (RMF MAXXX)	Zmiana nazwy programu z RADIO REGION na RMF MAXXX
118/P/2002-R	WIBOR sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE ECHO)	Zmiana nazwy programu z RADIO ECHO na ZŁOTE PRZEBOJE ECHO
119/P/2002-R	WIBOR sp. z o.o. (RADIO BLUE 103,8 FM)	Zmiana nazwy programu z RADIO ECHO 103,8 FM na RADIO BLUE 103,8 FM
122/P/2002-R	Pomorska Stacja Radiowa sp. z o.o. (RMF CLASSIC – SZCZECIN)	Zmiana nazwy programu z RADIO PSR na RMF CLASSIC-SZCZECIN, charakteru programu i struktury programowej
135/P/2002-R	PUH „HITT” sp. z o.o. (PLANETA 101,3 FM)	Zmiana nazwy programu z FLASH Małopolska na PLANETA 101,3 FM
140/P/2002-R	Zakład Usługowo-Handlowy UZNAM sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE NA FALI 89,8 FM)	Zmiana nazwy programu z RADIO NA FALI 89,8 FM ZŁOTE PRZEBOJE na ZŁOTE PRZEBOJE Na Fali 89,8 FM
148/P/2003-R	TWOJE RADIO sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE 106,2 FM)	Zmiana nazwy programu z Twoje Radio 106,2 FM ZŁOTE PRZEBOJE na ZŁOTE PRZEBOJE 106,2 FM
228/98-R	Karolina sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE KAROLINA 91,2 FM)	Zmiana nazwy programu z KAROLINA na nazwę: ZŁOTE PRZEBOJE KAROLINA 91,2 FM
230/98-R	O!LE sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE O!LE 92,8 FM)	zmiana nazwy programu z O!Le na ZŁOTE PRZEBOJE O!LE 92,8 FM
234/98-R	Opera FM sp. z o.o. (RMF CLASSIC - KRAKÓW)	Zmiana nazwy programu z RADIO OPERA na RMF CLASSIC - KRAKÓW, zmiana charakteru programu i struktury programowej
250/2000-R	LOKALNE ROZGŁOŚNIE RADIOWE Sp. z o. o. (ZŁOTE PRZEBOJE RES 95,7 FM)	Zmiana nazwy programu z RES 95,70 na ZŁOTE PRZEBOJE RES 95,7 FM
261/2001-R	Prawosławna Diecezja Białostocko-Gdańska (RADIO ORTODOXIA)	Rozszerzenie czasu nadawania programu do 4 godzin dziennie w godzinach 16.00-20.00
267/2001-R	ARCOLA sp. z o.o. (RMF CLASSIC-WARSZAWA)	Zmiana nazwy programu z RADIO ZDROWIE na RMF CLASSIC-WARSZAWA, charakteru programu i struktury programowej

4.44 W okresie sprawozdawczym 5 decyzji Przewodniczącego KRRiT dotyczyło limitu nadawanych reklam

107/P/2002-R	Agencja Radiowo-Telewizyjna FAMA sp. z o.o. (RADIO FAMA)	Rozszerzenie czasu reklamowego z 2 do 7 % dziennego czasu nadawania programu
069/P/2001-R	Archidiecezja Poznańska (EMAUS - KATOLICKIE RADIO POZNAŃ)	Zmniejszenie czasu reklamowego z 15 do 2 % dziennego czasu nadawania programu
039/P/2001-R	Politechnika Białostocka (RADIO AKADERA)	Zmiana w zakresie limitu reklam - program nie będzie zawierał reklam i audycji sponsorowanych

090/P/2002-R	Opatowski Ośrodek Kultury (RADIO OPATÓW)	Rozszerzenie czasu reklamowego do 2 % dziennego czasu nadawania programu
157/P/2003-R	Fundacja Wzajemnej Pomocy Chrześcijańskiej (RADIO MAZURY)	Rozszerzenie czasu reklamowego z 7 do 15 % dziennego czasu nadawania programu

Przyznanie statusu nadawcy społecznego

4.45 Przewodniczący KRRiT wydał 3 decyzje w sprawie przyznania statusu nadawcy społecznego:

Nr koncesji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)
008/P/2001-R	Archidiecezja Przemyska Obrządku Łacińskiego (RADIO FARA - ROZGŁOŚNIA ARCHIDIECEZJI PRZEMYSKIEJ)
114/P/2002-R	Archidiecezja Częstochowska (KATOLICKIE RADIO FIAT)
289/2003-R	Rzysko-Katolicka Parafia p.w. Nawiedzenia NMP (AIN KARIM Radio Skomielna Czarna)

Nadawcy społeczni są ustawowo zwolnieni z opłat za udzielenie i zmianę (rozszerzenie) koncesji.

Odroczenie terminu płatności, rozłożenie na raty opłaty koncesyjnej, umorzenia odsetek od zaległości we wnoszeniu opłat koncesyjnych

4.46 Opłata koncesyjna pobierana jest za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji. Jednocześnie ust. 2 zawiera delegację dla Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji do ustalania w porozumieniu z Ministrem Finansów, w drodze rozporządzenia wysokości tej opłaty.

W tym trybie Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wydała rozporządzenie z 4 lutego 2000 roku w sprawie opłat za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych.

W 2003 roku był kontynuowany proces ponownego udzielania koncesji. Procesowi towarzyszyła z jednej strony recesja na rynku reklamowym, z drugiej zaś uaktywnił się proces koncentracji kapitałowej w mediach radiowych. Wymienione zjawiska stanowiły podstawową przyczynę trudności związanych z uiszczaniem opłat koncesyjnych, szczególnie w przypadku nadawców niepowiązanych z grupami kapitałowymi.

Ustawa o radiofonii i telewizji nie przewiduje w sposób bezpośredni możliwości rozkładania na raty opłat z tytułu udzielenia koncesji, a zgodnie z art. 217 Konstytucji ustalanie zasad przyznawania ulg i umorzeń w stosunku do nakładanych podatków i innych danin publicznych, następuje w drodze ustawy.

Minister Finansów, w piśmie z 28 lipca 2000 roku, wyraził stanowisko w sprawie możliwości i zasadności rozkładania na raty wierzytelności z tytułu opłat za udzielanie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych.

Opierając się na regulacjach ustawy o radiofonii i telewizji, Minister Finansów zwrócił uwagę na § 10 rozporządzenia w sprawie opłat za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, w którym wskazano, że opłaty koncesyjne stanowią

dochód budżetu państwa. Wobec tego opłaty koncesyjne, o których mowa w przepisach rozporządzenia KRRiT, spełniają przesłanki art. 2 § 2 ustawy Ordynacja podatkowa. W Ordynacji podatkowej stwierdza się, że w sytuacji gdy inne przepisy nie stanowią inaczej, do opłat i innych niepodatkowych należności budżetu państwa stosuje się przepisy działu III.

W dziale III w art. 48 § 1 dopuszcza się odroczenie terminu płatności takiej należności wraz z odsetkami za zwłokę. Rozłożenie na raty następuje na wniosek podatnika i ze względu na jego ważny interes. Ordynacja podatkowa wprowadza obowiązek ustalenia opłaty prolongacyjnej w przypadku wydania pozytywnej decyzji. Stawka opłaty prolongacyjnej wynosi 50 % ustawowej stawki odsetek za zwłokę, ogłaszanej przez Ministra Finansów w „Monitorze Polskim”.

W stanowisku Ministra Finansów z 28 lipca 2000 roku stwierdza się, że decyzje w zakresie odraczania terminu płatności oraz rozkładania na raty, może podejmować samodzielnie organ uprawniony do określenia wysokości opłaty z tytułu udzielenia koncesji, a więc Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, kierując się przesłanką ważnego interesu podatnika.

4.47 W okresie sprawozdawczym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji rozpatrzyła pozytywnie jeden wniosek, złożony przez koncesjonariusza, o rozłożenie na raty opłaty koncesyjnej. W wydanej decyzji naliczono opłatę prolongacyjną na dodatkową kwotę w wysokości 628,30 zł.

W jednym przypadku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, nie znajdując dostatecznych podstaw, odmówiła wyrażenia zgody na rozłożenie na raty opłaty koncesyjnej.

4.48 Ordynacja podatkowa w art. 67 § 1 określa, iż w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym organ podatkowy na wniosek podatnika, może umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe lub odsetki za zwłokę. O tego rodzaju przesłance „ważnego interesu” można mówić np. w razie znacznego obniżenia zdolności płatniczych dłużnika, spowodowanego trudną sytuacją, której nie mógł przewidzieć lub której nie mógł zapobiec. Natomiast pod pojęciem „interesu publicznego” należy rozumieć potrzebę, której zaspokojenie powinno służyć zbiorowości mieszkańców.

W okresie sprawozdawczym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji rozpatrzyła pozytywnie 2 wnioski o umorzenie zaległych odsetek od nieterminowo wniesionej opłaty za udzielenie koncesji.

W przypadku jednego podmiotu Krajowa Rada odmówiła wyrażenia zgody na umorzenie zaległych odsetek od nieterminowo wniesionej opłaty za udzielenie koncesji.

W 2003 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji umorzyła 46.362 zł. z tytułu odsetek od nieterminowo wniesionych opłat za udzielenie koncesji

Realizacja obowiązku corocznego składania sprawozdań finansowych przez nadawców radiowych

4.49 Koncesjonariusze zgodnie z art. 37a ustawy o radiofonii i telewizji zobowiązani są do corocznego składania Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji sprawozdania finansowego, w formie przewidzianej w ustawie z 29 września 1994 roku o rachunkowości lub według zasad określonych przez wewnętrzne przepisy kościelne, zgodnie z § 1 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z 15 listopada 2001 roku. Dodatkowo nadawcy są proszeni, aby

przekazywane do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji sprawozdania finansowe poświadczone zostały przez Urząd Skarbowy.

Zgodnie z ustawą o rachunkowości, roczne sprawozdania finansowe jednostek podlegają zatwierdzeniu nie później niż 6 miesięcy, a dla podmiotów skonsolidowanych nie później niż 8 miesięcy, od dnia bilansowego.

W okresie sprawozdawczym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji monitorowała wywiązywanie się nadawców z obowiązku składania sprawozdań jak i samą sprawozdawczość finansową nadawców, a analiza przesłanej dokumentacji stanowiła podstawę do oceny kondycji finansowej koncesjonowanych podmiotów.

Informacje dotyczące sytuacji ekonomiczno – finansowej znajdują się w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

4.50 Blisko połowa koncesjonariuszy nadesłała sprawozdania finansowe za 2002 rok do końca III kwartału 2003 roku. Do pozostałych koncesjonariuszy zostały wysłane wezwania o przesłanie sprawozdań finansowych.

Obowiązek złożenia sprawozdania finansowego za 2002 rok ciążył na następujących podmiotach:

FORMA PRAWNA PODMIOTU	LICZBA NADAWCÓW
spółki prawa handlowego	97
instytucje kościelne	39
osoby fizyczne	18
uczelnie wyższe	7
inne podmioty	9
RAZEM:	170

Do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przekazano 97 % wymaganych sprawozdań dotyczących wyników nadawców osiągniętych w 2002 roku.

Sprawozdań finansowych, mimo wezwań nie przekazali następujący koncesjonariusze:

- AIDA S.A. - koncesja Nr 211/97-R, obowiązująca do 10 marca 2004 roku. Złożony przez spółkę wniosek o ponowne przyznanie koncesji na program radiowy pozostawiono bez rozpoznania;
- RACJA sp. z o.o. - koncesja Nr 243/99-R. W styczniu 2004 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji postanowiła wszcząć postępowanie o cofnięcie koncesji;
- Archidiecezja Elbląska (Radio PLUS Elbląg) - koncesja Nr 011/P/2001-P. Stacja nie nadaje programu;
- Archidiecezja Koszalińsko-Kołobrzeska (Radio PLUS Koszalin) - koncesja Nr 013/P/2001R Stacja nie nadaje programu.

Większość (60 %) koncesjonowanych nadawców w 2002 roku prowadziło działalność w formie spółek prawa handlowego. Podmioty te przedstawiły sprawozdania finansowe za 2002 rok pełne lub uproszczone, zgodnie ze znowelizowaną ustawą o rachunkowości. Sprawozdania zawierały bilans, rachunek zysków i strat, w nielicznych przypadkach wraz z opinią i raportem biegłego rewidenta.

Osoby fizyczne wykonujące koncesje przedstawiły roczne rozliczenia podatkowe oraz „Księgi przychodów i rozchodów” prowadzonej działalności gospodarczej, w wielu przypadkach dużo szerszej niż działalność nadawcza.

Koncesjonariusze prowadzący działalność w ramach innych form prawnych, tacy jak wyższe uczelnie, stowarzyszenia, fundacje, centra kultury i sztuki oraz miejskie domy kultury, przedstawili sprawozdania zgodne z ustawą o rachunkowości, dotyczące całości prowadzonej działalności.

4.51 Rok 2002 był pierwszym rokiem, za który z obowiązku przedstawienia sprawozdań finansowych wywiązała się większość nadawców kościelnych.

Ustawa o rachunkowości w przepisach ogólnych określa zasady rachunkowości oraz ustala, że przepisy ustawy stosuje się do podmiotów mających siedzibę lub miejsce sprawowania zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wśród których wymienia się także inne osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej.

Minister Finansów może w drodze rozporządzenia określić dla jednostek nie będących spółkami handlowymi, jeżeli nie prowadzą działalności gospodarczej, szczególne zasady rachunkowości.

Minister Finansów wydał 15 listopada 2001 roku rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad rachunkowości dla niektórych jednostek nie będących spółkami handlowymi, nieprowadzących działalności gospodarczej. W rozporządzeniu określa się również obowiązek sporządzania rocznych sprawozdań finansowych przez jednostki nieprowadzące działalności gospodarczej.

W rozporządzeniu stwierdza się, że *Kościelne osoby prawne prowadzą rachunkowość według zasad określonych przez wewnętrzne przepisy kościelne, dotyczące tych jednostek.*

Taka treść przepisu nie zwalnia jednak z obowiązku prowadzenia rachunkowości w ogóle, a więc i podsumowania rocznej działalności sprawozdaniem finansowym.

Jednak część nadawców kościelnych w odpowiedzi na wezwania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, dotyczące obowiązku złożenia sprawozdania finansowego informowała, że nie obowiązuje ich sprawozdawczość finansowa, są bowiem kościelnymi osobami prawnymi, nieprowadzącymi działalności gospodarczej. Ta grupa nadawców powoływała się na postanowienia Konkordatu między Stolicą Apostolską a Rzeczypospolitą Polską oraz na ustawę o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego.

Podobne stanowisko reprezentowała Warszawska Prowincja Redemptorystów, której udzielono koncesję Nr 003/P/2001-R w czerwcu 2001 roku na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze społeczno-religijnym pod nazwą „Radio Maryja”. Decyzją Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji nadano Warszawskiej Prowincji Redemptorystów status nadawcy społecznego, co skutkowało zwolnieniem z opłaty za udzielenie koncesji.

Warszawska Prowincja Redemptorystów wniosła, 11 stycznia 2002 roku, skargę do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W skardze do NSA koncesjonariusz nie zgadzał się ze stanowiskiem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wyrażonym w decyzji: *obowiązek corocznego składania sprawozdań finansowych dotyczy każdego nadawcy, niezależnie od formy organizacyjnej*. Zdaniem koncesjonariusza, gdyby ustawodawca chciał nałożyć na nadawcę społecznego obowiązek przewidziany w ustawie o radiofonii i telewizji, uczyniłby to przez wyraźne wskazanie nadawcy społecznego.

Naczelny Sąd Administracyjny 13 października 2003 roku wydał wyrok oddalający skargę Warszawskiej Prowincji Redemptorystów. W uzasadnieniu NSA podkreślił, iż nadawcę społecznego w równym stopniu jak pozostałych nadawców obejmuje obowiązek corocznego składania Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji sprawozdania finansowego. Sprawozdanie finansowe przedstawiane Krajowej Radzie musi być sporządzone zgodnie z zasadami, określonymi przez wewnętrzne przepisy kościelne.

V. KRAJOWA RADA RADIOFONII I TELEWIZJI A NADAWCY PUBLICZNI

A. RADIOFONIA PUBLICZNA

5.1 Rozwój bazy nadawczej programów radia publicznego odbywa się w oparciu o projekty sieci oraz wnioski składane przez nadawców, dotyczące dokonania niezbędnych uzupełnień w określonych rejonach kraju.

Rozwój w oparciu o projekty sieci wiąże się najczęściej z faktem uruchamiania nowych stacji nadawczych w oddawanych do użytku profesjonalnych obiektach.

W 2003 roku Spółka TP EmiTel sp. z o.o. przekazała do eksploatacji jeden obiekt nadawczy dużej mocy RTCN Żagań-Wichów, w którym ulokowane zostały trzy częstotliwości dla potrzeb Polskiego Radia oraz częstotliwość do emisji programu regionalnego (Radio Zachód).

Działania na rzecz powiększenia zasięgu odbioru programów nadawanych przez Polskie Radio S.A.

5.2 Program 1 PR S.A. funkcjonuje w oparciu o podstawową częstotliwość długofalową 225 kHz w Solcu Kujawskim oraz 44 częstotliwości w paśmie 87,5 – 108 MHz, przy czym 25 z nich to częstotliwości o mocy równej lub wyższej od 1 kW.

W 2003 roku kontynuowana była rozbudowa sieci stacji UKF FM, przeznaczonych do emisji Programu 1 w oparciu o częstotliwości zwalniane przez nadawców lub przekazywane przez Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

Przewodniczący KRRiT podpisał 15 decyzji, umożliwiających uruchomienie 13 nowych stacji do emisji Programu 1, w tym 9 stacji o mocy równej lub większej od 1 kW.

W przypadku dwóch pracujących stacji wydane zostały decyzje, zmieniające ich parametry techniczne.

Projekt decyzji dla nowej stacji we Włocławku oczekuje na uzgodnienia techniczne w Urzędzie Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

Obecnie pokrycie ludnościowe Programem 1 PR S.A. w zakresie UKF FM wynosi około 45%, natomiast pokrycie powierzchniowe wynosi 24,4 %.

Dla porównania w ubiegłym roku pokrycie ludnościowe Programem 1 PR S.A. w zakresie UKF FM wynosiło około 37%, zaś pokrycie powierzchniowe około 15%.

5.3 Od 1 września 2000 roku nastąpiło rozdzielanie anten Programu 2 Polskiego Radia S.A. i Programu IV - Radio BIS, co było zgodne z uchwałą Sejmu RP oraz z oczekiwaniami środowisk twórczych i słuchaczy obu tych programów.

Nowo projektowana sieć Polskiego Radia składać się będzie sponad 50 stacji nadawczych dużej, średniej i małej mocy, zapewniających odbiór przez około 65% ludności kraju.

W 2003 roku kontynuowano uzupełnianie sieci stacji Programu 4 - Radio BIS, co z uwagi na jej rozległość i stopień komplikacji jest procesem długotrwałym i skomplikowanym.

W związku z wystąpieniem Zarządu Polskiego Radia S.A. o formalne przesunięcie z sieci Programu 2 do Programu 4 (czasowo zabrane z PR2 częstotliwości z Płocka i Zamościa) w chwili obecnej do emisji programu Radia BIS wykorzystywane są 4 stacje, czasowo przeniesione z sieci PR2:

- Giżycko (92,6 MHz, 10 kW);
- Kłodzko (97,6 MHz, 10 kW);
- Siedlce (88,3 MHz, 30 kW);
- Wałbrzych (87,9 MHz, 5 kW).

W poprzednim okresie wykorzystywano 6 częstotliwości z sieci Programu 2 PR S.A. do emisji Radia BIS.

W 2003 roku dokonano rezerwacji siedmiu nowych częstotliwości, a w dwóch przypadkach dokonano zmiany parametrów technicznych.

5.4 Aktualnie liczba stacji do emisji Programu 4 - Radio BIS, dla których dokonano rezerwacji częstotliwości wynosi 40, a razem ze stacjami wykorzystywanymi czasowo z Programu 2 wynosi 44. W poprzednim okresie Program 4 dysponował 37 nadajnikami, razem z 6 częstotliwościami Programu 2.

Pozwala to na osiągnięcie pokrycia ludnościowego 60,63 % po tymczasowym uzupełnieniu sieci stacjami Programu 2. Dla porównania w ubiegłym roku pokrycie ludnościowe Programu 4 PR S.A. wynosiło 52,1% dla stacji z projektu sieci oraz 58,8% po tymczasowym uzupełnieniu sieci stacjami Programu 2.

W celu dalszego rozwoju sieci Programu 4 - Radio BIS i uzyskania docelowego pokrycia zgodnego z projektem sieci konieczne jest:

- wskazanie przez „Polskie Radio” S.A. szczegółowych lokalizacji dla około 10 stacji nadawczych, których częstotliwości znajdują się w dyspozycji Przewodniczącego KRRiT,
- wydanie przez Prezesa URTiP postanowień dla 2 stacji nadawczych, zgodnie z projektami decyzji Przewodniczącego KRRiT.

Krajowa Rada dokłada wszelkich starań, aby proces rozwoju nowej sieci Programu 4 - Radio BIS maksymalnie przyspieszyć. Podejmowane będą działania w celu zwiększania zasięgu programu, w miarę pozyskiwania nowych możliwości częstotliwościowych.

Aktualna sytuacja nadawcza regionalnych rozgłośni Polskiego Radia

5.5 Uchwała Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji nr 497/98 z 14 grudnia 1998 roku, określiła konieczność rekonfiguracji sieci nadawczych, eksploatowanych przez regionalne spółki radia publicznego w związku ze zmianą podziału administracyjnego kraju.

Pomimo zakończenia z dniem 1 stycznia 2000 roku wykorzystywania w Polsce przez radiofonie zakresu częstotliwości 65,75 – 74 MHz spółka regionalna Polskiego Radia - Radio dla Ciebie S.A. nadal użytkuje częstotliwość z tego zakresu. Brak możliwości emisji programu na częstotliwości 68,03 MHz spowodowałby duże ograniczenie dotychczasowego zasięgu tego nadawcy.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w dalszym ciągu oczekuje na przekazanie przez URTiP częstotliwości z zakresu 87.5 – 108 MHz o ekwiwalentnym lub zbliżonym zasięgu z przeznaczeniem dla spółki RDC.

W 2003 roku Przewodniczący KRRiT wydał 11 decyzji rozszerzających dotychczasowy stan posiadania rozgłośni regionalnych o częstotliwości zlokalizowane w następujących miejscowościach:

- Radio Gdańsk S.A. – częstotliwości w Kwidzynie i Słupsku,
- Radio Lublin S.A. – częstotliwość w Lublinie,
- Radio Opole S.A. – częstotliwości w Brzegu, Głubczycach, Namysłowie, Oleśnie, Paczkowie i Strzelcach Opolskich,
- Radio Pomorza i Kujaw – częstotliwość w Cielętach k/Brodnicy,
- Radio Zachód – częstotliwość w RTCN Żagań-Wichów.

Przewodniczący KRRiT dokonał też zmiany parametrów technicznych dla 11 stacji, zaś 3 projekty decyzji z ubiegłego roku oczekują w Urzędzie Regulacji Telekomunikacji i Poczty na uzgodnienia techniczne.

Aktualne zasięgi programów ogólnopolskich i regionalnych radia publicznego przedstawiono na mapach stanowiących załącznik do opracowania „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

Od początku 2003 roku Przewodniczący KRRiT wydał 33 decyzje w sprawie rezerwacji nowych częstotliwości i 23 w sprawie zmian technicznych warunków nadawania.

B. TELEWIZJA PUBLICZNA

Działania na rzecz rozszerzenia zasięgu i poprawy odbioru programów nadawanych przez Telewizję Polską S.A.

5.6 Rozwój sieci ogólnopolskich programu 1 i 2 Telewizji Polskiej S.A. realizowany jest na podstawie uchwały KRRiT Nr 171/95 z 1995 roku. Krajowa Rada w porozumieniu z Ministrem Łączności określiła wówczas kanały niezbędne do dokończenia budowy tych sieci. Jednakże zrealizowanie uchwały nie zapewni całkowitego pokrycia kraju. Do tego konieczne będzie uruchomienie, szczególnie w rejonach górskich, wielu stacji retransmisyjnych małej

mocy. Po oddaniu do eksploatacji wszystkich planowanych obiektów dużej mocy pokrycie kraju zbliży się do 100 %.

W 2003 roku oddano do użytku obiekty nadawcze dużej mocy Żagań-Wichów i Szczawnica-Przehyba.

W 2004 roku przewidywane jest oddanie do użytku obiektu nadawczego Ostrołęka. Przewidywana jest także budowa obiektów nadawczych: Łódź - Dąbrowa, Gniezno – Kopaszyn, Krynica – Małana Góra, Warszawa.

Dla tych obiektów przewidziane zostały kanały do retransmisji programów 1 i 2 Telewizji Polskiej S.A.

Dla programu regionalnego tworzonego przez Oddziały Terenowe TVP S.A. brakuje nowych kanałów telewizyjnych, które mogłyby zostać uruchomione w nowo oddanych obiektach nadawczych.

Oddanie do użytku wymienionych obiektów zamknie proces przyznawania kanałów telewizji naziemnej dla nadawania analogowego. Następnym etapem rozwoju telewizji naziemnej będzie nadawanie cyfrowe.

Rozwój sieci Oddziałów Terenowych TVP S.A.

5.7 Programy regionalne telewizji publicznej są nadawane z wykorzystaniem 39 stacji, co zapewnia 73,4% pokrycia ludnościowego kraju.

Dla porównania w poprzednim okresie programy regionalne telewizji publicznej były nadawane z wykorzystaniem 33 stacji co zapewniało 71,1% pokrycia ludnościowego kraju.

W 2003 roku uruchomiono 13 nowych stacji w następujących lokalizacjach: Żywiec, Kielce, Raclawice, Leżajsk, Przysucha, Kołobrzeg, Gryfice, Łobez, Trzebiatów, Szczecinek, Gryfice i Koszalin oraz zmieniono parametry techniczne dla 4 stacji.

W poprzednim okresie dla programów regionalnych TVP S.A. uruchomiono 7 nowych stacji.

Wprowadzony w 1999 roku nowy podział administracyjny spowodował zwiększenie liczby wniosków zarządu TVP S.A., kierowanych do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji o powiększenie zasięgu nadawania programów regionalnych. Liczba wniosków zarządu TVP S.A. w tej sprawie wzrosła po podjęciu decyzji o zmianie profilu programów regionalnych.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji nie ma możliwości realizacji tych wniosków, ponieważ nie dysponuje wolnymi kanałami i niestety nie należy spodziewać się zmiany tej sytuacji w najbliższym czasie.

5.8 Pojedyncze nowe stacje mogą pojawić się po dokonaniu weryfikacji pokrycia kraju Programem 1 i Programem 2 TVP S.A. oraz po dokonaniu oceny konieczności uzupełnienia sieci, wykorzystywanych do emisji tych programów, o stacje zapisane w uchwale KRRiT nr 171 z 1995 roku. W ocenie konieczności uzupełnienia sieci dla Programu 1 i Programu 2 TVP S.A. należy też uwzględnić stację w Bytowie, która dotychczas nie została uruchomiona. Weryfikacja powinna objąć też następujące stacje: Czersk, Gniezno, Hajnówka, Krynica-Małana Góra, Lidzbark Warmiński, Ostrołęka, Wodzisław Śląski.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji nie ma możliwości technicznych dokonania weryfikacji pokrycia kraju Programem 1 i Programem 2 TVP S.A. Weryfikację tę może jedynie dokonać Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty we współpracy ze Spółką Telewizja Polska S.A.

Po zakończeniu weryfikacji Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, w porozumieniu z prezesem URTiP, podejmie decyzję co do sposobu wykorzystania ewentualnie zwolnionych kanałów, czy przeznaczenia ich do nadawania analogowego lub ich wycofania z przeznaczeniem dla nadawania cyfrowego.

Rozwój sieci służącej do nadawania programów regionalnych będzie możliwy z chwilą wprowadzenia naziemnej telewizji cyfrowej DVB-T.

Działania na rzecz rozwoju radiofonii i telewizji cyfrowej

5.9 W 2003 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokonała aktualizacji dokumentu „Strategia rozwoju naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce”.

Zaktualizowane opracowanie pt. „Wstępne założenia strategii rozwoju naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce” zostało przekazane w czerwcu 2003 roku Prezesowi Rady Ministrów oraz Marszałkom Sejmu RP i Senatu RP.

Opracowanie zawiera opis aktualnego stanu wdrażania radiofonii i telewizji cyfrowej w Europie oraz propozycje działań, jakie powinny być podjęte w Polsce.

W opinii Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji należy, w szczególności przeprowadzić badania dotyczące:

- gotowości nadawców do ponoszenia nakładów inwestycyjnych oraz stopnia przygotowania nadawców do ponoszenia nakładów finansowych w zakresie programowym i organizacyjnym,
- określenia potrzeb nadawców w zakresie rezerwacji miejsc w multipleksach,
- określenia technicznych możliwości realizacji zgłoszonych przez nadawców wyżej wskazanych potrzeb,
- określenia warunków tworzenia rynku dostawców usług dodatkowych.

Ze względów społecznych, w opinii Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, istotnym zagadnieniem jest określenie stopnia akceptacji kosztów przechodzenia z emisji analogowej na emisję cyfrową.

W opracowaniu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji podkreślona została konieczność przygotowania tzw. aktywnej polityki państwa, która w szczególności dotyczy następujących zadań:

- prowadzenia działań, których celem jest edukacja społeczna i popularyzacja nowej technologii,
- wypracowania rozwiązań umożliwiających skuteczne pobieranie opłat abonamentowych,
- stworzenia korzystnych warunków dla działalności banków w zakresie udzielania kredytów na finansowanie produkcji audiowizualnej oraz inwestycji w tej dziedzinie,
- wprowadzenia mechanizmów wspierających podmioty gospodarcze, zaangażowane we wdrażanie naziemnej telewizji cyfrowej (m.in. system ulg dla zakładów uruchamiających produkcję związaną z odbiorem telewizyjnej emisji cyfrowej),
- wspierania inicjatyw rozbudowy i modernizacji sieci nadawczych oraz przesyłowych.

W dokumencie opracowanym przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji wyróżnione zostały etapy przechodzenia z emisji analogowej na emisję cyfrową. Krajowa Rada

Radiofonii i Telewizji podkreśliła, że w przechodzeniu na emisję cyfrową należy w szczególności:

- określić okres stosowania simulcastu, czyli równoległej emisji tego samego programu w sposób analogowy i cyfrowy, bądź określić kryteria warunkujące zaprzestanie emisji analogowej,
- określić termin zaprzestania przydziałów kanałów analogowych,
- dokonać wyboru modelu zagospodarowania możliwości naziemnych sieci telewizyjnych DVB,
- określić proporcje między telewizyjnymi programami bezpłatnymi, ogólnie dostępnymi, a programami dostępnymi za dodatkową opłatą (warunkowy dostęp).

Należy podkreślić, że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji stoi na stanowisku, aby wszystkie bądź większość telewizyjnych programów była dostępna bezpłatnie.

W zakresie opracowania KRRiT „Wstępne założenia strategii rozwoju naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce”, poza dyskusją wprowadzającą, nie przeprowadzono dotychczas dalszych prac ani parlamentarnych, ani rządowych.

W wystąpieniu z 20 lutego 2004 roku, skierowanym do Marszałka Sejmu RP, Przewodnicząca KRRiT przedstawiła powody, które uzasadniają konieczność pilnego podjęcia prac związanych z określeniem strategii rozwoju naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce.

Informacje dotyczące strategii rozwoju naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce znajdują się również w rozdziale II „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności” oraz w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

5.10 Przedstawiciele KRRiT biorą udział w pracach grupy roboczej do spraw wprowadzenia radiofonii i telewizji cyfrowej, powołanej przez Ministra Infrastruktury. Uczestniczą również w pracach Międzyresortowego Zespołu ds. Światowych i Regionalnych Konferencji Radiokomunikacyjnych.

Międzyresortowy Zespół ds. Światowych i Regionalnych Konferencji Radiokomunikacyjnych zajmuje się obecnie m.in. przygotowaniem do zorganizowania Regionalnej Konferencji Radiokomunikacyjnej ITU, podczas której dokonana zostanie weryfikacja planów sieci stacji telewizyjnych, przy założeniu nadawania wyłącznie w systemie cyfrowym.

VI. KONTROLA DZIAŁALNOŚCI PROGRAMOWEJ NADAWCÓW

6.1 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji prowadzi kontrolę działalności nadawców, w tym kontrolę zgodności nadawanych programów z ustawą o radiofonii i telewizji, prawem prasowym, prawem autorskim i innymi regulacjami prawnymi, odnoszącymi się do sfery działania mediów audiowizualnych.

Kontrola odbywa się w granicach określonych ustawą i nie narusza prawa nadawców do samodzielnego kształtowania programów.

Obok ustawowych regulacji dotyczących wszystkich nadawców, działania kontrolne Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji obejmują realizację tych przepisów, które odnoszą się do poszczególnych grup nadawców. W szczególności chodzi tu o realizację zadań związanych ze statusem nadawców publicznych i wypełnianie warunków koncesji przez pozostałych nadawców.

Stałymi narzędziami kontrolnymi są sprawozdawczość programowa nadawców oraz monitoring programów. Obie formy kontroli obejmują zarówno nadawców publicznych jak i koncesjonowanych.

6.2 W corocznych sprawozdaniach nadawców z działalności programowej zawarte są dane o strukturze gatunkowej programów oraz o wypełnianiu przez nadawców zobowiązań wynikających z ustawy o radiofonii i telewizji, rozporządzeń KRRiT i warunków koncesji.

Wymienione formy kontroli pozwalają ocenić działalność programową nadawców i respektowanie przez nich obowiązującego prawa.

6.3 W 2003 roku działania kontrolne KRRiT, podobnie jak w latach poprzednich, obejmowały w odniesieniu do nadawców publicznych realizację zadań i powinności związanych ze statusem nadawców publicznych (art. 21 i 25 ustawy), a w odniesieniu do nadawców koncesjonowanych - realizację warunków koncesji. Wszyscy nadawcy kontrolowani byli także też pod kątem przestrzegania obowiązków dotyczących kwot programowych (art. 15, 15 a ustawy) oraz przestrzegania ustawowych zobowiązań dotyczących zawartości programu (art. 18 ustawy).

Kontrola działalności programowej nadawców publicznych

6.4 Od siedmiu lat Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przeprowadza analizę sprawozdań z rocznej działalności programowej wszystkich radiowych i telewizyjnych nadawców publicznych.

Podobnie jak w latach poprzednich, w 2003 roku analizą objęto następujące podmioty:

- Polskie Radio S.A., tj. cztery programy ogólnokrajowe: PR 1, PR 2, PR 3 i PR 4 – Radio BIS, oraz program dla zagranicy Radio Polonia;
- 17 rozgłośni regionalnych radia publicznego, mających siedziby w następujących miastach: Białystok, Bydgoszcz, Gdańsk, Katowice, Kielce, Koszalin, Kraków, Lublin, Łódź, Olsztyn, Opole, Poznań, Rzeszów, Szczecin, Warszawa, Wrocław i Zielona Góra;
- TVP S.A., tj. dwa programy ogólnokrajowe: TVP 1 i TVP 2, program TVP 3 Regionalna, czyli program wspólny i programy emitowane w pasmach rozłączonych przez dwanaście oddziałów terenowych TVP S.A, zlokalizowanych w Białymstoku, Bydgoszczy, Gdańsku, Krakowie, Katowicach, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie, Wrocławiu, a także program TV Polonia, adresowany do Polaków za granicą.

6.5 Na podstawie sprawozdań nadawców Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji analizowała następujące kwestie szczegółowe:

- strukturę gatunkową programów w rocznym czasie emisji;
- audycje służące umacnianiu rodziny, kształtowaniu postaw prozdrowotnych i zwalczaniu patologii społecznych, czyli realizujące szczególne zadania mediów publicznych, wynikające z art. 21 ustawy o radiofonii i telewizji (art. 21 ust. 2 pkt 7, 7a, 8);
- audycje adresowane do mniejszości narodowych i grup etnicznych (art. 21 ust. 2 pkt 9);
- audycje oświatowe dla szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych (art. 25 ust. 2);
- programy dla odbiorców za granicą (art. 25 ust. 1);
- kwoty wymagane w ustawie o radiofonii i telewizji następujących audycji i pozycji programu:
 - a) w odniesieniu do nadawców radiowych i telewizyjnych:
 - kwoty utworów słowno-muzycznych w języku polskim w łącznym czasie emisji utworów słowno-muzycznych w programie (art. 15 ust. 2);
 - kwoty utworów muzycznych związanych z kulturą polską w łącznym czasie emisji utworów muzycznych w programie (art. 15 ust. 3);
 - kwoty audycji wytworzonych pierwotnie w języku polskim w okresie 3 lat przed ich emisją w programie (art. 15a, ust. 2);
 - b) w odniesieniu do nadawców telewizyjnych:
 - kwoty audycji wytworzonych pierwotnie w języku polskim (art. 15 ust. 1);

- kwoty audycji wytworzonych przez producentów europejskich (art. 15 ust. 4);
- kwoty audycji wytworzonych przez europejskich producentów niezależnych, z uwzględnieniem preferencji dla audycji wytworzonych w okresie 3 lat przed rozpowszechnianiem w programie (art. 15a ust. 1).

Wyniki analiz dokonanych na podstawie tych danych przedstawiono w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

6.6 W 2003 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przeprowadziła także analizę programów pod kątem zagadnień i problemów szczegółowych. Analizą objęto następujące tematy:

- Wspieranie przez telewizję socjalizacji dzieci i młodzieży.

Raport wykonany na zlecenie Przewodniczącej KRRiT, przez zespół pod kierunkiem dr Lucyny Kirwil, psychologa mediów, adiunkta na Wydziale Stosowanych Nauk Społecznych Instytutu Profilaktyki Społecznej i Resocjalizacji Uniwersytetu Warszawskiego. Głównym celem badań była ocena przekazów medialnych zawartych w programach czterech nadawców telewizyjnych: TVP1, TVP2, TVN i Polsat ze względu na ich zawartość socjalizacyjną, czyli z punktu widzenia psychologii wychowawczej. Oceniano przede wszystkim ważne dla procesu socjalizacji młodego pokolenia, lansowane przez telewizję cele i aspiracje życiowe oraz style życia i wzorce zachowania społecznego.

- Obecność muzyki poważnej w programach telewizji publicznej.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji sprawdzała czy Telewizja Polska S.A. popularyzuje w swoich programach muzykę poważną. W tym celu badano ilość czasu poświęconego na audycje o muzyce poważnej, oceniano regularność ich nadawania, atrakcyjność miejsca w ramówce, sprawdzano czy w programach są obecne integralne prezentacje wykonan utworów muzycznych oraz czy informowano o wszystkich ważnych wydarzeniach muzycznych w monitorowanym okresie.

Wyniki przeprowadzonych analiz zostały przedstawione w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

6.7 Po kilku latach stymulowania przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji obecności w programach rozgłośni regionalnych radia publicznego tzw. audycji preferowanych, czyli audycji ambitnych, szeroko pojętej edukacji poprzez radio, form klasycznych dla sztuki radiowej (tzn. audycji edukacyjno - poradniczych, literackich i form udratyzowanych, audycji edukacyjnych i publicystycznych, dotyczących integracji Polski z Unią Europejską oraz prezentacji muzyki poważnej), zaobserwowano wyraźną tendencję wzrostu obecności tego rodzaju audycji w programach rozgłośni.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dostrzegając nowe wyzwania, przed którymi staną rozgłosie regionalne radia publicznego po przystąpieniu Polski do Wspólnoty Europejskiej, rozpoczęła razem ze Stowarzyszeniem Radia Publicznego konsultacje, dotyczące szczególnych zadań i powinności tych nadawców w związku z regionalnym zasięgiem oddziaływania ich programów.

Efektem przeprowadzonych konsultacji i analiz programów jest podjęta przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji uchwała określająca zadania rozgłośni regionalnych w zakresie programu oraz sposób ich rozliczania.

6.8 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uznała, że zadaniem regionalnego radia publicznego jest realizacja tzw. misji regionalnej, rozumianej jako zaspokajanie potrzeb mieszkańców regionu, dla którego nadawany jest program, w dziedzinie informacji, objaśniania, poradnictwa oraz wymiany poglądów i opinii na tematy dotyczące życia danego regionu – społecznego, gospodarczego, politycznego, szeroko pojętej kultury, nauki, sportu i rekreacji, a także informowanie o wydarzeniach i sprawach ogólnokrajowych i zagranicznych oraz dyskutowanie o nich i wyrażanie opinii - zwłaszcza w aspekcie ich znaczenia dla regionu.

Z tak rozumianej misji regionalnej wynika, że nadawcy publicznych programów regionalnych powinni:

- tworzyć wiarygodną, szybką i jak najpełniejszą informację regionalną typu dziennikowego i specjalistycznego,
- prowadzić wszechstronną działalność transmisyjną i relacyjną, która zagwarantuje słuchaczom szybką, aktualną informację o najważniejszych wydarzeniach w regionie i pozwoli w nich uczestniczyć,
 - porządkować i poszerzać wiedzę o najistotniejszych sprawach regionu,
- tworzyć forum wymiany myśli, poglądów i zapatrywań różnorodnych środowisk i ludzi zamieszkujących region,
 - promować oryginalną, rodzimą działalność kulturotwórczą i społecznie użyteczną.

Obok tych zadań, odnoszących się do tzw. misji regionalnej, rozgłośnie mają obowiązek realizacji w programie także zadań o charakterze ogólnym (uniwersalnym), które wymienione są w art. 21-25 ustawy o radiofonii i telewizji.

W celu realizacji tych zadań Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji ustaliła, że w programie każdej rozgłośni udział warstwy słownej – tj. audycji słownych i warstwy słownej w audycjach słowno-muzycznych (po wyłączeniu autopromocji programu, tj. zapowiedzi i jingli audycji i programu oraz płatnych elementów programu), będzie stanowił nie mniej niż 33% tygodniowego czasu nadawania programu w godzinach 5.00 – 1.00. Natomiast udział problematyki regionalnej w programie każdej rozgłośni wyniesie nie mniej niż 28 godzin w tygodniu, w godzinach 5.00 – 1.00.

Kontrola działalności programowej nadawców koncesjonowanych

A. Radio

6.9 W 2003 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji kontynuowała kontrolę realizacji przez nadawców radiowych warunków koncesji.

Przeprowadzono pod tym kątem monitoring programów 41 stacji, głównie nadających programy o zasięgu lokalnym (37 stacji), ale także o zasięgu ponadregionalnym (2 stacje) lub regionalnym (2 stacje). Większość badanych stacji działa na podstawie nowych koncesji (ponownie lub po raz pierwszy), przyznanych w 2001 lub 2002 roku, a więc około roku przed terminem monitoringu. Pozostawienie tak długiego okresu „karencji” przed skontrolowaniem stacji pozwalało oczekiwać, że uporały się one już z ewentualnymi trudnościami przy uruchamianiu programu i nadają program zgodnie z warunkami koncesji.

W trzech przypadkach przedmiotem monitoringu były stacje, których koncesje wygasły w 2003 roku. Z monitoringu dla Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wynikały wskazania do uwzględnienia przy podejmowaniu decyzji o ponownym udzieleniu koncesji.

W odniesieniu do stacji, nadających program na podstawie nowych koncesji głównym kryterium analizy i opisu był charakter emitowanego programu. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła kilka podstawowych „formatów” w tym zakresie, definiując odrębnie program o charakterze uniwersalnym i programy wyspecjalizowane.

Charakter nadawanego programu różnicuje szczegółowe obowiązki nadawcy w zakresie treści programowych i rodzajów nadawanych audycji, a w przypadku stacji o zasięgu lokalnym także wymagany wymiar tematyki lokalnej w programie. Z tego względu charakter jest podstawową kategorią opisu programu stacji.

Wśród 38 stacji nadających program na podstawie nowej koncesji, monitorowanych w ubiegłym roku, 15 nadaje programy o charakterze określonym w koncesji jako uniwersalny, a 23 stacje nadają różne programy wyspecjalizowane:

- 12 stacji - program o charakterze wyspecjalizowanym – muzycznym,
- 5 stacji – o charakterze wyspecjalizowanym – akademickim,
- 2 stacje – program motoryzacyjny,
- 1 stacja – finansowo-biznesowy,
- 3 stacje – program wyspecjalizowany społeczno-religijny.

6.10 W 2003 roku kontynuowano, podjętą rok wcześniej, kontrolę programów stacji działających w ramach poszczególnych grup radiowych i porozumień nadawców (ESKA, AGORA, Ad Point, Multimedia, Y-Radio, PLUS). Grupy te obejmują przede wszystkim stacje o zasięgu lokalnym.

Monitoring przeprowadzony w 2002 roku wykazał, że stacje lokalne, działające w ramach tych grup, realizują zobowiązania koncesyjne w zakresie programu gorzej niż stacje działające samodzielnie. Ważne jest rozpoznanie, jakie skutki dla kształtu programów i realizacji koncesji przez nadawców, ma podejmowanie przez te grupy wspólnych działań w zakresie programu.

Konsekwencją i zarazem niebezpieczeństwem wynikającym z tego faktu może być ujednolicanie programów nadawanych w ramach poszczególnych grup.

W 2003 roku monitoringiem objęto stacje należące do kilku grup nadawców:

- 9 stacji grupy ESKA,
- 8 stacji grupy AGORA,
- 5 stacji grupy Ad Point,
- 2 stacje grupy Multimedia
- 2 stacje grupy Y Radio.

Pozostałe monitorowane stacje działały samodzielnie.

6.11 W monitoringu przeprowadzonym w 2003 roku, uwzględniono także dodatkowe kryterium doboru stacji do obserwacji: lokalizację stacji w określonej miejscowości, czyli teren działania nadawców.

Jako pierwsze objęto monitoringiem stacje w Warszawie, nadające program o zasięgu lokalnym lub regionalnym (stacje diecezjalne). Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zamierza kontynuować taką obserwację, w stosunku do innych aglomeracji będących miejscem działania wielu stacji radiowych. Monitoring tego typu stwarza możliwość oceny całości oferty programowej dostępnej mieszkańcom na danym terenie. Dostarcza też KRRiT przesłanek do dalszych decyzji koncesyjnych w odniesieniu do danej aglomeracji.

6.12 Monitoring prowadzony był według ustalonej, jednolitej metody analizy, przedstawionej w instrukcji, określającej szczegółowo wymagany tok postępowania, zasady analizy programów, zasady kwalifikowania poszczególnych pozycji programu do kategorii gatunkowych oraz kryteria kwalifikowania audycji realizujących warunki koncesji. Przyjęta metoda badania, czyli zastosowanie powtarzalnych, poddających się weryfikacji i kontroli reguł postępowania, zapewniła obiektywizm badania i porównywalność rezultatów analiz poszczególnych stacji.

Monitoring obejmował w każdym przypadku pełny tydzień emisji programu stacji (najczęściej 168 godzin). Realizowany był głównie na podstawie nagrań poemisyjnych, pochodzących od nadawców. Jedynie w kilku przypadkach (stacje rozpowszechniające program w Warszawie) nagrania programu dokonywano na bieżąco w Biurze KRRiT.

Monitoring prowadzony był w kilku turach, w pierwszej lub drugiej połowie roku, ale z pominięciem miesięcy wakacyjnych (wielu nadawców wprowadza bowiem w tym okresie uproszczone ramówki, które nie odzwierciedlają zawartości programu z pozostałych miesięcy).

Termin badania, z uwzględnieniem przedstawionych wyżej ograniczeń, ustalany był losowo. Nadawcy nie byli o nim uprzedzani. Zasadą (nie zawsze z przyczyn organizacyjnych dotrzymywaną) było typowanie do jednoczesnego monitoringu stacji z danej grupy nadawców, tak aby móc w sposób możliwie wiarygodny zanalizować wpływ tego czynnika na zawartość programu. Dokonując kwalifikacji poszczególnych elementów nadanego programu przyjęto, że w warstwie słownej programu - a więc w tej jego części, poprzez którą realizowana jest większość lub całość zobowiązań programowych nadawcy - klasyfikacji podlegają nie tylko nadane na antenie audycje, ale wszelkie pojawiające się w programie wypowiedzi, w tym także tzw. luźne wypowiedzi prezenterów.

Do warstwy słownej programu nie zaliczano jedynie zapowiedzi nadanych na antenie utworów muzycznych i piosenek (tytuł, wykonawca), ponieważ przynosiły one informacje wyłącznie o programie. Zaliczano je więc do autopromocji i oprawy programu.

Wyniki monitoringu radiowych stacji koncesjonowanych o zasięgu lokalnym, działających na podstawie nowo przyznanych koncesji, zostały przedstawione w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

B. Telewizja

6.13 W 2003 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji monitorowała koncesjonowane programy telewizyjne o zasięgu ogólnopolskim i lokalnym. Podobnie jak w latach ubiegłych, systematycznie analizowano wszystkie nowe audycje wprowadzane do programów: Polsat, TVN i TV 4.

Badano zawartość merytoryczną tych audycji w kontekście przestrzegania przez nadawców obowiązków określonych w ustawie o radiofonii i telewizji.

Przeprowadzono także pod kątem udziału audycji wytworzonych przez nadawców bądź na ich zamówienie, monitoring tygodniowych prób programów telewizji lokalnych:

- Telewizja Dolnośląska,
- Studio NTL Radomsko,
- TV Legnica,
- TV Lubą.

Wyniki przeprowadzonych monitoringów zostały przedstawione w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

Badania odbioru programów radiowych i telewizyjnych

6.14 Do ustawowych zadań Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji należy organizowanie badań treści i odbioru programów radia i telewizji (art. 6 ust. 2 pkt 5).

W 2003 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji korzystała z wyników badań telemetrycznych OBOP-Taylor Nelson (w grudniu zakupiono drugie badanie telemetryczne od firmy AGB Polska), zaś w zakresie badań odbioru radia korzystano – podobnie jak w latach poprzednich – z wyników badań SMG/KRC.

Wykorzystywanie badań tele- i radiometrycznych umożliwia śledzenie tendencji i zmian na rynku nadawców pozwala formułować prognozy krótko i długoterminowe, dotyczące kierunku jego rozwoju. W tym zakresie Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji prowadziła analizy wielkości audytorium programów telewizyjnych i radiowych, nadawanych na terenie Polski zarówno publicznych jak i koncesjonowanych. Wykonane analizy przedstawiały pozycje poszczególnych nadawców ogólnopolskich, regionalnych i lokalnych na rynku mediów.

Wyniki analiz badań odbioru programów zostały przedstawione w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

6.15 Przewodnicząca KRRiT, oprócz analizy wyników badań widowni telewizji i audytorium radia, zdecydowała o przeprowadzeniu badań jakościowych dotyczących, preferencji i oczekiwań odbiorców, zarówno stacji publicznych, jak i koncesjonowanych, ogólnopolskich, lokalnych i ponadlokalnych (regionalnych i ponadregionalnych).

Badanie zostanie przeprowadzone na reprezentatywnej próbie 1200 dorosłych osób (powyżej 15 roku życia). Badaniem będą objęte osoby korzystające z radia i telewizji (radiosłuchacze i telewidzowie) oraz osoby, które nie korzystają z tych środków przekazu. Celem badania jest uzyskanie odpowiedzi na następujące pytania:

- Jakie są normatywne oczekiwania badanych pod adresem programów różnych grup stacji radiowych i telewizyjnych publicznych, koncesjonowanych, ogólnopolskich, regionalnych, ponadregionalnych, lokalnych?
 - pozytywne (określenie treści i rodzajów audycji, które powinny znajdować się w programie),
 - negatywne (treści i rodzaje audycji, które nie powinny być nadawane, które są niedopuszczalne).
- Jakie są różnice i podobieństwa oczekiwań pod adresem różnych grup stacji (programów) w zależności od cech demograficzno-społecznych badanych osób?

- Jakie są preferencje dotyczące różnych rodzajów audycji i pasm ich nadawania, w różnych grupach (rodzajach i typach) stacji i zróżnicowanie tych preferencji w zależności od społeczno-demograficznych cech badanych osób?
- Jakie są oczekiwania i preferencje badanych wobec określonych w ustawie o radiofonii i telewizji zadań i powinności mediów publicznych oraz różnice tych oczekiwań w zależności od rodzaju medium (radio – telewizja, ogólnopolskie – regionalne)?
- Jakie są oczekiwania i preferencje badanych w stosunku do udziału audycji słownych oraz muzyki w programach radiowych nadawców koncesjonowanych, w różnych typach stacji (lokalnych, regionalnych, ogólnokrajowych)?
- Jakie są oczekiwania i preferencje badanych w stosunku do udziału audycji, dotyczących problemów i spraw lokalnej społeczności oraz pory nadawania tych audycji w programach koncesjonowanych nadawców radiowych, emitujących programy o zasięgu lokalnym?

Badania wykonuje Pracownia Badań Społecznych sp. z o.o. w Sopocie. Wyniki tych badań w formie raportu mają być dostarczone Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji 31 marca bieżącego roku.

VII. KONTROLA DZIAŁALNOŚCI REKLAMOWEJ I SPONSORSKIEJ NADAWCÓW TELEWIZYJNYCH I RADIOWYCH

7.1 Zarówno planowe kontrole działalności nadawców telewizyjnych i radiowych, jak również wszelkie działania interwencyjne związane z działalnością reklamową i sponsorską nadawców, przeprowadzono zgodnie z uprawnieniami Przewodniczącego KRRiT zawartymi w ustawie o radiofonii i telewizji.

W ubiegłym roku kontrolę planową prowadzono dwukrotnie. W zależności od potrzeb, na podstawie monitoringu nadawców, analizy badań telemetrycznych i radiometrycznych, a także informacji uzyskanych od podmiotów działających na rynku mediów, podejmowane były działania interwencyjne.

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej w TVP S.A.

7.2 W wyniku analizy dokumentacji nadanych reklam, audycji sponsorowanych i nagrań poemisyjnych, stwierdzono w telewizji publicznej występowanie następujących naruszeń przepisów regulujących działalność reklamową i sponsorską:

- przekroczenie obowiązującego limitu emisji reklam w godzinie (naruszenie art. 16 ust. 2 ustawy z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji) stwierdzono w OTVP Łódź;
- emisję kryptoreklamy (naruszenie art. 16 c ww. ustawy) stwierdzono w OTVP Warszawa;
- wskazanie sponsora zachęcające do skorzystania z usług sponsora (naruszenie art. 17 ust. 4 ww. ustawy) stwierdzono w TVP 1, OTVP Poznań, OTVP Bydgoszcz, OTVP Łódź;
- brak właściwego oznaczenia bloku reklamowego (naruszenie art. 16 ust. 1 ww. ustawy) stwierdzono w OTVP Katowice i OTVP Wrocław;
- braki w wykazie reklam (naruszenie § 8 ust. 1 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu prowadzenia działalności reklamowej i telesprzedaży w programach radiowych i telewizyjnych oraz szczegółowych zasad ograniczeń w zakresie przerywania filmów fabularnych i telewizyjnych w celu nadania reklamy lub telesprzedaży) stwierdzono w OTVP Lublin i OTVP Szczecin;
- nieprawidłowa ewidencja reklam (naruszenie § 3 i § 8 ust. 2 ww. rozporządzenia). Nadesłane przez TVP 1 i TVP 2 wykazy wyemitowanych reklam nie zawierały informacji o łącznym czasie trwania reklam w godzinie zegarowej, dziennym czasie nadawania programu, reklam i telesprzedaży, dziennej liczbie wyemitowanych bloków telesprzedaży.

W nadesłanym przez OTVP Katowice wykazie reklam brak było informacji o czasie trwania bloków reklamowych;

- zbyt długie wskazania sponsorów (naruszenie § 2 ust. 1 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu sponsorowania audycji lub innych przekazów) stwierdzono w TVP 1 (wskazanie sponsorów w trzech audycjach) i TVP 2 (wskazanie sponsora w jednej audycji);
- braki w wykazie audycji sponsorowanych (naruszenie § 5 ust. 1 ww. rozporządzenia), stwierdzono w TVP 1 (brak informacji o sponsorach sześciu audycji), TVP 2 (brak informacji o sponsorach dwóch audycji) i OTVP Katowice (brak informacji o sponsorze jednej audycji);
- nieprawidłowości w ewidencji audycji sponsorowanych (naruszenie § 5 ww. rozporządzenia). Brak w wykazie audycji sponsorowanych informacji o gatunku audycji i przedmiocie zasadniczej działalności sponsora (OTVP Bydgoszcz), czasie trwania audycji sponsorowanych (OTVP Katowice).

Wyniki analiz, dotyczące Telewizji Polonia i oddziałów TVP S.A. w Białymstoku, Krakowie oraz Rzeszowie nie wykazały uchybień w zakresie reklamy i sponsoringu.

Zestawienie uchybień stwierdzonych podczas kontroli planowej w telewizji publicznej

	2002 r.*		2003 r.**	
	liczba programów w których stwierdzono uchybienie	%	liczba programów w których stwierdzono uchybienie	%
przekroczenie obowiązującego limitu reklam w godzinie	0	0,00%	1	6,67%
emisja kryptoreklamy	1	10,00%	1	6,67%
brak właściwego oznaczenia bloku reklamowego	1	10,00%	2	13,33%
nieprawidłowa ewidencja reklam	2	20,00%	4	26,67%
braki w wykazie reklam	2	20,00%	2	13,33%
braki w wykazie audycji sponsorowanych	3	30,00%	3	20,00%
zbyt długie wskazania sponsorów	1	10,00%	2	13,33%
nieprawidłowe wskazanie sponsora	2	20,00%	4	26,67%
braki w archiwizacji	5	50,00%	0	0,00%
nieprawidłowa ewidencja audycji sponsorowanych	0	0,00%	2	13,33%

* w 2002 r. skontrolowano 10 programów,

** w 2003 r. skontrolowano 15 programów

7.3 W wyniku działań interwencyjnych stwierdzono w programie telewizji publicznej następujące naruszenia przepisów regulujących działalność reklamową i sponsorską:

- emisja reklam piwa w czasie chronionym (naruszenie art. 16 b ust. 1 pkt 2 ustawy o radiofonii i telewizji):
 - dwukrotnie stwierdzono w TVP 2,
 - raz w TVP 1,
- emisja reklamy obrażającej uczucia religijne odbiorców (naruszenie art. 18 ust. 2 ww. ustawy). W programach TVP 1, TVP 2 i TVP 3 wyemitowano reklamę telefonów sieci komórkowej PLUS GSM SIMPLUS – *Wspólne zdjęcie komunijne*. Reklama ta naruszała uczucia religijne odbiorców i była sprzeczna z dobrymi obyczajami,
- przekroczenie limitu emisji reklam w godzinie (naruszenie art. 16 ust. 2 ww. ustawy) stwierdzono trzykrotnie w programie TVP 2 i jednokrotnie w programach TVP 1 i TVP 3,

- emisja kryptoreklamy (naruszenie art. 16 c ww. ustawy) stwierdzono w programie TVP 1,
- emisja reklamy loterii promocyjnej (naruszenie art. 16 b ust 1 pkt 4 ww. ustawy) stwierdzono w programach TVP 1 i TVP 2,
- nieprawidłowe oznaczenie sponsora audycji (naruszenie § 3 ust. 1 rozporządzenia KRRiT z 6 lipca 2000 roku w sprawie sposobu sponsorowania audycji lub innych przekazów) stwierdzono w programie TVP 2.

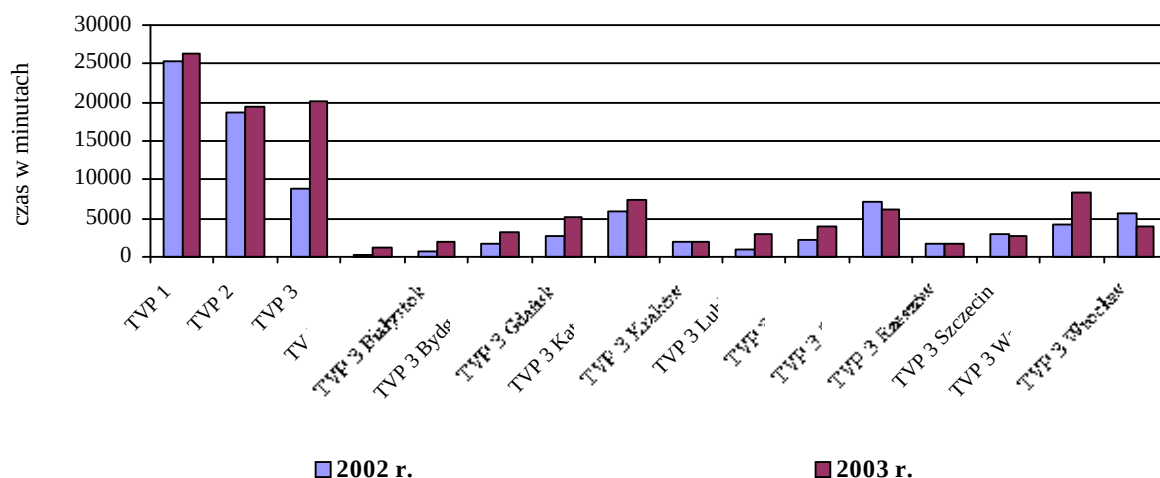
Wpływy i czas emisji reklam w telewizji publicznej w 2003 roku

7.4 W 2003 roku najwięcej reklam wyemitowano w TVP 1, następnie w TVP 2 i TVP 3. Z oddziałów Telewizji Polskiej najwięcej reklam wyemitowały oddziały w Warszawie, Katowicach i Poznaniu, a najmniej oddziały w Krakowie, Białymstoku i Rzeszowie.

Czas reklam w minutach

program	reklama w paśmie regionalnym	reklama w paśmie rozłącznej „dwójki”	reklama ogółem	ogłoszenia płatne	telezakupy	czas reklam, ogłoszeń i telesprzedaży
TVP 1			26 247	57	871	27 175
TVP 2			19 401	39	1 366	20 806
TVP 3			19 923	137	4 612	24 672
TV Polonia			1 259	0	0	1 259
TVP 3 Białystok	1 318	595	1 913	39	0	1 952
TVP 3 Bydgoszcz	2 038	978	3 016	108	0	3 124
TVP 3 Gdańsk	3 929	1 122	5 051	28	0	5 079
TVP 3 Katowice	5 496	1 824	7 320	0	0	7 320
TVP 3 Kraków	1 398	588	1 986	0	0	1 986
TVP 3 Lublin	1 579	567	2 146	907	0	3 053
TVP 3 Łódź	3 098	682	3 780	58	0	3 838
TVP 3 Poznań	5 345	758	6 103	130	0	6 233
TVP 3 Rzeszów	645	915	1 560	60	0	1 620
TVP 3 Szczecin	1 570	1 015	2 585	0	0	2 585
TVP 3 Warszawa	6 949	1 315	8 264	47	0	8 311
TVP 3 Wrocław	2 906	998	3 904	0	0	3 904
RAZEM	36 271	11 357	114 458	1 610	6 849	122 917

Czas reklam i ogłoszeń wyemitowanych w 2002 i 2003 r.

7.5 W 2003 roku telewizja publiczna w programach ogólnopolskich i w programie Polonia wyemitowała znacznie mniej audycji sponsorowanych niż w 2002 roku. Natomiast oddziały regionalne TVP S.A. osiągnęły ponad 100% wzrost liczby audycji sponsorowanych.

Audycje sponsorowane

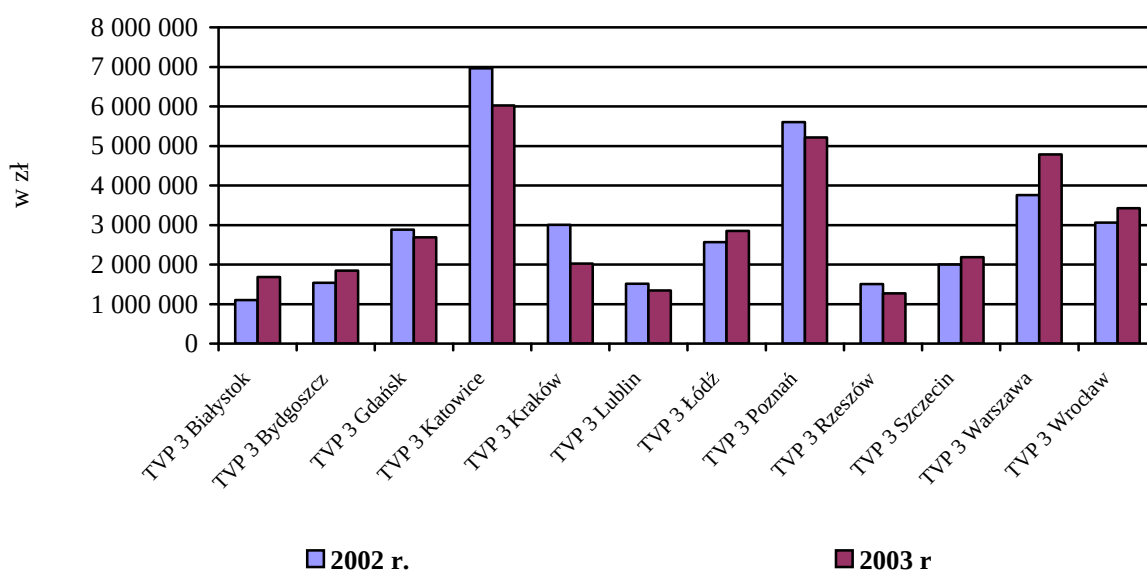
	2002 r.	2003 r.	dynamika zmian
TVP 1	5 057	2 447	-51,61%
TVP 2	3 984	1 417	-64,43%
TVP 3	793	425	-46,41%
TVP 3 oddziały	3 677	7 588	106,36%
TV Polonia	365	118	-67,67%
Razem	13 876	11 995	-13,56%

7.6 Wpływy netto z emisji reklam, ogłoszeń, telesprzedaży i audycji sponsorowanych (bez barteru) wyniosły w telewizji publicznej 918,76 mln zł. Największe wpływy uzyskano w TVP 1 – 533,5 mln zł. (58,07% wpływów ogółem) i TVP 2 – 323,2 mln zł. (35,18% wpływów ogółem). Wpływy z TVP 3 wyniosły 25,7 mln zł. (2,80% wpływów ogółem), a z TV Polonia 1,7 mln zł. (0,18%).

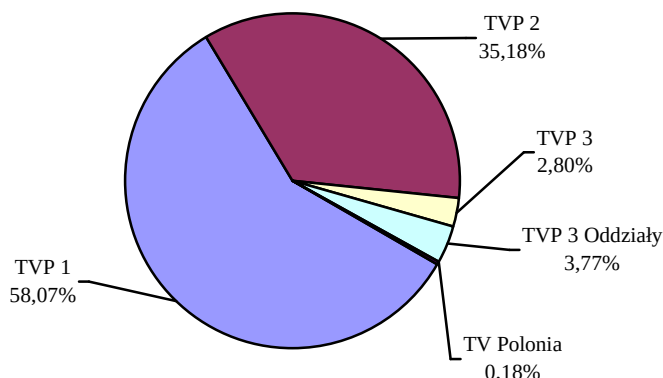
Wpływy netto z emisji reklam, ogłoszeń, telesprzedaży, audycji sponsorowanych i umów barterowych

	Reklama	ogłoszenia	telezakupy	sponsoring	bartery	łącznie
TVP 1	501 324 174	1 632 408	188 146	30 358 968	6 239 236	539 742 932
TVP 2	309 794 486	1 458 995	111 854	11 828 066	3 539 417	326 732 818
TVP 3	22 637 428	34 451	85 681	2 937 248	176 130	25 870 938
TV Polonia	1 039 187	0	132 142	516 758	118 744	1 806 831
TVP 3 Białystok	1 165 739	44 034	0	475 722	3 840	1 689 335
TVP 3 Bydgoszcz	1 563 237	72 192	0	210 679	0	1 846 108
TVP 3 Gdańsk	2 133 576	5 619	0	547 930	3 600	2 690 725
TVP 3 Katowice	4 340 200	0	0	1 605 100	84 500	6 029 800
TVP 3 Kraków	1 707 060	13 420	0	302 690	4 340	2 027 510
TVP 3 Lublin	743 546	380 831	0	176 857	46 556	1 347 790
TVP 3 Łódź	2 184 021	29 375	0	624 035	15 965	2 853 396
TVP 3 Poznań	4 717 062	11 238	0	464 585	27 000	5 219 885
TVP 3 Rzeszów	967 580	33 040	0	88 100	182 960	1 271 680
TVP 3 Szczecin	1 608 750	0	0	561 460	20 150	2 190 360
TVP 3 Warszawa	4 443 056	2 267	0	29 403	312 125	4 786 851
TVP 3 Wrocław	2 519 099	0	0	905 011	0	3 424 110
RAZEM	862 888 201	3 717 870	517 823	51 632 612	10 774 563	929 531 069

Wpływy netto z reklam i ogłoszeń wyemitowanych w latach 2002 - 2003

**Udział wpływów z emisji reklam, ogłoszeń i audycji sponsorowanych
w 2003 roku we wpływach ogółem**

Do przedstawienia wpływów i czasu emisji reklam w 2003 roku wykorzystano dane udostępnione przez Biuro Reklamy Telewizji Polskiej S.A.

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej koncesjonowanych nadawców telewizyjnych

7.7 W wyniku analizy przeprowadzonej na podstawie dokumentacji nadanych reklam, audycji sponsorowanych i nagrań poemisyjnych stwierdzono u koncesjonowanych nadawców telewizyjnych występowanie następujących naruszeń przepisów, regulujących działalność reklamową i sponsorską:

- emisję kryptoreklamy (naruszenie art. 16c ustawy o radiofonii i telewizji) stwierdzono w programie telewizji POLSAT,
- przekroczenie obowiązującego limitu emisji reklam w programie (naruszenie art. 16 ust. 2 ww. ustawy) stwierdzono w telewizji TELE 5,
- zbyt krótkie bloki poświęcone telesprzedaży (naruszenie art. 16 ust. 3 ww. ustawy) stwierdzono w programie telewizji TELE 5,
- brak właściwego oznaczenia bloku reklamowego (naruszenie art. 16 ust. 1 ww. ustawy) stwierdzono w programach następujących telewizji:
 - EDUSAT,
 - HIPIKA,
 - CANAL + Niebieski,
 - CANAL + ŻÓŁTY,
 - ALE KINO,
 - MINIMAX,
 - TVN METEO,

- PILOT,
- nieprawidłowe wskazanie sponsora, zachęcające do skorzystania z usług sponsora (naruszenie art. 17 ust. 4 ww. ustawy) stwierdzono w telewizji TVN,
- nieprawidłowe wskazanie sponsora, zawierające nazwę sponsora, którego reklama jest zakazana (naruszenie art. 17 ust. 2 ww. ustawy), stwierdzono w telewizji TVN 24,
- braki w ewidencji nadanych reklam (naruszenie § 8 ust. 1 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu prowadzenia działalności reklamowej i telesprzedaży w programach radiowych i telewizyjnych oraz szczegółowych zasad ograniczeń w zakresie przerywania filmów fabularnych i telewizyjnych w celu nadania reklamy lub telesprzedaży) stwierdzono w programach następujących telewizji:
 - iTV,
 - TVN METEO,
 - PILOT,
- nieprawidłową ewidencję reklam (naruszenie § 8 ust. 1 ww. rozporządzenia) stwierdzono w programach następujących telewizji:
 - TVN,
 - TVN Siedem,
 - MANGO,
 - CANAL + PREMIUM,
 - iTV,
 - CENTRUM,
 - PILOT,
- nieprawidłowe wskazanie sponsora (naruszenie rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu sponsorowania audycji lub innych przekazów) stwierdzono w telewizji PULS i TVN METEO,
- braki w ewidencji audycji sponsorowanych (naruszenie § 5 ust. 1 ww. rozporządzenia) stwierdzono w programach następujących telewizji:
 - TVN 24,
 - POLSAT,
 - iTV,
- nieprawidłowości w ewidencji audycji sponsorowanych (naruszenie § 5 ust. 2 ww. rozporządzenia) stwierdzono w programach następujących telewizji:
 - POLSAT,
 - TV 4,
 - Niezależna Telewizja Lokalna z Radomska,
 - Regionalna Telewizja Zagłębia Miedziowego z Lubina,
 - Telewizja Dolnośląska,
 - Telewizja Zielona Góra,
 - VIGOR,

- BRYZA,
- AVAL.

Analiza przesłanych dokumentów oraz próby programu Telewizji TRWAM wykazała, że w kontrolowanym dniu nadawca nie emitował reklam, telesprzedaży, płatnych ogłoszeń i audycji sponsorowanych.

**Zestawienie uchybień stwierdzonych podczas kontroli planowej
w telewizjach koncesjonowanych**

	2002 r.*		2003 r.**	
	liczba programów w których stwierdzono uchybienie	%	liczba programów w których stwierdzono uchybienie	%
emisja kryptoreklamy	1	8,33%	1	3,45%
brak oznaczenia bloku reklamowego	1	8,33%	7	24,14%
reklama usług medycznych	1	8,33%	0	0,00%
zbyt krótkie bloki poświęcone telesprzedaży	1	8,33%	1	3,45%
przekroczenie obowiązującego limitu reklam w godzinie	0	0,00%	1	3,45%
braki w wykazie reklam	0	0,00%	3	10,34%
nieprawidłowa ewidencja reklam	11	91,67%	7	24,14%
zbyt długie wskazanie sponsora	0	0,00%	1	3,45%
wielokrotne wskazanie sponsora	0	0,00%	1	3,45%
nieprawidłowe wskazanie sponsora	2	16,67%	2	6,90%
braki w wykazie audycji sponsorowanych	10	83,33%	3	10,34%
nieprawidłowa ewidencja audycji sponsorowanych	9	75,00%	9	31,03%

* w 2002 r. skontrolowano 12 programów,

** w 2003 skontrolowano 29 programów

7.8 Podczas interwencyjnych monitoringów w telewizjach koncesjonowanych stwierdzono występowanie następujących naruszeń przepisów regulujących działalność reklamową i sponsorską:

- emisję reklam piwa w czasie chronionym (naruszenie art. 16 b ust. 1 pkt 2 ustawy o radiofonii i telewizji) stwierdzono w programach telewizji:
 - POLSAT,
 - TVN 24,
 - CANAL + Niebieski,
- emisję reklamy obrażającej uczucia religijne odbiorców (naruszenie art. 18 ust. 2 ww. ustawy) stwierdzono w programach telewizji: POLSAT, TVN, TV 4, które emitowały reklamę telefonu sieci komórkowej PLUS GSM SIMPLUS – *Wspólne zdjęcie komunijne*.
- przekroczenie limitu emisji reklam w godzinie (naruszenie art. 16 ust. 2 ww. ustawy) stwierdzono:
 - dwukrotnie w telewizji POLSAT,
 - dwukrotnie w telewizji TVN Siedem,
- emisję kryptoreklamy (naruszenie art. 16c ww. ustawy) stwierdzono w programie telewizji POLSAT,

- emisję reklamy, zachęcającej niepełnoletnich do wywierania presji na rodziców lub inne osoby w celu nakłonienia ich do zakupu reklamowanego produktu (naruszenie art. 16b ust. 2 pkt 2 ww. ustawy) stwierdzono w programach telewizji POLSAT i TVN,
- emisję reklamy loterii promocyjnej (naruszenie art. 16b ust. 1 pkt 4 ww. ustawy), stwierdzono w programach telewizji POLSAT i TVN,
- oznaczenie sponsora zachęcające do skorzystania z jego usług (naruszenie art. 17 ust. 4 ww. ustawy) stwierdzono w telewizji TVN 24.

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej w programach nadawców telewizji kablowej

7.9 W 2003 roku przeprowadzono trzy kontrole działalności reklamowej i sponsorskiej w programach telewizyjnych nadawców kablowych. Pierwszą objęto nadawców ze względu na czas i wyniki poprzedniej kontroli. Drugą przede wszystkim tych nadawców, którzy w ostatnim roku otrzymali koncesje KRRiT, a trzecią nadawców rozpowszechniających swój program w dużych sieciach kablowych. Łącznie kontrolą objęto 64 nadawców.

Kontrola wykazała, że siedmiu wybranych do kontroli nadawców z różnych przyczyn nie emituje programu.

Analizując wyemitowany program stwierdzono, że najczęściej powtarzały się następujące uchybienia:

- brak ewidencji nadanych reklam i telesprzedaży lub nieprawidłowe prowadzenie ewidencji (36 nadawców),
- brak właściwego oznaczenia przekazów reklamowych lub telesprzedaży (23 nadawców),
- nadawanie zakazanej reklamy (16 nadawców), w tym: reklamy napojów alkoholowych (1 nadawca), usług medycznych (8 nadawców), kryptoreklamy (7 nadawców),
- przekazy planszowe informacyjno-reklamowe nadawane w kanale, w którym nadawane są audycje telewizyjne (18 nadawców),
- przekroczenie dopuszczalnego czasu nadawania reklam (14 nadawców),
- brak należytej archiwizacji lub zła jakość archiwizowanych materiałów (8 nadawców),
- sponsorowanie serwisów informacyjnych (7 nadawców),
- brak ewidencji sponsorowanych audycji lub nieprawidłowe prowadzenie ewidencji (6 nadawców).

W stosunku do 11 nadawców nie zgłoszono uwag i zastrzeżeń, dotyczących prowadzonej w programach działalności reklamowej i sponsorskiej.

Zestawienie najczęściej stwierdzonych uchybień w 2003 roku

Brak ewidencji nadanych reklam i telesprzedaży lub nieprawidłowe prowadzenie ewidencji	63,15%
Brak właściwego oznaczenia przekazów reklamowych	40,35%
Nadanie zakazanej reklamy	28,07%
Przekazy planszowe informacyjno-reklamowe nadawane w kanale, w którym nadawane są audycje telewizyjne	31,57%
Przekroczenie dopuszczalnego czasu nadawania reklam	24,56%
Brak należytej archiwizacji lub zła jakość archiwizowanych materiałów	14,03%
Sponsorowanie niedozwolonych audycji	12,28%
Nieprawidłowo prowadzona ewidencja sponsorowanych audycji	10,52%

Zestawienie najczęściej stwierdzonych uchybień w latach 2001-2003

Rodzaj uchybienia	2003 r.	2002 r.	2001 r.
Brak właściwego oznaczenia przekazów reklamowych	40,35%	32,25%	30,64%
Przekroczenie dopuszczalnego czasu nadawania reklam	24,56%	16,12%	24,19%
Niewłaściwe przerywanie audycji lub filmu w celu nadania reklamy i lub telesprzedaży	0,00%	3,22%	8,06%
Nadanie zakazanej reklamy: alkohol, usługi medyczne, kryptoreklama,	28,07%	20,96%	25,80%
Nieprawidłowo prowadzona ewidencja nadanych reklam i telesprzedaży	63,15%	50,00%	83,87%
Niewłaściwe wskazanie sponsora	0,00%	3,22%	6,45%
Sponsorowanie niedozwolonych audycji	12,28%	4,83%	4,83%
Przekroczenie dopuszczalnego czasu wskazania sponsora	0,00%	6,45%	8,06%
Nieprawidłowo prowadzona ewidencja sponsorowanych audycji	10,52%	17,74%	19,35%
Brak należytej archiwizacji	14,03%	6,45%	9,67%
Brak odpowiedzi na żądanie Przewodniczącego KRRiT	0,00%	0,00%	3,22%

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej w Polskim Radiu S.A.

7.10 W 2003 roku przeprowadzona została kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej Polskiego Radia S.A. (programy: 1, 2, 3, i 4 - Radio BIS) jak również 17 rozgłośni regionalnych Polskiego Radia. Do wszystkich rozgłośni regionalnych zwrócono się o przedstawienie do kontroli materiału dźwiękowego z fragmentami wyemitowanego programu oraz wymaganej przepisami dokumentacji.

Kontrolowano zgodność z przepisami wynikającymi z ustawy o radiofonii i telewizji, rozporządzeń KRRiT i z innych aktów prawnych.

W trakcie kontroli materiału poemisyjnego i dokumentacji nie stwierdzono naruszeń przepisów. Jednak naruszenia stwierdzono podczas wykonywania monitoringów interwencyjnych. (**por. pkt 7.11**)

Na podstawie przeprowadzonej analizy działalności reklamowej i sponsorskiej w programach rozgłośni regionalnych Polskiego Radia stwierdzono, że w 2003 roku po raz kolejny odnotowano spadek zarówno udziału reklam w dziennym czasie emisji programu oraz spadek liczby audycji sponsorowanych.

Łącznie regionalne rozgłoszenie radia publicznego sprzedały o 8,2% mniej czasu reklamowego niż w 2002 roku.

Najlepszy wynik wśród rozgłośni radia publicznego osiągnęła Rozgłoszenia Regionalna Polskiego Radia w Katowicach emitując 8.174 minut reklam (wzrost o 30,80%), a najniższy wynik miało Radio dla Ciebie z Warszawy, emitując 656 minut (spadek o 36,3%).

W tabeli przedstawiono porównanie dziennego czasu emisji reklam w rozgłoszeniach regionalnych Polskiego Radia w latach 2000 – 2003.

Informacje o czasie wyemitowanych reklam i płatnych ogłoszeń w programach ogólnopolskich i rozgłoszeniach regionalnych radia publicznego w latach 2000-2003*

Nadawca	Czas reklam i płatnych ogłoszeń (w godz.)				Porównanie			Udział reklam w rocznym czasie nadawania w 2003 r.
	2000 r.	2001 r.	2002 r.	2003 r.	2001/2000	2002/2001	2003/2002	
Program 1	106,0	119,9	164,0	149,7	13,1%	36,8%	-9,6%	1,7%
Program 2	1,0	6,5	20,0	8,3	550,0%	207,7%	-140,0%	0,1%
Program 3	136,0	130,4	154,0	149,7	-4,1%	18,1%	-2,9%	1,7%
Program 4 –Radio BIS	5,0	7,7	20,0	9,3	54,0%	159,7%	-114,3%	0,1%
Polskie Radio S.A.	248,0	264,5	358,0	317,0	6,7%	35,3%	-12,9%	0,9%

VII. Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej nadawców

PR Białystok	218,9	207,1	162,7	135,4	-5,4%	-21,4%	-20,2%	1,5%
PR Bydgoszcz (PiK)	150,9	133,3	118,6	115,0	-11,7%	-11,0%	-3,1%	1,3%
PR Gdańsk	275,4	192,6	179,3	188,1	-30,1%	-6,9%	4,7%	2,1%
PR Katowice	301,0	184,0	140,0	172,0	-38,9%	-23,9%	18,6%	2,0%
PR Kielce	179,3	133,5	121,7	149,1	-25,5%	-8,8%	18,4%	1,7%
PR Koszalin	120,6	89,0	62,2	63,8	-26,2%	-30,1%	2,5%	0,7%
PR Kraków	176,0	127,5	139,4	103,7	-27,6%	9,3%	-34,4%	1,2%
PR Lublin	191,1	157,0	113,4	119,4	-17,8%	-27,8%	5,0%	1,4%
PR Łódź	146,0	113,0	94,0	103,5	-22,6%	-16,8%	9,2%	1,2%
PR Olsztyn	244,0	227,0	221,0	214,0	-7,0%	-2,6%	-3,3%	2,4%
PR Opole (PRO FM)	261,6	235,2	196,9	270,4	-10,1%	-16,3%	27,2%	3,1%
PR Poznań (Merkury)	335,0	331,6	292,0	222,0	-1,0%	-11,9%	-31,5%	2,5%
PR Rzeszów	109,0	101,0	86,0	98,0	-7,3%	-14,9%	12,2%	1,1%
PR Szczecin	263,3	182,7	144,0	102,6	-30,6%	-21,2%	-40,4%	1,2%
PR Warszawa (RdC)	74,4	42,0	22,5	17,0	-43,5%	-46,4%	-32,4%	0,2%
PR Wrocław	219,0	198,4	160,0	168,5	-9,4%	-19,4%	5,0%	1,9%
w tym miejski	42,0	28,0	28,0	29,8	-33,3%	0,0%	6,0%	0,3%
Regionalny	177,0	170,4	132,0	138,8	-3,7%	-22,5%	4,9%	1,6%
PR Zielona Góra (Radio Zachód)	315,0	296,3	223,8	257,2	-5,9%	-24,5%	13,0%	2,9%
w tym miejski	74,2	132,6	101,7	120,1	78,7%	-23,3%	15,3%	1,4%
Regionalny	241,8	163,7	122,2	137,1	-32,3%	-25,4%	10,9%	1,6%
Razem rozgłośnie regionalne	3 580,5	2 951,2	2 477,5	2 499,7	-17,6%	-16,1%	0,9%	1,5%
RAZEM	3 828,5	3 215,7	2 835,5	2 816,7	-16,0%	-11,8%	-0,7%	1,4%

Informacje o wpływach z emisji reklam i audycji sponsorowanych w programach ogólnopolskich i w rozgłoszeniach regionalnych radia publicznego w 2003 r. (w tys. zł)*

Nadawca	Reklama			Sponsoring			Łącznie	Udział wpływów ze sponsoringu we wpływach ogółem
	bez barteru	barter	ogółem	bez barteru	barter	ogółem		
Program 1	19 731,5	3 320,0	23 051,5	2 588,4	56,7	2 645,1	25 696,6	10,3%
Program 2	14,4	71,8	86,2	245,9	0,0	245,9	332,1	74,0%
Program 3	12 528,1	3 762,2	16 290,3	1 472,6	130,1	1 602,7	17 893,0	9,0%
Program 4 - Radio BIS	2,0	63,5	65,5	21,6	0,0	21,6	87,1	24,8%
Polskie Radio S.A.	32 276,0	7 217,5	39 493,5	4 328,5	186,8	4 515,3	44 008,8	10,3%
PR Białystok	758,2	387,1	1 145,3	101,4	4,5	105,9	1 251,2	8,5%
PR Bydgoszcz (PiK)	617,0	92,6	709,6	104,4	3,0	107,4	817,0	13,1%
PR Gdańsk	1 055,3	150,1	1 205,4	245,1	30,6	275,7	1 481,1	18,6%
PR Katowice	923,0	465,9	1 388,9	722,2	9,4	731,6	2 120,5	34,5%
PR Kielce	761,6	195,0	956,6	197,6	4,0	201,6	1 158,2	17,4%
PR Koszalin	244,3	189,2	433,5	158,5	15,3	173,8	607,3	28,6%
PR Kraków	277,7	370,5	648,2	182,4	32,1	214,5	862,7	24,9%
PR Lublin	961,0	343,2	1 304,2	82,6	18,6	101,2	1 405,4	7,2%
PR Łódź	455,5	140,5	596,0	160,5	16,7	177,2	773,2	22,9%
PR Olsztyn	1 202,7	150,4	1 353,1	59,7	1,4	61,1	1 414,2	4,3%
PR Opole (PRO FM)	923,7	172,9	1 096,6	31,7	0,0	31,7	1 128,3	2,8%
PR Poznań (Merkury)	1 174,2	331,2	1 505,4	95,4	0,0	95,4	1 600,8	6,0%
PR Rzeszów	415,4	92,0	507,4	27,9	0,0	27,9	535,3	5,2%
PR Szczecin	691,9	195,2	887,1	19,9	8,6	28,5	915,6	3,1%
PR Warszawa (RdC)	177,0	205,5	382,5	24,3	0,0	24,3	406,8	6,0%
PR Wrocław	450,7	334,5	785,2	332,9	69,1	402,0	1 187,2	33,9%
w tym miejski	14,4	53,2	67,6	4,1	21,5	25,6	93,2	27,5%
regionalny	436,3	281,3	717,6	328,8	47,6	376,4	1 094,0	34,4%
PR Zielona Góra (Radio Zachód)	666,3	78,0	744,3	263,6	5,5	269,1	1 013,4	26,6%
w tym miejski	277,4	9,0	286,4	120,4	0,0	120,4	406,8	29,6%
Regionalny	388,9	69,0	457,9	143,2	5,5	148,7	606,6	24,5%
Razem rozgłośnie regionalne	11 755,5	3 893,8	15 649,3	2 810,1	218,8	3 028,9	18 678,2	16,2%
RAZEM	44 031,5	11 111,3	55 142,8	7 138,6	405,6	7 544,2	62 687,0	12,0%

VII. Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej nadawców

Zestawienie wpływów z emisji reklam w programach ogólnopolskich i rozgłoszeniach regionalnych radia publicznego w latach 2000-2003*

Nadawca	Wpływy w tys. zł				Wzrost wpływów		
	2000 r.	2001 r.	2002 r.	2003 r.	2001/2000	2002/2001	2003/2002
Program 1	12 797,6	21 614,8	16 838,8	23 051,5	68,9%	-22,1%	36,9%
Program 2	2,4	168,8	239,0	86,2	6933,3%	41,6%	-63,9%
Program 3	9 164,5	17 452,0	14 059,5	16 290,3	90,4%	-19,4%	15,9%
Program 4 - Radio BIS	0,0	219,7	180,7	65,5		-17,7%	-63,8%
Polskie Radio S.A.	21 964,5	39 455,3	31 318,0	39 493,5	79,6%	-20,6%	26,1%
PR Białystok	2 867,0	2 603,6	1 455,6	1 145,3	-9,2%	-44,1%	-21,3%
PR Bydgoszcz (PiK)	1 425,6	1 325,3	749,8	709,6	-7,0%	-43,4%	-5,4%
PR Gdańsk	2 819,4	2 395,3	1 281,1	1 205,4	-15,0%	-46,5%	-5,9%
PR Katowice	6 165,2	5 250,8	1 953,0	1 388,9	-14,8%	-62,8%	-28,9%
PR Kielce	1 171,0	1 151,0	761,6	956,6	-1,7%	-33,8%	25,6%
PR Koszalin	782,1	644,4	401,9	433,5	-17,6%	-37,6%	7,9%
PR Kraków	1 107,2	1 144,7	889,5	648,2	3,4%	-22,3%	-27,1%
PR Lublin	1 944,0	1 615,8	917,0	1 304,2	-16,9%	-43,2%	42,2%
PR Łódź	1 009,5	773,5	590,6	590,0	-23,4%	-23,6%	0,9%
PR Olsztyn	1 956,0	2 043,0	1 538,5	1 353,1	4,4%	-24,7%	-12,1%
PR Opole (PRO FM)	1 571,9	1 573,1	1 020,8	1 096,6	0,1%	-35,1%	7,4%
PR Poznań (Merkury)	5 758,7	5 008,9	2 247,4	1 505,4	-13,0%	-55,1%	-33,0%
PR Rzeszów	1 251,3	1 440,1	836,3	507,4	15,1%	-41,9%	-39,3%
PR Szczecin	1 858,1	1 577,0	997,5	887,1	-15,1%	-36,7%	-11,1%
PR Warszawa (RdC)	1 684,9	598,3	316,9	382,5	-64,5%	-47,0%	20,7%
PR Wrocław	933,5	1 040,6	717,7	785,2	11,5%	-31,0%	9,4%
w tym miejski	68,4	141,3	81,9	67,6	106,6%	-42,1%	-17,5%
regionalny	865,0	899,3	635,8	717,6	4,0%	-29,3%	12,9%
PR Zielona Góra (Radio Zachód)	1 366,3	1 372,1	1 367,7	744,3	0,4%	-0,3%	-45,6%
w tym miejski	251,9	413,3	424	286,4	64,1%	2,6%	-32,5%
Regionalny	1 114,4	958,8	943,7	457,9	-14,0%	-1,6%	-51,5%
Razem rozgłoszenie regionalne	35 671,5	31 557,4	18 042,9	15 649,3	-11,5%	-42,8%	-13,3%
RAZEM	57 636,0	71 012,8	49 360,9	55 142,8	23,2%	-30,5%	11,7%

Zestawienie wpływów z emisji reklam i audycji sponsorowanych w programach ogólnopolskich i w rozgłoszeniach regionalnych radia publicznego w latach 2000-2003*

Nadawca	wpływy w tys. zł				wzrost wpływów		
	2000 r.	2001 r.	2002 r.	2003 r.	2001/2000	2002/2001	2003/2002
Program 1	16 739,2	26 903,3	19 997,5	25 696,6	60,7%	-25,7%	28,5%
Program 2	242,4	199,3	239,0	332,1	-17,8%	19,9%	39,0%
Program 3	11 049,7	20 591,9	15 790,0	17 893,0	86,4%	-23,3%	13,3%
Program 4 - Radio BIS	201,7	380,7	264,2	87,1	88,7%	-30,6%	-67,0%
Polskie Radio S.A.	28 233,0	48 075,2	36 290,7	44 008,8	70,3%	-24,5%	21,3%
PR Białystok	3 422,3	2 853,3	1 592,6	1 251,2	-16,6%	-44,2%	-21,4%
PR Bydgoszcz (Pi K)	1 456,0	1 469,4	898,2	817,0	0,9%	-38,9%	-9,0%
PR Gdańsk	2 979,8	2 566,3	1 459,1	1 481,1	-13,9%	-43,1%	1,5%
PR Katowice	6 620,8	5 781,0	2 224,7	2 120,5	-12,7%	-61,5%	-4,7%
PR Kielce	1 234,4	1 198,3	892,2	1 158,2	-2,9%	-25,5%	29,8%
PR Koszalin	863,5	753,3	506,8	607,3	-12,8%	-32,7%	19,8%
PR Kraków	1 183,6	1 204,6	1 184,0	862,7	1,8%	-1,7%	-27,1%
PR Lublin	2 084,3	1 817,8	981,3	1 405,4	-12,8%	-46,0%	43,2%
PR Łódź	1 058,0	943,5	770,9	773,2	-10,8%	-18,3%	0,3%
PR Olsztyn	2 095,0	2 178,0	1 627,2	1 414,2	4,0%	-25,3%	-13,1%
PR Opole (PRO FM)	1 597,8	1 594,1	1 061,6	1 128,3	-0,2%	-33,4%	6,3%
PR Poznań (Merkury)	5 881,4	5 197,6	2 365,0	1 600,8	-11,6%	-54,5%	-32,3%
PR Rzeszów	1 291,1	1 499,9	887,5	535,3	16,2%	-40,8%	-39,7%
PR Szczecin	1 936,7	1 659,5	1 022,4	915,6	-14,3%	-38,4%	-10,4%
PR Warszawa (RdC)	1 876,2	705,8	321,4	406,8	-62,4%	-54,5%	26,6%
PR Wrocław	1 188,1	1 319,2	883,4	1 187,2	11,0%	-33,0%	34,4%
w tym miejski	85,3	176,7	90,0	93,2	107,1%	-49,1%	3,6%
Regionalny	1 102,8	1 142,5	793,4	1 094,0	3,6%	-30,6%	37,9%
PR Zielona Góra (Radio Zachód)	1 461,7	1 606,1	1 712,2	1 013,4	9,9%	6,6%	-40,8%
w tym miejski	327,0	559,8	600,6	406,8	71,2%	7,3%	-32,3%
Regionalny	1 134,7	1 046,3	1 111,6	606,6	-7,8%	6,2%	-45,4%

razem rozgłoszenie regionalne	38 230,5	34 347,6	20 390,5	18 678,2	-10,2%	-40,6%	-8,4%
RAZEM	66 463,5	82 422,9	56 681,2	62 687,0	24,0%	-31,2%	10,6%

*Opracowano na podstawie danych przesłanych przez nadawców

7.11 Podczas wykonywania monitoringów interwencyjnych najczęściej stwierdzano naruszenia przepisów związane z emisją niedozwolonych reklam:

- emisję reklamy usług medycznych (naruszenie art. 16 b ust. 1 pkt 3 ustawy o radiofonii i telewizji) stwierdzono w Programie 1 Polskiego Radia S.A.,
- emisję reklamy loterii promocyjnej (naruszenie art. 16 b ust. 1 pkt 4 ww. ustawy) stwierdzono w Programie 1 Polskiego Radia S.A. oraz w Rozgłosni Regionalnej PR w Bydgoszczy (Radio PiK),
- emisję reklamy obrażającej przekonania religijne odbiorców (naruszenie art. 18 ust. 2 ww. ustawy) stwierdzono w Programie 1 Polskiego Radia S.A. oraz w rozgłosniach regionalnych PR w Kielcach i Lublinie,
- sponsorowanie audycji publicystycznej o treści społeczno-politycznej (naruszenie art. 17 ust. 2 i 7 pkt 2 ww. ustawy) stwierdzono w Rozgłosni Regionalnej PR w Opolu.

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej ogólnopolskich koncesjonowanych nadawców radiowych

7.12 Planowa kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej koncesjonowanych nadawców ogólnopolskich dotyczyła Radia RMF FM i Radia ZET.

W trakcie kontroli materiału poemisyjnego i dokumentacji nie stwierdzono naruszeń przepisów. Jednak naruszenia stwierdzono podczas wykonywania monitoringów interwencyjnych. (**por. pkt 7.13**)

Na podstawie przesłanych do kontroli materiałów przeprowadzono analizę i porównano dane dotyczące rocznego czasu emisji reklam i udziału czasu reklamowego w emitowanym programie.

Porównanie sprzedanego czasu reklamowego (w minutach) w latach 2001- 2003 przez Radio RMF FM i Radio ZET

Nazwa radia	Roczny czas emisji reklam w 2001 r.*	Roczny czas emisji reklam w 2002 r.*	Roczny czas emisji reklam w 2003 r.**	Udział reklam w programie 2001 r. (w %)	Udział reklam w programie 2002 r. (w %)	Udział reklam w programie 2003 r. (w %)
RMF FM	16.920	20.687	18.691	3,22	3,94	3,56
ZET	16.688	16.541	17.862	3,17	3,14	3,40

*na podstawie sprawozdań nadawców

**na podstawie badań CR MEDIA

7.13 Podczas monitoringów interwencyjnych w działalności reklamowej i sponsorskiej koncesjonowanych nadawców ogólnopolskich do najczęściej stwierdzonych naruszeń należała emisja niedozwolonych reklam:

- emisja reklamy usług medycznych (naruszenie art. 16 b ust. 1 pkt 3 ustawy o radiofonii i telewizji) stwierdzono w Radiu RMF FM,

- emisja reklamy loterii promocyjnej (naruszenie art. 16 b ust. 1 pkt 4 ww. ustawy) stwierdzono w Radiu RMF FM,
- emisja reklamy nie szanującej przekonań religijnych odbiorców (naruszenie art. 18 ust. 2 ww. ustawy) stwierdzono w Radiu ZET.

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej lokalnych koncesjonowanych nadawców radiowych

7.14 W 2003 roku kontrolę w zakresie działalności reklamowej i sponsorskiej przeprowadzono w trzech etapach (w lutym, marcu i maju). Przeprowadzanie kontroli nadawców w różnych terminach miało na celu przede wszystkim jak najszybszą interwencję w przypadku naruszenia przepisów, a także bezzwłoczne przedstawienie każdemu nadawcy wyników kontroli. Taki tryb przeprowadzania kontroli podyktowany był także prowadzonym przez KRRiT procesem udzielania nowych koncesji.

Na podstawie analizy materiałów poemisyjnych, jak również przesłanej dokumentacji dokonano oceny działalności reklamowej i sponsorskiej nadawców oraz analizy zmian zachodzących na rynku reklamowym w skali kraju i poszczególnych regionów.

Na 176 skontrolowanych, lokalnych, koncesjonowanych nadawców radiowych do 104 nie zgłoszono uwag (59,1%). W porównaniu z wynikami kontroli z 2002 roku zanotowano wzrost liczby nadawców, u których nie wystąpiły naruszenia przepisów, obowiązujących w działalności reklamowej, sponsorskiej i w zakresie archiwizacji programu. W 2002 roku nie zgłoszono zastrzeżeń do 71 ze 159 nadawców, co stanowiło 44,7% skontrolowanych wówczas lokalnych nadawców komercyjnych.

W wyniku kontroli szczególne działania dyscyplinujące podjęto w stosunku do nadawcy programu Radio PULS MIELEC, które mimo wielokrotnych monitów nie udzieliło odpowiedzi na wezwanie Przewodniczącego KRRiT i nie udostępniło do kontroli kompletu wymaganych przepisami materiałów poemisyjnych oraz dokumentacji. Przewodniczący KRRiT nałożył na osobę kierującą działalnością nadawcy karę pieniężną.

Do 9 nadawców, którzy w rażący sposób naruszyli obowiązujące przepisy (5,11% obecnie, a w 2002 roku do 13 nadawców - 8,2%), Przewodniczący KRRiT na podstawie art. 10 ust. 2 i 3 ustawy o radiofonii i telewizji skierował wezwania do bezzwłocznego zaniechania sprzecznych z prawem działań i przesłania informacji o sposobie usunięcia nieprawidłowości.

Do 61 nadawców (34,6%), u których stwierdzono mniej istotne naruszenia przepisów, wystosowano pouczenia. W 2002 roku podobne pouczenia skierowano do 62 nadawców (39%).

7.15 Realizując wnioski pokontrolne z pierwszego półrocza 2003 roku, w październiku 36 nadawców ponownie poddano kontroli. O materiały poemisyjne zwrócono się do nadawców, którzy w rażący sposób naruszyli obowiązujące przepisy. Skontrolowano także działalność reklamową i sponsorską nadawców, którzy otrzymali koncesje w pierwszym półroczu 2003 roku.

Ponowna kontrola wykazała rażące naruszenie przepisów przez Radio OKO, które nie dostosowało się do wezwań Przewodniczącego KRRiT. Przewodniczący KRRiT na podstawie decyzji Nr 13 z 21 listopada 2003 roku nałożył na nadawcę karę pieniężną. Podczas kontroli u 18 nadawców stwierdzono mniej istotne naruszenia przepisów. Do tej grupy nadawców skierowano pouczenia.

Podczas ponownej kontroli stwierdzono, że połowa nadawców wyeliminowała naruszenia przepisów, na które wskazano w poprzednim okresie.

**Rodzaje naruszeń przepisów dotyczących działalności reklamowej i sponsorskiej w latach 2000 – 2003
(w % skontrolowanych nadawców)**

RODZAJ NARUSZENIA	2000 r.	2001r.	2002 r.	2003 r.
Brak odpowiedzi na żądanie Przewodniczącego KRRiT	0,7%	0,0%	0,6%	0,6%
Brak należytej archiwizacji	6,8%	8,5%	4,4%	2,8%
Emitowanie kryptoreklamy		6,8%	0%	6,3%
Przekroczenie czasu reklamowego	2,6%	3,0%	1,3%	0,6%
Reklama, której emisja jest zakazana	0,7%	9,9%	6,3%	5,7%
Niewłaściwe oznaczenie reklamy	13,7%	6,8%	2,5%	1,1%
Nieprawidłowa ewidencja reklam	23,5%	21%	15,7%	9,6%
Nieprawidłowa ewidencja audycji sponsorowanych	9,4%	8,6%	18,8%	6,3%
Przekroczenie dopuszczalnego czasu wskazania sponsora	0,9%	0,6%	2,6%	3,4%
Sponsorowanie dzienników	0,0%	0,6%	0%	0%
Wskazanie sponsora w trakcie audycji	0,0%	0,6%	0%	0%
Sponsorowanie przez produkt	0,0%	1,2%	0%	0%
Audycja sponsorowana zawiera przekaz reklamowy dotyczący produktów lub usług sponsora	0,9%	1,2%	0,9%	1,1%

7.16 Podczas monitoringów interwencyjnych najczęściej stwierdzono następujące naruszenia obowiązujących przepisów:

- emisję reklamy usług medycznych (naruszenie art. 16 b ust. 1 pkt 3 ustawy o radiofonii i telewizji) stwierdzono w:
 - Radiu PSR w Szczecinie,
 - Radiu GRA Toruniu,
 - Radiu RADOM w Radomiu,
 - Radiu PARADA w Łodzi,
 - Radiu VIGOR FM w Słupsku,
 - Radiu ESKA w Warszawie,
 - TWOIM RADIU 106,2 FM ZŁOTE PRZEBOJE w Jeleniej Górze,
- emisję reklamy loterii promocyjnej (naruszenie art. 16 b ust. 1 pkt 4 ww. ustawy) stwierdzono w:
 - Radiu ESKA w Warszawie,
 - Radiu POGODA w Warszawie,
 - Radiu 94 FM w Warszawie,
 - Radiu WAWa w Warszawie,
 - Radiu ESKA NORD w Gdyni,
 - Radiu TREFL w Sopocie,
 - Radiu WA-MA w Olsztynie,
 - Radiu ELITA w Bydgoszczy,
 - Radiu BLUE 103,5 FM w Bydgoszczy,
- emisję reklamy obrażającej uczucia religijne odbiorców (naruszenie art. 18 ust. 2 ww. ustawy) stwierdzono w radiu:
 - Radiu WAWa w Warszawie,

- Radiu ELKA w Lesznie,
- Radiu GRA w Toruniu,
- Radiu CLASSIC FM w Łodzi,
- Radiu TKM FM w Łodzi,
- Radiu REKORD w Radomiu,
- emisję reklamy napojów alkoholowych (naruszenie art. 16 b ust. 1 pkt 2 ww. ustawy i art. 13' ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi) stwierdzono w:
 - Radiu VIGOR FM w Słupsku,
 - Radiu ALFA w Krakowie,
- emisję kryptoreklamy (naruszenie art. 16 c ww. ustawy) stwierdzono w Radiu BOGORIA w Grodzisku Mazowieckim,
- emisję informacji, w której sponsor zachęca do kupna jego towarów (naruszenie art. 17 ust. 4 ww. ustawy) stwierdzono w Radiu REKORD FM w Radomiu.

W 2003 roku w ogólnej ocenie działalności reklamowej i sponsorskiej nadawców radiowych należy podkreślić zmniejszenie się liczby nadawców naruszających obowiązujące przepisy.

Naruszenia obowiązujących przepisów – decyzje o ukaraniu

7.17 Do najczęstszych uchybień wobec obowiązujących przepisów w zakresie działalności reklamowej i sponsorskiej zaliczyć należy brak prawidłowego ewidencjonowania wyemitowanych reklam i audycji sponsorowanych. Nadawcy co prawda ewidencjonują reklamy i audycje sponsorowane, jednak sposób prowadzenia ewidencji odbiega od zasad określonych w rozporządzeniach Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Do najistotniejszych naruszeń przepisów zaliczyć należy nadawanie zakazanej reklamy usług i kryptoreklamy.

Wszystkie przypadki emisji niedozwolonej reklamy dotyczyły usług medycznych. Wynika to zarówno z pewnej niespójności obowiązujących przepisów, a przede wszystkim braku enumeratywnego wskazania co stanowi usługę medyczną.

Stwierdzone przypadki nadawania kryptoreklamy dotyczyły zbyt rozbudowanej informacji o usługach czy produkcie. Informacja taka stała się w wyniku tego przekazem, spełniającym ustawowe kryteria reklamy i powinna być właściwie oznakowana.

Niezależnie od pouczeń i wezwań skierowanych do nadawców naruszających obowiązujące przepisy, w najbardziej rażących przypadkach Przewodniczący KRRiT nałożył kary pieniężne.

7.18 W 2003 roku Przewodniczący KRRiT nałożył 13 kar pieniężnych za nieprzestrzeganie przepisów dotyczących działalności reklamowej i sponsorskiej (9 kar na nadawców telewizyjnych, 4 na nadawców radiowych). Spośród kar:

- 7 kar nałożono za przekroczenie dopuszczalnego czasu emisji reklam,
- 2 kary nałożono za niedostosowanie się nadawcy do wezwania Przewodniczącego KRRiT,

- 2 kary za emisję kryptoreklamy,
- 1 karę za emisję niedozwolonej reklamy usług medycznych,
- 1 karę za niezgodne z przepisami oznaczenie sponsora.

7.19 Wykaz kar nałożonych przez Przewodniczącego KRRiT w 2003 roku:

- Telewizja POLSAT - za emisję kryptoreklamy – kara w wysokości 10.000 zł (decyzja Nr 2 z 12 lutego 2003 roku),
- Sławomir Papiera (Radio 66 w Koninie) - za brak odpowiedzi na wezwanie Przewodniczącego KRRiT – kara w wysokości 1.000 zł.(decyzja Nr 3 z 26 maja 2003 roku),
- Gustaw Cygan (Radio Puls w Mielcu) - za brak odpowiedzi na wezwanie Przewodniczącego KRRiT – kara w wysokości 1.000 zł.(decyzja Nr 4 z 29 maja 2003 roku),
- Telewizja Polska S.A. - za przekroczenie dopuszczalnego czasu nadawania reklam – kara w wysokości 20.000 zł.(decyzja Nr 5 z 3 czerwca 2003 roku),
- Telewizja TVN Siedem - za przekroczenie dopuszczalnego czasu nadawania reklam – kara w wysokości 2.000 zł.(decyzja Nr 6 z 2 lipca 2003 roku),
- Telewizja Polska S.A. za przekroczenie dopuszczalnego czasu nadawania reklam – kara w wysokości 25.000 zł.(decyzja 7 z 23 lipca 2003 roku),
- Radio Kolor w Warszawie - za emisję niedozwolonej reklamy usług medycznych – kara w wysokości 4.000 zł (decyzja nr 8 z 14 sierpnia 2003 roku),
- Telewizja Polska S.A. - za emisję kryptoreklamy – kara w wysokości 30.000 zł.(decyzja nr 10 z 7 listopada 2003 roku),
- Telewizja Polska S.A. - za przekroczenie dopuszczalnego czasu nadawania reklam – kara w wysokości 30.000 zł. (decyzja Nr 11 z 7 listopada 2003 roku),
- Telewizja Polsat - za przekroczenie dopuszczalnego czasu nadawania reklam – kara w wysokości 26.000 zł. (decyzja Nr 12 z 12 listopada 2003 roku),
- Rozgłośnia Radiowa Radio Oko w Ostrołęce - za niezgodne z przepisami oznaczenie sponsora audycji – kara w wysokości 1.000 zł. (decyzja Nr 13 z 21 listopada 2003 roku),
- Telewizja Polska S.A. - za przekroczenie dopuszczalnego czasu nadawania reklam – kara w wysokości 95.100 zł.(decyzja Nr 14 z 27 listopada 2003 roku),
- Telewizja TVN za przekroczenie dopuszczalnego czasu nadawania reklam – kara w wysokości 4.140 zł.(decyzja Nr 15 z 15 grudnia 2003 roku).

W związku z powyższymi decyzjami o nałożeniu kar nadawcy wpłacili do budżetu państwa kwotę w łącznej wysokości 249.240 zł. W stosunku do dwóch decyzji o ukaraniu prowadzone jest postępowanie wykonawcze, zaś od jednej decyzji nadawca złożył odwołanie do sądu.

W 2004 roku Przewodniczący KRRiT nałożył na spółkę Telewizja Polsat S.A. karę w wysokości 20.000 zł za naruszenie przepisów zawartych w art. 16c ustawy o radiofonii i telewizji (decyzja Nr 2 z 16 marca 2004 roku)

VIII. DZIAŁALNOŚĆ MIĘDZYNARODOWA KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

Działania KRRiT związane z integracją europejską

8.1 Rozpatrując kwestię funkcjonowania systemu europejskiej polityki audiowizualnej należy rozpatrywać to wielowymiarowe zagadnienie w szerokim aspekcie dziedzin wchodzących w jego skład.

Należą do nich - oprócz regulacji odnoszących się do treści rozpowszechnianych w mediach elektronicznych, w szczególności takich jak dyrektywa o telewizji bez granic - regulacje promujące rozwój produkcji kinematograficznej i audiowizualnej, do których należy zaliczyć m.in. decyzje Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie ustanowienia programów Wspólnoty Europejskiej: Media Plus - Rozwój, Dystrybucja i Promocja oraz Media – Szkolenie. Programy te są ukierunkowane na wspieranie rozwoju europejskiej kinematografii oraz przemysłu audiowizualnego, a także promowanie językowej i kulturowej różnorodności w Europie.

Należy mieć też na uwadze, iż europejski rynek audiowizualny nie jest regulowany wyłącznie przepisami dotyczącymi treści oraz mechanizmami wspierającymi, ustanowionymi przez Wspólnotę.

Wiele innych przepisów wspólnotowych ma znaczący wpływ na spółki medialne. Do najważniejszych należą:

- regulacje dotyczące elektronicznych sieci i usługi komunikacji elektronicznej (tzw. pakiet dyrektyw o komunikacji elektronicznej),
- regulacje dotyczące usług społeczeństwa informacyjnego (dyrektywa w sprawie handlu elektronicznego),
- plany odnoszące się do przejścia na cyfrowy system transmisji radiowych i telewizyjnych (komunikat Komisji Europejskiej dla Rady i Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów w sprawie przejścia z nadawania analogowego na cyfrowe).

Bardzo istotną dziedziną wpływającą na kształtowanie polityki audiowizualnej jest system ochrony praw autorskich i praw pokrewnych, zarówno ten funkcjonujący w ramach Unii Europejskiej, jak i w ramach międzynarodowych konwencji, a w szczególności konwencji ONZ.

Istotną rolę, w ramach szeroko rozumianej polityki audiowizualnej, mają międzynarodowe zobowiązania, wynikające z regulacji prawnych, kształtujących rozwój handlu usługami na gruncie Układu Ogólnego w Sprawie Handlu Usługami (GATS). To znaczenie w szczególności jest istotne w kontekście negocjacji, zmierzających w kierunku liberalizacji światowego rynku usług, obejmującego również zagadnienia specyficzne dla usług audiowizualnych.

Nie sposób w dobie konwergencji mediów wykluczyć z omawianego zakresu tematycznego działań związanych z budowaniem społeczeństwa informacyjnego, związanych z ustaleniami, przyjętymi podczas poprzedzonego długotrwałymi przygotowaniem, Światowego Szczytu Społeczeństwa Informacyjnego w Genewie w grudniu 2003 roku.

Projekt Phare

8.2 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji realizuje od października 2002 roku projekt Phare 2001, w formie umowy bliźniaczej z Dyrekcją Rozwoju Mediów we Francji (DDM), zatytułowany „Kształtowanie i dostosowanie polityki audiowizualnej w warunkach konwergencji technologicznej”.

Projekt kończy się w maju bieżącego roku, w chwili wejścia Polski do Unii Europejskiej.

Pomysł projektu zrodził się wiosną 1999 roku, pierwotnie jako wspólny projekt badawczy Uniwersytetu Warszawskiego oraz Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Komitet Badań Naukowych nie przyjął jednak projektu do realizacji, choć miał on strategiczne dla polskiego sektora audiowizualnego znaczenie. Istotą projektu miała być analiza najważniejszych problemów, wynikających z konwergencji telekomunikacji, działalności radiowo-telewizyjnej i informatyki oraz konsekwencji tych zjawisk dla szeroko rozumianej regulacji w dziedzinie komunikowania.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, doceniając znaczenie tych zagadnień dla polskiego sektora audiowizualnego, podjęła decyzję o jego modyfikacji tak, aby przystawał do norm wymaganych przy projektach pharowskich.

Projekt został zgłoszony do Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej w 2000 roku ze świadomością, że jego rezultaty będą gotowe w momencie kluczowym dla Polski w przeddzień wejścia do Unii Europejskiej.

8.3 Przesłanki, które Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uwzględniła przy tworzeniu projektu były następujące:

- Polska potrzebuje strategii działania dotyczącej implementacji technologii cyfrowej w obszarze nadawania radiowego i telewizyjnego w kontekście konwergencji technologicznej.
- Polityka regulacyjna Unii Europejskiej, która chroni takie wartości jak kultura i różnorodność językowa oraz interesy mniejszości i konsumentów, może natknąć się na problemy, związane z praktyczną niemożliwością implementacji tych uregulowań.
- Sektor audiowizualny zmienia się w szybkim tempie i struktura instytucjonalna odgrywa szczególnie ważną rolę w zapewnianiu właściwej realizacji celów społecznych.
- Postęp w dziedzinie technologii cyfrowych jest impulsem wywołującym nowe oczekiwania względem ciał regulujących. Te oczekiwania dotyczą nie tylko rozszerzenia kompetencji ciał regulujących, lecz także sposobu ich organizacji i funkcjonowania oraz

działania zgodnie ze standardami administracji publicznej i wypełniania przypisanych im zadań szybko i efektywnie.

Celem strategicznym projektu Phare, zaproponowanego przez KRRiT, było utworzenie stabilnych podstaw do ekonomicznej aktywności, prowadzonej przez polskie i zagraniczne przedsiębiorstwa działające w sektorze audiowizualnym, w kontekście pełnej integracji z Unią Europejską. Osiągnięcie tego celu zakładano poprzez realizację trzech celów uzupełniających:

- całkowite przeniesienie i efektywne wprowadzenie *acquis communautaire* do polskiego prawa,
- opracowanie strategii dla rozwoju polskiego sektora audiowizualnego w erze cyfrowej,
- strukturalne i instytucjonalne wzmocnienie KRRiT.

Istotną część projektu stanowiły prace eksperckie. Polscy eksperci uczestniczyli w spotkaniach z ekspertami UE, podczas spotkań analizowano poszczególne dokumenty zaliczane do *acquis communautaire*, analizowano rozwiązania przyjęte w krajach Unii. Uzupełnieniem były wizyty eksperckie w krajach europejskich, z których powstały raporty opisujące i analizujące, przyjmowane tam rozwiązania dotyczące m.in. funkcjonowania i struktury nadawców publicznych, regulatora mediów elektronicznych, abonamentu, monitoringu, strategii cyfrowej. W ramach projektu przeprowadzono przy udziale ekspertów unijnych cykl seminariów i konferencji.

8.4 W wyniku realizacji projektu powstały dwa podstawowe opracowania eksperckie. Pierwsze opracowanie, tzw. Zielona Księga zawiera założenia do projektu nowej ustawy o mediach elektronicznych. Projekt tej ustawy będzie zgodny z całością *acquis communautaire* oraz będzie uwzględniał kierunki rozwoju sektora mediów w Europie. Drugie opracowanie, tzw. Biała Księga stanowi z jednej strony podsumowanie dyskusji publicznych, jakie miały miejsce po ogłoszeniu Zielonej Księgi, a z drugiej zawiera ostateczną, ekspercką propozycję założeń do ustawy o mediach elektronicznych w Polsce.

Biała Księga została zaprezentowana podczas konferencji, będącej podsumowaniem projektu Phare, jaka miała miejsce 29 marca 2004 roku.

8.5 Istotną część projektu stanowiła restrukturyzacja Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Realizację tego celu wspomagał audyt organizacyjny Biura KRRiT przeprowadzony przez firmę Ernst&Young.

W ramach audytu przeprowadzono następujące analizy: struktury Biura KRRiT, wewnętrznych procedur w KRRiT, strategii Biura KRRiT, kultury organizacyjnej Biura KRRiT, spójności organizacyjnej Biura KRRiT.

Audyt organizacyjny zakończył się przedstawieniem raportu końcowego, który oprócz opisu funkcjonowania Biura KRRiT, zawiera rekomendacje zmian organizacyjnych.

Udział Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w wypracowywaniu europejskiej polityki audiowizualnej – grupy robocze w Brukseli

8.6 Komisja Europejska, doceniając rolę krajowych ciał regulacyjnych właściwych w sprawach audiowizualnych, w monitorowaniu prawidłowego stosowania i wypełniania celów dyrektywy o telewizji bez granic oraz mając na uwadze doświadczenia krajowych ciał regulujących uznała, iż celowe jest włączenie ich przedstawicieli w prace nad planowaną nowelizacją dyrektywy.

Uznanie roli krajowych organów regulacyjnych w przyczynianiu się do wypełniania celów dyrektywy zaowocowało powołaniem stałej grupy składającej się z przedstawicieli krajowych regulatorów audiowizualnych oraz Komisji Europejskiej (High-level Group of Executives of Regulatory Authorities in the Field of Broadcasting).

W 2003 roku odbyły się dwa spotkania grupy europejskich regulatorów rynku audiowizualnego, na które zaproszono również przedstawicieli krajów stowarzyszonych z Unią Europejską, w tym Polskę.

W pracach tej grupy biorą udział przedstawiciele Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Podczas spotkań w 2003 roku dyskutowano o uwagach, zawartych w czwartym raporcie z wdrażania dyrektywy o telewizji bez granic oraz o przedstawionym przez Komisję roboczym programie prac nad zmianą dyrektywy.

8.7 Istotne znaczenie dla kształtowania europejskiej polityki audiowizualnej mają prace, podejmowane w gremiach eksperckich. Odgrywają one istotną rolę w wyrażaniu opinii o zjawiskach zachodzących na rynku audiowizualnym, w tym na temat wyzwań i możliwości, jakie stoją przed mediami elektronicznymi w związku z rozwojem nowych technologii oraz w projektowaniu nowych regulacji, dotyczących sektora audiowizualnego.

Grupy robocze Rady Unii Europejskiej, składające się z ekspertów pochodzących z Państw Członkowskich, przygotowują zagadnienia, które mają być przedmiotem obrad Rady oraz Komitetu Stałych Przedstawicieli. Do dnia akcesji kraje przystępujące uczestniczą w pracach grup w ramach statusu aktywnego obserwatora.

W dziedzinie tematyki audiowizualnej należy wyróżnić prace grupy roboczej ds. polityki audiowizualnej. Przedstawiciele Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, począwszy od drugiej połowy 2003 roku, biorą udział w pracach Grupy roboczej ds. polityki audiowizualnej.

Grupa robocza ds. polityki audiowizualnej w tym okresie podejmowała m.in. następujące prace:

- przygotowała projekt rezolucji w sprawie depozytu dzieł kinematograficznych,
- omawiała Komunikat Komisji Europejskiej w sprawie przyszłej polityki regulacyjnej w europejskim sektorze audiowizualnym,
- omawiała sprawy, dotyczące programów Media Plus i Media Szkolenie,
- omawiała propozycję decyzji Rady Parlamentu, dotyczącą uczestnictwa Wspólnoty Europejskiej w Europejskim Obserwatorium Audiowizualnym.

8.8 W 2003 roku przedstawiciele Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji uczestniczyli w spotkaniach Komitetu Kontaktowego ds. dyrektywy o telewizji bez granic.

Komitet Kontaktowy ds. dyrektywy o telewizji bez granic działa pod auspicjami Komisji Europejskiej i składa się z przedstawicieli państw członkowskich, obradujących pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

Do zadań Komitetu Kontaktowego ds. dyrektywy o telewizji bez granic w szczególności należy:

- ułatwienie implementacji dyrektywy poprzez regularne konsultacje w zakresie problemów, wynikających ze stosowania jej postanowień,
- opracowywanie opinii w sprawie realizacji przez państwa członkowskie postanowień dyrektywy,

- tworzenie forum wymiany informacji,
- omawianie wyników regularnie prowadzonych konsultacji,
- usprawnienie wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi i Komisją Europejską w sprawie rozwoju działalności regulacyjnej w zakresie świadczenia usług nadawczych, z uwzględnieniem polityki audiowizualnej Wspólnoty i postępu technicznego,
- śledzenie wszelkich zmian, w odniesieniu do których pożądana byłaby wymiana informacji.

Po raz pierwszy w pracach Komitetu Kontaktowego wzięli udział przedstawiciele państw kandydujących do UE. Przedstawiciele przyszłych państw członkowskich UE uczestniczyli w posiedzeniach Komitetu Kontaktowego w charakterze aktywnych obserwatorów. Po akcesji do Unii Europejskiej będą mogli w pełni aktywnie uczestniczyć w jego pracach.

Podczas spotkań Komitetu Kontaktowego też rozważano efekty konsultacji publicznych, przeprowadzonych w związku z planowaną zmianą dyrektywy o telewizji bez granic.

8.9 Od 2002 roku przedstawiciele Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji biorą udział w pracach komitetów i grup roboczych Unii Europejskiej, które dotyczą polityki audiowizualnej.

Polska, tak jak inne kraje kandydujące, do momentu akcesji, ma w nich status aktywnego obserwatora. Oznacza to możliwość zabierania głosu w dyskusji, bez prawa udziału w głosowaniu.

W 2002 roku Polska przystąpiła do wspólnotowego Programu Media Plus i Media-Szkolenie, wspierającego sektor audiowizualny i kinematograficzny, co oznaczało również uczestnictwo w strukturach roboczych Komisji Europejskiej.

Zgodnie z decyzjami Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej nr 2000/821/EC i nr 163/2001/EC, utworzony został Komitet ds. implementacji Programu Media - Plus i Media - Szkolenie, w którym zasiadają przedstawiciele państw uczestniczących w jego realizacji.

Komitet ds. implementacji Programu Media-Plus i Media-Szkolenie zbiera się na posiedzeniach plenarnych kilka razy do roku i zatwierdza propozycje Komisji Europejskiej, dotyczące w szczególności:

- dofinansowywania projektów,
- zmian warunków obowiązujących przy składaniu ofert,
- przekazywania środków finansowych na poszczególne komponenty Programu Media.

Udział Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w pracach grup i komitetów konsultacyjnych

8.10 W lipcu i listopadzie 2003 roku odbyły się obrady Stałego Komitetu ds. Praw Autorskich i Praw Pokrewnych (SCCR) Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO).

Przedstawiciele Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji uczestniczyli w składzie polskiej delegacji na obrady Stałego Komitetu, podczas których dyskutowano nad projektem nowego instrumentu prawa międzynarodowego, czyli traktatu o ochronie praw organizacji nadawczych.

W 1995 roku Polska przystąpiła do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO). Celem działania WTO jest rozwój handlu towarami i usługami w celu podniesienia standardu życia w państwach członkowskich, przy optymalnym wykorzystaniu światowych zasobów oraz dążenie do trwałego rozwoju.

Istotnymi elementami Porozumienia WTO są załączniki, czyli porozumienia szczegółowe.

Dla sektora audiowizualnego najistotniejszymi załącznikami są:

- Układ Ogólny w Sprawie Handlu Usługami (GATS),
- Porozumienie w Sprawie Handlowych Aspektów Praw Własności Intelektualnej (TRIPS).

W związku z akcesją do Unii Europejskiej Polska została włączona w proces uzgadniania wspólnotowej polityki handlowej. Zgodnie z Traktatem Ustanawiającym Wspólnotę Europejską, negocjacje w ramach WTO prowadzi Komisja Europejska w imieniu Państw Członkowskich, uwzględniając rezultaty konsultacji, które odbyły się na forum Komitetu do art. 133 w sprawie usług, działającego przy Radzie Unii Europejskiej.

Zakres zadań, będących przedmiotem prac Komitetu do art. 133 w sprawie usług, obejmuje kwestie związane z polityką handlu zagranicznego Wspólnoty, w tym również kwestie usług audiowizualnych.

Należy mieć na uwadze, iż art. 133 Traktatu jest jednym z najistotniejszych przepisów, dotyczących wspólnotowej polityki handlowej, która powinna być oparta na jednolitych zasadach, zwłaszcza w odniesieniu do umów handlowych i ujednolicania środków liberalizacyjnych.

Polska uczestniczy w pracach Komitetu do art. 133 w sprawie usług od 1 kwietnia 2003 roku na prawach aktywnego obserwatora, a reprezentowana jest przez przedstawicieli Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.

Przedstawiciele Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, w ramach konsultacji międzyresortowych koordynowanych przez Ministerstwo Gospodarki, opiniują w zakresie polityki audiowizualnej dokumenty związane z kształtowaniem wspólnotowej polityki, dotyczącej usług audiowizualnych, w tym oferty usługowe poszczególnych państw członkowskich GATS/WTO, umowy o współpracy handlowej pomiędzy Wspólnotą Europejską a krajami trzecimi.

8.11 Istotny element, kształtujący nowoczesne rozumienie polityki audiowizualnej, stanowią działania związane z tworzeniem korzystnych warunków dla rozwoju usług społeczeństwa informacyjnego.

Media audiowizualne odgrywają kluczową rolę w rozwoju i przekazywaniu wartości społecznych i kulturalnych w demokratycznych społeczeństwach. W dobie digitalizacji i konwergencji sektorów audiowizualnego, telekomunikacyjnego i teleinformatycznego istotne jest uświadomienie roli mediów w upowszechnianiu wartości demokratycznych, promowaniu różnorodności językowej i kulturowej, niwelowaniu podziałów społecznych poprzez tworzenie warunków dla dzielenia się wiedzą i przepływu informacji.

W tym kontekście za niezwykle ważne należy uznać zorganizowanie Światowego Szczytu Społeczeństwa Informacyjnego (WSIS), które stanowiło realizację rezolucji 56/183 Zgromadzenia Ogólnego ONZ.

Światowy Szczyt Społeczeństwa Informacyjnego został zaplanowany w dwóch fazach. Pierwsza faza Światowego Szczytu Społeczeństwa Informacyjnego odbyła się od 10 do 12 grudnia 2003 roku w Genewie. Druga faza odbędzie się pod koniec 2005 roku w Tunisie.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji aktywnie uczestniczyła w przygotowaniach do Światowego Szczytu Społeczeństwa Informacyjnego, a jej przedstawiciele brali udział w pracach komitetów przygotowawczych.

W dokumentach, przyjętych podczas obrad Szczytu, zarówno w Deklaracji Zasad jak i w Planie Działań poruszono wiele istotnych kwestii, związanych z budowaniem społeczeństwa informacyjnego.

Wśród najważniejszych problemów Deklaracja Zasad wymienia następujące zagadnienia:

- rola rządów i innych właściwych podmiotów w promowaniu technologii teleinformatycznych,
- infrastruktura informatyczna i telekomunikacyjna, jako niezbędna podstawa otwartego dla wszystkich społeczeństwa informacyjnego,
- dostęp do wiedzy i informacji,
- wzmacnianie zdolności społeczeństwa do aktywnego korzystania z usług społeczeństwa informacyjnego,
- zwiększanie zaufania do technologii teleinformatycznych oraz bezpieczeństwa w ramach korzystania z tych usług,
- tworzenie warunków dla rozwoju społeczeństwa informacyjnego,
- upowszechnianie technologii teleinformatycznych, które dają korzyści we wszystkich dziedzinach życia,
- zróżnicowanie i tożsamość kulturowa, zróżnicowanie językowe oraz lokalne treści kulturowe,
- środki masowego przekazu,
- etyczny wymiar społeczeństwa informacyjnego,
- współpraca międzynarodowa i regionalna.

Działania KRRiT na forum Rady Europy

8.12 Rada Europy jest dla Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji ważnym forum działania na płaszczyźnie europejskiej, ponieważ udział w pracach tej instytucji stanowi przygotowanie do działalności w organach Unii Europejskiej. Rada Europy bowiem ściśle współpracuje z Unią Europejską przy tworzeniu wspólnej przestrzeni audiowizualnej.

W 2003 roku Rada Europy przedstawiła Przewodniczącej KRRiT propozycję zorganizowania w Polsce regionalnej konferencji dla państw sygnatariuszy Paktu Stabilności dla Krajów Europy Południowo-Wschodniej. Temat konferencji dotyczył nadzoru wykonywanego przez organy regulacyjne w kontekście zasady wolności i niezależności mediów.

Konferencja odbyła się 3 i 4 października 2003 roku, a udział w niej wzięli przedstawiciele regulatorów z Albanii, Bośni i Hercegowiny, Bułgarii, Czarnogóry, Kosowa, Mołdawii, Rumunii, Serbii i Macedonii.

Celem spotkania było omówienie prawnych i praktycznych problemów, związanych z działalnością regulatorów oraz określenie możliwości ich przewyższenia, zarówno na szczeblu regionalnym, jak i krajowym.

Podstawą dyskusji w czasie konferencji była Rekomendacja Komitetu Ministrów Rady Europy nr 23(2000) na temat niezależności i funkcji ciał regulujących sektor audiowizualny. Rekomendacja Komitetu Ministrów Rady Europy stwarza ramy, zapewniające niezależność i stabilność tych instytucji.

Konferencja sformułowała wnioski i rekomendacje. Podkreślono w nich rolę ciał regulujących, które powinny stać na straży wolności wypowiedzi i niezależności nadawców. Wykonywanie tych zadań musi być prawnie zagwarantowane.

Konferencja była już trzecią międzynarodową inicjatywą, organizowaną przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji we współpracy z Radą Europy.

W 1996 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zorganizowała pod patronatem Rady Europy konferencję zatytułowaną „Wyzwania dla ciał regulujących media elektroniczne w krajach Europy Środkowo-Wschodniej”.

W 2000 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji była głównym koordynatorem przygotowań do VI Konferencji Ministerialnej ds. Mediów Rady Europy w Krakowie, gdzie zostały wytyczone kierunki europejskiej polityki audiowizualnej na kolejne cztery lata.

Wspólne inicjatywy z Radą Europy wpisują się w ponad dziesięcioletnią aktywną obecność przedstawicieli Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, jako ekspertów w pracach komitetów i grup roboczych w obszarze mediów elektronicznych. Polscy eksperci zapraszani są również jako konsultanci w sprawach audiowizualnych w misjach Rady Europy w krajach będących w trakcie transformacji lub tworzenia rynku mediów elektronicznych.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji reprezentuje Polskę w strukturach Rady Europy, zajmujących się środkami przekazu.

8.13 Przedstawiciele Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w 2003 roku brali udział w pracach następujących komitetów i grup roboczych:

- Komitet Zarządzający ds. Mediów (CDMM): uczestniczy dr Karol Jakubowicz, doradca Przewodniczącej KRRiT, który został wybrany na stanowisko Wiceprzewodniczącego Biura CDMM; CDMM określa kierunki działania w dziedzinie mediów; w Komitecie Zarządzającym ds. Mediów uczestniczą przedstawiciele wszystkich krajów członkowskich Rady Europy.
- Stały Komitet ds. Telewizji Transgranicznej (T-TT): uczestniczy od 1993 roku dr Karol Jakubowicz; zadaniem Komitetu jest formułowanie rekomendacji co do stosowania konwencji o telewizji ponadgranicznej oraz podejmowanie starań na rzecz rozstrzygania konfliktów, wynikających ze stosowania konwencji.
- Grupa Rady Europy ds. demokratycznego i społecznego wpływu mediów w dobie technologii cyfrowej (MM-S-DB): uczestniczy Małgorzata Pęk, wicedyrektor Departamentu Integracji Europejskiej i Współpracy z Zagranicą; grupa zajmuje się analizą kwestii związanych z funkcjonowaniem telewizji w nowych technologicznie warunkach.

- Grupa specjalistów ds. usług on-line i demokracji (MM-S-OD): uczestniczy dr hab. Tadeusz Kowalski, ekspert KRRiT; podstawowym obszarem zainteresowań ekspertów w tej grupie są potencjalne możliwości zastosowania nowych technologii informacji i komunikowania w dziedzinie demokracji.

Omówienie pracy poszczególnych grup znajduje się w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”

Udział w pracach Europejskiej Platformy Ciał Regulujących (EPRA)

8.14 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji należy do członków założycieli Europejskiej Platformy Ciał Regulujących (EPRA), istniejącej od 1995 roku organizacji skupiającej 46 regulatorów z 37 krajów europejskich. W ciągu ośmiu lat EPRA stała się w Europie poważnym forum dyskusyjnym, przy którym stałymi obserwatorami są przedstawiciele Komisji Europejskiej oraz Rady Europy.

Po raz pierwszy w historii istnienia Europejskiej Platformy Ciał Regulujących zaproponowano wszystkim członkom podpisanie wspólnego stanowiska. Stanowisko dotyczy sprawy, którą zarówno Rada Europy, jak i Komisja Europejska uznają za istotną – ustalenia precyzyjnych zasad, dotyczących możliwości odwołania członków ciał regulujących, w taki sposób, aby uniknąć sytuacji, w której odwołanie byłoby wykorzystywane jako środek nacisku politycznego.

Członkowie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji 17 lipca 2003 roku, przyjęli jednogłośnie stanowisko, przygotowane przez radę Europejskiej Platformy Ciał Regulujących (European Platform for the Regulatory Authorities). W stanowisku podkreślono znaczenie niezależności ciał regulujących sektora usług nadawczych w społeczeństwach demokratycznych.

W ramach Europejskiej Platformy Ciał Regulujących została stworzona stała grupa, która zajmuje się zagadnieniami naziemnej telewizji cyfrowej. W pracach grupy uczestniczy również KRRiT.

Działania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji na rzecz współpracy polsko-ukraińskiej

8.15 Od marca 2003 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, BBC World oraz ukraińskie Centrum Inicjatyw Medialnych realizują unijny projekt „Wsparcie dla niezależnych mediów na Ukrainie”.

W ramach projektu zostało stworzone w Odessie Centrum Koordynacyjne. Projekt obejmuje przede wszystkim dziennikarzy i menedżerów mediów ze Wschodniej Ukrainy, okręgu Odessy i Chersonia. Polska część projektu to wizyty studyjne w mediach. Zgodę na przyjęcie ukraińskich uczestników projektu wyraziły: Gazeta Wyborcza, Rzeczpospolita, Radio Zet, TVN oraz TVN 24. W ramach projektu zostały zrealizowane dwie wizyty dla menedżerów i dziennikarzy ukraińskich mediów.

Celem polskiej części projektu jest przybliżenie naszej rzeczywistości medialnej dziennikarzom i menedżerom mediów ze wschodniej Ukrainy. Szczególnie istotne jest pokazanie mechanizmów, dzięki którym w Polsce funkcjonują media niezależne oraz mechanizmów ich powstawania.

Zakończenie projektu nastąpi w sierpniu 2004 roku.

Dostosowanie prawa krajowego do przepisów Unii Europejskiej

Dostosowanie w zakresie Dyrektywy o telewizji bez granic - projekt nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji

8.16 Realizując strategiczne cele Rzeczypospolitej Polskiej, związane z akcesją do Unii Europejskiej, Polska w procesie przygotowań do tego wydarzenia zobowiązała się do pełnego dostosowania swojego ustawodawstwa do *acquis communautaire*, obejmującego również przepisy dotyczące radiofonii i telewizji.

Z punktu widzenia polityki audiowizualnej najistotniejszymi aktami prawnymi, do których prawo polskie wymaga dostosowania są:

- Traktat Ustanawiający Wspólnotę Europejską,
- Dyrektywa Rady nr 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej, znowelizowana w 1997 roku dyrektywą Rady i Parlamentu Europejskiego nr 97/36/WE, czyli dyrektywą o telewizji bez granic.

8.17 Realizując zobowiązania akcesyjne w obszarze „Kultura i polityka audiowizualna” Rada Ministrów przyjęła 21 października 2003 roku projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji.

- Projekt nowelizacji ukierunkowany jest na dostosowanie ustawy o radiofonii i telewizji do *acquis communautaire* w obszarze polityki audiowizualnej, w szczególności w zakresie:
- zasad określania właściwości jurysdykcyjnej nad nadawcami,
- promowania audycji europejskich oraz audycji europejskich wytworzonych przez producentów niezależnych,
- wprowadzenia wspólnotowej definicji audycji europejskiej,
- ochrony małoletnich,
- reklamy i sponsorowania,
- wspólnotowych reguł konkurencji, dotyczących finansowania działalności prowadzonej przez nadawców publicznych w ogólnym interesie gospodarczym (z czym związane jest m.in. zdefiniowanie misji publicznej).

W projekcie zawarto również zmiany ukierunkowane na uzyskanie, stosownie do Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską, całkowitej liberalizacji kapitałowej względem podmiotów pochodzących z państw, wchodzących w skład Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Realizując zrównoważoną politykę stopniowej liberalizacji, opartą na międzynarodowych zobowiązaniach Polski, podniesiono również poziom dopuszczalnego udziału kapitału zagranicznego w mediach elektronicznych w Polsce dla pozostałych osób zagranicznych do 49%.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji na poszczególnych etapach prac związanych z nowelizacją ustawy przedstawiała opinie i uwagi dotyczące kwestii objętych zakresem przedmiotowym projektu, biorąc udział w konsultacjach międzyresortowych oraz pracach sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu.

Na etapie konsultacji międzyresortowych Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyrażała opinie, dotyczące założeń projektu, formułując propozycje i uwagi w kwestii przepisów określających m.in.:

- właściwość jurysdykcyjną,
- definicję audycji europejskiej oraz tzw. kwoty audycji europejskich,
- zasady wolności odbioru i retransmisji,
- system ochrony małoletnich,
- zasady finansowania nadawców publicznych,
- definicję misji publicznej,
- zakres liberalizacji kapitałowej.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przedstawiała swoje uwagi i propozycje także w trakcie prac na nowelizację ustawy w sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu. Prace te wiązały się również z przygotowaniem projektów rozporządzeń wykonawczych.

Realizacja celów związanych z dostosowaniem polskiego prawa do standardów europejskich wymagać będzie stałego monitorowania sposobu wykonywania nałożonych obowiązków. W szczególności odnosi się to do tak istotnych zagadnień jak:

- kontrola wykonywania przed nadawców obowiązku przeznaczania odpowiedniej ilości czasu nadawania na audycje europejskie i audycje europejskie wytworzone przez producentów niezależnych,
- ochrona małoletnich przed treściami szkodliwymi m.in. poprzez wprowadzenie systemu klasyfikacji i systemu oznaczania audycji,
- prowadzenie kontroli realizacji wymogu przejrzystości finansowania działalności wykonywanej w ogólnym interesie gospodarczym przez nadawców publicznych.

Na te aspekty działalności Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji zwróciła uwagę Komisja Europejska, podkreślając w szóstym raporcie monitorującym przygotowania Polski do członkostwa w Unii Europejskiej, konieczność wzmocnienia KRRiT tak, aby skutecznie mogła monitorować przestrzeganie przepisów, regulujących rynek audiowizualny.

Dostosowanie do przepisów pakietu dyrektyw Unii Europejskiej dotyczącego komunikacji elektronicznej

8.18 W 2002 roku przyjęto w Unii Europejskiej pakiet dyrektyw nowego podejścia, dotyczący komunikacji elektronicznej, w skład którego wchodzi:

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2002/21/WE z 7 marca 2002 roku o wspólnych uregulowaniach ramowych dotyczących udostępniania sieci i usług komunikacji elektronicznej (tzw. dyrektywa ramowa),
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2002/20/WE z 7 marca 2002 roku o autoryzacji sieci i usług w komunikacji elektronicznej (tzw. dyrektywa o autoryzacji),
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2002/19/WE z 7 marca 2002 roku o dostępie do sieci komunikacji elektronicznej i związanych z nimi zasobów oraz wzajemnych połączeniach (tzw. dyrektywa o dostępie i połączeniach sieci),
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2002/22/WE z 7 marca 2002 roku o powszechności usług i prawach użytkowników związanych z sieciami i usługami komunikacji elektronicznej (tzw. dyrektywa o usłudze uniwersalnej).

Przyjęty w 2002 roku pakiet dyrektyw stworzył nowe ramy prawne dla uregulowania szeroko rozumianych sieci i usług komunikacji elektronicznej, obejmując również sieci wykorzystywane do nadawania programów radiowych i telewizyjnych oraz usługi polegające na przekazywaniu sygnałów. Celem pakietu dyrektyw jest zwiększenie konkurencyjności, likwidacja barier dla efektywnego rozwoju usług i promowania innowacyjności na rynkach usługowych w sektorach telekomunikacji, mediów i informatyki w obszarze Wspólnego Rynku.

Rozwiązania przyjęte w pakiecie dyrektyw nie obejmują zagadnień, związanych z treścią usług świadczonych za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej przy wykorzystaniu usług łączności elektronicznej, takich jak zagadnienia treści nadawanych programów.

Należy podkreślić, że dyrektywa o uregulowaniach ramowych stanowi, że oddzielenie unormowań dotyczących sposobu przekazywania informacji - w tym transmisji radiowo-telewizyjnej - od unormowań dotyczących ich treści nie stoi na przeszkodzie uwzględnianiu występujących pomiędzy nimi powiązań, w szczególności w celu zapewnienia pluralizmu mediów, różnorodności kulturowej i ochrony konsumenta.

Do problemu zapewnienia w mediach elektronicznych różnorodności kulturowej i ochrony interesów odbiorcy nawiązuje także dyrektywa o dostępie i połączeniach sieci, która stanowi, że *zasady prawa konkurencji mogą okazać się niewystarczające dla zapewnienia różnorodności kulturowej i pluralizmu mediów w dziedzinie telewizji cyfrowej*.

Pakiet dyrektyw o komunikacji elektronicznej nie narzuca krajom członkowskim sposobu transpozycji, pozostawiając swobodę pod tym względem, pod warunkiem osiągnięcia założonego celu. Decyzję w sprawie modelu regulacyjnego pozostawiono państwom członkowskim, które uwzględniając specyfikę swoich systemów prawnych i ustalonych rozwiązań systemowych, podejmują autonomiczne rozstrzygnięcia. Dyrektywy zakładają możliwość podziału kompetencji między różne organy regulacyjne. Jak wskazuje raport Komisji Europejskiej z 19 listopada 2003 roku o stanie implementacji pakietu dyrektyw o komunikacji elektronicznej, tak właśnie stało się w wielu krajach.

Realizowana w ramach projektu Phare umowa twinningowa, zawarta pomiędzy Dyrekcją ds. Rozwoju Mediów Kancelarii Premiera Francji oraz Krajową Radą Radiofonii i Telewizji, jako jeden ze swoich strategicznych celów, wskazuje efektywne wprowadzenie *acquis communautaire*, określając wśród aktów prawnych objętych zakresem umowy, również pakiet dyrektyw o komunikacji elektronicznej. Postanowienia umowy twinningowej wskazują, że zgodnie z ideą harmonizacji, zasady polityki audiowizualnej Unii Europejskiej muszą być analizowane w kontekście polskiej sytuacji wraz z zaproponowaniem optymalnego sposobu ich implementacji.

W ramach umowy zrealizowano szereg wizyt studyjnych ekspertów unijnych, specjalizujących się w tematyce poruszanej przez pakiet dyrektyw o komunikacji elektronicznej. Podczas tych wizyt poddano analizie przepisy obowiązującego prawa krajowego, pod kątem zidentyfikowania występujących niezgodności i zakresu zmian wymagających wprowadzenia, a także rozważano właściwy sposób implementacji przedmiotowego pakietu dyrektyw.

W świetle analizy pakietu dyrektyw Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, przygotowała stanowisko do opracowanego przez Ministerstwo Infrastruktury projektu założeń, a następnie projektu ustawy Prawo Telekomunikacyjne.

W stanowisku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji krytycznie oceniła szereg proponowanych rozwiązań, które nie wynikają z pakietu dyrektyw o komunikacji elektronicznej i prowadzą do niespójności w ramach krajowego porządku prawnego.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przedstawiła propozycje zmian w zakresie proponowanych rozwiązań podkreślając, że implementacja dyrektyw powinna gwarantować spójność krajowego porządku prawnego, a także jasne zasady rozdziału kompetencji poszczególnych organów w ramach tego porządku.

Informacje dotyczące projektu ustawy Prawo telekomunikacyjne znajdują się również w rozdziałach II oraz III „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności”.

Działalność Biura Współpracy z Programem Media - Media Desk Polska w 2003 roku

8.19 Media Desk Polska rozpoczęło swoją działalność we wrześniu 2002 roku. Obecna forma organizacyjna, to jednostka budżetu państwa, działająca pod kontrolą KRRiT – partnera w Programie Media.

2003 rok był pierwszym pełnym rokiem działania Biura Media Desk Polska, a zatem znacznie lepiej pozwala ocenić dotychczasowe dokonania, niż rok poprzedni. Przedstawia też znacznie pełniejszy obraz rynku oraz możliwości i potrzeby polskich profesjonalistów z sektora filmowego.

W początkowym okresie działalności Media Desk Polska skoncentrowało się głównie na promocji Programu Media wśród profesjonalistów oraz dziennikarzy.

Większość podejmowanych działań była skierowana bezpośrednio do grup docelowych, czyli niezależnych producentów, dystrybutorów, organizatorów festiwali, szkół filmowych, jak również do nadawców telewizyjnych i twórców szerzej pojętych, np. scenarzystów.

W przeciągu ostatniego roku Media Desk Polska stworzyło stronę internetową, opublikowało 4 biuletyny oraz wydało materiały informacyjne, zorganizowało kilkanaście prezentacji Programu Media, podczas wielu imprez audiowizualnych, uczestniczyło w większości wydarzeń branżowych w kraju i w wielu za granicą, nawiązało kontakty z wieloma instytucjami z branży audiowizualnej, zorganizowało międzynarodową konferencję i uczestniczyło w organizacji kilku mniejszych, nawiązało kontakty z prasą i mediami elektronicznymi, a ponadto regularnie tłumaczyło, publikowało i przysyłało informacje o publikacji najnowszych wezwań do składania aplikacji, udzielało informacji na temat Programu Media, pomagało w wypełnianiu aplikacji.

8.20 W pierwszej połowie roku większość działań Media Desk Polska adresowana była głównie do producentów, dystrybutorów oraz organizatorów festiwali, co miało bezpośredni związek z kalendarzem publikowanych wezwań do składania wniosków.

Przede wszystkim została uruchomiona strona internetowa, której zawartość jest regularnie uaktualniana. Strona jest połączona linkami z innymi stronami internetowymi o tematyce audiowizualnej lub dotyczącej funduszy unijnych i programów pomocowych. Zostały wydane dwie ulotki informacyjne, zawierające podstawowe dane na temat Programu Media, oraz publikowano raz na kwartał biuletyn, zawierający informacje o aktualnych wydarzeniach w sektorze audiowizualnym oraz podsumowanie najnowszych rezultatów aplikacji rozpatrzonych w ostatnim kwartale – listę beneficjentów Media (w roku ubiegłym opublikowane zostały cztery wydania kwartalnika). Opracowano kilka prezentacji Programu Media, które były wykorzystane do promocji podczas imprez branżowych. Media Desk Polska przygotowało również prezentację sektora audiowizualnego w Polsce, na podstawie

danych uzyskanych z Ministerstwa Kultury, Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, pozyskanych od dystrybutorów i producentów oraz zaczerpniętych z prasy.

Do wszystkich profesjonalistów oraz dziennikarzy została wysłana informacja o Programie Media oraz kalendarz terminów składania wniosków.

Media Desk Polska regularnie tłumaczyło wytyczne do składania wniosków, po czym publikowało aplikacje na stronie internetowej w wersji polskiej, francuskiej i angielskiej. Regularnie były przygotowywane i wysyłane drogą elektroniczną informacje dotyczące Programu (np. kalendarz terminów składania aplikacji), informacje o szkoleniach oraz innych ważnych wydarzeniach audiowizualnych.

We wrześniu odbyło się także pierwsze posiedzenie Komisji Stypendialnej. Pierwsza tura stypendiów została przyznana z opóźnieniem z uwagi na konieczność rozwiązania kwestii natury prawnej, związanych ze zmianą planu finansowego na 2003 rok, już po zatwierdzeniu planu przez Parlament i w trakcie jego realizacji.

Linia budżetowa na stypendia szkoleniowe, nieuwzględniona w pierwotnym planie finansowym, została zaproponowana przez Komisję już po zatwierdzeniu planu na rok 2003. Wprowadzenie korekty wymagało konsultacji prawnych i akceptacji ze strony KRRiT. Drugie i ostatnie posiedzenie Komisji odbyło się na początku grudnia 2003 roku. W sumie przyznano stypendia w łącznej kwocie 12 680 euro.

8.21 W ramach współpracy z Komisją Europejską oraz Programem Media przeprowadzono w roku ubiegłym dwie akcje. Pierwszą była promocja, wśród profesjonalistów sektora audiowizualnego, ankiety dotyczącej oceny Programu Media oraz oczekiwanych zmian w jego przyszłej edycji.

Drugą akcją była pomoc w organizacji, jak również czynne uczestnictwo w tzw. focus group, zorganizowanej przez firmę konsultingową Olsberg SPI na zlecenie Komisji Europejskiej.

Przedstawiciel Media Desk Polska został też wytypowany, jako reprezentant narodowy, do udziału w tzw. „public hearing”, zorganizowanym przez Komisję Europejską w dniach 1 i 2 lipca 2003 roku w celu omówienia kolejnej edycji Programu Media.

Dyrektor Media Desk Polska został zgłoszony przez Przewodniczącą Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji do udziału w posiedzeniach Komitetu Mediów.

Media Desk Polska uczestniczyło także w dwóch dorocznych spotkaniach informacyjnych w Brukseli zorganizowanych przez Media Unit dla wszystkich biur Media Desk z Europy.

W 2003 roku Media Desk Polska wzięło udział w kilku międzynarodowych festiwalach, kilku międzynarodowych konferencjach oraz w większości festiwalu i imprez branżowych w Polsce.

Podczas Festiwalu w Berlinie, w Cannes i w Wenecji Media Desk Polska pomogło w zorganizowaniu promocji polskich producentów i dystrybutorów w ramach stoiska Media, nawiązywano kontakty z profesjonalistami z Europy (między innymi z europejskich programów szkoleniowych) oraz informowano profesjonalistów z Polski.

Nawiązanie kontaktu z Cartoon oraz późniejsze spotkanie w Brukseli zaowocowało pomysłem zorganizowania Forum Audiowizualnego w Warszawie. (Audiovisual Training Forum), o budżecie 300 000 euro, całkowicie finansowanym przez Komisję Europejską oraz zagranicznych sponsorów.

Podczas wielu konferencji międzynarodowych, między innymi w Kolonii oraz w Wiedniu została przedstawiona prezentacja polskiego sektora audiowizualnego oraz rozmaite możliwości współpracy pomiędzy Polską kinematografią, a innymi kinematografiami europejskimi.

Wszystkie te spotkania były doskonałą okazją do promocji polskiej kinematografii oraz Programu Media, nawiązania kontaktów, wymiany doświadczeń i pomysłów, zebrania i udzielenia informacji na temat funkcjonowania Media Plus w Polsce i w Europie.

8.22 Podczas głównych festiwali odbywających się w Polsce, Media Desk Polska organizowało promocję Programu Media w formie prezentacji, konferencji, rozdawania materiałów oraz organizacji tzw. Media Stand.

W 2003 roku zorganizowano prezentacje oraz inne formy promocji Programu Media podczas festiwali w: Toruniu „Młode Kino Europejskie”, Krakowie (Krakowski Festiwal Filmowy), Cieszynie („ERA - Nowe Horyzonty” – Roman Gutek), Kazimierzu Dolnym („Lato Filmów”), Gdańsku (Festiwal Polskich Filmów Fabularnych), Warszawie (Warszawski Festiwal Filmowy). Media Desk Polska uczestniczyło również w uroczystości rozdania polskich nagród filmowych „Orły 2003” oraz w zakończeniu Festiwalu Camerimage w Łodzi (międzynarodowy festiwal operatorów filmowych).

W Cieszynie Media Desk Polska wzięło udział w seminarium „Droga do Unii Europejskiej”, zorganizowanym przez Stowarzyszenie „Przyszłość Mediów”.

Przy okazji XVIII Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni, Media Desk Polska partycypowało w organizacji międzynarodowej konferencji Ministerstwa Kultury oraz Stowarzyszenia Filmowców Polskich „Film Europejski w europejskiej telewizji”. W trakcie trwania festiwalu, który tradycyjnie gromadzi większość przedstawicieli sektora audiowizualnego w Polsce, zorganizowano Media Stand, który służył informacjami.

W drugim kwartale 2003 roku, w związku ze zbliżaniem się ostatecznego terminu składania aplikacji na development (16 czerwca) Biuro Media Desk Polska zintensyfikowało działania informacyjno-promocyjne, skierowane głównie do niezależnych producentów filmowych i telewizyjnych.

Do udanych wydarzeń promocyjnych zorganizowanych w Polsce można zaliczyć konferencję, zorganizowaną wspólnie z Instytutem Goethego w Krakowie oraz Filmfest Dresden, do udziału, w której zaproszono przedstawiciela Eurimages w Polsce. Konferencja była adresowana do twórców filmów animowanych, do nich też była skierowana prezentacja możliwości, jakie daje animatorom Program Media oraz Eurimages. Podczas konferencji prezentowane były także inne formy finansowania kinematografii, praktykowane w Europie.

Kolejnym spotkaniem, podczas którego zaprezentowano programy dla producentów w ramach Media, była konferencja zorganizowana w maju, wspólnie z Krajową Izbą Producentów Audiowizualnych. Data została celowo ustalona tuż przed upływem terminu składania aplikacji na development.

Rozmaite możliwości współpracy oraz korzystania ze wsparcia Media Plus (Europa Cinemas, CineDays) zostały zaprezentowane właścicielom kin i dystrybutorom podczas XVI Forum wokół kina, które odbyło się w czerwcu w Mielenie, jak również podczas spotkania środowiska filmowego z właścicielami kin i dystrybutorami w Ministerstwie Kultury. Efektem tych działań było ponad 30 aplikacji o dofinansowanie złożonych przez polskie kina.

Program Media Plus oraz możliwości aplikacji w ramach Programu zostały zaprezentowane podczas wielu imprez, przy czym zasięg promocji został rozszerzony poza bezpośrednią grupę docelową, czyli profesjonalistów sektora audiowizualnego i media

związane z branżą filmową, na instytucje publiczne, organizacje pozarządowe i dziennikarzy lokalnych.

W sierpniu 2003 roku Media Desk Polska zostało zaproszone do wzięcia udziału w obradach okrągłego stołu „Polski rynek medialny przed akcesją do Unii”, odbywających się w Gdańsku w ramach cyklicznej imprezy Spotkania Medialne „Niptel 2003”. Podczas spotkania, które oprócz niezależnych producentów zgromadziło też najważniejsze osobistości związane z sektorem audiowizualnym w Polsce oraz czołowe media, była okazja do zaprezentowania Programu Media oraz jego dotychczasowych osiągnięć na rynku polskim.

Biuro Media Desk Polska uczestniczyło w obradach okrągłego stołu na temat projektu ustawy o kinematografii, z udziałem przedstawicieli wszystkich środowisk filmowych oraz Ministerstwa Kultury. Od września do grudnia Biuro Media Desk Polska wzięło udział w kilku konferencjach o tematyce audiowizualnej, zorganizowanych przez KRRiT.

Media Desk Polska zorganizowało także prezentację Programu Media w ramach szkolenia dla dziennikarzy telewizji publicznej oraz szkolenia, przygotowanego dla organizacji pozarządowych w czterech regionach Polski (wrzesień, październik) oraz podczas konferencji „Polska Kultura w Unii Europejskiej”, na zaproszenie Programu Kultura 2000 (grudzień).

W ramach współpracy europejskiej, w listopadzie 2003 roku Media Desk zorganizowało pierwszą konferencję o charakterze międzynarodowym „Czy nadawcy telewizyjni potrzebują niezależnych producentów”, adresowaną do niezależnych producentów oraz nadawców telewizyjnych.

Konferencja miała za zadanie po pierwsze promocję Programu Media, po drugie przekazanie informacji na temat korzyści, jakie oferuje przekaz telewizyjny, zarówno niezależnym producentom, jak też współpracującym z nimi nadawcom telewizyjnym.

8.23 Podsumowując pierwszy pełny rok, działalności Biura Media Desk Polska można stwierdzić, że oprócz satysfakcjonujących rezultatów finansowych, wartym odnotowania sukcesem jest nawiązanie bliskich i partnerskich kontaktów z przedstawicielami środowiska audiowizualnego w Polsce, oraz większością znaczących instytucji w tym sektorze.

Media Desk stał się instytucją znaną w środowisku i znacząco wpisuje się w polski pejzaż audiowizualny, o czym świadczy chociażby fakt naszej obecności i aktywnego uczestnictwa w większości imprez audiowizualnych w kraju.

W pierwszym roku najważniejszym działaniem było ustalenie priorytetów i skoncentrowanie promocji na wybranych dziedzinach, które miałyby największą szansę na uzyskanie wsparcia i gwarantowałyby największy sukces finansowy. Program Media Plus obejmuje tak wiele obszarów i operuje na takim poziomie szczegółowości, że ukierunkowana informacja do wszystkich potencjalnych grup beneficjentów byłaby niemożliwa. Dlatego też w pierwszej połowie roku zaadresowano większość działań głównie do niezależnych producentów, dystrybutorów oraz organizatorów festiwali, a w drugiej skoncentrowano się na kinach europejskich oraz rozpoczęto promocję skierowaną do nadawców telewizyjnych. Biorąc pod uwagę wynik finansowy ostatniego roku, ta strategia działania okazała się słuszną.

Nie oznacza to jednak, że w działaniach informacyjnych pominięto całkowicie inne grupy potencjalnych beneficjentów, czego najlepszym dowodem są pieniądze przyznane na szkolenia Mistrzowskiej Szkole Andrzeja Wajdy.

W kolejnym roku Media Desk Polska zamierza zintensyfikować działania promocyjne w obszarach szkolenia i promocja.

Dużym sukcesem okazała się międzynarodowa konferencja zorganizowana dla niezależnych producentów i nadawców telewizyjnych w listopadzie 2003 roku.

Media Desk Polska bierze aktywny udział w spotkaniach branżowych w kraju i za granicą, które są doskonałą okazją do promocji polskiej kinematografii oraz samego Programu Media, nawiązania kontaktów, wymiany doświadczeń i pomysłów, zebrania i udzielenia informacji na temat funkcjonowania Media Plus w Polsce i w Europie.

W zakresie współpracy międzynarodowej rozpoczęto efektywną współpracę z Cartoon, nad projektem „Audiovisual Training Forum”, którego realizacja nastąpiła w marcu 2004 roku. Budżet konferencji w wysokości 300 000 euro finansowany był w całości przez Komisję Europejską oraz zagranicznych sponsorów.

Istotną zmianą jakościową może okazać się udział Media Desk w spotkaniach Komitetu Mediów w Brukseli, na których podejmowane są decyzje i zgłaszane inicjatywy oraz problemy związane z funkcjonowaniem Programu Media w krajach członkowskich.

Z racji bieżących kontaktów z przedstawicielami sektora audiowizualnego w Polsce będzie szansa na bieżące zgłaszanie pojawiających się problemów i reagowanie na inicjatywy Komisji Europejskiej. Będzie to także znaczne ułatwienie w codziennej współpracy z Departamentem Współpracy z Zagranicą i Integracji Europejskiej Biura KRRiT.

Pomimo początkowych zakłóceń udało się także opracować sprawnie funkcjonujący system przyznawania stypendiów, dzięki czemu z sukcesem rozdysponowano przyznane na ten cel środki i udzielono pomocy wielu producentom i twórcom. Już w chwili obecnej można mówić o pierwszych pozytywnych efektach tych działań, w postaci projektów koprodukcyjnych.

W ciągu ostatniego roku Program Media został skutecznie wypromowany na rynku polskim, o czym świadczy wzrastająca liczba aplikujących o środki unijne. Program jest bardzo pozytywnie oceniany zarówno przez środowisko niezależnych przedsiębiorstw audiowizualnych, jak też przez instytucje publiczne.

Media Desk Polska udało się pozyskać zaufanie i wsparcie środowiska, z którym współpraca przebiega bez zakłóceń. Biuro Media Desk Polska współpracuje z wieloma instytucjami z branży audiowizualnej i z organizacjami producentów. W kolejnym roku zamierza kontynuować tę współpracę oraz rozwijać i realizować projekty, zainicjowane w 2003 roku.

Wyniki finansowe za lata 2002/2003 – rezultaty rozpatrzonych pozytywnie wniosków o dotacje

2002	Wsparcie MEDIA
Development - wezwanie 84/2001 i 88/2001	210 000,00 €
Dystrybucja – schemat automatyczny 89/2002	303 424,00 €
Dystrybucja – schemat selektywny 21/2001, termin 19.07.2002	95 000,00 €
Suma	608 424,00 €

2003	Wsparcie MEDIA
Development – wezwanie 82/2002	415 000,00 €
Dystrybucja – schemat automatyczny 20/2003	915 079,00 €
Dystrybucja – schemat selektywny 21/2001, termin 1.12.2002	171 000,00 €
Dystrybucja – schemat selektywny 88/2003, termin 15 marca 2003	71 000,00 €
Dystrybucja – schemat selektywny 88/2003, termin 5 lipca 2003	223 000,00 €

VIII. Działalność międzynarodowa Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

Festiwale – 74/2002, termin 16 grudnia 2002	35 000,00 €
Festiwale – 74/2002, termin 25 kwietnia 2003	20 000,00 €
Projekty pilotażowe - 01/2002	100 000,00 €
Szkolenia – 1/2003, termin 15 maja 2003	125 000,00 €
TV Broadcasting – 85/2002, termin 16 czerwca 2003	35 000,00 €
Suma	2 110 079,00 €

2004	Wsparcie MEDIA
Dystrybucja – schemat selektywny 88/2003, termin 1 grudnia 2003	356 000,00 €
Suma	356 000,00 €

RAZEM

rok 2002	608 424,00 €
rok 2003	2 110 079,00 €
rok 2004	356 000,00 €
Suma	3 074 503,00 €

IX. DZIAŁALNOŚĆ KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI W ZAKRESIE OPŁAT ABONAMENTOWYCH I POZAABONAMEN- TOWYCH

9.1 Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 6 ustawy o radiofonii i telewizji, do zadań KRRiT należy określenie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

Na podstawie art. 48 ust. 3 ustawy Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty abonamentowej za używanie odbiornika radiofonicznego oraz opłaty abonamentowej za używanie odbiornika telewizyjnego albo odbiornika radiofonicznego i telewizyjnego, sposób i tryb wnoszenia tych opłat, a także może określić przypadki, w których umarza lub rozkłada na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych. Krajowa Rada może ze względów społecznych przyznać niektórym kategoriom osób zniżki lub zwolnienia od opłat abonamentowych.

W przypadku stwierdzenia używania niezarejestrowanego odbiornika (art. 49 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji) pobiera się opłatę w wysokości stanowiącej trzydziestokrotność miesięcznej opłaty abonamentowej obowiązującej w dniu stwierdzenia używania takiego odbiornika. Opłaty te pobierane są przez jednostki Poczty Polskiej (art. 49 ust. 5) i po potrąceniu umownego wynagrodzenia (50% wpływów z tej opłaty - art. 51 ust. 5) przekazywane na wyodrębniony rachunek Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Za zwłokę w uiszczaniu opłat pobiera się odsetki ustawowe (art. 49 ust. 4). Po potrąceniu umownego wynagrodzenia jednostki Poczty Polskiej przekazują te wpływy na rachunek bankowy KRRiT (art. 49 ust. 5).

Wpływy z opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, opłat za używanie niezarejestrowanych odbiorników oraz odsetek ustawowych, po potrąceniu wynagrodzenia umownego dla jednostek Poczty Polskiej, są w całości przeznaczone przez Krajową Radę na działalność jednostek publicznej radiofonii i telewizji (art. 50 ust. 1).

Krajowa Rada (art. 50 ust. 2 ustawy) ustala corocznie, nie później niż do 30 czerwca, sposób podziału wpływów między jednostki publicznej radiofonii i telewizji w następnym roku kalendarzowym, w tym minimalny udział terenowych oddziałów spółek.

Zgodnie z art. 50 ust. 3 Przewodniczący KRRiT zobligowany jest do niezwłocznego przekazania jednostkom publicznej radiofonii i telewizji należnych im udziałów we wpływach.

Na podstawie art. 51 ustawy o radiofonii i telewizji kontrolę wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych sprawuje minister właściwy do spraw łączności. Jednostką organizacyjną ministra uprawnioną do przeprowadzania kontroli

wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych - na podstawie rozporządzenia Ministra Łączności z 16 lipca 1993 roku w sprawie kontroli wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych - jest Przedsiębiorstwo Państwowe Użyteczności Publicznej „Poczta Polska”. Kontroli dokonują upoważnieni pracownicy rejonowych urzędów poczty.

Wysokość opłat abonamentowych

9.2 Do końca 2003 roku obowiązywały następujące opłaty, ustalone przez Krajową Radę w rozporządzeniu z 27 czerwca 2002 roku w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych:

□ za używanie odbiornika radiofonicznego:

- miesięczna, w wysokości 4,80 zł
- dwumiesięczna, w wysokości 9,40 zł
- kwartalna lub za kolejne 3 miesiące w roku kalendarzowym, w wysokości 14,00 zł
- czteromiesięczna, w wysokości 18,60 zł
- pięciomiesięczna, w wysokości 22,30 zł
- półroczna lub za kolejne 6 miesięcy w roku kalendarzowym, w wysokości 27,80 zł
- siedmiomiesięczna, w wysokości 32,30 zł
- ośmiomiesięczna, w wysokości 36,80 zł
- dziewięciomiesięczna, w wysokości 41,20 zł
- dziesięciomiesięczna, w wysokości 45,50 zł
- jedenastomiesięczna, w wysokości 49,80 zł
- roczna, w wysokości 54,10 zł

□ za używanie odbiornika telewizyjnego lub telewizyjnego i radiofonicznego:

- miesięczna, w wysokości 14,90 zł
- dwumiesięczna, w wysokości 29,20 zł
- kwartalna lub za kolejne 3 miesiące w roku kalendarzowym, w wysokości 43,50 zł
- czteromiesięczna, w wysokości 57,80 zł
- pięciomiesięczna, w wysokości 72,10 zł
- półroczna lub za kolejne 6 miesięcy w roku kalendarzowym, w wysokości 86,30 zł
- siedmiomiesięczna, w wysokości 100,20 zł
- ośmiomiesięczna, w wysokości 114,20 zł
- dziewięciomiesięczna, w wysokości 127,90 zł

- dziesięciomiesięczna, w wysokości 141,30 zł
- jedenastomiesięczna, w wysokości 154,60 zł
- roczna, w wysokości 167,90 zł

9.3 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji 26 czerwca 2003 roku przyjęła rozporządzenie zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, ustalając następujące opłaty abonamentowe obowiązujące od 1 stycznia 2004 roku:

□ za używanie odbiornika radiofonicznego:

- miesięczna, w wysokości 4,95 zł
- dwumiesięczna, w wysokości 9,65 zł
- kwartalna lub za kolejne 3 miesiące w roku kalendarzowym, w wysokości 14,40 zł
- czteromiesięczna, w wysokości 19,20 zł
- pięciomiesięczna, w wysokości 24,00 zł
- półroczna lub za kolejne 6 miesięcy w roku kalendarzowym, w wysokości 28,70 zł
- siedmiomiesięczna, w wysokości 33,40 zł
- ośmiomiesięczna, w wysokości 38,10 zł
- dziewięciomiesięczna, w wysokości 42,70 zł
- dziesięciomiesięczna, w wysokości 47,20 zł
- jedenastomiesięczna, w wysokości 51,70 zł
- roczna, w wysokości 55,90 zł

□ za używanie odbiornika telewizyjnego lub telewizyjnego i radiofonicznego:

- miesięczna, w wysokości 15,40 zł
- dwumiesięczna, w wysokości 30,00 zł
- kwartalna lub za kolejne 3 miesiące w roku kalendarzowym, w wysokości 44,80 zł
- czteromiesięczna, w wysokości 59,80 zł
- pięciomiesięczna, w wysokości 74,70 zł
- półroczna lub za kolejne 6 miesięcy w roku kalendarzowym, w wysokości 89,30 zł
- siedmiomiesięczna, w wysokości 103,90 zł
- ośmiomiesięczna, w wysokości 118,50 zł
- dziewięciomiesięczna, w wysokości 132,80 zł
- dziesięciomiesięczna, w wysokości 146,90 zł

- jedenastomiesięczna, w wysokości 160,80 zł
- roczna, w wysokości 173,90 zł

Zgodnie z przepisami rozporządzenia użytkownik odbiornika może jednorazowo uiścić opłatę za dowolną liczbę miesięcy w roku kalendarzowym do 25 dnia pierwszego miesiąca okresu rozliczeniowego. Użytkownik odbiornika miał również możliwość wniesienia z ulgą opłat na poczet 2004 roku w IV kwartale 2003 roku.

Komunikat Przewodniczącej KRRiT w sprawie wysokości opłat abonamentowych obowiązujących od 1 stycznia 2004 roku został trzykrotnie (w listopadzie i grudniu 2003 roku) opublikowany w dzienniku „Rzeczpospolita”.

9.4 Opłaty wniesione z góry za okres od 2 miesięcy do roku wyliczone zostały z uwzględnieniem następującego poziomu ulgi:

- dwumiesięczny - obniżenie opłaty za ten okres o 2,5%
- kwartalny
(lub za kolejne 3 miesiące) - obniżenie opłaty za ten okres o 3,0%
- czteromiesięczny - obniżenie opłaty za ten okres o 3,0%
- pięciomiesięczny - obniżenie opłaty za ten okres o 3,0%
- półroczny
(lub za kolejne 6 miesięcy) - obniżenie opłaty za ten okres o 3,4%
- siedmiomiesięczny - obniżenie opłaty za ten okres o 3,6%
- ośmiomiesięczny - obniżenie opłaty za ten okres o 3,8%
- dziewięciomiesięczny - obniżenie opłaty za ten okres o 4,2%
- dziesięciomiesięczny - obniżenie opłaty za ten okres o 4,6%
- jedenastomiesięczny - obniżenie opłaty za ten okres o 5,1%
- roczny - obniżenie opłaty za ten okres o 5,9%

Podział wpływów abonamentowych i pozaabonamentowych pomiędzy jednostki publicznej radiofonii i telewizji w 2003 roku

9.5 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uchwałami nr 378/2002 z 27 czerwca 2002 roku, nr 656/2002 z 11 grudnia 2002 roku, nr 578/2003 z 4 grudnia 2003 roku oraz nr 579/2003 z 4 grudnia 2003 roku dokonała podziału wpływów abonamentowych z opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, prognozowanych na 2003 rok pomiędzy spółki publicznej radiofonii i telewizji, w sposób następujący:

Lp	Jednostki publicznej telewizji i radiofonii	udział %	kwota wpływów w tys. zł
1	2	3	4
I	Wpływy abonamentowe ogółem, z tego:	100,00	905 100
II	Środki wydzielone na zadania wyodrębnione, razem z tego:	4,883	44 200

1.	Środki dla Telewizji Polskiej S.A. w wysokości z przeznaczeniem na: 1) kontynuację prac nad wdrożeniem systemu informatycznego SAP R/3 w oddziałach terenowych TVP S.A. 2) systematyzację zbiorów programowych TVP S.A. 3) koprodukcję z ARTE programów 4) zadania związane z wdrażaniem telewizji interaktywnej 5) częściowe sfinansowanie filmu Święta Polskie – „Dzień Matki”	2,342	21 200 8 000 4 900 2 400 5 100 800
2.	Środki dla Polskiego Radia S.A. w Warszawie w wysokości z przeznaczeniem na: 1) inwestycje związane z cyfryzacją produkcji tekstowo-dźwiękowej oraz archiwum	1,602	14 500
3.	Środki dla spółek regionalnej radiofonii publicznej, razem z przeznaczeniem: 1) na zadania inwestycyjne związane z realizacją cyfryzacji procesów technologicznych (po 500 tys. zł dla każdej spółki)	0,939	8 500
III	Do podziału na spółki publicznej radiofonii i telewizji, razem z tego:	95,117 liczone jako 100,00	860 900
1.	Telewizja Polska S.A.	60,00	516 540
2.	Spółki publicznej radiofonii, razem	40,00	344 360

9.6 Uchwałą nr 646/2002 z 10 grudnia 2002 roku, na podstawie art. 30 ust. 6 ustawy, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji ustaliła na 2003 rok:

- minimalną kwotę w prognozowanych wpływach abonamentowych, przeznaczoną na finansowanie programów regionalnych i w rozłącznej sieci „Dwójki” w wysokości 190,0 mln zł
- minimalną kwotę wpływów abonamentowych, na finansowanie programów, tworzonych przez oddziały terenowe do rozpowszechniania w programie ogólnokrajowym w wysokości 61,0 mln zł.

Lp.	TREŚĆ	udział % we wpływach ogółem 860 900 w tys. zł	kwota przeznaczona na finansowanie telewizji w tys. zł	udział % we wpływach przeznaczonych na finansowanie telewizji
1	2	3	4	5
I.	Ogółem TVP S.A. w Warszawie	60,00	516 540,0	100,00
	z tego:			
1.	Program ogólnokrajowy TVP S.A.	37,93	326 540,0	63,22
	z tego:			
1.1	Zakład Główny w Warszawie	27,13	233 540,0	45,21
1.2	TV Polonia	3,72	32 000,0	6,20
1.3	Oddziały Terenowe TVP S.A.	7,08	61 000,0	11,81
2.	Oddziały Terenowe (finansowanie programu regionalnego i w rozłącznej sieci „Dwójki”)	22,07	190 000,0	36,78

9.7 Uchwałami nr 656/2002 z 11 grudnia 2002 roku i nr 579/2003 z 4 grudnia 2003 roku KRRiT dokonała podziału prognozowanych wpływów z opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych w 2003 roku na poszczególne jednostki radiofonii publicznej.

Lp	Jednostki publicznej radiofonii	udział %	kwota wpływów w tys. zł
1	2	3	4
I	Jednostki publicznej radiofonii razem, z tego:	40,00	344 360
1)	Polskie Radio S.A., z tego: - Radio Polonia (na koszty bezpośrednie rozpowszechniania)	21,440 0,352	184 578 3 030
2)	Spółki radiofonii regionalnej	18,560	159 782

9.8 Stosownie do postanowień art. 49 ust. 5 ustawy o radiofonii i telewizji oraz umowy z 13 maja 1994 roku, zawartej pomiędzy KRRiT a Poczta Polska oraz zawartych w aneksie Nr 9 z 30 kwietnia 2003 roku, Rejonowe Urzędy Poczty w 2003 roku, po potrąceniu wynagrodzenia umownego w wysokości 6,2% od zainkasowanych wpływów, przekazały na rachunek bankowy Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji środki pieniężne z tytułu opłat abonamentowych w wysokości:

Lp.	Wpływy abonamentowe przekazane na rachunek bankowy KRRiT w 2003 roku przez Rejonowe Urzędy Poczty	kwota w tys. zł
I.	Ogółem, z tego:	905 100
II.	Za II i III dekadę grudnia 2002 r.	38 497
III.	Za 2003 rok, bez II i III dekady grudnia 2003 r.	866 603

9.9 Wpływy uzyskane poza opłatami abonamentowymi (tzw. pozaabonamentowe), które zasilili rachunek bankowy KRRiT w 2003 roku wyniosły łącznie 14 670 tys. zł.

Lp.	Wpływy pozaabonamentowe przekazane na rachunek bankowy KRRiT w 2003 roku przez Rejonowe Urzędy Poczty	kwota w tys. zł
I.	Ogółem, z tego:	14 670
II.	Saldo wpływów pozaabonamentowych z 2002 roku	1 560
III.	Za grudzień 2002 r. przekazane na rachunek KRRiT w styczniu 2003 r.	886
IV.	Za okres: styczeń-listopad 2003 r.	7 706
V.	Wpływy z rozliczenia różnicy prowizji dla Poczty Polskiej (z 6,5% do 6,2%)	4 518

Przekazywanie środków pieniężnych uzyskanych z opłat abonamentowych z rachunku KRRiT do spółek publicznej radiofonii i telewizji następowało według kasowych wpływów za daną dekadę miesiąca, na podstawie wyciągu bankowego, rozliczonych zgodnie z udziałami procentowymi, wynikającymi z uchwał KRRiT nr 378/2002, nr 656/2002 oraz nr 578/2003 i nr 579/2003.

9.10 W 2003 roku z rachunku bankowego KRRiT przekazano do spółek publicznej radiofonii i telewizji kwotę w wysokości: 905 100 tys. zł

Wpływy abonamentowe w kwocie 905 100 tys. zł, rozdysponowane pomiędzy jednostki publicznej radiofonii i telewizji w 2003 roku, stanowiły 100,0% w stosunku do prognozy przyjętej w uchwale nr 378/2002 z 27 czerwca 2002 roku.

9.11 W 2003 roku Urząd ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych nie uregulował należności z tytułu refundacji ulg w opłatach abonamentowych, przyznanych kombatantom w 2001 i 2002 roku w kwocie 43,0 mln zł netto. W 2003 roku na rachunek KRRiT powinny wpłynąć środki w wysokości 948,1 mln zł (netto).

9.12 Przekazywanie do spółek publicznej radiofonii i telewizji środków pieniężnych uzyskanych poza opłatami abonamentowymi w łącznej kwocie 13 912 zł następowało z rachunku bankowego KRRiT, zgodnie z uchwałami:

- nr 110/2003 z 15 kwietnia 2003 roku - na kwotę 1 210 tys. zł
- nr 298/2003 z 8 lipca 2003 roku - na kwotę 4 245 tys. zł
- nr 299/2003 z 8 lipca 2003 roku - na kwotę 400 tys. zł
- nr 399/2003 z 23 września 2003 roku - na kwotę 600 tys. zł
- nr 576/2003 z 3 grudnia 2003 roku - na kwotę 7 457 tys. zł

9.13 W 2003 roku Krajowa Rada przekazała do spółek publicznej radiofonii i telewizji, z wpływów z opłat abonamentowych i z opłat uzyskanych poza opłatami abonamentowymi, środki pieniężne w łącznej wysokości 919 012 tys. zł, z tego dla poszczególnych spółek:

Lp.	Jednostki publicznej radiofonii i telewizji	Środki (w tys. zł) przekazane z rachunku bankowego KRRiT w 2003 roku do spółek publicznej radiofonii i telewizji				
		abonamentowe			poza-abonamentowe	RAZEM
		wyodrębnione	pozostałe	razem		
I.	Ogółem, z tego:	44 200	860 900	905 100	13 912	919 012
II.	Telewizja Polska S.A.	21 200	516 540	537 740	515	538 255
III.	Radiofonia publiczna, z tego:	23 000	344 360	367 360	13 397	380 757
III.1)	Polskie Radio S.A.	14 500	184 578	199 078	4 467	203 545
III.2)	Spółki regionalne, z tego:	8 500	159 782	168 282	8 930	177 212
1.	„Radio Białystok” S.A.	500	9 650	10 150	500	10 650
2.	„Radio Pomorza i Kujaw” S.A. w Bydgoszczy	500	8 623	9 123	600	9 723
3.	„Radio Gdańsk” S.A.	500	9 374	9 874	760	10 634
4.	„Radio Katowice” S.A.	500	9 465	9 965	760	10 725
5.	„Radio Kielce” S.A.	500	9 526	10 026	350	10 376
6.	„Radio Koszalin” S.A.	500	10 574	11 074	550	11 624
7.	„Radio Kraków” S.A.	500	10 191	10 691	340	11 031
8.	„Radio Lublin” S.A.	500	9 346	9 846	360	10 206
9.	„Radio Łódź” S.A.	500	7 842	8 342	610	8 952
10.	„Radio Olsztyn” S.A.	500	8 783	9 283	485	9 768
11.	„PRO FM” S.A. w Opolu	500	8 462	8 962	900	9 862
12.	„Radio Merkury” S.A. w Poznaniu	500	9 502	10 002	325	10 327
13.	„Radio Rzeszów” S.A.	500	9 682	10 182	435	10 617
14.	„Radio Szczecin” S.A.	500	8 278	8 778	520	9 298
15.	„Radio dla Ciebie” S.A. w Warszawie	500	9 146	9 646	295	9 941
16.	„Radio Wrocław” S.A.	500	11 824	12 324	410	12 734
17.	„Radio Zachód” S.A. w Zielonej Górze	500	9 514	10 014	730	10 744

9.14 Rozliczenie sposobu wykorzystania przez „Telewizję Polską” S.A. w Warszawie wpływów abonamentowych uzyskanych z rachunku bankowego KRRiT w 2003 roku, w porównaniu do 2002 roku przedstawia się w sposób następujący:

TREŚĆ	2002 rok		2003 rok		%	
	Prognoza wg uchwał KRRiT	Wykona- nie w tys. zł	Prognoza wg uchwał KRRiT	Wykona- nie w tys. zł	kol. 4 : 2	kol. 5 : 3
1	2	3	4	5	6	7
Ogółem,	501 400	524 175	516 540	516 540	103,02	98,54
z tego:						
1. Program ogólnokrajowy TVP S.A.	314 400	331 975	326 540	325 340	103,86	98,00
z tego:						
1.1 Zakład Główny w Warszawie	227 400	244 975	265 540	246 340	116,77	100,56
1.2 Program Satelitarny TV Polonia	32 000	31 800	x	32 000	x	100,63
1.3 Oddziały Terenowe TVP S.A.	55 000	55 200	61 000	47 000	110,91	85,14
2. Oddziały Terenowe TVP na finansowanie programu regionalnego i w rozłącznej sieci „Dwójki”	187 000	192 200	190 000	191 200	101,60	99,48

9.15 W 2003 roku z rachunku bankowego KRRiT (wpływy abonamentowe i wpływy pozaabonamentowe) na finansowanie przedsięwzięć inwestycyjnych jednostek publicznej radiofonii i telewizji przekazano środki w łącznej wysokości 43 610 tys. zł (36 100 tys. zł z wpływów abonamentowych i 7 510 tys. zł z wpływów pozaabonamentowych), co stanowiło 4,75% łącznej kwoty środków przekazanych tym jednostkom z wyżej wymienionego rachunku (919 012 tys. zł).

Środki te zostały przekazane poszczególnym jednostkom radiofonii i telewizji publicznej w następującej wysokości:

Lp.	Jednostki publicznej radiofonii i telewizji	Środki ogółem	Środki przekazane na finansowanie inwestycji w tys. zł			Udział % w środkach ogółem
			abona- mentowe	poza- abonamen- towe	RAZEM	
I.	OGÓŁEM, z tego:	919 012	36 100	7 510	43 610	4,75
II.	Telewizja Polska S.A. w Warszawie	538 255	13 100	0	13 100	2,43
III.	Radiofonia publiczna, z tego:	380 757	23 000	7 510	30 510	8,01
1)	Polskie Radio S.A. w Warszawie	203 545	14 500	0	14 500	7,12
2)	Spółki regionalne, z tego:	177 212	8 500	7 510	16 010	9,03
1.	„Radio Białystok” S.A.	10 650	500	450	950	8,92
2.	„Radio Pomorza i Kujaw” S.A. w Bydgoszczy	9 723	500	600	1 100	11,31
3.	„Radio Gdańsk” S.A.	10 634	500	670	1 170	11,00
4.	„Radio Katowice” S.A.	10 725	500	290	790	7,37
5.	„Radio Kielce” S.A.	10 376	500	250	750	7,23
6.	„Radio Koszalin” S.A.	11 624	500	550	1 050	9,03
7.	„Radio Kraków” S.A.	11 031	500	340	840	7,61
8.	„Radio Lublin” S.A.	10 206	500	300	800	7,84
9.	„Radio Łódź” S.A.	8 952	500	610	1 110	12,40
10.	„Radio Olsztyn” S.A.	9 768	500	50	550	5,63
11.	„PRO FM” S.A. w Opolu	9 862	500	900	1 400	14,20

12.	„Radio Merkury” S.A. w Poznaniu	10 327	500	325	825	7,99
13.	„Radio Rzeszów” S.A.	10 617	500	375	875	8,24
14.	„Radio Szczecin” S.A.	9 298	500	520	1 020	10,97
15.	„Radio dla Ciebie” S.A. w Warszawie	9 941	500	140	640	6,44
16.	„Radio Wrocław” S.A.	12 734	500	410	910	7,15
17.	„Radio Zachód” S.A. w Zielonej Górze	10 744	500	730	1 230	11,45

Podział wpływów abonamentowych planowanych na 2004 rok między spółki publicznej radiofonii i telewizji

9.16 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uchwałami nr 286/2003 z 26 czerwca 2004 roku oraz nr 580/2003 z 4 grudnia 2003 roku ustaliła sposób podziału wpływów abonamentowych z opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych planowanych na 2004 rok, pomiędzy nadawców publicznych, w sposób następujący:

Lp.	Jednostki publicznej telewizji i radiofonii	udział %	KWOTA wpływów w tys. zł
1	2	3	4
I	Wpływy abonamentowe ogółem, z tego:	100,00	914 000
II	Środki wydzielone na zadania specjalne, razem z tego:	3,731	34 100
	1. Środki dla Telewizji Polskiej S.A. w wysokości z przeznaczeniem na: 1) kontynuację zadań związanych z wdrażaniem telewizji interaktywnej	1,379	12 600
	2) Środki dla Polskiego Radia S.A. w wysokości z przeznaczeniem na: 1) inwestycje związane z cyfryzacją produkcji tekstowo- dźwiękowej oraz archiwum, 2) produkcję nagraniową Orkiestr i Chóru Polskiego Radia	2,352 1,696 0,656	21 500 15 500 6 000
III	Pozostałe środki do podziału na spółki publicznej radiofonii i telewizji, razem (I – II) z tego:	96,269 liczone jako 100,00	879 900
	1. Telewizja Polska S.A., w tym: TV Polonia	60,00 3,637	527 940 32 000
	2. Spółki publicznej radiofonii, razem	40,00	351 960

9.17 W ramach środków, ustalonych dla Telewizji Polskiej S.A. na 2004 rok w kwocie ponad 527,94 mln zł, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uchwałami nr 286/2003 z 26 czerwca 2003 roku i nr 580/2003 z 4 grudnia 2003 roku, określiła:

- minimalną kwotę w planowanych wpływach abonamentowych, przeznaczoną na finansowanie programów regionalnych i w rozłącznej sieci „Dwójki” w wysokości 190,0 mln zł,
- minimalną kwotę wpływów abonamentowych na finansowanie programów tworzonych przez oddziały terenowe do rozpowszechniania w programie ogólnokrajowym w wysokości 60,0 mln zł.

Kwoty zostały ustalone przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji na poziomie zbliżonym do 2003 roku.

9.18 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokonała podziału środków na poszczególne jednostki radiofonii publicznej uchwałami nr 608/2003 z 11 grudnia 2003 roku i nr 83/2004 z 3 marca 2004 roku w sprawie podziału prognozowanych wpływów z opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych w 2004 roku na spółki radiofonii publicznej.

Lp.	Jednostki publicznej radiofonii	udział %	KWOTA w tys. zł
1	2	3	4
I	Jednostki publicznej radiofonii razem, z tego:	40,00	351 960
1)	Polskie Radio S.A., z tego: - Radio Polonia (na koszty bezpośrednie rozpowszechniania) - działalność bieżąca Orkiestr i Chóru Polskiego Radia	21,225 0,396 1,705	186 760 3 484 15 000
2)	Spółki radiofonii regionalnej	18,775	165 200

Udział poszczególnych regionalnych spółek radiofonii publicznej w prognozowanych wpływach z opłat za używanie odbiorników radiowych i telewizyjnych w 2004 roku przedstawia się następująco:

Lp.	Spółki	Udział %	KWOTA w tys. zł
1	2	3	4
I	Spółki regionalnej radiofonii publicznej razem	18,775	165 200
1.	Radio Białystok S.A.	1,057	9 303
2.	Polskie Radio Pomorza i Kujaw S.A. w Bydgoszczy	1,006	8 851
3.	Radio Gdańsk S.A.	1,100	9 676
4.	Radio Katowice S.A.	1,120	9 853
5.	Radio Kielce S.A.	1,043	9 177
6.	Radio Koszalin S.A.	1,183	10 408
7.	Radio Kraków Małopolska S.A.	1,114	9 800
8.	Radio Lublin S.A.	1,188	10 455
9.	Radio Łódź S.A.	0,958	8 429
10.	Radio Olsztyn S.A.	1,022	8 995
11.	PRO FM S.A. w Opolu	1,105	9 726
12.	Radio Merkury S.A. w Poznaniu	1,162	10 223
13.	Radio Rzeszów S.A.	1,161	10 219
14.	Radio Szczecin S.A.	1,014	8 921
15.	Radio dla Ciebie S.A. w Warszawie	1,162	10 226
16.	Radio Wrocław S.A.	1,299	11 431
17.	Radio Zachód S.A. w Zielonej Górze	1,081	9 507

Współpraca Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z organami administracji państwowej w zakresie opłat abonamentowych

9.19 Ustawa z 11 października 2002 roku o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o kombatanach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych zniósła od 1 stycznia 2003 roku świadczenia, wynikające z ustawy kombatanckiej, w tym zwolnienie od opłat abonamentowych, zastępując je dodatkiem kompensacyjnym, w wysokości 15% dodatku kombatanckiego miesięcznie.

Od 1 stycznia 2003 roku Urząd ds. Kombatanów i Osób Represjonowanych nie ma obowiązku refundacji ze środków Państwowego Funduszu Kombatanów na rzecz Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwolnień kombatanów od opłat abonamentowych.

Ustawa z 11 października 2002 roku została opracowana, jako inicjatywa legislacyjna Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych, a jej projekt nie był przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji opiniowany.

Stanowisko z 1 kwietnia 2003 roku Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, dotyczące utraty przez kombatantów oraz inne osoby represjonowane prawa do zwolnienia od opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych było dwukrotnie opublikowane w dzienniku „Rzeczpospolita”.

W związku z ustawą z 11 października 2002 r. Krajowa Rada w rozporządzeniu z 14 stycznia 2003 roku wprowadziła zmiany, uchylając przepisy zwalniające od opłat abonamentowych kombatantów oraz osoby represjonowane. Zmiana ta spowodowała, że kombatanci zostali zobowiązani do przedstawienia w urzędzie pocztowym tych informacji, które mają wpływ na uzyskanie zwolnienia.

Kombatanci oraz osoby represjonowane uprawnieni do zwolnienia z uiszczania opłat abonamentowych z innego tytułu np. z racji ukończenia 75 lat, inwalidztwa wojennego również mieli obowiązek zgłosić ten fakt w urzędach.

Kombatanci oraz osoby represjonowane, którym nie przysługiwało zwolnienie z opłat abonamentowych z innego niż kombatantstwo tytułu, a także ci którzy w wymaganym terminie nie dokonali zgłoszenia, mieli obowiązek uiszczania opłat wraz z odsetkami za zwłokę. Na ten cel m.in. został przeznaczony dodatek kompensacyjny.

Przepisy ustawy z 11 października 2002 roku, wzbudziły powszechny protest środowisk kombatanckich (do Biura KRRiT wpłynęło w tej sprawie ponad 20 tys. listów).

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, która nie uczestniczyła w procesie legislacyjnym ustawy z 11 października 2002 roku, musiała niezwłocznie znaleźć rozwiązanie zaistniałego problemu. Podczas posiedzenia 15 kwietnia 2003 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła rozporządzenie zmieniające dotychczasowe akty wykonawcze.

Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji zwolniło z opłat abonamentowych od 1 stycznia 2003 roku kombatantów i inne osoby uprawnione, na podstawie ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, a także wdowy i wdowców – emerytów i rencistów po kombatantach i innych osobach uprawnionych, którzy 31 grudnia 2002 roku byli uprawnieni do uzyskania zwolnienia z opłat abonamentowych z innego niż kombatantstwo tytułu (np. z racji ukończenia 75 lat czy zaliczenia do znacznego stopnia niepełnosprawności).

Rozporządzenie uregulowało także problem tych osób, które potwierdzając uprawnienia do zwolnienia od opłat wniosły opłaty abonamentowe wraz z odsetkami za zwłokę. Opłaty abonamentowe oraz odsetki ustawowe wniesione przez te osoby za okres od 1 stycznia 2003 roku są zwracane przez urzędy pocztowe.

Przewodnicząca KRRiT w komunikacie z 15 kwietnia 2003 roku wyjaśniła określone przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji nowe zasady zwolnień z opłat abonamentowych kombatantów i innych osób uprawnionych.

W 2003 roku jednostki Poczty Polskiej, wykonując ustalenia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwróciły kombatantom ponad 1,2 mln. zł.

9.20 Wejście w życie ustawy z 11 października 2002 roku nie zwolniło Urzędu ds. Kombatantów z obowiązku uregulowania zaległych płatności, z tytułu refundacji opłat abonamentowych oraz odsetek ustawowych za okres: październik 2001 - grudzień 2002 roku.

Zadłużenie Urzędu ds. Kombatantów w związku z abonamentem za lata 2001-2002 przedstawia się następująco:

Okres zaległości	100% wpływów	Prowizja dla „PP”	Należność dla KRRiT
X/2001	674.845,46	43.864,96	630.980,50
XI/2001	2.980.162,77	193.710,58	2.786.452,19
XII/2001	3.060.460,00	198.929,90	2.861.530,10
Razem za 2001 rok *)	6.715.468,23	416.359,03	6.299.109,20
I półrocze 2002 roku	19.862.540,00	1.231.477,48	18.631.062,52
II półrocze 2002 roku	19.271.880,00	1.194.856,56	18.077.023,44
Razem za 2002 rok	39.134.420,00	2.426.334,04	36.708.085,96
Ogółem	45.849.888,23	2.842.693,07	43.007.195,16

*) jako konsekwencja decyzji Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 23 kwietnia 2002 roku.

Przewodniczący KRRiT, 13 marca 2003 roku, poinformował Kierownika Urzędu ds. Kombatantów, że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji oczekuje pełnego uregulowania zobowiązań z tytułu refundacji ulg w opłatach abonamentowych.

O zobowiązaniach Urzędu ds. Kombatantów Przewodnicząca KRRiT 23 kwietnia 2003 roku poinformowała Prezesa Rady Ministrów, zwracając się z wnioskiem o rozważenie możliwości wprowadzenia korekty do ustawy budżetowej na 2003 rok, poprzez zwiększenie dotacji dla Państwowego Funduszu Kombatantów o kwotę 40.731 tys. zł. w celu uregulowania zaległych płatności z 2002 roku, z tytułu refundacji zwolnienia kombatantów z opłat abonamentowych wraz z odsetkami ustawowymi.

Na wystąpienie Przewodniczącej KRRiT odpowiedzi udzielił Sekretarz Stanu - Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, przekazując stanowisko Ministra Finansów, zgodnie z którym na spłatę zobowiązań Państwowego Funduszu Kombatantów będzie można przeznaczyć ewentualnie:

- środki ujęte w innych rezerwach, jeżeli rezerwy te nie zostaną wykorzystane, a Minister Finansów uzyska pozytywną opinię sejmowej Komisji Finansów Publicznych,
- środki z zablokowanych, planowanych wydatków budżetowych, które Minister Finansów, po uzyskaniu pozytywnej opinii sejmowej Komisji Finansów Publicznych, może przenieść do nowo utworzonej rezerwy celowej i przeznaczyć je na sfinansowanie zobowiązań Skarbu Państwa.

Przewodnicząca KRRiT, 21 listopada 2003 roku, ponownie zwróciła się do Ministra Finansów o rozważenie możliwości zagwarantowania w nowo utworzonej rezerwie celowej środków na spłatę zobowiązań Państwowego Funduszu Kombatantów.

Minister Finansów poinformował, że w 2003 roku nie jest możliwe zwiększenie dotacji dla Państwowego Funduszu Kombatantów, z przeznaczeniem na uregulowanie zobowiązań z tytułu opłat abonamentowych, ale taka dotacja została zaplanowana w projekcie ustawy budżetowej na 2004 rok.

Decyzja, w jakiej wysokości środki z Państwowego Funduszu Kombatantów, zostaną przeznaczone w 2004 roku na spłatę poszczególnych zobowiązań należy do Kierownika Urzędu ds. Kombatantów.

Przewodnicząca KRRiT, 29 stycznia 2004 roku, zwróciła się do Kierownika Urzędu ds. Kombatantów, jako dysponenta Państwowego Funduszu Kombatantów, z wnioskiem o określenie w jakiej wysokości przyznana dotacja celowa zostanie w 2004 roku przeznaczona na spłatę zobowiązań z tytułu opłat abonamentowych oraz w jakim terminie nastąpi całkowite uregulowanie tego długu. Kierownik Urzędu ds. Kombatantów odpowiedział, że nie posiada środków finansowych, z których mogłyby być zaspokojone roszczenia KRRiT.

Przewodnicząca KRRiT, 25 marca 2004 roku, ponownie zwróciła się w tej sprawie, do Prezesa Rady Ministrów.

9.21 Na podstawie art. 51 ustawy o radiofonii i telewizji kontrolę wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych sprawuje minister właściwy w sprawach łączności. Jednostką organizacyjną uprawnioną do przeprowadzania kontroli wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych - na podstawie rozporządzenia Ministra Łączności z 16 lipca 1993 roku w sprawie kontroli wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych - jest Państwowe Przedsiębiorstwo Użyteczności Publicznej „Poczta Polska”. Kontroli dokonują upoważnieni pracownicy rejonowych urzędów poczty.

Zgodnie z art. 49 ust. 2 ustawy, w przypadku stwierdzenia używania nie zarejestrowanego odbiornika, pobiera się opłatę w wysokości stanowiącej trzydziestokrotność miesięcznej opłaty abonamentowej. Opłaty te pobierane są przez jednostki Poczty Polskiej i po potrąceniu umownego wynagrodzenia, 50% wpływów z tej opłaty przekazywane jest na wyodrębniony rachunek KRRiT.

Z rozliczeń z Rejonowymi Urzędami Poczty Polskiej wynika, że w 2003 roku nastąpił znaczny wzrost wpływów zasilających rachunek KRRiT z tytułu kar za używanie niezarejestrowanych odbiorników, w porównaniu do lat poprzednich.

Udział wpływów z tytułu kar za używanie niezarejestrowanych odbiorników we wpływach zainkasowanych przez jednostki Poczty Polskiej oraz we wpływach przekazanych na rachunek KRRiT w latach 1994-2003 przedstawia się następująco:

w zł

ROK	Wpływy pobrane przez jednostki Poczty Polskiej (brutto)	Wpływy przekazane na rachunek KRRiT (netto)	Wpływy pobrane przez Poczta Polską z tytułu używania nie zarejestrowanych odbiorników rtv (brutto)	Wpływy z tytułu używania nie zarejestrowanych odbiorników rtv przekazane do KRRiT (netto)	% kol. 4 : 2	% kol. 5 : 3
1	2	3	4	5	6	7
1994	475 153 163,68	442 832 862,36	26 279,70	13 139,87	0,00553	0,00297
1995	576 883 990,73	535 800 359,27	23 612,75	11 806,38	0,00409	0,00220
1996	692 502 075,31	644 027 026,33	3 040,50	1 520,25	0,00042	0,00024
1997	758 511 719,18	706 920 670,72	21 916,80	10 958,40	0,00289	0,00155
1998	835 039 832,03	778 252 354,41	11 234,90	5 617,45	0,00135	0,00072
1999	872 049 544,62	814 493 160,14	4 175,10	2 087,56	0,00048	0,00025
2000	885 598 131,39	828 033 685,56	1 555,50	777,75	0,00018	0,00009
2001	923 401 645,02	863 377 398,22	5 650,50	2 825,25	0,00061	0,00033
2002	999 813 482,46	934 770 616,65	126 419,03	63 209,51	0,01264	0,00676
2003	975 667 567,32	917 733 463,37	452 223,56	226 111,78	0,04635	0,02464

Ustawowo określony obowiązek przeprowadzania kontroli rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych wykonało tylko 10 z 71 Rejonowych Urzędów Poczty Polskiej.

Wykaz Rejonowych Urzędów Poczty Polskiej, które przeprowadzały kontrole wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników i osiągnęły z tego tytułu w 2003 roku wpływy (prowizja w wysokości 50% od zainkasowanych kar) przedstawia poniższa tabela:

w zł

Lp.	Rejonowy Urząd Poczty	Wpływy brutto	Prowizja dla PP	Należność dla KRRiT
1.	Jelenia Góra	4 267,00	2 133,50	2 133,50
2.	Kielce	432,00	216,00	216,00
3.	Kraków	141 276,00	70 638,00	70 638,00
4.	Legnica	31 446,80	15 723,39	15 723,41

IX. Działalność KRRiT w zakresie opłat abonamentowych i pozaabonamentowych

5.	Łódź- Północ	639,24	319,62	319,62
6.	Skierniewice	55 261,81	27 630,91	27 630,90
7.	Tarnów	9 069,00	4 534,50	4 534,50
8.	Wałbrzych	25 510,00	12 755,00	12 755,00
9.	Wrocław 2	3 183,75	1 591,88	1 591,87
10.	Wrocław-Miasto	181 137,96	90 568,98	90 568,98
RAZEM		452 223,56	226 111,78	226 111,78

Z informacji uzyskanych z Centralnego Zarządu Poczty Polskiej wynika, że w latach 1994-2003 we wszystkich 71 Rejonowych Urzędach, zatrudniano następującą liczbę kontrolerów:

- 1994 rok - 119
- 1995 rok - 61
- 1996 rok - 21
- 1997 rok - 64
- 1998 rok - 56
- 1999 rok - 55
- 2000 rok - 32
- 2001 rok - 32
- 2002 rok - 30
- 2003 rok - 139

9.22 W latach 2002-2003 wynagrodzenie umowne dla jednostek Poczty Polskiej – zgodnie z aneksem nr 9 z 30 kwietnia 2003 roku do umowy z 13 maja 1994 roku pomiędzy Poczta Polska a Krajową Radą Radiofonii i Telewizji - wynosiło 6,2% od zainkasowanych wpływów z opłat abonamentowych i odsetek ustawowych za zwłokę.

Jednostki Poczty Polskiej zostały zobowiązane do wystawiania i przekazywania Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji faktur VAT, korygujących kwoty pobranego wynagrodzenia umownego. W związku z opóźnieniami w przekazywaniu należności przez jednostki Poczty Polskiej, zgodnie z treścią podpisanego aneksu nr 9 naliczone zostały odsetki za zwłokę z tytułu należnej różnicy prowizji na łączną kwotę 67.867,45 zł.

Zastępca Dyrektora Generalnego Poczty Polskiej zwrócił się do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z wnioskiem o odstąpienie od naliczania odsetek za zwłokę, z tytułu spłaty przez jednostki Poczty Polskiej zobowiązań, powstałych w związku z realizacją aneksu nr 9 z 30 kwietnia 2003 roku. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji negatywnie rozpatrzyła wniosek o odstąpienie od naliczania odsetek. Przewodnicząca KRRiT skierowała wniosek, aby naliczone należności niezwłocznie zostały przekazane na rachunek bankowy KRRiT. Do 4 marca 2004 roku wszystkie jednostki Poczty Polskiej wywiązały się z tego zobowiązania.

9.23 W związku z wystąpieniami abonentów, zainteresowanych wnoszeniem opłat za pomocą przelewów bankowych oraz drogą elektroniczną do kierownictwa Poczty Polskiej skierowano postulat, aby na stronie internetowej Poczty Polskiej zamieścić informację o numerach rachunków bankowych, na które abonenci mogą wносить tą drogą opłaty abonamentowe. Kwestie te były również omawiane podczas spotkania 11 marca 2003 roku przedstawicieli Poczty Polskiej z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji.

Poczta Polska, dopiero prawie po upływie roku, od 10 lutego 2004 roku wprowadziła dla klientów to udogodnienie, pozwalające na wniesienie opłaty abonamentowej za pomocą przelewu, złożonego w dowolnym banku oraz drogą elektroniczną. Informacje o numerach rachunków bankowych, na które można dokonywać wpłaty z tytułu abonamentu znajdują się na stronie internetowej Poczty Polskiej.

Przewodniczący KRRiT, 11 grudnia 2002 roku, zwrócił się do Ministra Infrastruktury z wnioskiem o umożliwienie dokonywania wpłat z tytułu abonamentu w dowolnie wybranym urzędzie pocztowym. Po okresie przygotowań organizacyjno-technicznych Poczta Polska, zgodnie z wnioskiem Przewodniczącego KRRiT, od 1 lipca 2003 roku umożliwiła klientom wnoszenie opłat abonamentowych w dowolnie wybranym urzędzie pocztowym na terenie całego kraju, bez względu na miejsce zarejestrowania odbiornika.

9.24 Podczas spotkania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z przedstawicielami Poczty Polskiej, które odbyło się 5 listopada 2003 roku, omawiano przede wszystkim problem zwiększenia skuteczności poboru abonamentu. Zdaniem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz przedstawicieli Poczty Polskiej konieczne jest podjęcie następujących działań:

- wystąpienie w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów o wykonywaniu ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji i włączenie w zakres przedmiotowy tej regulacji zobowiązań z tytułu abonamentu,
- po przeprowadzeniu konsultacji prawnych, podjęcie działań w celu włączenia do ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczej danych o zobowiązaniach abonentów z tytułu opłat rtv,
- przeprowadzenie wspólnych z Poczta Polską uzgodnień w celu dochodzenia należności na drodze postępowania cywilnego (uzgodnienie trybu i warunków składania pozwów sądowych),
- przeprowadzenie uzgodnień co do możliwości niezawierania umów przez telewizje kablowe i satelitarne z abonentami, którzy nie posiadają zarejestrowanych odbiorników lub zalegają z wnoszeniem opłat,
- włączenia biegłych rewidentów, audytorów i inspektorów NIK w proces kontrolny z zakresu rejestracji odbiorników i wnoszenia opłat abonamentowych przez przedsiębiorstwa, firmy i jednostki budżetowe.

Podczas spotkania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z przedstawicielami Poczty Polskiej postanowiono również dokonać racjonalizacji przepływu danych i informacji, związanych z obowiązkiem przedstawiania sprawozdań z pobierania opłat abonamentowych.

Poczta Polska zadeklarowała też podjęcie inwestycji, związanych z unowocześnieniem sposobu dokonywania opłat abonamentowych (nowe książeczki, internet, przelewy elektroniczne) i pełną informatyzację kartotek abonentów, ale pod warunkiem gwarancji wykonywania usług w przyszłości.

W sprawach omawianych podczas spotkania z Poczta Polską zostały skierowane przez Przewodniczącą KRRiT następujące wystąpienia:

- 15 lipca 2003 roku (czyli jeszcze przed spotkaniem) - wystąpienie do Prezesa Rady Ministrów z wnioskiem o podjęcie przez Radę Ministrów prac legislacyjnych, mających doprowadzić do poprawy ściągальności opłat abonamentowych za używanie odbiorników m.in. poprzez dokonanie zmian w ustawie z 26 listopada 1998 roku o finansach publicznych (rozszerzenie katalogu dochodów publicznych o zobowiązania z tytułu opłat abonamentowych) oraz w ustawie z 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji i w rozporządzeniu Rady Ministrów z 23 grudnia 1996 roku

(umożliwienie ściągania zaległości w opłatach abonamentowych w drodze egzekucji administracyjnej).

- 12 listopada 2003 roku - wystąpienie do Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, do Głównego Inspektora Audytu Wewnętrznego i do Prezesa Krajowej Izby Biegłych Rewidentów o rozważenie możliwości włączenia w zakres kontroli wykonywanych przez te organy zagadnień, związanych z rejestracją odbiorników i wnoszeniem opłat abonamentowych przez instytucje.

Główny Inspektor Audytu Wewnętrznego poinformował, że przepisy ustawy o finansach publicznych nie dają podstawy prawnej do określania obszarów poddawanych audytowi w jednostkach sektora finansów publicznych.

Prezes Krajowej Izby Biegłych Rewidentów powiadomił, że zakres kontroli podczas badania sprawozdania finansowego określają ustawa o rachunkowości oraz normy wykonywania zawodu biegłego rewidenta. Krajowa Rada Biegłych Rewidentów nie może nałożyć na biegłych rewidentów obowiązku kontrolowania, czy dana instytucja rejestruje odbiorniki oraz terminowo wnosi opłaty abonamentowe. Rozumiejąc wagę problemu, Krajowa Rada Biegłych Rewidentów postanowiła opublikować wniosek Przewodniczącej KRRiT w Biuletynie Krajowej Izby Biegłych Rewidentów oraz na stronie internetowej z zaleceniem aby biegli rewidentzi rozważyli rozszerzenie czynności kontrolnych o zakres wskazany we wniosku.

Prezes Najwyższej Izby Kontroli poinformował, że propozycja Przewodniczącej KRRiT będzie analizowana pod kątem możliwości jej realizacji, ale jak dotychczas brak jest dodatkowego stanowiska.

- 20 listopada 2003 roku - wystąpienie do Prezesa Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Komunikacji Kablowej z wnioskiem o upowszechnienie informacji, że odbiorca telewizji kablowej zobowiązany jest do wnoszenia dwóch niezależnych opłat:
 - wynikającej z ustawy o radiofonii i telewizji obowiązkowej opłaty abonamentowej na rzecz mediów publicznych,
 - wynikającej z umowy cywilno-prawnej opłaty na rzecz operatora sieci kablowej.
- 8 stycznia 2004 roku wniosek do Ministra Kultury z propozycją aby nowelizację rozporządzenia Rady Ministrów o wykonaniu ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji koniecznie uwzględnić przy okazji prac nad projektem zmiany ustawy o radiofonii i telewizji (tzw. duża nowela).

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji ustaliła również skład zespołu, który został upoważniony do prowadzenia dalszych prac, zgodnie z przyjętymi ustaleniami.

Umarzanie i rozkładanie na raty zaległości w opłatach abonamentowych

9.25 W związku z przepisem, zawartym w art. 48 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji, Krajowa Rada korygowała postanowienia, dotyczące zasad umarzania i rozkładania na raty zaległości w opłatach abonamentowych, zgodnie z rozporządzeniem KRRiT z 27 czerwca 1996 roku w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych. Dotychczas Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokonała trzech nowelizacji powyższego rozporządzenia (14 stycznia , 25 czerwca i 17 grudnia 1997 roku).

9.26 W celu wykonania ustawowych powinności Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, na wniosek jednostek Poczty Polskiej, umarza zaległości w płatności opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, w przypadku gdy:

- niemożliwe jest ustalenie dłużnika lub jego adresu,
- dłużnik nie posiada majątku, z którego można uzyskać należności.

Jednostki Poczty Polskiej przekazują do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, raz na kwartał, wniosek o umorzenie sumy zaległych opłat abonamentowych oraz odsetek ustawowych wraz z imiennym wykazem dłużników i wskazaniem przyczyny braku możliwości ściągnięcia poszczególnych kwot.

Na uzasadniony wniosek dłużnika Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, w wyjątkowych sytuacjach, jeżeli przemawiają za tym szczególne względy gospodarcze lub społeczne, może umorzyć lub rozłożyć na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, w przypadkach innych niż wyżej wymienione.

9.27 Na wniosek Poczty Polskiej Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, w 2003 roku, przyjęła 9 uchwał w sprawie umorzenia zaległości w opłatach abonamentowych na łączną kwotę 1 342 471,95 zł.

W latach 1996-2003 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, na wniosek jednostek Poczty Polskiej, przyjęła uchwały o umorzeniu zaległości w opłatach abonamentowych

na łączną kwotę 20 872 039,83 zł

z tego w:

- 1996 roku 82 666,83 zł
- 1997 roku 7 119 513,08 zł
- 1998 roku 3 687 164,73 zł
- 1999 roku 4 188 893,03 zł
- 2000 roku 829 278,26 zł
- 2001 roku 1 150 901,92 zł
- 2002 roku 2 471 150,03 zł
- 2003 roku 1 342 471,95 zł

W 2003 roku rozpatrzono 6 738 wniosków abonentów - dłużników (w tym 2 226 wniosków z 2002 roku). Pozytywnie rozpatrzono 6 719 wniosków dotyczących umorzenia zaległości w płatności opłat abonamentowych (5 759 wniosków) i rozłożenia na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych (960 wniosków). Natomiast 19 wniosków rozpatrzono negatywnie.

Skutki finansowe 43 uchwał Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, przyjętych w 2003 roku w sprawie umorzenia zaległości w płatnościach abonamentowych i odsetek ustawowych, wynoszą łącznie 1 188 492,85 zł. Na raty rozłożono zaległości w łącznej kwocie 374 433,88 zł.

W latach 1996-2003 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, po rozpatrzeniu udokumentowanych wniosków abonentów, umorzyła zaległości w opłatach abonamentowych na łączną kwotę: 8 118 675,37 zł

z tego:

- 1996 rok 42 729,49 zł
- 1997 rok 361 867,67 zł
- 1998 rok 758 414,66 zł
- 1999 rok 904 662,52 zł
- 2000 rok 1 018 517,07 zł
- 2001 rok 1 795 597,81 zł
- 2002 rok 2 048 393,30 zł
- 2003 rok 1 188 492,85 zł

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji rozłożyła na raty zaległości w opłatach abonamentowych :

w łącznej kwocie 2 290 513,20 zł

z tego:

- 1996 rok 12 140,60 zł
- 1997 rok 177 588,36 zł
- 1998 rok 298 999,65 zł
- 1999 rok 232 537,86 zł
- 2000 rok 238 751,72 zł
- 2001 rok 480 302,37 zł
- 2002 rok 475 758,76 zł
- 2003 rok 374 433,88 zł

Z informacji uzyskanych z Rejonowych Urzędów Poczty Polskiej wynika, że abonenci, którym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w 2003 roku rozłożyła na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych, do końca ubiegłego roku wpłacili środki w łącznej wysokości 63 055,84 zł, to jest ok. 16,8% należnej kwoty.

W latach 1996-2003 KRRiT umorzyła zaległości w opłatach abonamentowych (wraz z odsetkami)

na łączną kwotę: 28 990 715,20 zł

z tego w:

- 1996 roku 125 396,32 zł
- 1997 roku 7 481 380,75 zł
- 1998 roku 4 445 579,39 zł
- 1999 roku 5 093 555,55 zł
- 2000 roku 1 847 795,33 zł
- 2001 roku 2 946 499,73 zł
- 2002 roku 4 519 543,33 zł
- 2003 rok 2 530 964,80 zł

Kwota umorzonych w 2003 roku zaległości w opłatach abonamentowych w wysokości około 2 531 tys. zł stanowiła blisko 0,28% środków przekazanych w 2003 roku z rachunku bankowego KRRiT do spółek radiofonii i telewizji publicznej, czyli blisko 919 012 tys. zł.

Korespondencja związana z opłatami abonamentowymi

9.28 W 2003 roku wpłynęły 35 863 listy w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych od 33 445 osób:

- 34 629 listów dotyczyło umorzenia lub rozłożenia na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych,
- 130 dotyczyło czasowego lub stałego zwolnienia od opłat abonamentowych,
- 775 dotyczyło zwrotu dokonanych opłat abonamentowych,
- 329 zawierało prośbę o udzielenie informacji m.in. na temat prawnej interpretacji przepisów ustawy o radiofonii i telewizji oraz rozporządzenia KRRiT w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

W 2003 roku udzielono 25 899 odpowiedzi na wystąpienia abonentów. Z uwagi na brak nazwiska i adresu nadawcy (anonimy) nie udzielono odpowiedzi na 485 listów. Do rozpatrzenia w 2004 roku pozostało 9 479 listów z 2003 roku.

W 2003 roku w porównaniu z 2002 rokiem nastąpił ponad dwukrotny wzrost liczby otrzymanych listów tj. z 17 856 listów w 2002 roku do 35 863 listów w 2003 roku. Z tego względu nie zawsze był dotrzymywany, określony przepisami kodeksu postępowania administracyjnego, miesięczny tryb udzielania odpowiedzi.

Na wzrost liczby korespondencji istotny wpływ miało wejście w życie ustawy z 11 października 2002 roku, zgodnie z którą kombatancki i inne osoby represjonowane zostali pozbawieni przywileju bezpłatnego abonamentu. W 2003 roku do Biura KRRiT wpłynęło ponad 20 tys. listów od kombatanatów.

Informacja o stanie abonentów radiowych i telewizyjnych

9.29 Stan abonentów używających zarejestrowane odbiorniki na dzień 31 grudnia 2003 roku (według danych uzyskanych z Centralnego Zarządu Poczty Polskiej) przedstawia się następująco:

- abonenci ogółem 9 076 608

w tym:

- abonenci telewizyjni lub radiowo-telewizyjni 8 830 934
- abonenci wyłącznie radiowi 245 674

natomiast na dzień 31 grudnia 2002 roku stan ten wynosił odpowiednio:

- abonenci ogółem 9 199 488

w tym:

- abonenci telewizyjni lub radiowo-telewizyjni 8 953 407
- abonenci wyłącznie radiowi 246 081

W 2003 roku w porównaniu do 2002 roku odnotowano spadek ogólnego stanu abonentów, posiadających zarejestrowane odbiorniki o 122 880, czyli o 1,34 %, spadek stanu abonentów posiadających zarejestrowane odbiorniki telewizyjne o 122 473 tj. o 1,37% oraz spadek stanu abonentów posiadających zarejestrowane wyłącznie odbiorniki radiowe o 407 tj. o 0,16%.

Spadek stanu abonentów, posiadających zarejestrowane odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne, notuje się od 1994 roku. Stan abonentów, którzy używają zarejestrowane odbiorniki radiowe i telewizyjne na 31 grudnia 2003 roku w porównaniu do stanu z 31 grudnia 1994 roku przedstawia się następująco:

stan abonentów na dzień 31 grudnia 1994 roku

- abonenci ogółem 10 665 125

w tym:

- abonenci telewizyjni lub radiowo-telewizyjni 9 677 283
- abonenci wyłącznie radiowi 987 842

stan abonentów na dzień 31 grudnia 2003 roku

- abonenci ogółem 9 076 608

w tym:

- abonenci telewizyjni lub radiowo-telewizyjni 8 830 934
- abonenci wyłącznie radiowi 245 674

Spadek stanu abonentów w 2003 roku, w porównaniu do stanu z 1994 roku wynosi odpowiednio:

- abonenci ogółem spadek o 1 588 517, czyli o 14,89%
- abonenci telewizyjni spadek o 846 349, czyli o 8,75%
- abonenci wyłącznie radiowi spadek o 742 168, czyli o 75,15%

Wśród abonentów, używających zarejestrowane odbiorniki radiofoniczne, telewizyjne lub radiofoniczne i telewizyjne, wyodrębnia się dwie grupy abonentów:

- uiszczających opłaty abonamentowe,
- zwolnionych od opłat.

Zmiany w stanie na dzień 31 grudnia wśród abonentów używających odbiorniki radiofoniczne, telewizyjne lub radiofoniczne i telewizyjne w latach 2002 - 2003 przedstawiają się następująco:

	2002 rok	2003 rok	%
Abonenci ogółem, z tego:	9 199 488	9 076 608	99,7
a/ uiszczający pełne opłaty	6 453 816	6 406 001	99,3
	70,2%	70,6%	
b/ zwolnieni od opłat	2 745 672	2 670 607	97,3
	29,8%	29,4%	

Zmiany w stanie abonentów używających odbiorniki telewizyjne lub radiofoniczne i telewizyjne w analizowanym okresie przedstawiają się następująco:

	2002 rok	2003 rok	%
Abonenci telewizyjni, z tego:	8 953 407	8 830 934	98,6
a/ uiszczający pełne opłaty	6 299 561	6 251 519	99,2
	70,4%	70,8%	
b/ zwolnieni od opłat	2 653 846	2 579 415	97,2
	29,6%	29,2%	

Zmiany w stanie abonentów używających odbiorniki wyłącznie radiofoniczne w latach 2002-2003 przedstawiają się jak niżej:

	2002 rok	2003 rok	%
Abonenci wyłącznie radiowi, z tego:	246 081	245 674	99,8
a/ uiszczający pełne opłaty	154 255	154 482	100,1
	62,7%	62,9%	
b/ zwolnieni od opłat	91 826	91 192	99,3
	37,3%	37,1%	

Grupa abonentów zwolnionych od wnoszenia opłat, posiadających zarejestrowane odbiorniki, stanowiła:

- w 2003 roku – 29,4% abonentów ogółem
- w 2002 roku – 29,8%.

W grupie abonentów telewizyjnych udział ten przedstawia się następująco:

- w 2002 roku – 29,6%,
- w 2003 roku – 29,2%.

W grupie abonentów wyłącznie radiowych zwolnionych od wnoszenia opłat:

- w 2003 roku było aż 37,1% abonentów posiadających zarejestrowane odbiorniki wyłącznie radiowe ,
- w 2002 roku – 37,3%.

Do 31 grudnia 2002 roku od opłat abonamentowych za używanie odbiorników zwolnieni byli kombatan ci (na mocy ustawy z 24 stycznia 1991 roku o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego). Abonent-kombatant nie dokonywał opłat abonamentowych. Opłaty były dokonywane przez Urząd ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych. Od 1 stycznia 2003 roku kombatanci zostali pozbawieni uprawnień do bezpłatnego używania odbiorników, a Urząd ds. Kombatantów został zwolniony z obowiązku refundowania opłat z tego tytułu.

Spadek wpływów abonamentowych z tego powodu w 2004 roku szacuje się na ok. 33 mln zł (190 tys. x 15,40 zł x 12 miesięcy x 93,8% = 32 935 056 zł).

Aktualnie obowiązujące przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji uniemożliwiają ściąganie należności z tytułu zaległości w opłatach abonamentowych w drodze postępowania egzekucyjnego i kierowanie tytułów wykonawczych do urzędów skarbowych. Ten stan prawny powoduje, że począwszy od 1996 roku systematycznie rośnie liczba abonentów zalegających z opłatami abonamentowymi i wnoszących opłaty abonamentowe z opóźnieniem.

Liczba abonentów, zalegających z opłatami za używanie odbiorników powyżej 6 miesięcy według stanu na 31 grudnia 2003 roku wyniosła 1 086 792 osób, to jest aż 17,0% liczby abonentów posiadających zarejestrowane odbiorniki i uiszczających opłaty abonamentowe (6 406 001).

Ogólna kwota z tytułu zaległych opłat abonamentowych na 31 grudnia 2003 roku wynosi blisko 398 mln zł brutto tj. 373 mln zł netto (po potrąceniu prowizji Poczty Polskiej w wysokości 6,2%). Roczne zaległości w opłatach wynoszą średnio około 149 mln zł (373 mln zł : 2,5 roku) i stanowią 16,3% prognozowanych wpływów abonamentowych do przekazania w bieżącym roku spółkom radiofonii i telewizji publicznej (914 mln zł).

IX. Działalność KRRiT w zakresie opłat abonamentowych i pozaabonamentowych

Stan abonentów radiowo-telewizyjnych w latach 2002-2003 przedstawia się następująco:

TREŚĆ	2002 rok ¹⁾	2003 rok ¹⁾	Różnica (kol. 3 – 2)
1	2	3	4
1. Liczba gospodarstw domowych	11 700	11 700	x
2. Liczba zarejestrowanych abonentów rtv, ogółem	9 199	9 077	-122
z tego:			
1) liczba zarejestrowanych abonentów rtv (osoby fizyczne w gospodarstwach domowych)	9 112	8 984	-128
2) liczba abonentów rtv - podmioty gospodarcze ^{*)}	87	93	6
3. Liczba abonentów rtv - osób fizycznych (gospodarstw domowych) zarejestrowanych i uiszczających opłaty rtv	6 367	6 313	-54
4. Liczba zarejestrowanych abonentów rtv, osób fizycznych zwolnionych od opłat rtv (poz. 2.1 - poz. 3)	2 745	2 671	-74
5. Liczba gospodarstw domowych nie uiszczających opłat abonamentowych rtv (poz. 1 - poz.3)	5 333	5 387	54
z tego:			
1) liczba gospodarstw domowych zwolnionych od opłat rtv (zgodnie z poz. 4)	2 745	2 671	-74
2) liczba gospodarstw domowych nie zarejestrowanych i nie uiszczających opłat abonamentowych rtv (poz. 5 - poz. 5.1)	2 588**)	2 716**)	128
Wskaźniki (relacje)			
1) pozycja 2.1) : 2	99,1%	99,0%	x
2) pozycja 3 : 2.1)	69,9%	70,3%	x
3) pozycja 4 : 2.1)	30,1%	29,7%	x
4) pozycja 3 : 1	54,4%	54,0%	x
5) pozycja 5 : 1	45,6%	46,0%	x
6) pozycja 5.1) : 5	51,5%	49,6%	x
7) pozycja 5.2) : 5	48,5%	50,4%	x
8) pozycja 5.2) : 1	22,1%	23,2%	x

¹⁾ gospodarstwa domowe w ujęciu lokali mieszkalnych

^{*)} stałe podmioty gospodarcze (przedsiębiorstwa, instytucje itp.) szacuje się na 320 tys. tj. ok. 10% wszystkich podmiotów gospodarczych (osób fizycznych, spółek cywilnych itp.)

^{**) uwaga: szacuje się, że minimum 10% są to byli zarejestrowani abonenci, którzy po formalnym nabyciu uprawnień do zwolnień dokonali wyrejestrowania odbiorników rtv w jednostkach Poczty Polskiej, zamiast przerejestrowania na zwolnionych od opłat rtv.}

X. SKARGI I INTERWENCJE

Skargi dotyczące programów nadawców publicznych

Telewizja Polska S.A.

10.1 W 2003 roku, podobnie jak w roku poprzednim nadal obserwowano tendencję wzrostu ilości skarg w sprawie łamania zasad profesjonalizmu i obiektywizmu w programach telewizji publicznej. Skargi dotyczące TVP stanowiły ponad 38 %.W wystąpieniach dotyczących audycji publicystycznych, ponad trzy razy tyle skarg dotyczyło telewizji publicznej w porównaniu z mediami komercyjnymi [**por. tabela nr 2, wykres nr 1**]. Te proporcje rysują się jeszcze wyraźniej w przypadku audycji informacyjnych. Aż 87 % wszystkich wystąpień, dotyczących audycji informacyjnych odnosiło się do TVP. Zauważalnie wzrosła liczba wystąpień związanych z wypełnianiem przez TVP misji publicznej, obowiązku rozwijania kultury, nauki, oświaty, ze szczególnym uwzględnieniem polskiego dorobku kulturalnego i artystycznego, a także umacniania rodziny, kształtowania postaw obywatelskich i patriotycznych. W porównaniu z 2002 rokiem wzrosła też liczba protestów dotyczących audycji rozrywkowych oraz audycji adresowanych do dzieci i młodzieży. Brak rzetelności, profesjonalizmu, stronnictwo, manipulację, łamanie zasady bezstronności czy norm dobrego obyczaju zarzucali nadawcom przedstawiciele rządu, klubów parlamentarnych, partii politycznych, przedstawiciele organizacji społecznych, samorządowych, a także osoby prywatne.

10.2 W 2003 roku indywidualne interwencje w sprawach programowych TVP S.A. podejmował Członek KRRT Jarosław Sellin, poprzez wystąpienia kierowane na ręce prezesa TVP S.A. Wystąpienia dotyczyły m.in.:

- pominięcia informacji, rozpowszechnionych wcześniej przez TVP, o uznaniu przez prokuraturę za bezpodstawne zarzuty o rzekomym finansowaniu przez PKN Orlen prezydenckiej kampanii wyborczej Mariana Krzaklewskiego,
- podsumowania 2002 roku na antenie TVP, z którego wynikało, że w programach informacyjnych i publicystycznych 75% czasu TVP oddała instytucjom i ugrupowaniom rządzącym, a jedynie 25% czasu - całej opozycji (parlamentarnej i pozaparlamentarnej),
- uruchomienia programu publicystycznego prowadzonego przez ostatniego przywódcę partii komunistycznej w Polsce Mieczysława Rakowskiego ,
- kampanii programowej przeciwko prezydentowi Warszawy Lechowi Kaczyńskiemu w związku z popełnionym przez niego błędem w oświadczeniu majątkowym,

- marginalizacji w programach informacyjnych relacji z niektórych posiedzeń Sejmowej Komisji Śledczej, gdy były szczególnie niekorzystne dla prezesa TVP S.A.,
- nierzetelnej polemiki na antenie z raportem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, dotyczącym powiązań TVP z firmą Lwa Rywina Heritage Films,
- kampanii propagandowej na rzecz tzw. planu Hausnera w porównaniu ze stosunkiem TVP wobec czterech reform rządu premiera Jerzego Buzka.

10.3 Przykładami skarg, kierowanych przez przedstawicieli administracji publicznej, parlamentarzystów, przedstawicieli partii politycznych, związków zawodowych, rzeczników prasowych są m.in. następujące interwencje do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji:

- Sekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej, Pełnomocnik Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych Jolanta Banach stwierdziła, że w „Kurierze,” nadanym 6 grudnia 2003 roku, mylnie poinformowano telewidzów, iż rząd zmniejszył kwotę przeznaczoną na dożywianie uczniów. Przeciwnie, w tym roku rząd ma przeznaczyć na zasiłki kwoty znacznie większe od dotychczasowych. Nadawca przeprosił i przyznał, że rzeczywiście była to niekompletna relacja. Poinformował, że kierownictwo redakcji zobowiązało dziennikarzy do większej staranności w przygotowywaniu materiałów do emisji.
- Wicemarszałek Senatu RP Ryszard Jarzembowski przekazał oświadczenie, złożone podczas 50 posiedzenia Senatu RP, przez senatora Jana Szafranca w sprawie audycji nadanej w programie TVP S.A., Oddział w Białymstoku. Senator uznał, że nadawca nierzetelnie i tendencyjnie przedstawił materiał o wystawie w białostockiej galerii w audycji pt. „Pies w sztuce polskiej”. Przewodnicząca KRRiT zwróciła nadawcy uwagę na konieczność przestrzegania zasad rzetelności, bezstronności i obiektywizmu.
- Przewodniczący sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu Jerzy Wenderlich skierował wystąpienie, dotyczące treści, które mogą gorszyć młodocianych widzów w telewizyjnej audycji „Na żywo”. Przewodnicząca KRRiT zwróciła nadawcy uwagę podkreślając, że przyzwolenie rodziców na udział dzieci w audycjach nie zwalnia z obowiązku przestrzegania przepisów art. 18 ustawy o radiofonii i telewizji.
- Poseł Marek Kuchciński, 11 czerwca 2003 roku, podczas 50 posiedzenia Sejmu RP, w czasie dyskusji nad sprawozdaniem z rocznej działalności KRRiT przedstawił problem, opisany w prasie: „Otóż w miesięczniku „Film”, w czerwcowym numerze jest opublikowany artykuł pt. „Parujące pieniądze”, w którym mowa jest o tym, że Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego ustaliła, że przy produkcji trzech filmów „Quo vadis”, „Wiedźmin” i „Przedwiośnie” wyparowało co najmniej 30 mln. zł. Jest to informacja o tym, jak Telewizja Polska, podporządkowana KRRiT wydaje publiczne pieniądze. Stąd moje pytanie do Krajowej Rady: Czy Rada zainteresowała się tymi informacjami? Co Rada zamierza zrobić w świetle opisanego korupcyjnego układu?.... Przewodnicząca KRRiT otrzymała od prezesa Zarządu Spółki TVP S.A. informację, że w tej sprawie zostało przeprowadzone postępowanie wyjaśniające. Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz własne jednostki kontrolne spółki badały produkcje filmowe TVP. Nie stwierdzono nieprawidłowości w sposobie ich finansowania i w procedurach decyzyjnych.
- Poseł Adam Ołdakowski skierował interpelację w sprawie powtarzania filmów w programach telewizji publicznej. Poseł uważa, że TVP za mało prezentuje polskich nowości filmowych. Przewodnicząca KRRiT wyjaśniła, że ustawa o radiofonii i telewizji nie zawiera przepisów, regulujących kwestie częstotliwości emisji powtórek filmów i seriali w programach TVP S.A. Praktyka powtarzania emisji filmów i seriali jest

stosowana nie tylko w Polsce, ale w równym stopniu występuje w mediach zagranicznych. Dotyczy nie tylko mediów publicznych, ale powszechnie też występuje w programach nadawców koncesjonowanych. Nadając powtórki filmów fabularnych, dokumentalnych, historycznych, osiągnąć światowej i polskiej kinematografii, nadawcy kierują się jeszcze jedną ważną przesłanką – dorastaniem kolejnej grupy widzów, dotychczas nie mających możliwości zapoznania się z tą twórczością. KRRiT otrzymuje co roku korespondencję, w której zawarte są wnioski o powtarzanie w programach TVP polskiej produkcji filmowej, fabularnej i dokumentalnej.

- Poseł Marek Jurek, 25 czerwca 2003 roku, podczas 51 posiedzenia Sejmu RP, złożył skargę dotyczącą 520 odcinka telenoweli pt. „Złotopolscy”. W odcinku tym padła sugestia, jakoby partia Prawo i Sprawiedliwość /wymieniona z nazwy/, była partią przestępców. Przewodnicząca KRRiT zwróciła się do nadawcy o zaniechanie stosowania przez autorów scenariuszy telenowel, produkowanych przez TVP S.A., praktyk polegających na wykorzystywaniu takich odniesień do rzeczywiście istniejących ugrupowań politycznych, które w kontekście fikcyjnych wydarzeń mogą być odczytane jako niekorzystne lub nawet obraźliwe.
- Poseł Adam Bielan, rzecznik prasowy Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość, zarzucił nieprzekazanie przez TVP S.A. informacji o konferencji prasowej, zorganizowanej 7 grudnia 2003 roku, przez posła Zbigniewa Ziobro. Poseł zaprezentował treść interpelacji do Prezesa Rady Ministrów w obronie p. Bożeny Szumielewicz, radcy prawnego z Rządowego Centrum Legislacji, w związku z wyjaśnieniami składanymi przed sejmową Komisją Śledczą. Nadawca poinformował, że w audycjach informacyjnych sprawa interpelacji byłaby przedstawiona w momencie udzielania posłom wyjaśnień przez Prezesa Rady Ministrów. Powodem niezamieszczenia relacji było też publiczne stwierdzenie ministra Marka Wagnera, że o nieprzyznaniu premii zdecydował bezpośredni zwierzchnik.
- Sekretarz Naczelnego Komitetu Wykonawczego Polskiego Stronnictwa Ludowego Stanisław Żelichowski przekazał do KRRiT kopię wystąpienia do TVP S.A. na temat relacji ze spotkania PSL z przedstawicielami samorządów 13 września 2003 roku. Sekretarz NK PSL zarzucił nierzetelność i brak należytej staranności. Nadawca przedstawił wyjaśnienia, w których zapewnił, że dziennikarze działali rzetelnie.
- Wiceprezes Prawa i Sprawiedliwości Marek Jurek skierował wystąpienie, dotyczące informacji na temat zarobków Lecha Kaczyńskiego, Prezydenta Warszawy, przekazanych w głównym wydaniu „Wiadomości” i „Monitorze Wiadomości”. Nadawca wyjaśnił, że temat oświadczeń majątkowych znalazł się na antenie TVP1 dlatego, że to właśnie politycy Prawa i Sprawiedliwości byli zwolennikami wprowadzenia zmian w ustawie, zobowiązującej samorządowców do składania takich oświadczeń. Nadawca dodał, że podane informacje na temat nieprawidłowego wypełnienia przez Lecha Kaczyńskiego oświadczenia majątkowego pochodziły ze stron internetowych Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy. Przekazane w „Wiadomościach” informacje były też przedmiotem rozmowy z L. Kaczyńskim, który był gościem „Monitora Wiadomości” tego samego dnia czyli miał możliwość przedstawienia opinii publicznej swojego stanowiska. Przewodnicząca KRRiT podkreśliła, że Komisja Etyki TVP S.A. nie uznała za błąd wykorzystania przez redakcję „Wiadomości” publikacji prasowych.
- Były rzecznik prasowy rządu Michał Tober wystąpił z zarzutem, że w audycji „Wiadomości” z 9 czerwca 2003 roku nadawca dokonał nadinterpretacji słów premiera Leszka Millera, cytując: „*że zamierza on przenieść centrum koordynacji polityki gospodarczej ze struktur ministra finansów do struktur ministra gospodarki*”. Opinia publiczna mogła błędnie odebrać, że premier realizację naprawy finansów publicznych

przenosi do resortu gospodarki. Nadawca następnego dnia, w głównym wydaniu „Wiadomości” zamieścił sprostowanie.

- Anna Bohdanowicz, rzecznik prasowy Ministra Kultury, przekazała protesty widzów w sprawie zdjęcia z anteny TVP S.A. audycji „Zwyczajni – Niezwyčajni”. W tej sprawie były też skierowane wystąpienia do sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu oraz do Marszałka Senatu RP. W audycji ukazywano pozytywne zachowania, mogące stanowić wzorce w świadczeniu pomocy i prezentowano postawy prospołeczne. Nadawca podkreślił, że systematyczny spadek zainteresowania widzów tą audycją /potwierdzony badaniami telemetrycznymi/ przesądził o zakończeniu emisji tego cyklu. Kierownictwo Programu I TVP zapowiedziało powrót do podobnej tematyki w innych cyklach.
- Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” KGHM „Polska Miedź” S.A., Oddział Zakładowy „Rudna” w Polkowicach, zwróciła się o sprostowanie informacji podanych 30 października 2003 roku, w audycji pt. „Fakty”, nadanej przez TVP Oddział we Wrocławiu. Nadawca poinformował, że głównym tematem relacji była sprawa pobierania wynagrodzeń ze spółki KGHM przez dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego we Wrocławiu, nie zaś wprowadzenie wielozmianowego systemu pracy. Relacja dziennikarza OTVP Wrocław była rzetelna i w związku z tym nie wyrażono zgody na sprostowanie informacji. To stanowisko podzieliła Komisja Etyki TVP, do której zwróciła się Komisja Zakładowa NSZZ Solidarność KGHM Polska Miedź.
- Piotr Boroń, Przewodniczący Sejmiku Województwa Małopolskiego, Jacek Majchrowski, Prezydent Krakowa, Artur Sikora, Przewodniczący Komisji Praworządności Rady Dzielnicy VII Zwierzyniec w Krakowie skierowali wystąpienia w związku ze zdjęciem z anteny TVP S.A. Oddział w Krakowie, audycji pt. „Kundel bury i kocury”. Uzasadniali potrzebę istnienia tej audycji i jej rolę w sprawowaniu opieki nad zwierzętami. Nadawca wyjaśnił, że emisja audycji została wstrzymana z powodów finansowych, ale cele programowe będą realizowane także w innych audycjach.

10.4 Jednym z głównych tematów minionego roku były wzajemne stosunki pomiędzy liderami życia politycznego a nadawcami publicznymi. Dotyczy to zarówno obecności w audycjach radiowych i telewizyjnych przedstawicieli sceny politycznej, jak i proporcji ich udziału w audycjach, realizowanych zgodnie z art. 23 ustawy o radiofonii i telewizji oraz z rozporządzeniem KRRiT z 24 kwietnia 2003 roku. Emocje polityków wzbudzał problem rzetelności i bezstronności w informowaniu o poszczególnych ugrupowaniach partyjnych w mediach publicznych. Oto przykłady wystąpień.

- Przewodniczący Samoobrony RP Andrzej Lepper w skardze przedstawił zarzuty o blokowaniu dostępu Samoobrony RP do publicznych mediów, a w szczególności niezapraszania liderów Samoobrony RP do audycji „Niedzielny Salon Trójki”.
- Poseł Adam Bielan, rzecznik prasowy Klubu Parlamentarnego Prawa i Sprawiedliwości złożył skargę na niedopuszczanie do udziału w telewizyjnej audycji pt. „Gość Jedyński” przedstawicieli P i S.
- Prezes Okręgu Mazowieckiego Unii Polityki Realnej Bartosz Wałęga i Dariusz Kos, szef Biura Prasowego UPR zgłosili protest w sprawie blokowania dostępu UPR do publicznych mediów, szczególnie do audycji telewizyjnej „Forum” i radiowej „Debata”.
- Dyrektor Centrum Monitoringu Wolności Prasy Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich Andrzej Krajewski skierował wystąpienie, dotyczące lekceważenia zasad etyki dziennikarskiej oraz manipulacji w redagowaniu audycji informacyjnych TVP S.A. Zarzuty dotyczyły relacjonowania konferencji organizowanych przez partie, stowarzyszenia czy związki zawodowe.

Przewodnicząca KRRiT przywołując oświadczenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 10 listopada 1999 roku zwróciła uwagę, że decyzje programowe oraz dobór materiałów do audycji informacyjnych i publicystycznych muszą opierać się o obiektywizm, doświadczenie zawodowe i profesjonalizm dziennikarzy. Partykularne cele, zwłaszcza polityczne i partyjne, nie mogą zniekształcać treści przekazów informacyjnych. Środowiska nadawców dostrzegają również potrzebę ustanowienia standardów, określających relacje i kontakty polityków z mediami. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji nie posiada uprawnień władczych w tym zakresie i opracowanie praktycznych standardów, szanowanych i przestrzeganych przez wszystkie strony, możliwe jest jedynie z udziałem polityków, ekspertów, przedstawicieli mediów oraz KRRiT. Przewodnicząca KRRiT 9 grudnia 2003 roku zwróciła się do Przewodniczącego sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu z propozycją wspólnego wypracowania takich standardów.

10.5 W porównaniu z rokiem ubiegłym wzrosła liczba wystąpień, dotyczących wypełniania przez TVP S.A. misji nadawcy publicznego. W sprawie zwiększenia liczby godzin nadawania audycji, poświęconych muzyce poważnej i propagowania zasobów kultury narodowej wypowiadali się w liście otwartym członkowie Związku Kompozytorów Polskich. Oto inne wystąpienia w sprawach, związanych z zadaniami zaliczanymi do misyjnych :

- Dyrektor naczelny i artystyczny Opery Narodowej Jacek Kaspszyk oraz dyrektorzy scen operowych z Bydgoszczy, Szczecina, Wrocławia, Bytomia, Krakowa, Gdańska, Poznania i Łodzi zwrócili się z prośbą o przywrócenie emisji cyklicznego programu pt. „Wokół wielkiej sceny”, nadawanego trzy lata temu w programie TVP. W tej samej sprawie wystąpiły również: Stowarzyszenie Polskich Artystów Muzyków i Polski Teatr Tańca. Przewodnicząca KRRiT zwróciła się do prezesa Zarządu Spółki TVP S.A. o rozważenie tych wniosków, o wyjątkowo istotnym charakterze dla kultury, złożonych przez wybitnych przedstawicieli polskiego świata muzycznego.
- Przewodnicząca Rady Programowej Fundacji Concert Spiritual Agata Sapięcha zwróciła się o poparcie dla projektu organizacji XII Międzynarodowej Letniej Akademii Muzyki Dawnej. Przewodnicząca KRRiT zwróciła się do nadawcy o rozważenie możliwości rejestracji i emisji tej imprezy. Nadawca zapewnił, że z koncertów Międzynarodowej Letniej Akademii Muzyki Dawnej TVP S.A. przygotuje reportaż z prezentacją najważniejszych wydarzeń, a w przyszłym roku zaplanuje transmisję.
- Przewodniczący Sekcji Filmu Animowanego Stowarzyszenia Filmowców Polskich Marek Serafiński zwrócił się o poparcie inicjatywy współfinansowania przez telewizję publiczną produkcji filmów animowanych. Nadawca poinformował, że odmowa współfinansowania produkcji często bardzo interesujących filmów animowanych ma wyłącznie jedną przyczynę – niewystarczające możliwości finansowe, którymi TVP S.A. dysponuje na wszystkie rodzaje produkcji.
- Przewodniczący Koła Środowiskowego w Krakowie, Polskiego Towarzystwa Sprawiedliwych Wśród Narodów Świata Krzysztof Włodarczyk skierował wystąpienie, dotyczące późnej pory emisji filmu dokumentalnego pt. „Zapomniana Odyseja”. Nadawca poinformował, że film „Zapomniana Odyseja” miał swoją premierę 17 września 2001 roku, na antenie Programu I, o godzinie 20.15. Tego samego dnia, w następnych latach nadawane są kolejne emisje filmu, zwyczajowo poza pasmami najwyższej oglądalności.
- Reżyser Krzysztof Wojciechowski i producent Janusz Lipski przekazali wybrane egzemplarze scenariuszy cyklu filmowego pt. „Przestrzeń – Beata Tyszkiewicz”. Planowany cykl filmów opowiada o wielowiekowych powiązaniach Rzeczypospolitej Polskiej z Europą. Przewodnicząca KRRiT przekazała do wiadomości prezesa TVP

otrzymane fragmenty scenariusza filmowego oraz zwróciła się o rozważenie możliwości jego wykorzystania w produkcyjnej działalności TVP S.A.

- Prof. dr hab. Stanisław Bylina, dyrektor Instytutu Historii Polskiej Akademii Nauk, poinformował o inicjatywie stworzenia elektronicznej wersji Polskiego Słownika Biograficznego. Przewodnicząca KRRiT zwróciła się do prezesa Zarządu Spółki TVP S.A. z wnioskiem o udzielenie pomocy tej inicjatywie oraz przyjęła patronat nad tym zamierzeniem.

10.6 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji otrzymywała również skargi, w których poruszano problemy dotyczące ochrony dzieci i młodzieży przed przemocą, okrucieństwem i demoralizacją. Nacisk KRRiT na obowiązek przestrzegania przepisów dotyczących ochrony młodocianych w minionym roku wyrażał się z jednej strony poprzez upominanie nadawców, naruszających przepisy rozporządzenia KRRiT z 20 listopada 2001 roku, z drugiej poprzez patronat KRRiT nad przedsięwzięciami medialnymi dotyczącymi edukacji i kształtowania postaw młodego pokolenia. Przykłady niżej wymienionych spraw obrazują działania KRRiT w tym zakresie.

- Podczas posiedzenia 24 czerwca 2003 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyraziła opinię w związku z listem czytelnika „Rzeczpospolitej”. W artykule pt. *Sposób ujęcia „tych” tematów* zacytowano wypowiedź czytelnika, odnoszącą się do treści audycji pt. „Rower Błażeja”: *Prowadzący magazyn młokos przytacza, że tyle a tyle procent młodych ludzi przyznaje się do biseksualności. A wy? Potwierdzacie tę zasadę?, Ciekawi jesteście ilu z was ma za sobą kontakty seksualne zarówno z przeciwną jak i z własną płcią... Młodzi prowadzący postanowili zadbać o bezpieczeństwo dzieciaków na wakacjach: Czekamy na wasze opinie, jak wolicie się zabezpieczać pigułką czy prezerwatywą, czy może idziecie na całość. Brawo, brawo! piszecie, że najlepiej i pigułką i prezerwatywą! Tak, to bardzo mądre. Wtedy na pewno nie zaskoczy was żadna ciąża, a prezerwatywa dodatkowo uchroni was przed chorobami wenerycznymi.* Przewodnicząca KRRiT skierowała do nadawcy wystąpienie, w którym stwierdziła, że w audycjach pt. „Rower Błażeja”, poruszano problemy ważne dla młodzieży, która staje na progu dorosłego życia. Jednakże uwaga prowadzących była bardziej skupiona na informacjach o charakterze instruktażowym, zaś zabrakło akcentów wychowawczych i edukacyjnych. Przewodnicząca KRRiT zwróciła się o zwiększenie kontroli i roważny, odpowiedzialny dobór materiałów filmowych szczególnie w czasie, gdy program telewizyjny oglądają dzieci i młodzież.
- Przewodnicząca KRRiT skierowała do nadawcy wystąpienie w związku z emisją w czasie chronionym, w II Programie TVP filmu pt. „Bellissima”, który zawierał sceny, nieprzeznaczone dla młodocianej widowni.
- W związku z wystąpieniem rodziców i opiekunów dotyczącym oferty programowej TVP dla najmłodszych, w szczególności poziomu filmów nadawanych w „Wieczorynkach”, Przewodnicząca KRRiT otrzymała zapewnienie nadawcy o zmianie oferty. Nadawca przedstawił plany nowego polskiego repertuaru dziecięcego, łączącego elementy nowości i prezentowania wartości rodzinnych np. w serialach: „Król Maciuś I”, „Baśnie i bajki polskie”, „Między nami bocianami” i „O krasnoludkach i sierotce Marysi” oraz „Bardzo przygodowe podróże Kulfony”.
- Nadmiar wulgaryzmów językowych w filmie pt. „To ja złodziej” w reżyserii Jacka Bromskiego. (emisja 13 września br. o godz. 20.05 w TV Polonia) uraził widzów odbierających ten program w kraju. Nadawca wyraził ubolewanie i przekazał Przewodniczącej KRRiT zapewnienie, że przekazane uwagi będą uwzględniane w projektowaniu koncepcji programowej TV Polonia. W przypadku TV Polonia podjęcie

decyzji o porze emisji niektórych audycji jest trudne m.in. ze względu na to, że program przeznaczony jest głównie dla Polaków za granicą, a mamy do czynienia z różnymi strefami czasowymi.

- Prezes Krajowego Stowarzyszenia na Rzecz Dzieci Niepełnosprawnych „Pomoc Dzieciom” zwrócił się o poparcie oprawy medialnej festiwalu organizowanego przez Stowarzyszenie II Krajowego Festynu Dzieci „Nadzieja”. Przewodnicząca KRRiT uzgodniła z nadawcą sposób relacjonowania wydarzeń festiwalowych.
- Wiceprezes Zarządu Stowarzyszenia Producentów i Dziennikarzy Radiowych poinformował o ogólnopolskiej kampanii „Zachowaj Trzeźwy Umysł”, organizowanej przez Stowarzyszenie Producentów i Dziennikarzy Radiowych pod patronatem Minister Edukacji Narodowej i Sportu. Przewodnicząca KRRiT dziękując za tę cenną inicjatywę społeczną, wyraziła poparcie dla działań podjętych przez Stowarzyszenie oraz podkreśliła, że włączanie się nadawców do udziału w kampanii, jest szczególnym zobowiązaniem społecznym.
- Dyrektor Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii Piotr Jabłoński zwrócił się o udostępnienie czasu antenowego w TVP dla przedstawiania założeń kampanii antynarkotykowej. Ze względu na społeczny wymiar tej kampanii Przewodnicząca KRRiT przeprowadziła z Zarządem TVP S.A. uzgodnienia związane z podjęciem współpracy z Krajowym Biurem ds. Przeciwdziałania Narkomanii.

Polskie Radio S.A. oraz regionalne rozgłośnie Polskiego Radia

10.7 Liczba skarg dotyczących audycji emitowanych w programach Polskiego Radia S.A. stanowiła ponad 10% korespondencji i jak co roku jest czterokrotnie mniejsza w porównaniu z liczbą skarg dotyczących audycji telewizji publicznej [**por. tabela nr 2 i wykres nr 1**]. Niżej wymienione sprawy stanowią przykłady skarg jakie były kierowane do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

- Słuchaczka z Gdańska złożyła skargę dotyczącą emisji o godz. 11.00 na antenie Radia Gdańsk S.A. fragmentów powieści Bohumila Hrabala pt. „Obsługiwałem angielskiego króla”, który zawierał opisy scen erotycznych. Nadawca przyznał się do błędu, zapewnił, że w przyszłości odcinki powieści będą starannie dobierane pod kątem pory emisji.
- Poetka Barbara Gruszka - Zych przekazała wystąpienie w sprawie naruszenia osobistych praw autorskich na antenie Radia Katowice S.A. Nadawca przyznał się do błędu, przeprosił autorkę wierszy.
- Na antenie Radia Szczecin S.A. dziennikarz audycji informacyjnej Oddziału TVP S.A. w Szczecinie reklamował sklepy meblowe. Przewodnicząca KRRiT zwróciła się do nadawcy o zaniechanie tej reklamy, co zostało przyjęte przez nadawcę.

Skargi dotyczące programów nadawców koncesjonowanych

W roku 2003 r. skargi dotyczące audycji nadawców koncesjonowanych stanowiły ponad 13 % wszystkich wystąpień [**por. wykres nr 1**].

10.8 Na program rozpowszechniany przez Telewizję TVN sp. z o.o. wpłynęły m.in. następujące skargi:

- Skarga indywidualna właściciela baru, oferującego potrawy wietnamskiej kuchni, dotycząca audycji „Pod napięciem”. Nadawca podkreślił, że nie generalizował zjawiska nielegalnego uboju zwierząt dla potrzeb barów prowadzących kuchnie orientalne. Reportaż był zrealizowany i nadany w interesie publicznym.
- W audycji „Ale plama”, wyemitowanej 23 listopada 2003 roku, do satyrycznego tekstu o biopaliwach, jako podkład muzyczny, została wykorzystana melodia pieśni „Czerwone maki na Monte Cassino”. Przewodnicząca KRRiT zwróciła uwagę na niestosowność użycia tego utworu w audycji satyrycznej.
- Starosta Powiatu Wyszowskiego Justyna Garbarczyk zarzuciła nadawcy, że w audycji „Uwaga” ukazano Wyszków jako ośrodek bezprawia i bezradności policji. Nadawca podkreślił, że materiał filmowy dotyczący stanu bezpieczeństwa w Wyszkanie, został zrealizowany, gdyż przed dwoma laty postawiono zarzuty powiązań miejscowej policji ze światem przestępczym. Dziennikarze TVN chcieli sprawdzić, czy po upływie tego czasu stan bezpieczeństwa w Wyszkanie poprawił się. Nadawca zapewnił, że wyemitowany materiał nie miał na celu zdyskredytowania władz lokalnych. Ponadto zadeklarował, że jeżeli dzięki działaniom podjętym przez władze, bezpieczeństwo mieszkańców Wyszkania poprawi się, to na pewno Telewizja TVN ponownie zajmie się tą sprawą, by pokazać widzom pozytywny przykład działania samorządu lokalnego.

10.9 Na program rozpowszechniany przez Telewizję Polsat wpłynęły skargi dotyczące spraw programowych. Niżej wymienione skargi stanowią przykłady takich wystąpień.

- Telewidzowie protestowali przeciwko używaniu słów wulgarnych oraz ukazywaniu scen, zawierających agresję w audycjach „Bar” i „Idol”. Przewodnicząca KRRiT skierowała do nadawcy upomnienie, w którym stwierdziła, że w audycji adresowanej głównie do młodzieży niedopuszczalne jest używanie słów wulgarnych. W tworzeniu takich audycji szczególnie powinna być propagowana kultura języka polskiego.
- Wystąpienie Szymona Niemca, prezesa Zarządu Międzynarodowego Stowarzyszenia Gejów i Lesbijek na Rzecz Kultury w Polsce, dotyczące audycji pt. „Homoseksualizm do wyleczenia” nadanej 8 czerwca 2003 roku. Nadawca podkreślił, że w reportażu nie preferowano jakiegokolwiek światopoglądu, a dyskusja przeprowadzona po jego emisji odbyła się z udziałem przedstawiciela środowisk homoseksualnych.
- Wystąpienie indywidualne dotyczące audycji pt. „Na każdy temat”, wyemitowanej 16 grudnia 2003 roku o godz. 13.10, zawierającej treści nieprzeznaczone dla młodocianej widowni. Nadawca przyznał się do popełnionego błędu i złożył wyrazy ubolewania z powodu zaistniałej sytuacji.

10.10 Niżej omówione sprawy, stanowią przykłady skarg, które KRRiT otrzymała w związku z działalnością programową pozostałych nadawców koncesjonowanych, zarówno radiowych jak i telewizyjnych.

- Radiosłuchacze z Łomży skierowali skargę, dotyczącą treści wulgarnych w audycji TWIX, emitowanej na antenie Radia BAB. Przeprowadzono monitoring audycji, a nadawca zapewnił, że kierownictwo stacji zwróci uwagę prezenterom na potrzebę takiego prowadzenia audycji, który uwzględniałby potrzeby wszystkich potencjalnych słuchaczy.
- Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej w Tarnowie dr Marek Ciesielczyk przedstawił zarzut nierzetelności i braku obiektywizmu w audycjach informacyjnych Radia Maks poświęconych dodatkom mieszkaniowym. Nadawca wyjaśnił, że informacja została

przygotowana na podstawie wywiadu przeprowadzonego z urzędnikiem tarnowskiego magistratu.

- Międzynarodowe Stowarzyszenie Gejów i Lesbijek na Rzecz Kultury w Polsce ILGCN skierowało wystąpienie dotyczące treści audycji pt. „Stworzeni do miłości” /emisja w Telewizji Trwam, 20 czerwca 2003 roku o godz. 18.00 /. Analiza audycji nie potwierdziła zarzutu dyskryminacji osób żyjących w związkach homoseksualnych, natomiast w audycji wypowiedziano opinię klasyfikującą homoseksualizm jako jednostkę chorobową, którą można skutecznie leczyć. Treść wypowiedzi była sprzeczna z decyzjami Światowej Organizacji Zdrowia (WHO), co podkreśliła Przewodnicząca KRRiT w wystąpieniu do nadawcy.
- Dyrektor Ośrodka Informacji Środowisk Kobietych Agnieszka Grzybek skierowała protest dotyczący treści nadawanych w Radiu 94 FM. Monitoring wykazał, że treści będące przedmiotem skargi występowały, w różnym nasileniu, w wielu audycjach tworzących program Radia 94 FM. Kobiety na antenie radia oceniane były przez pryzmat płci, co świadczy o dyskryminacyjnym i obraźliwym traktowaniu ich w programie. Przewodnicząca KRRiT skierowała do nadawcy wystąpienie uwzględniające wyniki monitoringu.

Zorganizowane protesty

10.11 Poniższe wystąpienia stanowią przykłady kierowanych do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji skarg i protestów wnoszonych przez zorganizowane grupy obywateli.

- Skargi widzów z Poznania i okolic, dotyczące braku możliwości odbioru telewizyjnego programu regionalnego, po zmianie lokalizacji stacji nadającej. Zmiana lokalizacji była związana z podwyższeniem mocy promieniowanej z 1 kW do 200 kW. Zmiana lokalizacji nadajnika z jednoczesnym zwiększeniem mocy promieniowanej była uzasadniona, bowiem zwiększyła liczbę potencjalnych odbiorców z 887 tys. do 2818 tys. W wielu przypadkach odbiór można poprawić poprzez zainstalowanie nowej anteny, skierowanej na nowy nadajnik.
- Skargi 1542 mieszkańców parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa dotyczące audycji z cyklu „Interwencja”, wyemitowanej 30 grudnia 2003 roku, w programie Telewizji Polsat. Tematem tego reportażu były okoliczności związane z rozbudową cmentarza w Aleksandrowie. Przeprowadzone postępowanie wykazało, że w audycji nie dochowano zasad rzetelności i obiektywizmu, na co zwróciła uwagę Przewodnicząca KRRiT w wystąpieniu skierowanym do nadawcy.
- Ponad pięćdziesiąt wystąpień indywidualnych oraz wystąpienia redakcji czasopism „Jezus Żyje” i „Służba Życiu” w związku z przeprowadzonym w „Wiadomościach” telewizyjnych sondażem na temat potrzeby zmiany ustawy o planowaniu rodziny. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wydała stanowisko w sprawie przeprowadzania sondaży SMS-owych audiotele w audycjach informacyjnych, emitowanych w programach TVP S.A. W stanowisku tym zawarto wezwanie do kierowania się przez nadawców publicznych odpowiedzialnością za słowo, do rzetelnego ukazywania całej różnorodności wydarzeń i zjawisk oraz do zaniechania używania sondaży SMS-owych audiotele w audycjach informacyjnych.

Zestawienie danych statystycznych dotyczących wniosków, skarg i opinii przekazanych w 2003 roku do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

10.12 Wykres nr 1 i tabela nr 1 wskazują na podział wystąpień ze względu na kategorię podmiotów działających na rynku mediów. Dominującą pozycję wśród podmiotów rynku mediów, w korespondencji zajmują media publiczne. Wystąpienia dotyczące TVP S.A., PR S.A. i rozgłośni regionalnych radia publicznego stanowią niemal 50%.

Tabela nr 2 ukazuje charakterystykę wystąpień dotyczących audycji publicystycznych i informacyjnych w rozróżnieniu na rodzaje nadawców. Z zestawienia wynika, że 35% korespondencji dotyczyło tych audycji. Znacznie więcej skarg – 87% dotyczyło audycji informacyjnych mediów publicznych, podczas gdy 12% - nadawców koncesjonowanych.

Charakterystykę autorów listów obrazują wykresy nr 2 i 3. Wynika z nich, że około 2/3 korespondencji skierowały osoby indywidualne, niemal 25% korespondencji stanowiły wystąpienia od instytucji, organizacji społecznych, stowarzyszeń. Prawie 90% listów to skargi, opinie i wnioski.

Tematykę wystąpień obrazuje wykres nr 4. Około 40% stanowią listy odnoszące się do treści audycji i oferty programowej, konkursów telewizyjnych oraz reklam. Znaczącą część korespondencji, ponad 1/5 wystąpień, stanowiły listy w sprawie opłat abonamentowych, ponad 10% korespondencji dotyczyło problemów z korzystaniem z platform cyfrowych Cyfra+ oraz Polsat Cyfrowy.

Tabela 1

LP.	Podział wystąpień kierowanych, ze względu na kategorię podmiotów działających na rynku mediów audiowizualnych	Udział procentowy
1	TVP S.A.	33,47%
2	Oddziały TVP S.A.	4,76%
3	Polskie Radio S.A. Program 1,2,3,4	8,07%
4	Rozgłoszenie regionalne polskiego radia	2,65%
5	Koncesjonowani nadawcy telewizyjni (programy naziemne i satelitarne)	10,58%
6	Koncesjonowani nadawcy radiowi	3,04%
7	Operatorzy telewizji kablowej i platform cyfrowych	17,33%
8	Radio i telewizja - ogólnie	20,11%
	Razem	100%

Wykres 1

Podział wystąpień kierowanych ze względu na kategorię podmiotów działających na rynku mediów audiowizualnych

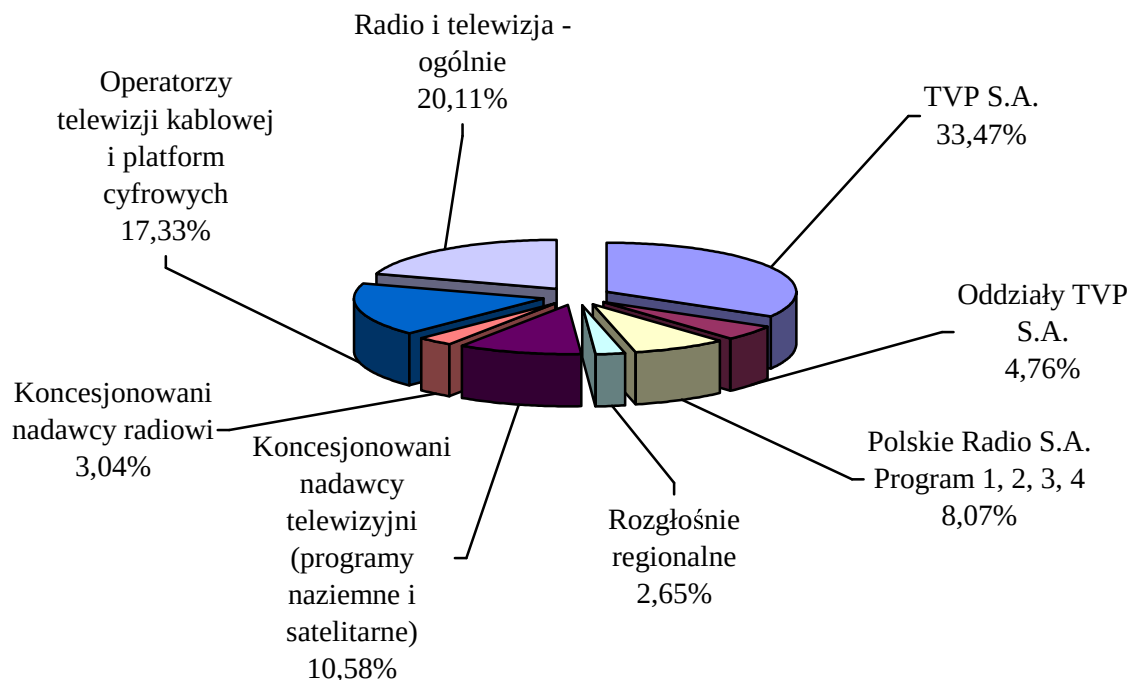
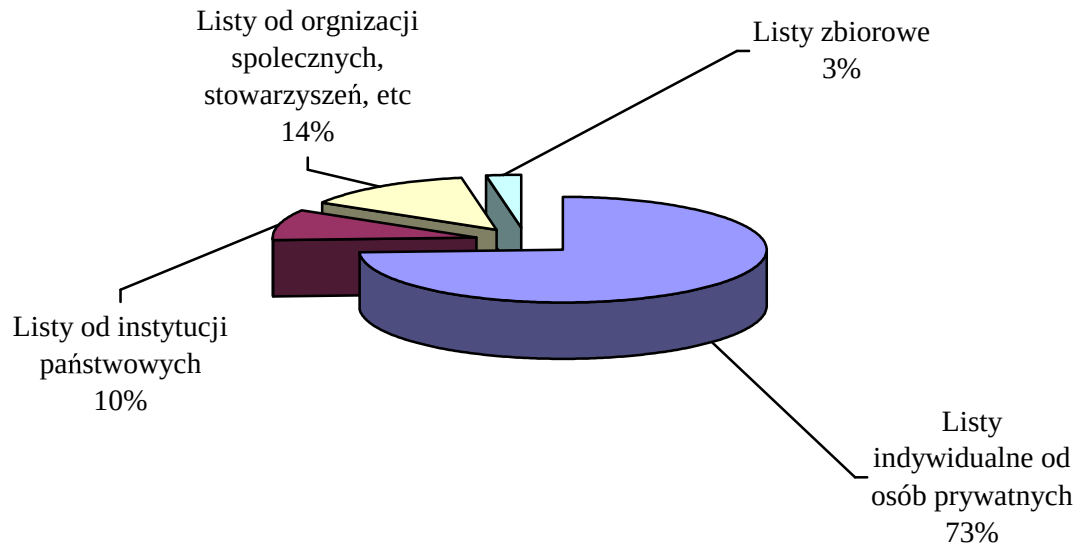

Tabela 2

Lp.	Wnioski, skargi i opinie dotyczące audycji publicystycznych, informacyjnych i innych					Suma
1	Audycje publicystyczne	W mediach publicznych	TVP S.A.	42%	59%	25%
			PR S.A.	17%		
		W mediach koncesjonowanych	Programy telewizyjne	13%	20%	
			Programy radiowe	7%		
		Radio i telewizja-ogólnie			21%	
			100%	100%		
2	Audycje informacyjne	W mediach publicznych	TVP S.A.	60%	87,50%	10%
			PR S.A.	28%		
		W mediach koncesjonowanych	Programy telewizyjne	7%	12,50%	
			Programy radiowe	5%		
					100%	
3	Inne					65%
RAZEM						100%

Wykres 2

Autorzy listów

Wykres 3

Charakter listów

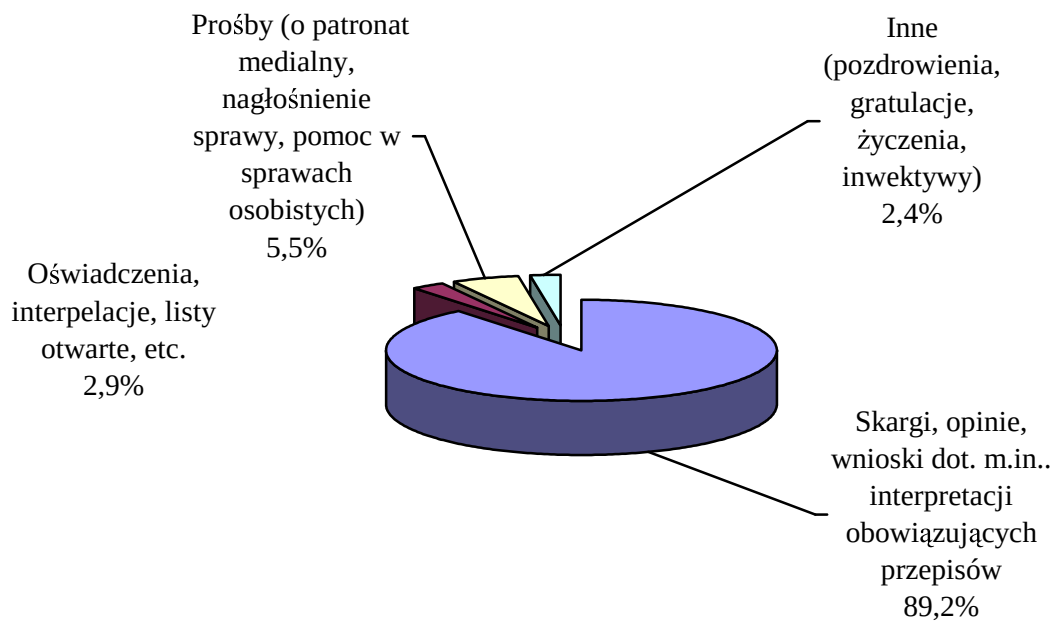
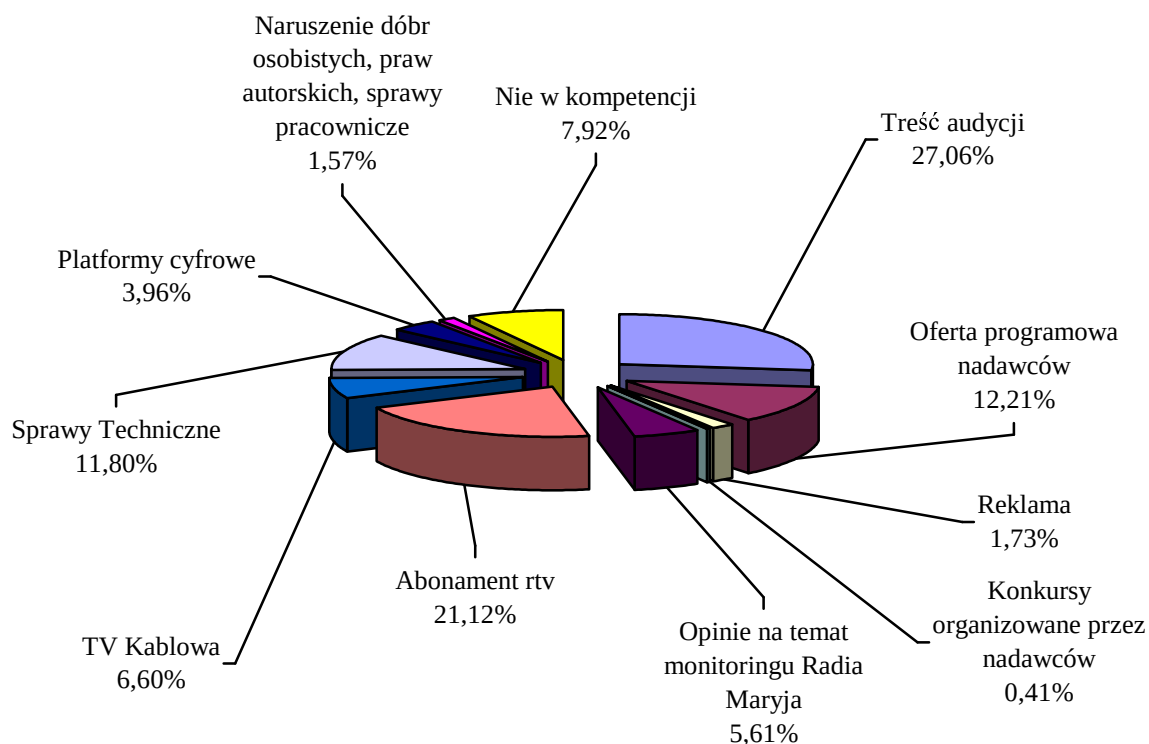

Tabela 3

Lp	Tematyka poruszana w korespondencji do KRRiT w roku 2003	Udział procentowy
1	Treść audycji (zawartość, sposób prezentacji problemu, sposób prowadzenia audycji przez dziennikarzy)	26%
2	Oferta programowa nadawców (ramówka, postulaty programowe)	12,21%
3	Reklama (treść i ilość)	1,73%
4	Konkursy organizowane przez nadawców (audiotele, teleturnieje)	0,41%
5	Opinie na temat monitoringu Radia Maryja	5,61%
6	Abonament rtv (pytania dotyczące zwolnień z opłat abonamentowych, pytania dotyczące uprawnień do zwolnienia z opłat abonamentowych przez kombatanatów)	21,12%
7	TV Kablowa (oferta programowa, pakietyzacja programów, problemy wynikające z zawartych umów cywilnoprawnych)	6,60%
8	Sprawy techniczne (zakłócenia, brak zasięgu programów)	11,80%
9	Platformy cyfrowe (Polsat Cyfrowy, Cyfra+)	3,96%
10	Naruszenie dóbr osobistych, praw autorskich, sprawy pracownicze	1,57%
11	Nie w kompetencji (sprawy należące do kompetencji innych urzędów i instytucji, opinie na temat sytuacji społecznej, gospodarczej i politycznej kraju)	7,92%
	Suma	100%

Wykres 4

Tematyka poruszana w korespondencji do KRRiT w 2003 roku

XI. BUDŻET KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

11.1 Z budżetu państwa pokrywane jest 100 % wydatków związanych z działalnością Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz jej Biura jako aparatu wykonawczego.

11.2 Projekt planu zatrudnienia, dochodów i wydatków budżetowych Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji na 2003 rok zakładał średnioroczne zatrudnienie w wysokości 163 etatów, w tym w rozdziale 75195 „Gospodarstwo pomocnicze” – 2 etaty kalkulacyjne, dochody na poziomie 2 896 tys. zł oraz łączne wydatki w wysokości 22 794 tys. zł. Wydatki majątkowe zaplanowane zostały w kwocie 1 379 tys. zł, tj. ok. 6% wydatków ogółem.

Z uwagi na zmianę niektórych założeń stanowiących podstawę kalkulacji dochodów i wydatków budżetu państwa w projekcie planu na 2003 rok, w tym w zakresie zmniejszenia średniorocznego wskaźnika wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej, po przeprowadzeniu analizy projektu budżetu KRRiT na 2003 rok oraz uwzględnieniu wydatków związanych z integracją europejską w sierpniu 2002 roku dokonano zmniejszenia w projekcie wydatków budżetowych do kwoty 22 709 tys. zł.

W związku z decyzją Rady Ministrów, m.in. o utrzymaniu w 2003 roku średniorocznego wskaźnika wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na poziomie 104 %, we wrześniu 2002 roku przesłany został do Ministerstwa Finansów skorygowany projekt planu wydatków budżetowych Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji na 2003 rok na łączną kwotę 22 709 tys. zł.

W projekcie planu na 2003 rok przewidziano do obsługi Programu Media Plus powołanie od 1 stycznia 2003 roku gospodarstwa pomocniczego pod nazwą „Biuro Współpracy z Programem Media – Media Desk Polska”, zwane Media Desk. Z budżetu państwa dla gospodarstwa przewidziana została dotacja w kwocie 12 tys. zł na pierwsze wyposażenie w środki obrotowe. Roczny budżet gospodarstwa pomocniczego Media Desk zaplanowano w kwocie 134 tys. euro, finansowany po 50%, z budżetu państwa i z Komisji Europejskiej.

W rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz zmianie innych ustaw zaproponowano powołanie w drodze ustawowej środka specjalnego. Krajowa Rada w projekcie planu na 2003 rok przedłożyła projekt planu finansowego środka specjalnego, którego przychodem było 5% kwoty wpływów uzyskanych przez KRRiT z tytułu opłat koncesyjnych.

Ze środków specjalnych, planowane były płatności z tytułu finansowania:

- szkoleń i podnoszenia kwalifikacji pracowników Biura KRRiT - 45 tys. zł
- zakupu sprzętu komputerowego oraz z oprogramowaniem dla KRRiT - 100 tys. zł

W trakcie prac planistycznych Parlament, w porównaniu do zgłoszenia KRRiT, dokonał zmniejszenia poziomu wydatków budżetowych w rozdziale 75 101 na łączną kwotę 2 150 tys. zł, z tego:

- wydatki bieżące -
- wydatki majątkowe - 650 tys. zł (30,2%)

Ponadto, w trakcie prac nad ustawą budżetową na 2003 rok przyjęto, że od środków specjalnych, gromadzonych na podstawie odrębnych ustaw przez państwowe jednostki budżetowe, dokonuje się wpłaty do budżetu państwa w wysokości 5% planowanych wpływów. Kwota wpływów ze środka specjalnego określona została w wysokości 7 tys. zł.

11.3 W ustawie budżetowej na 2003 rok poziom łącznych wydatków Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji ustalony został w kwocie 20 559 tys. zł, z tego:

- 1) w rozdziale 75101 – Urzędy naczelnych organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa - 20 517 tys. zł (99,80%)
z tego:
 - świadczenia na rzecz osób fizycznych - 692 tys. zł
 - wydatki bieżące jednostek budżetowych - 19 116 tys. zł
 - wydatki majątkowe - 709 tys. zł
- 2) w rozdziale 75195 – Pozostała działalność - 30 tys. zł (tj. 0,15%)
z tego:
 - wydatki bieżące jednostek budżetowych - 30 tys. zł
- 3) w rozdziale 75197 – Gospodarstwo pomocnicze - 12 tys. zł (tj. 0,05 %)
z tego:
 - dotacje i subwencje - 12 tys. zł

Średnioroczne zatrudnienie w Biurze KRRiT określone zostało na poziomie 151 etatów kalkulacyjnych, a w gospodarstwie pomocniczym „Biuro Współpracy z Programem Media – Media Desk Polska” na poziomie 2 etatów.

Po ogłoszeniu ustawy budżetowej na 2003 rok, zgodnie z przepisami ustawy o finansach publicznych, został opracowany układ wykonawczy dochodów i wydatków budżetowych KRRiT.

W styczniu 2003 roku Przewodniczący KRRiT przekazał Ministrowi Finansów skorygowany harmonogram realizacji dochodów i wydatków Krajowej Rady w 2003 roku.

11.4 W planie finansowym dochodów i wydatków budżetowych KRRiT na 2003 rok uwzględniono:

1. dochody budżetowe, w kwocie ogółem	- 2 903 tys. zł
2. średnioroczne zatrudnienie na poziomie	- 161 etatów kalkulacyjnych
3. stan zatrudnienia na dzień 31.12.2003 roku	- 161 etatów,
4. wydatki budżetowe, w kwocie ogółem	- 20 559 tys. zł

z tego:

• dotacje i subwencje	12 tys. zł
• świadczenia na rzecz osób fizycznych	632 tys. zł
• wydatki bieżące	19 206 tys. zł
• wydatki inwestycyjne	709 tys. zł

Realizacja dochodów i wydatków budżetowych w ubiegłym roku analizowana była kwartalnie, a plan wydatków budżetowych był dostosowywany do potrzeb wynikających ze zmieniających się zadań i ulegał korektom spowodowanym przeniesieniem środków pomiędzy paragrafami wydatków na podstawie decyzji Przewodniczącej KRRiT.

W 2003 roku decyzją Przewodniczącej KRRiT zostały zablokowane w budżecie KRRiT i zgłoszone Ministrowi Finansów wolne środki w łącznej kwocie 4 105 zł, powstałe w związku z niewykonaniem wynagrodzeń osobowych dla trzech byłych członków KRRiT.

11.5 W rozporządzeniu Rady Ministrów z 11 grudnia 2003 roku w sprawie wydatków budżetu państwa, które w 2003 roku nie wygasają z upływem roku budżetowego uwzględniono wydatki na łączną kwotę 593 tys. zł na realizację następujących zadań:

- zakup centrali telefonicznej
z terminem realizacji
do 31 stycznia 2004 roku, w kwocie 71 tys. zł
- przeprowadzenie badań dotyczących oczekiwań
i preferencji odbiorców pod adresem programów
radiowych i telewizyjnych stacji publicznych i komercyjnych
w terminie do 31 marca 2004 roku, w kwocie 90 tys. zł
oraz
- realizacja zakupu sprzętu komputerowego
oraz oprogramowania zgodnie z umową twinningową
(w ramach projektu Phare),
współfinansowanego przez stronę polską i unijną,
z terminem realizacji do 30 kwietnia 2004 roku, w kwocie 432 tys. zł

Środki, które nie wygasły z upływem 2003 roku (i wykorzystane będą w 2004 roku) stanowiły 2,88% kwoty wydatków budżetowych określonych dla KRRiT w ustawie budżetowej na 2003 rok (20 559 tys. zł).

11.6 Plan dochodów budżetowych KRRiT na 2003 rok został określony w kwocie 2 903 tys. zł i obejmował przede wszystkim dochody uzyskane z:

1) wpływów z opłat za koncesje radiowe i telewizyjne
(ponowne udzielenie, rozszerzenie lub zmiany)	- 2 290 tys. zł (78,9%)
2) wpływów z różnych opłat,
w tym:
wpisów do rejestru telewizji kablowych (475 tys. zł)	- 475 tys. zł (16,4%)

Ponadto w planie dochodów uwzględnione zostały wpływy w kwocie 138 tys. zł z tytułu:

1) odsetek od nieterminowych wpłat z tytułu podatków i opłat	- 90 tys. zł
2) wpłat ze sprzedaży składników majątkowych	- 40 tys. zł
3) wpłat do budżetu ze środków specjalnych	- 7 tys. zł
4) wpłat z różnych dochodów,
w tym:
z wynagrodzenia dla płatnika z tytułu wykonywania zadań
określonych przepisami prawa (1 tys. zł)	- 1 tys. zł

W trakcie realizacji dochodów budżetowych KRRiT w 2003 roku planowane wpływy w 2003 roku za ponowne udzielenie koncesji radiowych oraz z tytułu opłat naliczonych za już wydane decyzje koncesyjne, jak również z tytułu rejestracji programów rozprowadzanych w sieciach kablowych wzrosły z kwoty 2 765 tys. zł do łącznej kwoty 4 000 tys. zł, tj. o 44,7%, o czym Przewodnicząca KRRiT poinformowała Ministra Finansów.

11.7 W 2003 roku zrealizowane dochody wyniosły 6 233,5 tys. zł, to jest o 114,7 % wyżej ponad kwotę przyjętą w ustawie budżetowej.

Na łączną kwotę uzyskanych dochodów budżetowych złożyły się wpływy z tytułu:

1) opłat za koncesje radiowe i telewizyjne
(ponowne udzielenie, rozszerzenie lub zmiany)	-	4 988,3 tys. zł
2) wpłat z różnych opłat	-	489,0 tys. zł
3) wpłat ze sprzedaży składników majątkowych	-	0,1 tys. zł
4) wpłat z różnych dochodów	-	28,0 tys. zł
5) pozostałych dochodów,
z tego:	-	728,1 tys. zł
• kary za naruszenie przepisów ustawy o radiofonii i
telewizji	-	562,0 tys. zł
• odsetki od nieterminowych wpłat z tytułu podatków i
opłat oraz pozostałe odsetki	-	166,1 tys. zł

11.8 W 2003 roku nie zostały zrealizowane planowane dochody z tytułu:

- wpływów ze sprzedaży 2 wyeksploatowanych samochodów służbowych (na kwotę 40 tys. zł), z powodu niezłożenia w terminie żadnej oferty w przetargu ogłoszonym przez KRRiT w grudniu 2003 roku,
- wpłat do budżetu ze środków specjalnych, ponieważ w związku z decyzją rządu o wycofaniu w lipcu 2003 roku nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji nie było formalnej podstawy do utworzenia środka specjalnego (kwota 7 tys. zł dochodów nie była zrealizowana w 2003 roku).

Zaległości w opłatach za udzielone przez KRRiT koncesje radiowe i telewizyjne (łącznie z odsetkami i kosztami upomnień) wyniosły na dzień 31 grudnia 2003 roku – 475 236 zł.

Ponadto zaległości z tytułu kar za naruszenie przepisów ustawy o radiofonii i telewizji (wraz z odsetkami od tych kar i kosztami upomnień) wyniosły na dzień 31 grudnia 2003 roku – blisko 222 702 zł.

11.9 W 2003 roku średnioroczne zatrudnienie w KRRiT (bez gospodarstwa pomocniczego Media Desk) zrealizowane zostało na poziomie 156,33 etatu kalkulacyjnego. Przyjęty w planie finansowym KRRiT stan zatrudnienia na 31 grudnia ubiegłego roku na poziomie 161 etatów, wykonany został w wysokości 157,63 etatów (tj. w 97,9 %), z tego:

1) Członkowie KRRiT	9,00 etatów
2) Biuro KRRiT	148,63 etatów

z tego na stanowiskach:

• urzędniczych	144,13 etatów
• robotniczych i obsługi	4,50 etatów

Kadra kierownicza Biura KRRiT na dzień 31 grudnia 2003 roku wynosiła 22 osoby stanowiąc 14,8 % stanu ogółem pracowników i obejmowała:

• dyrektora Biura KRRiT	- 1 etat
• dyrektorów departamentów	- 10 etatów
• wicedyrektorów departamentów	- 10 etatów
• kierownika samodzielnego zespołu	- 1 etat

11.10 Średnie miesięczne wynagrodzenie osobowe członków KRRiT w 2003 roku wyniosło 13 073,8 zł i uległo zmniejszeniu o 1,7% w porównaniu do 2002 roku (13 305,5 zł) .

Średnie miesięczne wynagrodzenie osobowe pracowników Biura KRRiT w 2003 roku wyniosło 4 598,5 zł, tj. o 0,8 % więcej w porównaniu do 2002 roku (4 561,3 zł).

11.11 Wydatki budżetowe zrealizowane w 2003 roku wyniosły ogółem 19 826,9 tys. zł, to jest 96,44% budżetu rocznego określonego w ustawie budżetowej (20 559 tys. zł). Wydatki te stanowiły 96,46% planu pomniejszonego o kwotę 4 105 zł (środki zablokowane przez Przewodniczącego KRRiT i zgłoszone w trakcie ubiegłego roku do Ministra Finansów w celu ich zagospodarowania).

Jednocześnie wydatki te stanowiły 99,32% planu pomniejszonego o ww. środki zablokowane oraz środki ujęte w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 2003 roku w sprawie wydatków budżetu państwa, które w 2003 roku nie wygasają z upływem roku budżetowego (19 962 tys. zł).

Na kwotę 19 826,9 tys. zł (w 2002 roku – 18 862,9 tys. zł) złożyły się wydatki poniesione w:

1) rozdziale 75101	-	<u>19 787,9 tys. zł</u> (18 835,7 tys. zł w 2002 r.)
--------------------	---	---

z tego:

• wydatki na świadczenia na rzecz osób fizycznych	-	488,9 tys. zł
• wydatki bieżące jednostek budżetowych	-	19 093,7 tys. zł
• wydatki majątkowe	-	205,3 tys. zł

2) rozdziale 75195 - 27,0 tys. zł
(27,2 tys. zł w 2002 r.)

z tego:

- wydatki bieżące - 27,0 tys. zł

3) rozdziale 75197 - 12,0 tys. zł
(0,0 tys. zł w 2002 r.)

z tego:

- dotacje i subwencje - 12,0 tys. zł

Realizację wydatków budżetowych w poszczególnych paragrafach przedstawia poniższe zestawienie:

w tys. zł

TREŚĆ	plan wg ustawy	plan po zmianach	wykonanie	kol. 4:2	kol. 4:3
1.	2.	3.	4.	5.	6.
WYDATKI BUDŻETOWE - OGÓŁEM	20 559,0	20 559,0	19 826,9	96,44%	96,44%
1. rozdział 75101 "Urzędy naczelných organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa"	20 517,0	20 517,0	19 787,9	96,45%	96,45%
a) działalność podstawowa	18 100,0	17 639,7	17 399,3	96,13%	98,64%
b) dział. związana z Integracją z Unią Europejską	2 417,0	2 877,4	2 388,6	98,82%	83,01%
A. WYDATKI BIEŻĄCE	19 808,0	19 808,0	19 582,6	98,86%	98,86%
1/ Świadczenia na rzecz osób fizycznych	692,0	509,4	488,9	70,65%	95,98%
a) działalność podstawowa	642,0	474,4	454,4	70,78%	95,79%
b) dział. związana z Integracją z Unią Europejską	50,0	35,0	34,5	69,00%	98,57%
§ 3020 Nagrody i inne wydatki osobowe nie zaliczane do wynagrodzeń	102,0	117,0	107,8	105,69%	92,14%
Różne wydatki na rzecz osób fizycznych	582,0	381,0	369,7	63,52%	97,03%
§ 3030 Różne wydatki na rzecz osób fizycznych - działalność podstawowa	532,0	346,0	335,2	63,01%	96,88%
§ 3032 Różne wydatki na rzecz osób fizycznych - dział. związana z Integracją z Unią Europejską	50,0	35,0	34,5	69,00%	98,57%
§ 3110 Świadczenia społeczne	8,0	11,4	11,4	142,50%	100,18%
2/ Wydatki bieżące jednostek budżetowych	19 116,0	19 298,6	19 093,7	99,88%	98,94%
a) działalność podstawowa	16 749,0	16 916,3	16 767,0	100,11%	99,12%
b) dział. związana z Integracją z Unią Europejską	2 367,0	2 382,4	2 326,7	98,30%	97,66%
§ 4010 Wynagrodzenia osobowe pracowników	9 632,0	9 632,0 ^{x/}	9 628,3	99,96%	99,96%
§ 4040 Dodatkowe wynagrodzenia roczne dla pracowników sfery budżetowej	676,0	676,0	676,0	100,00%	100,00%
§ 4110 Składki na ubezpieczenia społeczne	1 510,0	1 444,2 ^{x/}	1 442,1	95,50%	99,86%
§ 4120 Składki na Fundusz Pracy	249,0	248,8 ^{x/}	247,6	99,44%	99,52%
§ 4140 Wpłaty na PFRON	1,0	0,7	0,0	0,00%	0,00%
Zakup materiałów i wyposażenia	687,0	850,2	845,5	123,07%	99,45%
§ 4210 Zakup materiałów i wyposażenia - działalność podstawowa	682,0	848,4	844,6	123,84%	99,55%

§ 4217 Zakup materiałów i wyposażenia - dział. związana z Integracją z Unią Europejską	5,0	1,8	0,9	18,00%	51,43%
§ 4260 Zakup pomocy naukowych, dydaktycznych i książek	0,0	17,0	16,9	x	99,71%
§ 4240 Zakup energii	67,0	63,1	63,1	94,18%	100,00%
§ 4270 Zakup usług remontowych	220,0	243,6	243,5	110,68%	99,96%
§ 4280 Zakup usług zdrowotnych	50,0	50,1	50,1	100,20%	100,08%
Zakup usług pozostałych	3 557,0	3 502,4	3 359,5	94,45%	95,92%
§ 4300 Zakup usług pozostałych - działalność podstawowa	3 069,0	3 101,1 ^{y/}	2 984,7	97,25%	96,25%
§ 4302 Zakup usług pozostałych - dział. związana z Integracją z Unią Europejską	478,0	396,3	370,4	77,49%	93,46%
§ 4307 Zakup usług pozostałych - dział. związana z Integracją z Unią Europejską	10,0	5,0	4,4	44,00%	88,00%
§ 4410 Podróże służbowe krajowe	72,0	96,0	94,6	131,39%	98,54%
Podróże służbowe zagraniczne	320,0	363,4	331,0	103,44%	91,08%
§ 4420 Podróże służbowe zagraniczne - działalność podstawowa	90,0	84,0	79,7	88,56%	94,88%
§ 4422 Podróże służbowe zagraniczne - dział. związana z Integracją z Unią Europejską	230,0	279,4	251,3	109,26%	89,94%
Różne opłaty i składki	123,0	94,0	87,8	71,38%	93,40%
§ 4430 Różne opłaty i składki - działalność podstawowa	123,0	92,0	85,9	69,84%	93,37%
§ 4432 Różne opłaty i składki - dział. związana z Integracją z Unią Europejską	0,0	2,0	1,9	x	95,00%
§ 4440 Odpisy na ZFSS	106,0	110,8	110,8	104,53%	99,97%
§ 4480 Podatek od nieruchomości	5,0	4,2	4,2	84,00%	100,00%
Składki do organizacji międzynarodowych	1 760,0	1 819,5	1 813,4	103,03%	99,66%
§ 4540 Składki do organizacji międzynarodowych - działalność podstawowa	116,0	121,6	115,6	99,66%	95,07%
§ 4547 Składki do organizacji międzynarodowych - dział. związana z Integracją z Unią Europejską	1 644,0	1 697,9	1 697,8	103,27%	99,99%
§ 4610 Koszty postępowania sądowego i prokuratorskiego	0,0	1,8	1,8	x!	99,72%
§ 4710 Fundusz dyspozycyjny	81,0	81,0	77,5	95,68%	95,68%
B. WYDATKI MAJĄTKOWE	709,0	709,0	205,3	28,96%	28,96%
a) działalność podstawowa	709,0	249,0	177,9	25,09%	71,45%
b) dział. związana z Integracją z Unią Europejską	0,0	460,0	27,4	x	5,96%
Wydatki na zakupy inwestycyjne jednostek budżetowych	709,0	709,0	205,3	28,96%	28,96%
§ 6060 Wydatki na zakupy inwestycyjne jednostek budżetowych - działalność podstawowa	709,0	249,0 ^{z/}	177,9	25,09%	71,45%
§ 6062 Wydatki na zakupy inwestycyjne jednostek budżetowych - dział. związana z Integracją z Unią Europejską	0,0	460,0 ^{v/}	27,4	x	5,96%
2. rozdział 75195 "Pozostała działalność" - wydatki bieżące	30,0	30,0	27,0	90,00%	90,00%
§ 4210 zakup materiałów i wyposażenia	0,0	27,0	27,0	x	100,00%
§ 4300 zakup usług pozostałych	30,0	3,0	0,0	0,00%	0,00%
3. rozdział 75197 "Gospodarstwo pomocnicze" - dotacje i subwencje	12,0	12,0	12,0	100,00%	100,00%
§ 2422 dotacja z budżetu na pierwsze wyposażenie w środki obrotowe	12,0	12,0	12,0	100,00%	100,00%

^{x/} w tym zablokowane środki decyzją Przewodniczącej KRRiT z dnia 14 listopada 2003 roku łączną kwotą 4.105 zł

^{y/} w tym środki w kwocie 90 tys. zł, zgłoszone przez Przewodniczącą KRRiT do Ministerstwa Finansów

^{z/} w tym środki w kwocie 71 tys. zł, zgłoszone przez Przewodniczącą KRRiT do Ministerstwa Finansów

^{v/} w tym środki w kwocie 432 tys. zł, zgłoszone przez Przewodniczącą KRRiT do Ministerstwa Finansów

11.12 W 2003 roku Ministerstwo Finansów przekazało KRRiT środki finansowe w łącznej kwocie 19 933 tys. zł. W dniu 15 stycznia 2004 roku zostały zwrócone do Ministerstwa Finansów niewykorzystane środki w kwocie około 106,1 tys. zł. Na kwotę tę złożyły się środki zabezpieczone na wydatki z tytułu przede wszystkim następujących zadań:

1) podróży służbowych zagranicznych w łącznej kwocie	32,4 tys. zł
2) szkoleń pracowników (w ramach działalności integracyjnej KRRiT) w kwocie	19,3 tys. zł
3) usług informatycznych w kwocie	16,5 tys. zł
4) organizacji konferencji i tłumaczeń w łącznej kwocie	13,6 tys. zł
5) umów zleceń z osobami fizycznymi	10,8 tys. zł
6) nagród w konkursach	7,9 tys. zł

Przewodnicząca KRRiT

dr hab. Danuta Waniek

Warszawa, 24 marca 2004 roku